З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ РАДА О РАДУ ПОМОРАЦА, 2006

Члан 1.

Потврђује се Конвенција Међународне организације рада о раду помораца, 2006, усвојена 23. фебруара 2006. године у Женеви, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције о раду помораца, 2006, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик, гласи:

MARITIME LABOUR CONVENTION, 2006

PREAMBLE

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fourth Session on 7 February 2006, and

Desiring to create a single, coherent instrument embodying as far as possible all up-to-date standards of existing international maritime labour Conventions and Recommendations, as well as the fundamental principles to be found in other international labour Conventions, in particular:

– the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29);

– the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87);

– the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98);

– the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100);

– the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105);

– the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111);

– the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138);

– the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182); and

Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote decent conditions of work, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, 1998, and

Mindful also that seafarers are covered by the provisions of other ILO instruments and have other rights which are established as fundamental rights and freedoms applicable to all persons, and

Considering that, given the global nature of the shipping industry, seafarers need special protection, and

Mindful also of the international standards on ship safety, human security and quality ship management in the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended, the Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972, as amended, and the seafarer training and competency requirements in the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended, and

Recalling that the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, sets out a general legal framework within which all activities in the oceans and seas must be carried out and is of strategic importance as the basis for national, regional and global action and cooperation in the marine sector, and that its integrity needs to be maintained, and

Recalling that Article 94 of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, establishes the duties and obligations of a flag State with regard to, inter alia, labour conditions, crewing and social matters on ships that fly its flag, and

Recalling paragraph 8 of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation which provides that in no case shall the adoption of any Convention or Recommendation by the Conference or the ratification of any Convention by any

Member be deemed to affect any law, award, custom or agreement which ensures more favourable conditions to the workers concerned than those provided for in the Convention or Recommendation, and

Determined that this new instrument should be designed to secure the widest possible acceptability among governments, shipowners and seafarers committed to the principles of decent work, that it should be readily updateable and that it should lend itself to effective implementation and enforcement, and

Having decided upon the adoption of certain proposals for the realization of such an instrument, which is the only item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-third day of February of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Maritime Labour Convention, 2006.

GENERAL OBLIGATIONS

Article I

1. Each Member which ratifies this Convention undertakes to give complete effect to its provisions in the manner set out in Article VI in order to secure the right of all seafarers to decent employment.

2. Members shall cooperate with each other for the purpose of ensuring the effective implementation and enforcement of this Convention.

DEFINITIONS AND SCOPE OF APPLICATION

Article II

1. For the purpose of this Convention and unless provided otherwise in particular provisions, the term:

(a) competent authority means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;

(b) declaration of maritime labour compliance means the declaration referred to in Regulation 5.1.3;

(c) gross tonnage means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any successor Convention; for ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the International Maritime Organization, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International Tonnage Certificate (1969);

(d) maritime labour certificate means the certificate referred to in Regulation 5.1.3;

(e) requirements of this Convention refers to the requirements in these Articles and in the Regulations and Part A of the Code of this Convention;

(f) seafarer means any person who is employed or engaged or works in any capacity on board a ship to which this Convention applies;

(g) seafarers' employment agreement includes both a contract of employment and articles of agreement;

(h) seafarer recruitment and placement service means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting seafarers on behalf of shipowners or placing seafarers with shipowners;

(i) ship means a ship other than one which navigates exclusively in inland waters or waters within, or closely adjacent to, sheltered waters or areas where port regulations apply;

(j) shipowner means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organization or persons fulfil certain of the duties or responsibiilities on behalf of the shipowner.

2. Except as expressly provided otherwise, this Convention applies to all seafarers.

3. In the event of doubt as to whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned with this question.

4. Except as expressly provided otherwise, this Convention applies to all ships, whether publicly or privately owned, ordinarily engaged in commercial activities, other than ships engaged in fishing or in similar pursuits and ships of traditional build such as dhows and junks. This Convention does not apply to warships or naval auxiliaries.

5. In the event of doubt as to whether this Convention applies to a ship or particular category of ships, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

6. Where the competent authority determines that it would not be reasonable or practicable at the present time to apply certain details of the Code referred to in Article VI, paragraph 1, to a ship or particular categories of ships flying the flag of the Member, the relevant provisions of the Code shall not apply to the extent that the subject matter is dealt with differently by national laws or regulations or collective bargaining agreements or other measures. Such a determination may only be made in consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned and may only be made with respect to ships of less than 200 gross tonnage not engaged in international voyages.

7. Any determinations made by a Member under paragraph 3 or 5 or 6 of this Article shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organization.

8. Unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to the Regulations and the Code.

FUNDAMENTAL RIGHTS AND PRINCIPLES

Article III

Each Member shall satisfy itself that the provisions of its law and regulations respect, in the context of this Convention, the fundamental rights to:

(a) freedom of association and the effective recognition of the right to collective bargaining;

(b) the elimination of all forms of forced or compulsory labour;

(c) the effective abolition of child labour; and

(d) the elimination of discrimination in respect of employment and occupation.

SEAFARERS' EMPLOYMENT AND SOCIAL RIGHTS

Article IV

1. Every seafarer has the right to a safe and secure workplace that complies with safety standards.

2. Every seafarer has a right to fair terms of employment.

3. Every seafarer has a right to decent working and living conditions on board ship.

4. Every seafarer has a right to health protection, medical care, welfare measures and other forms of social protection.

5. Each Member shall ensure, within the limits of its jurisdiction, that the seafarers' employment and social rights set out in the preceding paragraphs of this Article are fully implemented in accordance with the requirements of this Convention. Unless specified otherwise in the Convention, such implementation may be achieved through national laws or regulations, through applicable collective bargaining agreements or through other measures or in practice.

IMPLEMENTATION AND ENFORCEMENT RESPONSIBILITIES

Article V

1. Each Member shall implement and enforce laws or regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under this Convention with respect to ships and seafarers under its jurisdiction.

2. Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over ships that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the requirements of this Convention, including regular inspections, reporting, monitoring and legal proceedings under the applicable laws.

3. Each Member shall ensure that ships that fly its flag carry a maritime labour certificate and a declaration of maritime labour compliance as required by this Convention.

4. A ship to which this Convention applies may, in accordance with international law, be inspected by a Member other than the flag State, when the ship is in one of its ports, to determine whether the ship is in compliance with the requirements of this Convention.

5. Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over seafarer recruitment and placement services, if these are established in its territory.

6. Each Member shall prohibit violations of the requirements of this Convention and shall, in accordance with international law, establish sanctions or require the adoption of corrective measures under its laws which are adequate to discourage such violations.

7. Each Member shall implement its responsibilities under this Convention in such a way as to ensure that the ships that fly the flag of any State that has not ratified this

Convention do not receive more favourable treatment than the ships that fly the flag of any State that has ratified it.

REGULATIONS AND PARTS A AND B OF THE CODE

Article VI

1. The Regulations and the provisions of Part A of the Code are mandatory. The provisions of Part B of the Code are not mandatory.

2. Each Member undertakes to respect the rights and principles set out in the Regulations and to implement each Regulation in the manner set out in the corresponding provisions of Part A of the Code. In addition, the Member shall give due consideration to implementing its responsibilities in the manner provided for in Part B of the Code.

3. A Member which is not in a position to implement the rights and principles in the manner set out in Part A of the Code may, unless expressly provided otherwise in this Convention, implement Part A through provisions in its laws and regulations or other measures which are substantially equivalent to the provisions of Part A.

4. For the sole purpose of paragraph 3 of this Article, any law, regulation, collective agreement or other implementing measure shall be considered to be substantially equivalent, in the context of this Convention, if the Member satisfies itself that:

(a) it is conducive to the full achievement of the general object and purpose of the provision or provisions of Part A of the Code concerned; and

(b) it gives effect to the provision or provisions of Part A of the Code concerned.

CONSULTATION WITH SHIPOWNERS' AND SEAFARERS' ORGANIZATIONS

Article VII

Any derogation, exemption or other flexible application of this Convention for which the Convention requires consultation with shipowners' and seafarers' organizations may, in cases where representative organizations of shipowners or of seafarers do not exist within a Member, only be decided by that Member through consultation with the Committee referred to in Article XIII.

ENTRY INTO FORCE

Article VIII

1. The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered by the Director-General.

3. This Convention shall come into force 12 months after the date on which there have been registered ratifications by at least 30 Members with a total share in the world gross tonnage of ships of 33 per cent.

4. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

DENUNCIATION

Article IX

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in paragraph 1 of this Article, exercise the right of denunciation provided for in this Article, shall be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

EFFECT OF ENTRY INTO FORCE

Article X

This Convention revises the following Conventions:

Minimum Age (Sea) Convention, 1920 (No. 7)

Unemployment Indemnity (Shipwreck) Convention, 1920 (No. 8)

Placing of Seamen Convention, 1920 (No. 9)

Medical Examination of Young Persons (Sea) Convention, 1921 (No. 16)

Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926 (No. 22)

Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23)

Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. 53)

Holidays with Pay (Sea) Convention, 1936 (No. 54)

Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 (No. 55)

Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936 (No. 56)

Hours of Work and Manning (Sea) Convention, 1936 (No. 57)

Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936 (No. 58)

Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68)

Certification of Ships' Cooks Convention, 1946 (No. 69)

Social Security (Seafarers) Convention, 1946 (No. 70)

Paid Vacations (Seafarers) Convention, 1946 (No. 72)

Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946 (No. 73)

Certification of Able Seamen Convention, 1946 (No. 74)

Accommodation of Crews Convention, 1946 (No. 75)

Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention, 1946 (No. 76)

Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 (No. 91)

Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92)

Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention (Revised), 1949 (No. 93)

Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention (Revised), 1958 (No. 109)

Accommodation of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970 (No. 133)
Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 (No. 134)

Continuity of Employment (Seafarers) Convention, 1976 (No. 145)

Seafarers' Annual Leave with Pay Convention, 1976 (No. 146)

Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (No. 147)

Protocol of 1996 to the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (No. 147)

Seafarers' Welfare Convention, 1987 (No. 163)

Health Protection and Medical Care (Seafarers) Convention, 1987 (No. 164)

Social Security (Seafarers) Convention (Revised), 1987 (No. 165)

Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987 (No. 166)

Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996 (No. 178)

Recruitment and Placement of Seafarers Convention, 1996 (No. 179)

Seafarers' Hours of Work and the Manning of Ships Convention, 1996 (No. 180).

DEPOSITARY FUNCTIONS

Article XI

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, acceptances and denunciations under this Convention.

2. When the conditions provided for in paragraph 3 of Article VIII have been fulfilled, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article XII

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, acceptances and denunciations registered under this Convention.

SPECIAL TRIPARTITE COMMITTEE

Article XIII

1. The Governing Body of the International Labour Office shall keep the working of this Convention under continuous review through a committee established by it with special competence in the area of maritime labour standards.

2. For matters dealt with in accordance with this Convention, the Committee shall consist of two representatives nominated by the Government of each Member which has ratified this Convention, and the representatives of Shipowners and Seafarers appointed by the Governing Body after consultation with the Joint Maritime Commission.

3. The Government representatives of Members which have not yet ratified this Convention may participate in the Committee but shall have no right to vote on any matter dealt with in accordance with this Convention. The Governing Body may invite other organizations or entities to be represented on the Committee by observers.

4. The votes of each Shipowner and Seafarer representative in the Committee shall be weighted so as to ensure that the Shipowners' group and the Seafarers' group each have half the voting power of the total number of governments which are represented at the meeting concerned and entitled to vote.

AMENDMENT OF THIS CONVENTION

Article XIV

1. Amendments to any of the provisions of this Convention may be adopted by the General Conference of the International Labour Organization in the framework of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation and the rules and procedures of the Organization for the adoption of Conventions. Amendments to the Code may also be adopted following the procedures in Article XV.

2. In the case of Members whose ratifications of this Convention were registered before the adoption of the amendment, the text of the amendment shall be communicated to them for ratification.

3. In the case of other Members of the Organization, the text of the Convention as amended shall be communicated to them for ratification in accordance with article 19 of the Constitution.

4. An amendment shall be deemed to have been accepted on the date when there have been registered ratifications, of the amendment or of the Convention as amended, as the case may be, by at least 30 Members with a total share in the world gross tonnage of ships of at least 33 per cent.

5. An amendment adopted in the framework of article 19 of the Constitution shall be binding only upon those Members of the Organization whose ratifications have been registered by the Director-General of the International Labour Office.

6. For any Member referred to in paragraph 2 of this Article, an amendment shall come into force 12 months after the date of acceptance referred to in paragraph 4 of this Article or 12 months after the date on which its ratification of the amendment has been registered, whichever date is later.

7. Subject to paragraph 9 of this Article, for Members referred to in paragraph 3 of this Article, the Convention as amended shall come into force 12 months after the date of acceptance referred to in paragraph 4 of this Article or 12 months after the date on which their ratifications of the Convention have been registered, whichever date is later.

8. For those Members whose ratification of this Convention was registered before the adoption of an amendment but which have not ratified the amendment, this Convention shall remain in force without the amendment concerned.

9. Any Member whose ratification of this Convention is registered after the adoption of the amendment but before the date referred to in paragraph 4 of this Article may, in a declaration accompanying the instrument of ratification, specify that its ratification relates to the Convention without the amendment concerned. In the case of a ratification with such a declaration, the Convention shall come into force for the Member concerned 12 months after the date on which the ratification was registered. Where an instrument of ratification is not accompanied by such a declaration, or where the ratification is registered on or after the date referred to in paragraph 4, the Convention shall come into force for the Member concerned 12 months after the date on which the ratification was registered and, upon its entry into force in accordance with paragraph 7 of this Article, the amendment shall be binding on the Member concerned unless the amendment provides otherwise.

AMENDMENTS TO THE CODE

Article XV

1. The Code may be amended either by the procedure set out in Article XIV or, unless expressly provided otherwise, in accordance with the procedure set out in the present Article.

2. An amendment to the Code may be proposed to the Director-General of the International Labour Office by the government of any Member of the Organization or by the group of Shipowner representatives or the group of Seafarer representatives who have been appointed to the Committee referred to in Article XIII. An amendment proposed by a government must have been proposed by, or be supported by, at least five governments of Members that have ratified the Convention or by the group of Shipowner or Seafarer representatives referred to in this paragraph.

3. Having verified that the proposal for amendment meets the requirements of paragraph 2 of this Article, the Director-General shall promptly communicate the proposal, accompanied by any comments or suggestions deemed appropriate, to all Members of the Organization, with an invitation to them to transmit their observations or suggestions concerning the proposal within a period of six months or such other period (which shall not be less than three months nor more than nine months) prescribed by the Governing Body.

4. At the end of the period referred to in paragraph 3 of this Article, the proposal, accompanied by a summary of any observations or suggestions made under that paragraph, shall be transmitted to the Committee for consideration at a meeting. An amendment shall be considered adopted by the Committee if:

(a) at least half the governments of Members that have ratified this Convention are represented in the meeting at which the proposal is considered; and

(b) a majority of at least two-thirds of the Committee members vote in favour of the amendment; and

(c) this majority comprises the votes in favour of at least half the government voting power, half the Shipowner voting power and half the Seafarer voting power of the Committee members registered at the meeting when the proposal is put to the vote.

5. Amendments adopted in accordance with paragraph 4 of this Article shall be submitted to the next session of the Conference for approval. Such approval shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present. If such majority is not obtained, the proposed amendment shall be referred back to the Committee for reconsideration should the Committee so wish.

6. Amendments approved by the Conference shall be notified by the Director-General to each of the Members whose ratifications of this Convention were registered before the date of such approval by the Conference. These Members are referred to below as «the ratifying Members». The notification shall contain a reference to the present Article and shall prescribe the period for the communication of any formal disagreement. This period shall be two years from the date of the notification unless, at the time of approval, the Conference has set a different period, which shall be a period of at least one year. A copy of the notification shall be communicated to the other Members of the Organization for their information.

7. An amendment approved by the Conference shall be deemed to have been accepted unless, by the end of the prescribed period, formal expressions of disagreement have been received by the Director-General from more than 40 per

cent of the Members which have ratified the Convention and which represent not less than 40 per cent of the gross tonnage of the ships of the Members which have ratified the Convention.

8. An amendment deemed to have been accepted shall come into force six months after the end of the prescribed period for all the ratifying Members except those which had formally expressed their disagreement in accordance with paragraph 7 of this Article and have not withdrawn such disagreement in accordance with paragraph 11. However:

(a) before the end of the prescribed period, any ratifying Member may give notice to the Director-General that it shall be bound by the amendment only after a subsequent express notification of its acceptance; and

(b) before the date of entry into force of the amendment, any ratifying Member may give notice to the Director-General that it will not give effect to that amendment for a specified period.

9. An amendment which is the subject of a notice referred to in paragraph 8(a) of this Article shall enter into force for the Member giving such notice six months after the Member has notified the Director-General of its acceptance of the amendment or on the date on which the amendment first comes into force, whichever date is later.

10. The period referred to in paragraph 8(b) of this Article shall not go beyond one year from the date of entry into force of the amendment or beyond any longer period determined by the Conference at the time of approval of the amendment.

11. A Member that has formally expressed disagreement with an amendment may withdraw its disagreement at any time. If notice of such withdrawal is received by the Director-General after the amendment has entered into force, the amendment shall enter into force for the Member six months after the date on which the notice was registered.

12. After entry into force of an amendment, the Convention may only be ratified in its amended form.

13. To the extent that a maritime labour certificate relates to matters covered by an amendment to the Convention which has entered into force:

(a) a Member that has accepted that amendment shall not be obliged to extend the benefit of the Convention in respect of the maritime labour certificates issued to ships flying the flag of another Member which:

(i) pursuant to paragraph 7 of this Article, has formally expressed disagreement to the amendment and has not withdrawn such disagreement; or

(ii) pursuant to paragraph 8(a) of this Article, has given notice that its acceptance is subject to its subsequent express notification and has not accepted the amendment; and

(b) a Member that has accepted the amendment shall extend the benefit of the Convention in respect of the maritime labour certificates issued to ships flying the flag of another Member that has given notice, pursuant to paragraph 8(b) of this Article, that it will not give effect to that amendment for the period specified in accordance with paragraph 10 of this Article.

AUTHORITATIVE LANGUAGES

Article XVI

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

EXPLANATORY NOTE TO THE REGULATIONS AND CODE OF THE MARITIME LABOUR CONVENTION

1. This explanatory note, which does not form part of the Maritime Labour Convention, is intended as a general guide to the Convention.

2. The Convention comprises three different but related parts: the Articles, the Regulations and the Code.

3. The Articles and Regulations set out the core rights and principles and the basic obligations of Members ratifying the Convention. The Articles and Regulations can only be changed by the Conference in the framework of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation (see Article XIV of the Convention).

4. The Code contains the details for the implementation of the Regulations. It comprises Part A (mandatory Standards) and Part B (non-mandatory Guidelines). The Code can be amended through the simplified procedure set out in Article XV of the Convention. Since the Code relates to detailed implementation, amendments to it must remain within the general scope of the Articles and Regulations.

5. The Regulations and the Code are organized into general areas under five Titles:

Title 1: Minimum requirements for seafarers to work on a ship

Title 2: Conditions of employment

Title 3: Accommodation, recreational facilities, food and catering

Title 4: Health protection, medical care, welfare and social security protection

Title 5: Compliance and enforcement

6. Each Title contains groups of provisions relating to a particular right or principle (or enforcement measure in Title 5), with connected numbering. The first group in Title 1, for example, consists of Regulation 1.1, Standard A1.1 and Guideline B1.1, relating to minimum age.

7. The Convention has three underlying purposes:

(a) to lay down, in its Articles and Regulations, a firm set of rights and principles;

(b) to allow, through the Code, a considerable degree of flexibility in the way Members implement those rights and principles; and

(c) to ensure, through Title 5, that the rights and principles are properly complied with and enforced.

8. There are two main areas for flexibility in implementation: one is the possibility for a Member, where necessary (see Article VI, paragraph 3), to give effect to the detailed requirements of Part A of the Code through substantial equivalence (as defined in Article VI, paragraph 4).

9. The second area of flexibility in implementation is provided by formulating the mandatory requirements of many provisions in Part A in a more general way, thus leaving a wider scope for discretion as to the precise action to be provided for at the

national level. In such cases, guidance on implementation is given in the non-mandatory Part B of the Code. In this way, Members which have ratified this Convention can ascertain the kind of action that might be expected of them under the corresponding general obligation in Part A, as well as action that would not necessarily be required. For example, Standard A4.1 requires all ships to provide prompt access to the necessary medicines for medical care on board ship (paragraph 1(b)) and to «carry a medicine chest» (paragraph 4(a)). The fulfilment in good faith of this latter obligation clearly means something more than simply having a medicine chest on board each ship. A more precise indication of what is involved is provided in the corresponding Guideline B4.1.1 (paragraph 4) so as to ensure that the contents of the chest are properly stored, used and maintained.

10. Members which have ratified this Convention are not bound by the guidance concerned and, as indicated in the provisions in Title 5 on port State control, inspections would deal only with the relevant requirements of this Convention (Articles, Regulations and the Standards in Part A). However, Members are required under paragraph 2 of Article VI to give due consideration to implementing their responsibilities under Part A of the Code in the manner provided for in Part B. If, having duly considered the relevant Guidelines, a Member decides to provide for different arrangements which ensure the proper storage, use and maintenance of the contents of the medicine chest, to take the example given above, as required by the Standard in Part A, then that is acceptable. On the other hand, by following the guidance provided in Part B, the Member concerned, as well as the ILO bodies responsible for reviewing implementation of international labour Conventions, can be sure without further consideration that the arrangements the Member has provided for are adequate to implement the responsibilities under Part A to which the Guideline relates.

THE REGULATIONS AND THE CODE

TITLE 1. MINIMUM REQUIREMENTS FOR SEAFARERS TO WORK ON A SHIP

Regulation 1.1 – Minimum age

Purpose: To ensure that no under-age persons work on a ship

1. No person below the minimum age shall be employed or engaged or work on a ship.

2. The minimum age at the time of the initial entry into force of this Convention is 16 years.

3. A higher minimum age shall be required in the circumstances set out in the Code.

Standard A1.1 – Minimum age

1. The employment, engagement or work on board a ship of any person under the age of 16 shall be prohibited.

2. Night work of seafarers under the age of 18 shall be prohibited. For the purposes of this Standard, «night» shall be defined in accordance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no earlier than 5 a.m.

3. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

(a) the effective training of the seafarers concerned, in accordance with established programmes and schedules, would be impaired; or

(b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that the seafarers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, that the work will not be detrimental to their health or well-being.

4. The employment, engagement or work of seafarers under the age of 18 shall be prohibited where the work is likely to jeopardize their health or safety. The types of such work shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, in accordance with relevant international standards.

Guideline B1.1 – Minimum age

1. When regulating working and living conditions, Members should give special attention to the needs of young persons under the age of 18.

Regulation 1.2 – Medical certificate

Purpose: To ensure that all seafarers are medically fit to perform their duties at sea

1. Seafarers shall not work on a ship unless they are certified as medically fit to perform their duties.

2. Exceptions can only be permitted as prescribed in the Code.

Standard A1.2 – Medical certificate

1. The competent authority shall require that, prior to beginning work on a ship, seafarers hold a valid medical certificate attesting that they are medically fit to perform the duties they are to carry out at sea.

2. In order to ensure that medical certificates genuinely reflect seafarers' state of health, in light of the duties they are to perform, the competent authority shall, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, and giving due consideration to applicable international guidelines referred to in Part B of this Code, prescribe the nature of the medical examination and certificate.

3. This Standard is without prejudice to the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended ("STCW"). A medical certificate issued in accordance with the requirements of STCW shall be accepted by the competent authority, for the purpose of Regulation 1.2. A medical certificate meeting the substance of those requirements, in the case of seafarers not covered by STCW, shall similarly be accepted.

4. The medical certificate shall be issued by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority as qualified to issue such a certificate. Practitioners must enjoy full professional independence in exercising their medical judgement in undertaking medical examination procedures.

5. Seafarers that have been refused a certificate or have had a limitation imposed on their ability to work, in particular with respect to time, field of work or trading area, shall be given the opportunity to have a further examination by another independent medical practitioner or by an independent medical referee.

6. Each medical certificate shall state in particular that:

(a) the hearing and sight of the seafarer concerned, and the colour vision in the case of a seafarer to be employed in capacities where fitness for the work to be performed is liable to be affected by defective colour vision, are all satisfactory; and

(b) the seafarer concerned is not suffering from any medical condition likely to be aggravated by service at sea or to render the seafarer unfit for such service or to endanger the health of other persons on board.

7. Unless a shorter period is required by reason of the specific duties to be performed by the seafarer concerned or is required under STCW:

(a) a medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the seafarer is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year;

(b) a certification of colour vision shall be valid for a maximum period of six years.

8. In urgent cases the competent authority may permit a seafarer to work without a valid medical certificate until the next port of call where the seafarer can obtain a medical certificate from a qualified medical practitioner, provided that:

(a) the period of such permission does not exceed three months; and

(b) the seafarer concerned is in possession of an expired medical certificate of recent date.

9. If the period of validity of a certificate expires in the course of a voyage, the certificate shall continue in force until the next port of call where the seafarer can obtain a medical certificate from a qualified medical practitioner, provided that the period shall not exceed three months.

10. The medical certificates for seafers working on ships ordinarily engaged on international voyages must as a minimum be provided in English.

Guideline B1.2 – Medical certificate
Guideline B1.2.1 – International guidelines

1. The competent authority, medical practitioners, examiners, shipowners, seafarers' representatives and all other persons concerned with the conduct of medical fitness examinations of seafarer candidates and serving seafarers should follow the ILO/WHO *Guidelines for Conducting Presea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers*, including any subsequent versions, and any other applicable international guidelines published by the International Labour Organization, the International Maritime Organization or the World Health Organization.

Regulation 1.3 – Training and qualifications

Purpose: To ensure that seafarers are trained or qualified to carry out their duties on board ship

1. Seafarers shall not work on a ship unless they are trained or certified as competent or otherwise qualified to perform their duties.

2. Seafarers shall not be permitted to work on a ship unless they have successfully completed training for personal safety on board ship.

3. Training and certification in accordance with the mandatory instruments adopted by the International Maritime Organization shall be considered as meeting the requirements of paragraphs 1 and 2 of this Regulation.

4. Any Member which, at the time of its ratification of this Convention, was bound by the Certification of Able Seamen Convention, 1946 (No. 74), shall continue to carry out the obligations under that Convention unless and until mandatory provisions covering its subject matter have been adopted by the International Maritime Organization and entered into force, or until five years have elapsed since the entry

into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of Article VIII, whichever date is earlier.

Regulation 1.4 – Recruitment and placement

Purpose: To ensure that seafarers have access to an efficient and well-regulated seafarer recruitment and placement system

1. All seafarers shall have access to an efficient, adequate and accountable system for finding employment on board ship without charge to the seafarer.

2. Seafarer recruitment and placement services operating in a Member's territory shall conform to the standards set out in the Code.

3. Each Member shall require, in respect of seafarers who work on ships that fly its flag, that shipowners who use seafarer recruitment and placement services that are based in countries or territories in which this Convention does not apply, ensure that those services conform to the requirements set out in the Code.

Standard A1.4 – Recruitment and placement

1. Each Member that operates a public seafarer recruitment and placement service shall ensure that the service is operated in an orderly manner that protects and promotes seafarers' employment rights as provided in this Convention.

2. Where a Member has private seafarer recruitment and placement services operating in its territory whose primary purpose is the recruitment and placement of seafarers or which recruit and place a significant number of seafarers, they shall be operated only in conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation. This system shall be established, modified or changed only after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned. In the event of doubt as to whether this Convention applies to a private recruitment and placement service, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned. Undue proliferation of private seafarer recruitment and placement services shall not be encouraged.

3. The provisions of paragraph 2 of this Standard shall also apply – to the extent that they are determined by the competent authority, in consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, to be appropriate – in the context of recruitment and placement services operated by a seafarers' organization in the territory of the Member for the supply of seafarers who are nationals of that Member to ships which fly its flag. The services covered by this paragraph are those fulfilling the following conditions:

(a) the recruitment and placement service is operated pursuant to a collective bargaining agreement between that organization and a shipowner;

(b) both the seafarers' organization and the shipowner are based in the territory of the Member;

(c) The Member has national laws or regulations or a procedure to authorize or register the collective bargaining agreement permitting the operation of the recruitment and placement service; and

(d) the recruitment and placement service is operated in an orderly manner and measures are in place to protect and promote seafarers' employment rights comparable to those provided in paragraph 5 of this Standard.

4. Nothing in this Standard or Regulation 1.4 shall be deemed to:

(a) prevent a Member from maintaining a free public seafarer recruitment and placement service for seafarers in the framework of a policy to meet the

needs of seafarers and shipowners, whether the service forms part of or is coordinated with a public employment service for all workers and employers; or

(b) impose on a Member the obligation to establish a system for the operation of private seafarer recruitment or placement services in its territory.

5. A Member adopting a system referred to in paragraph 2 of this Standard shall, in its laws and regulations or other measures, at a minimum:

(a) prohibit seafarer recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter seafarers from gaining employment for which they are qualified;

(b) require that no fees or other charges for seafarer recruitment or placement or for providing employment to seafarers are borne directly or indirectly, in whole or in part, by the seafarer, other than the cost of the seafarer obtaining a national statutory medical certificate, the national seafarer's book and a passport or other similar personal travel documents, not including, however, the cost of visas, which shall be borne by the shipowner; and

(c) ensure that seafarer recruitment and placement services operating in its territory:

(i) maintain an up-to-date register of all seafarers recruited or placed through them, to be available for inspection by the competent authority;

(ii) make sure that seafarers are informed of their rights and duties under their employment agreements prior to or in the process of engagement and that proper arrangements are made for seafarers to examine their employment agreements before and after they are signed and for them to receive a copy of the agreements;

(iii) verify that seafarers recruited or placed by them are qualified and hold the documents necessary for the job concerned, and that the seafarers' employment agreements are in accordance with applicable laws and regulations and any collective bargaining agreement that forms part of the employment agreement;

(iv) make sure, as far as practicable, that the shipowner has the means to protect seafarers from being stranded in a foreign port;

(v) examine and respond to any complaint concerning their activities and advise the competent authority of any unresolved complaint;

(vi) establish a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, to compensate seafarers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service or the relevant shipowner under the seafarers' employment agreement to meet its obligations to them.

6. The competent authority shall closely supervise and control all seafarer recruitment and placement services operating in the territory of the Member concerned. Any licences or certificates or similar authorizations for the operation of private services in the territory are granted or renewed only after verification that the seafarer recruitment and placement service concerned meets the requirements of national laws and regulations.

7. The competent authority shall ensure that adequate machinery and procedures exist for the investigation, if necessary, of complaints concerning the activities of

seafarer recruitment and placement services, involving, as appropriate, representatives of shipowners and seafarers.

8. Each Member which has ratified this Convention shall, in so far as practicable, advise its nationals on the possible problems of signing on a ship that flies the flag of a State which has not ratified the Convention, until it is satisfied that standards equivalent to those fixed by this Convention are being applied. Measures taken to this effect by the Member that has ratified this Convention shall not be in contradiction with the principle of free movement of workers stipulated by the treaties to which the two States concerned may be parties.

9. Each Member which has ratified this Convention shall require that shipowners of ships that fly its flag, who use seafarer recruitment and placement services based in countries or territories in which this Convention does not apply, ensure, as far as practicable, that those services meet the requirements of this Standard.

10. Nothing in this Standard shall be understood as diminishing the obligations and responsibilities of shipowners or of a Member with respect to ships that fly its flag.

Guideline B1.4 – Recruitment and placement
Guideline B1.4.1 – Organizational and operational guidelines

1. When fulfilling its obligations under Standard A1.4, paragraph 1, the competent authority should consider:

(a) taking the necessary measures to promote effective cooperation among seafarer recruitment and placement services, whether public or private;

(b) the needs of the maritime industry at both the national and international levels, when developing training programmes for seafarers that form the part of the ship's crew that is responsible for the ship's safe navigation and pollution prevention operations, with the participation of shipowners, seafarers and the relevant training institutions;

(c) making suitable arrangements for the cooperation of representative shipowners' and seafarers' organizations in the organization and operation of the public seafarer recruitment and placement services, where they exist;

(d) determining, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, the conditions under which seafarers' personal data may be processed by seafarer recruitment and placement services, including the collection, storage, combination and communication of such data to third parties;

(e) maintaining an arrangement for the collection and analysis of all relevant information on the maritime labour market, including the current and prospective supply of seafarers that work as crew classified by age, sex, rank and qualifications, and the industry's requirements, the collection of data on age or sex being admissible only for statistical purposes or if used in the framework of a programme to prevent discrimination based on age or sex;

(f) ensuring that the staff responsible for the supervision of public and private seafarer recruitment and placement services for ship's crew with responsibility for the ship's safe navigation and pollution prevention operations have had adequate training, including approved sea-service experience, and have relevant knowledge of the maritime industry, including the relevant maritime international instruments on training, certification and labour standards;

(g) prescribing operational standards and adopting codes of conduct and ethical practices for seafarer recruitment and placement services; and

(h) exercising supervision of the licensing or certification system on the basis of a system of quality standards.

2. In establishing the system referred to in Standard A1.4, paragraph 2, each Member should consider requiring seafarer recruitment and placement services, established in its territory, to develop and maintain verifiable operational practices. These operational practices for private seafarer recruitment and placement services and, to the extent that they are applicable, for public seafarer recruitment and placement services should address the following matters:

(a) medical examinations, seafarers' identity documents and such other items as may be required for the seafarer to gain employment;

(b) maintaining, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, full and complete records of the seafarers covered by their recruitment and placement system, which should include but not be limited to:

(i) the seafarers' qualifications;

(ii) record of employment;

(iii) personal data relevant to employment; and

(iv) medical data relevant to employment;

(c) maintaining up-to-date lists of the ships for which the seafarer recruitment and placement services provide seafarers and ensuring that there is a means by which the services can be contacted in an emergency at all hours;

(d) procedures to ensure that seafarers are not subject to exploitation by the seafarer recruitment and placement services or their personnel with regard to the offer of engagement on particular ships or by particular companies;

(e) procedures to prevent the opportunities for exploitation of seafarers arising from the issue of joining advances or any other financial transaction between the shipowner and the seafarers which are handled by the seafarer recruitment and placement services;

(f) clearly publicizing costs, if any, which the seafarer will be expected to bear in the recruitment process;

(g) ensuring that seafarers are advised of any particular conditions applicable to the job for which they are to be engaged and of the particular shipowner's policies relating to their employment;

(h) procedures which are in accordance with the principles of natural justice for dealing with cases of incompetence or indiscipline consistent with national laws and practice and, where applicable, with collective agreements;

(i) procedures to ensure, as far as practicable, that all mandatory certificates and documents submitted for employment are up to date and have not been fraudulently obtained and that employment references are verified;

(j) procedures to ensure that requests for information or advice by families of seafarers while the seafarers are at sea are dealt with promptly and sympathetically and at no cost; and

(k) verifying that labour conditions on ships where seafarers are placed are in conformity with applicable collective bargaining agreements concluded between a shipowner and a representative seafarers' organization and, as a matter of policy, supplying seafarers only to shipowners that offer terms and conditions of employment to seafarers which comply with applicable laws or regulations or collective agreements.

3. Consideration should be given to encouraging international cooperation between Members and relevant organizations, such as:

(a) the systematic exchange of information on the maritime industry and labour market on a bilateral, regional and multilateral basis;

(b) the exchange of information on maritime labour legislation;

(c) the harmonization of policies, working methods and legislation governing recruitment and placement of seafarers;

(d) the improvement of procedures and conditions for the international recruitment and placement of seafarers; and

(e) workforce planning, taking account of the supply of and demand for seafarers and the requirements of the maritime industry.

TITLE 2. CONDITIONS OF EMPLOYMENT

Regulation 2.1 – Seafarers' employment agreements

Purpose: To ensure that seafarers have a fair employment agreement

1. The terms and conditions for employment of a seafarer shall be set out or referred to in a clear written legally enforceable agreement and shall be consistent with the standards set out in the Code.

2. Seafarers' employment agreements shall be agreed to by the seafarer under conditions which ensure that the seafarer has an opportunity to review and seek advice on the terms and conditions in the agreement and freely accepts them before signing.

3. To the extent compatible with the Member's national law and practice, seafarers' employment agreements shall be understood to incorporate any applicable collective bargaining agreements.

Standard A2.1 – Seafarers' employment agreements

1. Each Member shall adopt laws or regulations requiring that ships that fly its flag comply with the following requirements:

(a) seafarers working on ships that fly its flag shall have a seafarers' employment agreement signed by both the seafarer and the shipowner or a representative of the shipowner (or, where they are not employees, evidence of contractual or similar arrangements) providing them with decent working and living conditions on board the ship as required by this Convention;

(b) seafarers signing a seafarers' employment agreement shall be given an opportunity to examine and seek advice on the agreement before signing, as well as such other facilities as are necessary to ensure that they have freely entered into an agreement with a sufficient understanding of their rights and responsibilities;

(c) the shipowner and seafarer concerned shall each have a signed original of the seafarers' employment agreement;

(d) measures shall be taken to ensure that clear information as to the conditions of their employment can be easily obtained on board by seafarers, including the ship's master, and that such information, including a copy of the seafarers' employment agreement, is also accessible for review by officers of a competent authority, including those in ports to be visited; and

(e) seafarers shall be given a document containing a record of their employment on board the ship.

2. Where a collective bargaining agreement forms all or part of a seafarers' employment agreement, a copy of that agreement shall be available on board. Where the language of the seafarers' employment agreement and any applicable collective bargaining agreement is not in English, the following shall also be available in English (except for ships engaged only in domestic voyages):

(a) a copy of a standard form of the agreement; and

(b) the portions of the collective bargaining agreement that are subject to a port State inspection under Regulation 5.2.

3. The document referred to in paragraph 1(e) of this Standard shall not contain any statement as to the quality of the seafarers' work or as to their wages. The form of the document, the particulars to be recorded and the manner in which such particulars are to be entered, shall be determined by national law.

4. Each Member shall adopt laws and regulations specifying the matters that are to be included in all seafarers' employment agreements governed by its national law. Seafarers' employment agreements shall in all cases contain the following particulars:

(a) the seafarer's full name, date of birth or age, and birthplace;

(b) the ship owner's name and address;

(c) the place where and date when the seafarers' employment agreement is entered into;

(d) the capacity in which the seafarer is to be employed;

(e) the amount of the seafarer's wages or, where applicable, the formula used for calculating them;

(f) the amount of paid annual leave or, where applicable, the formula used for calculating it;

(g) the termination of the agreement and the conditions thereof, including:

(i) if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions entitling either party to terminate it, as well as the required notice period, which shall not be less for the shipowner than for the seafarer;

(ii) if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry; and

(iii) if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the seafarer should be discharged;

(h) the health and social security protection benefits to be provided to the seafarer by the shipowner;

(i) the seafarer's entitlement to repatriation;

(j) reference to the collective bargaining agreement, if applicable; and

(k) any other particulars which national law may require.

5. Each Member shall adopt laws or regulations establishing minimum notice periods to be given by the seafarers and shipowners for the early termination of a seafarers' employment agreement. The duration of these minimum periods shall be determined after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, but shall not be shorter than seven days.

6. A notice period shorter than the minimum may be given in circumstances which are recognized under national law or regulations or applicable collective bargaining agreements as justifying termination of the employment agreement at shorter notice or without notice. In determining those circumstances, each Member shall ensure that the need of the seafarer to terminate, without penalty, the employment agreement on shorter notice or without notice for compassionate or other urgent reasons is taken into account.

Guideline B2.1 – Seafarers' employment agreements
Guideline B2.1.1 – Record of employment

1. In determining the particulars to be recorded in the record of employment referred to in Standard A2.1, paragraph 1(e), each Member should ensure that this document contains sufficient information, with a translation in English, to facilitate the acquisition of further work or to satisfy the sea-service requirements for upgrading or promotion. A seafarers' discharge book may satisfy the requirements of paragraph 1(e) of that Standard.

Regulation 2.2 – Wages

Purpose: To ensure that seafarers are paid for their services

1. All seafarers shall be paid for their work regularly and in full in accordance with their employment agreements.

Standard A2.2 – Wages

1. Each Member shall require that payments due to seafarers working on ships that fly its flag are made at no greater than monthly intervals and in accordance with any applicable collective agreement.

2. Seafarers shall be given a monthly account of the payments due and the amounts paid, including wages, additional payments and the rate of exchange used where payment has been made in a currency or at a rate different from the one agreed to.

3. Each Member shall require that shipowners take measures, such as those set out in paragraph 4 of this Standard, to provide seafarers with a means to transmit all or part of their earnings to their families or dependants or legal beneficiaries.

4. Measures to ensure that seafarers are able to transmit their earnings to their families include:

(a) a system for enabling seafarers, at the time of their entering employment or during it, to allot, if they so desire, a proportion of their wages for remittance at regular intervals to their families by bank transfers or similar means; and

(b) a requirement that allotments should be remitted in due time and directly to the person or persons nominated by the seafarers.

5. Any charge for the service under paragraphs 3 and 4 of this Standard shall be reasonable in amount, and the rate of currency exchange, unless otherwise provided, shall, in accordance with national laws or regulations, be at the prevailing market rate or the official published rate and not unfavourable to the seafarer.

6. Each Member that adopts national laws or regulations governing seafarers' wages shall give due consideration to the guidance provided in Part B of the Code.

Guideline B2.2 – Wages
Guideline B2.2.1 – Specific definitions

1. For the purpose of this Guideline, the term:

(a) able seafarer means any seafarer who is deemed competent to perform any duty which may be required of a rating serving in the deck department, other than the duties of a supervisory or specialist rating, or who is defined as such by national laws, regulations or practice, or by collective agreement;

(b) basic pay or wages means the pay, however composed, for normal hours of work; it does not include payments for overtime worked, bonuses, allowances, paid leave or any other additional remuneration;

(c) consolidated wage means a wage or salary which includes the basic pay and other pay-related benefits; a consolidated wage may include compensation for all overtime hours which are worked and all other pay-related benefits, or it may include only certain benefits in a partial consolidation;

(d) hours of work means time during which seafarers are required to do work on account of the ship;

(e) overtime means time worked in excess of the normal hours of work.

Guideline B2.2.2 – Calculation and payment

1. For seafarers whose remuneration includes separate compensation for overtime worked:

(a) for the purpose of calculating wages, the normal hours of work at sea and in port should not exceed eight hours per day;

(b) for the purpose of calculating overtime, the number of normal hours per week covered by the basic pay or wages should be prescribed by national laws or regulations, if not determined by collective agreements, but should not exceed 48 hours per week; collective agreements may provide for a different but not less favourable treatment;

(c) the rate or rates of compensation for overtime, which should be not less than one and one-quarter times the basic pay or wages per hour, should be prescribed by national laws or regulations or by collective agreements, if applicable; and

(d) records of all overtime worked should be maintained by the master, or a person assigned by the master, and endorsed by the seafarer at no greater than monthly intervals.

2. For seafarers whose wages are fully or partially consolidated:

(a) the seafarers' employment agreement should specify clearly, where appropriate, the number of hours of work expected of the seafarer in return for this remuneration, and any additional allowances which might be due in addition to the consolidated wage, and in which circumstances;

(b) where hourly overtime is payable for hours worked in excess of those covered by the consolidated wage, the hourly rate should be not less than one and one-quarter times the basic rate corresponding to the normal hours of work as defined in paragraph 1 of this Guideline; the same principle should be applied to the overtime hours included in the consolidated wage;

(c) remuneration for that portion of the fully or partially consolidated wage representing the normal hours of work as defined in paragraph 1(a) of this Guideline should be no less than the applicable minimum wage; and

(d) for seafarers whose wages are partially consolidated, records of all overtime worked should be maintained and endorsed as provided for in paragraph 1(d) of this Guideline.

3. National laws or regulations or collective agreements may provide for compensation for overtime or for work performed on the weekly day of rest and on public holidays by at least equivalent time off duty and off the ship or additional leave in lieu of remuneration or any other compensation so provided.

4. National laws and regulations adopted after consulting the representative shipowners' and seafarers' organizations or, as appropriate, collective agreements should take into account the following principles:

(a) equal remuneration for work of equal value should apply to all seafarers employed on the same ship without discrimination based upon race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin;

(b) the seafarers' employment agreement specifying the applicable wages or wage rates should be carried on board the ship; information on the amount of wages or wage rates should be made available to each seafarer, either by providing at least one signed copy of the relevant information to the seafarer in a language which the seafarer understands, or by posting a copy of the agreement in a place accessible to seafarers or by some other appropriate means;

(c) wages should be paid in legal tender; where appropriate, they may be paid by bank transfer, bank cheque, postal cheque or money order;

(d) on termination of engagement all remuneration due should be paid without undue delay;

(e) adequate penalties or other appropriate remedies should be imposed by the competent authority where shipowners unduly delay, or fail to make, payment of all remuneration due;

(f) wages should be paid directly to seafarers' designated bank accounts unless they request otherwise in writing;

(g) subject to subparagraph (h) of this paragraph, the shipowner should impose no limit on seafarers' freedom to dispose of their remuneration;

(h) deduction from remuneration should be permitted only if:

(i) there is an express provision in national laws or regulations or in an applicable collective agreement and the seafarer has been informed, in the manner deemed most appropriate by the competent authority, of the conditions for such deductions; and

(ii) the deductions do not in total exceed the limit that may have been established by national laws or regulations or collective agreements or court decisions for making such deductions;

(i) no deductions should be made from a seafarer's remuneration in respect of obtaining or retaining employment;

(j) monetary fines against seafarers other than those authorized by national laws or regulations, collective agreements or other measures should be prohibited;

(k) the competent authority should have the power to inspect stores and services provided on board ship to ensure that fair and reasonable prices are applied for the benefit of the seafarers concerned; and

(l) to the extent that seafarers' claims for wages and other sums due in respect of their employment are not secured in accordance with the provisions of the International Convention on Maritime Liens and Mortgages,

1993, such claims should be protected in accordance with the Protection of Workers' Claims (Employer's Insolvency) Convention, 1992 (No. 173).

5. Each Member should, after consulting with representative shipowners' and seafarers' organizations, have procedures to investigate complaints relating to any matter contained in this Guideline.

Guideline B2.2.3 – Minimum wages

1. Without prejudice to the principle of free collective bargaining, each Member should, after consulting representative shipowners' and seafarers' organizations, establish procedures for determining minimum wages for seafarers. Representative shipowners' and seafarers' organizations should participate in the operation of such procedures.

2. When establishing such procedures and in fixing minimum wages, due regard should be given to international labour standards concerning minimum wage fixing, as well as the following principles:

(a) the level of minimum wages should take into account the nature of maritime employment, crewing levels of ships, and seafarers' normal hours of work; and

(b) the level of minimum wages should be adjusted to take into account changes in the cost of living and in the needs of seafarers.

3. The competent authority should ensure:

(a) by means of a system of supervision and sanctions, that wages are paid at not less than the rate or rates fixed; and

(b) that any seafarers who have been paid at a rate lower than the minimum wage are enabled to recover, by an inexpensive and expeditious judicial or other procedure, the amount by which they have been underpaid.

Guideline B2.2.4 – Minimum monthly basic pay or wage figure for able seafarers

1. The basic pay or wages for a calendar month of service for an able seafarer should be no less than the amount periodically set by the Joint Maritime Commission or another body authorized by the Governing Body of the International Labour Office. Upon a decision of the Governing Body, the Director-General shall notify any revised amount to the Members of the Organization.

2. Nothing in this Guideline should be deemed to prejudice arrangements agreed between shipowners or their organizations and seafarers' organizations with regard to the regulation of standard minimum terms and conditions of employment, provided such terms and conditions are recognized by the competent authority.

Regulation 2.3 – Hours of work and hours of rest

Purpose: To ensure that seafarers have regulated hours of work or hours of rest

1. Each Member shall ensure that the hours of work or hours of rest for seafarers are regulated.

2. Each Member shall establish maximum hours of work or minimum hours of rest over given periods that are consistent with the provisions in the Code.

Standard A2.3 – Hours of work and hours of rest

1. For the purpose of this Standard, the term:

(a) hours of work means time during which seafarers are required to do work on account of the ship;

(b) hours of rest means time outside hours of work; this term does not include short breaks.

2. Each Member shall within the limits set out in paragraphs 5 to 8 of this Standard fix either a maximum number of hours of work which shall not be exceeded in a given period of time, or a minimum number of hours of rest which shall be provided in a given period of time.

3. Each Member acknowledges that the normal working hours' standard for seafarers, like that for other workers, shall be based on an eight-hour day with one day of rest per week and rest on public holidays. However, this shall not prevent the Member from having procedures to authorize or register a collective agreement which determines seafarers' normal working hours on a basis no less favourable than this standard.

4. In determining the national standards, each Member shall take account of the danger posed by the fatigue of seafarers, especially those whose duties involve navigational safety and the safe and secure operation of the ship.

5. The limits on hours of work or rest shall be as follows:

(a) maximum hours of work shall not exceed:

(i) 14 hours in any 24-hour period; and

(ii) 72 hours in any seven-day period;

or

(b) minimum hours of rest shall not be less than:

(i) ten hours in any 24-hour period; and

(ii) 77 hours in any seven-day period.

6. Hours of rest may be divided into no more than two periods, one of which shall be at least six hours in length, and the interval between consecutive periods of rest shall not exceed 14 hours.

7. Musters, fire-fighting and lifeboat drills, and drills prescribed by national laws and regulations and by international instruments, shall be conducted in a manner that minimizes the disturbance of rest periods and does not induce fatigue.

8. When a seafarer is on call, such as when a machinery space is unattended, the seafarer shall have an adequate compensatory rest period if the normal period of rest is disturbed by call-outs to work.

9. If no collective agreement or arbitration award exists or if the competent authority determines that the provisions in the agreement or award in respect of paragraph 7 or 8 of this Standard are inadequate, the competent authority shall determine such provisions to ensure the seafarers concerned have sufficient rest.

10. Each Member shall require the posting, in an easily accessible place, of a table with the shipboard working arrangements, which shall contain for every position at least:

(a) the schedule of service at sea and service in port; and

(b) the maximum hours of work or the minimum hours of rest required by national laws or regulations or applicable collective agreements.

11. The table referred to in paragraph 10 of this Standard shall be established in a standardized format in the working language or languages of the ship and in English.

12. Each Member shall require that records of seafarers' daily hours of work or of their daily hours of rest be maintained to allow monitoring of compliance with paragraphs 5 to 11 inclusive of this Standard. The records shall be in a standardized format established by the competent authority taking into account any available guidelines of the International Labour Organization or shall be in any standard format prepared by the Organization. They shall be in the languages required by paragraph 11 of this Standard. The seafarers shall receive a copy of the records pertaining to them which shall be endorsed by the master, or a person authorized by the master, and by the seafarers.

13. Nothing in paragraphs 5 and 6 of this Standard shall prevent a Member from having national laws or regulations or a procedure for the competent authority to authorize or register collective agreements permitting exceptions to the limits set out. Such exceptions shall, as far as possible, follow the provisions of this Standard but may take account of more frequent or longer leave periods or the granting of compensatory leave for watchkeeping seafarers or seafarers working on board ships on short voyages.

14. Nothing in this Standard shall be deemed to impair the right of the master of a ship to require a seafarer to perform any hours of work necessary for the immediate safety of the ship, persons on board or cargo, or for the purpose of giving assistance to other ships or persons in distress at sea. Accordingly, the master may suspend the schedule of hours of work or hours of rest and require a seafarer to perform any hours of work necessary until the normal situation has been restored. As soon as practicable after the normal situation has been restored, the master shall ensure that any seafarers who have performed work in a scheduled rest period are provided with an adequate period of rest.

Guideline B2.3 – Hours of work and hours of rest

Guideline B2.3.1 – Young seafarers

1. At sea and in port the following provisions should apply to all young seafarers under the age of 18:

(a) working hours should not exceed eight hours per day and 40 hours per week and overtime should be worked only where unavoidable for safety reasons;

(b) sufficient time should be allowed for all meals, and a break of at least one hour for the main meal of the day should be assured; and

(c) a 15-minute rest period as soon as possible following each two hours of continuous work should be allowed.

2. Exceptionally, the provisions of paragraph 1 of this Guideline need not be applied if:

(a) they are impracticable for young seafarers in the deck, engine room and catering departments assigned to watchkeeping duties or working on a rostered shift-work system; or

(b) the effective training of young seafarers in accordance with established programmes and schedules would be impaired.

3. Such exceptional situations should be recorded, with reasons, and signed by the master.

4. Paragraph 1 of this Guideline does not exempt young seafarers from the general obligation on all seafarers to work during any emergency as provided for in Standard A2.3, paragraph 14.

Regulation 2.4 – Entitlement to leave

Purpose: To ensure that seafarers have adequate leave

1. Each Member shall require that seafarers employed on ships that fly its flag are given paid annual leave under appropriate conditions, in accordance with the provisions in the Code.

2. Seafarers shall be granted shore leave to benefit their health and well-being and with the operational requirements of their positions.

Standard A2.4 – Entitlement to leave

1. Each Member shall adopt laws and regulations determining the minimum standards for annual leave for seafarers serving on ships that fly its flag, taking proper account of the special needs of seafarers with respect to such leave.

2. Subject to any collective agreement or laws or regulations providing for an appropriate method of calculation that takes account of the special needs of seafarers in this respect, the annual leave with pay entitlement shall be calculated on the basis of a minimum of 2.5 calendar days per month of employment. The manner in which the length of service is calculated shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country. Justified absences from work shall not be considered as annual leave.

3. Any agreement to forgo the minimum annual leave with pay prescribed in this Standard, except in cases provided for by the competent authority, shall be prohibited.

Guideline B2.4 – Entitlement to leave
Guideline B2.4.1 – Calculation of entitlement

1. Under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, service off-articles should be counted as part of the period of service.

2. Under conditions as determined by the competent authority or in an applicable collective agreement, absence from work to attend an approved maritime vocational training course or for such reasons as illness or injury or for maternity should be counted as part of the period of service.

3. The level of pay during annual leave should be at the seafarer's normal level of remuneration provided for by national laws or regulations or in the applicable seafarers' employment agreement. For seafarers employed for periods shorter than one year or in the event of termination of the employment relationship, entitlement to leave should be calculated on a pro-rata basis.

4. The following should not be counted as part of annual leave with pay:

(a) public and customary holidays recognized as such in the flag State, whether or not they fall during the annual leave with pay;

(b) periods of incapacity for work resulting from illness or injury or from maternity, under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country;

(c) temporary shore leave granted to a seafarer while under an employment agreement; and

(d) compensatory leave of any kind, under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

Guideline B2.4.2 – Taking of annual leave

1. The time at which annual leave is to be taken should, unless it is fixed by regulation, collective agreement, arbitration award or other means consistent with national practice, be determined by the shipowner after consultation and, as far as possible, in agreement with the seafarers concerned or their representatives.

2. Seafarers should in principle have the right to take annual leave in the place with which they have a substantial connection, which would normally be the same as the place to which they are entitled to be repatriated. Seafarers should not be required without their consent to take annual leave due to them in another place except under the provisions of a seafarers' employment agreement or of national laws or regulations.

3. If seafarers are required to take their annual leave from a place other than that permitted by paragraph 2 of this Guideline, they should be entitled to free transportation to the place where they were engaged or recruited, whichever is nearer their home; subsistence and other costs directly involved should be for the account of the shipowner; the travel time involved should not be deducted from the annual leave with pay due to the seafarer.

4. A seafarer taking annual leave should be recalled only in cases of extreme emergency and with the seafarer's consent.

Guideline B2.4.3 – Division and accumulation

1. The division of the annual leave with pay into parts, or the accumulation of such annual leave due in respect of one year together with a subsequent period of leave, may be authorized by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Subject to paragraph 1 of this Guideline and unless otherwise provided in an agreement applicable to the shipowner and the seafarer concerned, the annual leave with pay recommended in this Guideline should consist of an uninterrupted period.

Guideline B2.4.4 – Young seafarers

1. Special measures should be considered with respect to young seafarers under the age of 18 who have served six months or any other shorter period of time under a collective agreement or seafarers' employment agreement without leave on a foreign-going ship which has not returned to their country of residence in that time, and will not return in the subsequent three months of the voyage. Such measures could consist of their repatriation at no expense to themselves to the place of original engagement in their country of residence for the purpose of taking any leave earned during the voyage.

Regulation 2.5 – Repatriation

Purpose: To ensure that seafarers are able to return home

1. Seafarers have a right to be repatriated at no cost to themselves in the circumstances and under the conditions specified in the Code.

2. Each Member shall require ships that fly its flag to provide financial security to ensure that seafarers are duly repatriated in accordance with the Code.

Standard A2.5 – Repatriation

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships that fly its flag are entitled to repatriation in the following circumstances:

(a) if the seafarers' employment agreement expires while they are abroad;

(b) when the seafarers' employment agreement is terminated:

(i) by the shipowner; or

(ii) by the seafarer for justified reasons; and also

(c) when the seafarers are no longer able to carry out their duties under their employment agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances.

2. Each Member shall ensure that there are appropriate provisions in its laws and regulations or other measures or in collective bargaining agreements, prescribing:

(a) the circumstances in which seafarers are entitled to repatriation in accordance with paragraph 1(b) and (c) of this Standard;

(b) the maximum duration of service periods on board following which a seafarer is entitled to repatriation – such periods to be less than 12 months; and

(c) the precise entitlements to be accorded by shipowners for repatriation, including those relating to the destinations of repatriation, the mode of transport, the items of expense to be covered and other arrangements to be made by shipowners.

3. Each Member shall prohibit shipowners from requiring that seafarers make an advance payment towards the cost of repatriation at the beginning of their employment, and also from recovering the cost of repatriation from the seafarers' wages or other entitlements except where the seafarer has been found, in accordance with national laws or regulations or other measures or applicable collective bargaining agreements, to be in serious default of the seafarer's employment obligations.

4. National laws and regulations shall not prejudice any right of the shipowner to recover the cost of repatriation under third-party contractual arrangements.

5. If a shipowner fails to make arrangements for or to meet the cost of repatriation of seafarers who are entitled to be repatriated:

(a) the competent authority of the Member whose flag the ship flies shall arrange for repatriation of the seafarers concerned; if it fails to do so, the State from which the seafarers are to be repatriated or the State of which they are a national may arrange for their repatriation and recover the cost from the Member whose flag the ship flies;

(b) costs incurred in repatriating seafarers shall be recoverable from the shipowner by the Member whose flag the ship flies;

(c) the expenses of repatriation shall in no case be a charge upon the seafarers, except as provided for in paragraph 3 of this Standard.

6. Taking into account applicable international instruments, including the International Convention on Arrest of Ships, 1999, a Member which has paid the cost of repatriation pursuant to this Code may detain, or request the detention of, the ships of the shipowner concerned until the reimbursement has been made in accordance with paragraph 5 of this Standard.

7. Each Member shall facilitate the repatriation of seafarers serving on ships which call at its ports or pass through its territorial or internal waters, as well as their replacement on board.

8. In particular, a Member shall not refuse the right of repatriation to any seafarer because of the financial circumstances of a shipowner or because of the shipowner's inability or unwillingness to replace a seafarer.

9. Each Member shall require that ships that fly its flag carry and make available to seafarers a copy of the applicable national provisions regarding repatriation written in an appropriate language.

Guideline B2.5 – Repatriation
Guideline B2.5.1 – Entitlement

1. Seafarers should be entitled to repatriation:

(a) in the case covered by Standard A2.5, paragraph 1(a), upon the expiry of the period of notice given in accordance with the provisions of the seafarers' employment agreement;

(b) in the cases covered by Standard A2.5, paragraph 1(b) and (c):

(i) in the event of illness or injury or other medical condition which requires their repatriation when found medically fit to travel;

(ii) in the event of shipwreck;

(iii) in the event of the shipowner not being able to continue to fulfil their legal or contractual obligations as an employer of the seafarers by reason of insolvency, sale of ship, change of ship's registration or any other similar reason;

(iv) in the event of a ship being bound for a war zone, as defined by national laws or regulations or seafarers' employment agreements, to which the seafarer does not consent to go; and

(v) in the event of termination or interruption of employment in accordance with an industrial award or collective agreement, or termination of employment for any other similar reason.

2. In determining the maximum duration of service periods on board following which a seafarer is entitled to repatriation, in accordance with this Code, account should be taken of factors affecting the seafarers' working environment. Each Member should seek, wherever possible, to reduce these periods in the light of technological changes and developments and might be guided by any recommendations made on the matter by the Joint Maritime Commission.

3. The costs to be borne by the shipowner for repatriation under Standard A2.5 should include at least the following:

(a) passage to the destination selected for repatriation in accordance with paragraph 6 of this Guideline;

(b) accommodation and food from the moment the seafarers leave the ship until they reach the repatriation destination;

(c) pay and allowances from the moment the seafarers leave the ship until they reach the repatriation destination, if provided for by national laws or regulations or collective agreements;

(d) transportation of 30 kg of the seafarers' personal luggage to the repatriation destination; and

(e) medical treatment when necessary until the seafarers are medically fit to travel to the repatriation destination.

4. Time spent awaiting repatriation and repatriation travel time should not be deducted from paid leave accrued to the seafarers.

5. Shipowners should be required to continue to cover the costs of repatriation until the seafarers concerned are landed at a destination prescribed pursuant to this Code

or are provided with suitable employment on board a ship proceeding to one of those destinations.

6. Each Member should require that shipowners take responsibility for repatriation arrangements by appropriate and expeditious means. The normal mode of transport should be by air. The Member should prescribe the destinations to which seafarers may be repatriated. The destinations should include the countries with which seafarers may be deemed to have a substantial connection including:

(a) the place at which the seafarer agreed to enter into the engagement;

(b) the place stipulated by collective agreement;

(c) the seafarer's country of residence; or

(d) such other place as may be mutually agreed at the time of engagement.

7. Seafarers should have the right to choose from among the prescribed destinations the place to which they are to be repatriated.

8. The entitlement to repatriation may lapse if the seafarers concerned do not claim it within a reasonable period of time to be defined by national laws or regulations or collective agreements.

Guideline B2.5.2 – Implementation by Members

1. Every possible practical assistance should be given to a seafarer stranded in a foreign port pending repatriation and in the event of delay in the repatriation of the seafarer, the competent authority in the foreign port should ensure that the consular or local representative of the flag State and the seafarer's State of nationality or State of residence, as appropriate, is informed immediately.

2. Each Member should have regard to whether proper provision is made:

(a) for the return of seafarers employed on a ship that flies the flag of a foreign country who are put ashore in a foreign port for reasons for which they are not responsible:

(i) to the port at which the seafarer concerned was engaged; or

(ii) to a port in the seafarer's State of nationality or State of residence, as appropriate; or

(iii) to another port agreed upon between the seafarer and the master or shipowner, with the approval of the competent authority or under other appropriate safeguards;

(b) for medical care and maintenance of seafarers employed on a ship that flies the flag of a foreign country who are put ashore in a foreign port in consequence of sickness or injury incurred in the service of the ship and not due to their own wilful misconduct.

3. If, after young seafarers under the age of 18 have served on a ship for at least four months during their first foreign-going voyage, it becomes apparent that they are unsuited to life at sea, they should be given the opportunity of being repatriated at no expense to themselves from the first suitable port of call in which there are consular services of the flag State, or the State of nationality or residence of the young seafarer. Notification of any such repatriation, with the reasons therefor, should be given to the authority which issued the papers enabling the young seafarers concerned to take up seagoing employment.

Regulation 2.6 – Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

Purpose: To ensure that seafarers are compensated when a ship is lost or has foundered

1. Seafarers are entitled to adequate compensation in the case of injury, loss or unemployment arising from the ship's loss or foundering.

Standard A2.6 – Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

1. Each Member shall make rules ensuring that, in every case of loss or foundering of any ship, the shipowner shall pay to each seafarer on board an indemnity against unemployment resulting from such loss or foundering.

2. The rules referred to in paragraph 1 of this Standard shall be without prejudice to any other rights a seafarer may have under the national law of the Member concerned for losses or injuries arising from a ship's loss or foundering.

Guideline B2.6 – Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

Guideline B2.6.1 – Calculation of indemnity against unemployment

1. The indemnity against unemployment resulting from a ship's foundering or loss should be paid for the days during which the seafarer remains in fact unemployed at the same rate as the wages payable under the employment agreement, but the total indemnity payable to any one seafarer may be limited to two months' wages.

2. Each Member should ensure that seafarers have the same legal remedies for recovering such indemnities as they have for recovering arrears of wages earned during the service.

Regulation 2.7 – Manning levels

Purpose: To ensure that seafarers work on board ships with sufficient personnel for the safe, efficient and secure operation of the ship

1. Each Member shall require that all ships that fly its flag have a sufficient number of seafarers employed on board to ensure that ships are operated safely, efficiently and with due regard to security under all conditions, taking into account concerns about seafarer fatigue and the particular nature and conditions of the voyage.

Standard A2.7 – Manning levels

1. Each Member shall require that all ships that fly its flag have a sufficient number of seafarers on board to ensure that ships are operated safely, efficiently and with due regard to security. Every ship shall be manned by a crew that is adequate, in terms of size and qualifications, to ensure the safety and security of the ship and its personnel, under all operating conditions, in accordance with the minimum safe manning document or an equivalent issued by the competent authority, and to comply with the standards of this Convention.

2. When determining, approving or revising manning levels, the competent authority shall take into account the need to avoid or minimize excessive hours of work to ensure sufficient rest and to limit fatigue, as well as the principles in applicable international instruments, especially those of the International Maritime Organization, on manning levels.

3. When determining manning levels, the competent authority shall take into account all the requirements within Regulation 3.2 and Standard A3.2 concerning food and catering.

Guideline B2.7 – Manning levels
Guideline B2.7.1 – Dispute settlement

1. Each Member should maintain, or satisfy itself that there is maintained, efficient machinery for the investigation and settlement of complaints or disputes concerning the manning levels on a ship.

2. Representatives of shipowners' and seafarers' organizations should participate, with or without other persons or authorities, in the operation of such machinery.

Regulation 2.8 – Career and skill development and opportunities for seafarers' employment

Purpose: To promote career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Each Member shall have national policies to promote employment in the maritime sector and to encourage career and skill development and greater employment opportunities for seafarers domiciled in its territory.

Standard A2.8 – Career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Each Member shall have national policies that encourage career and skill development and employment opportunities for seafarers, in order to provide the maritime sector with a stable and competent workforce.

2. The aim of the policies referred to in paragraph 1 of this Standard shall be to help seafarers strengthen their competencies, qualifications and employment opportunities.

3. Each Member shall, after consulting the shipowners' and seafarers' organizations concerned, establish clear objectives for the vocational guidance, education and training of seafarers whose duties on board ship primarily relate to the safe operation and navigation of the ship, including ongoing training.

Guideline B2.8 – Career and skill development and employment opportunities for seafarers

Guideline B2.8.1 – Measures to promote career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Measures to achieve the objectives set out in Standard A2.8 might include:

(a) agreements providing for career development and skills training with a shipowner or an organization of shipowners; or

(b) arrangements for promoting employment through the establishment and maintenance of registers or lists, by categories, of qualified seafarers; or

(c) promotion of opportunities, both on board and ashore, for further training and education of seafarers to provide for skill development and portable competencies in order to secure and retain decent work, to improve individual employment prospects and to meet the changing technology and labour market conditions of the maritime industry.

Guideline B2.8.2 – Register of seafarers

1. Where registers or lists govern the employment of seafarers, these registers or lists should include all occupational categories of seafarers in a manner determined by national law or practice or by collective agreement.

2. Seafarers on such a register or list should have priority of engagement for seafaring.

3. Seafarers on such a register or list should be required to be available for work in a manner to be determined by national law or practice or by collective agreement.

4. To the extent that national laws or regulations permit, the number of seafarers on such registers or lists should be periodically reviewed so as to achieve levels adapted to the needs of the maritime industry.

5. When a reduction in the number of seafarers on such a register or list becomes necessary, all appropriate measures should be taken to prevent or minimize detrimental effects on seafarers, account being taken of the economic and social situation of the country concerned.

TITLE 3. ACCOMMODATION, RECREATIONAL FACILITIES, FOOD AND CATERING

Regulation 3.1 – Accommodation and recreational facilities

Purpose: To ensure that seafarers have decent accommodation and recreational facilities on board

1. Each Member shall ensure that ships that fly its flag provide and maintain decent accommodations and recreational facilities for seafarers working or living on board, or both, consistent with promoting the seafarers' health and well-being.

2. The requirements in the Code implementing this Regulation which relate to ship construction and equipment apply only to ships constructed on or after the date when this Convention comes into force for the Member concerned. For ships constructed before that date, the requirements relating to ship construction and equipment that are set out in the Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92), and the Accommodation of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970 (No. 133), shall continue to apply to the extent that they were applicable, prior to that date, under the law or practice of the Member concerned. A ship shall be deemed to have been constructed on the date when its keel is laid or when it is at a similar stage of contruction.

3. Unless expressly provided otherwise, any requirement under an amendment to the Code relating to the provision of seafarer accommodation and recreational facilities shall apply only to ships constructed on or after the amendment takes effect for the Member concerned.

Standard A3.1 – Accommodation and recreational facilities

1. Each Member shall adopt laws and regulations requiring that ships that fly its flag:

(a) meet minimum standards to ensure that any accommodation for seafarers, working or living on board, or both, is safe, decent and in accordance with the relevant provisions of this Standard; and

(b) are inspected to ensure initial and ongoing compliance with those standards.

2. In developing and applying the laws and regulations to implement this Standard, the competent authority, after consulting the shipowners' and seafarers' organizations concerned, shall:

(a) take into account Regulation 4.3 and the associated Code provisions on health and safety protection and accident prevention, in light of the specific needs of seafarers that both live and work on board ship, and

(b) give due consideration to the guidance contained in Part B of this Code.

3. The inspections required under Regulation 5.1.4 shall be carried out when:

(a) a ship is registered or re-registered; or

(b) the seafarer accommodation on a ship has been substantially altered.

4. The competent authority shall pay particular attention to ensuring implementation of the requirements of this Convention relating to:

(a) the size of rooms and other accommodation spaces;

(b) heating and ventilation;

(c) noise and vibration and other ambient factors;

(d) sanitary facilities;

(e) lighting; and

(f) hospital accommodation.

5. The competent authority of each Member shall require that ships that fly its flag meet the minimum standards for on-board accommodation and recreational facilities that are set out in paragraphs 6 to 17 of this Standard.

6. With respect to general requirements for accommodation:

(a) there shall be adequate headroom in all seafarer accommodation; the minimum permitted headroom in all seafarer accommodation where full and free movement is necessary shall be not less than 203 centimetres; the competent authority may permit some limited reduction in headroom in any space, or part of any space, in such accommodation where it is satisfied that such reduction:

(i) is reasonable; and

(ii) will not result in discomfort to the seafarers;

(b) the accommodation shall be adequately insulated;

(c) in ships other than passenger ships, as defined in Regulation 2(e) and (f) of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended (the “SOLAS Convention”), sleeping rooms shall be situated above the load line amidships or aft, except that in exceptional cases, where the size, type or intended service of the ship renders any other location impracticable, sleeping rooms may be located in the fore part of the ship, but in no case forward of the collision bulkhead;

(d) in passenger ships, and in special ships constructed in compliance with the IMO *Code of Safety for Special Purpose Ships*, 1983, and subsequent versions (hereinafer called “special purpose ships”), the competent authority may, on condition that satisfactory arrangements are made for lighting and ventilation, permit the location of sleeping rooms below the load line, but in no case shall they be located immediately beneath working alleyways;

(e) there shall be no direct openings into sleeping rooms from cargo and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas; that part of a bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or other approved substance and be watertight and gas-tight;

(f) the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, floors and joinings shall be suitable for the purpose and conducive to ensuring a healthy environment;

(g) proper lighting and sufficient drainage shall be provided; and

(h) accommodation and recreational and catering facilities shall meet the requirements in Regulation 4.3, and the related provisions in the Code, on

health and safety protection and accident prevention, with respect to preventing the risk of exposure to hazardous levels of noise and vibration and other ambient factors and chemicals on board ships, and to provide an acceptable occupational and onboard living environment for seafarers.

7. With respect to requirements for ventilation and heating:

(a) sleeping rooms and mess rooms shall be adequately ventilated;

(b) ships, except those regularly engaged in trade where temperate climatic conditions do not require this, shall be equipped with air conditioning for seafarer accommodation, for any separate radio room and for any centralized machinery control room;

(c) all sanitary spaces shall have ventilation to the open air, independently of any other part of the accommodation; and

(d) adequate heat through an appropriate heating system shall be provided, except in ships exclusively on voyages in tropical climates.

8. With respect to requirements for lighting, subject to such special arrangements as may be permitted in passenger ships, sleeping rooms and mess rooms shall be lit by natural light and provided with adequate artificial light.

9. When sleeping accommodation on board ships is required, the following requirements for sleeping rooms apply:

(a) in ships other than passenger ships, an individual sleeping room shall be provided for each seafarer; in the case of ships of less than 3,000 gross tonnage or special purpose ships, exemptions from this requirement may be granted by the competent authority after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

(b) separate sleeping rooms shall be provided for men and for women;

(c) sleeping rooms shall be of adequate size and properly equipped so as to ensure reasonable comfort and to facilitate tidiness;

(d) a separate berth for each seafarer shall in all circumstances be provided;

(e) the minimum inside dimensions of a berth shall be at least 198 centimetres by 80 centimetres;

(f) in single berth seafarers' sleeping rooms the floor area shall not be less than:

(i) 4.5 square metres in ships of less than 3,000 gross tonnage;

(ii) square metres in ships of 3,000 gross tonnage or over but less than 10,000 gross tonnage;

(iii) 7 square metres in ships of 10,000 gross tonnage or over;

(g) however, in order to provide single berth sleeping rooms on ships of less than 3,000 gross tonnage, passenger ships and special purpose ships, the competent authority may allow a reduced floor area;

(h) in ships of less than 3,000 gross tonnage other than passenger ships and special purpose ships, sleeping rooms may be occupied by a maximum of two seafarers; the floor area of such sleeping rooms shall not be less than 7 square metres;

(i) on passenger ships and special purpose ships the floor area of sleeping rooms for seafarers not performing the duties of ships' officers shall not be less than:

(i) 7.5 square metres in rooms accommodating two persons;

(ii) 11.5 square metres in rooms accommodating three persons;

(iii) 14.5 square metres in rooms accommodating four persons;

(j) on special purpose ships sleeping rooms may accommodate more than four persons; the floor area of such sleeping rooms shall not be less than 3.6 square metres per person;

(k) on ships other than passenger ships and special purpose ships, sleeping rooms for seafarers who perform the duties of ships' officers, where no private sitting room or day room is provided, the floor area per person shall not be less than:

(i) 7.5 square metres in ships of less than 3,000 gross tonnage;

(ii) 8.5 square metres in ships of 3,000 gross tonnage or over but less than 10,000 gross tonnage;

(iii) 10 square metres in ships of 10,000 gross tonnage or over;

(l) on passenger ships and special purpose ships the floor area for seafarers performing the duties of ships' officers where no private sitting room or day room is provided, the floor area per person for junior officers shall not be less than 7.5 square metres and for senior officers not less than 8.5 square metres; junior officers are understood to be at the operational level, and senior officers at the management level;

(m) the master, the chief engineer and the chief navigating officer shall have, in addition to their sleeping rooms, an adjoining sitting room, day room or equivalent additional space; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

(n) for each occupant, the furniture shall include a clothes locker of ample space (minimum 475 litres) and a drawer or equivalent space of not less than 56 litres; if the drawer is incorporated in the clothes locker then the combined minimum volume of the clothes locker shall be 500 litres; it shall be fitted with a shelf and be able to be locked by the occupant so as to ensure privacy;

(o) each sleeping room shall be provided with a table or desk, which may be of the fixed, drop-leaf or slide-out type, and with comfortable seating accommodation as necessary.

10. With respect to requirements for mess rooms:

(a) mess rooms shall be located apart from the sleeping rooms and as close as practicable to the galley; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned; and

(b) mess rooms shall be of adequate size and comfort and properly furnished and equipped (including ongoing facilities for refreshment), taking account of the number of seafarers likely to use them at any one time; provision shall be made for separate or common mess room facilities as appropriate.

11. With respect to requirements for sanitary facilities:

(a) all seafarers shall have convenient access on the ship to sanitary facilities meeting minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of comfort, with separate sanitary facilities being provided for men and for women;

(b) there shall be sanitary facilities within easy access of the navigating bridge and the machinery space or near the engine room control centre; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

(c) in all ships a minimum of one toilet, one wash basin and one tub or shower or both for every six persons or less who do not have personal facilities shall be provided at a convenient location;

(d) with the exception of passenger ships, each sleeping room shall be provided with a washbasin having hot and cold running fresh water, except where such a washbasin is situated in the private bathroom provided;

(e) in passenger ships normally engaged on voyages of not more than four hours' duration, consideration may be given by the competent authority to special arrangements or to a reduction in the number of facilities required; and

(f) hot and cold running fresh water shall be available in all wash places.

12. With respect to requirements for hospital accommodation, ships carrying 15 or more seafarers and engaged in a voyage of more than three days' duration shall provide separate hospital accommodation to be used exclusively for medical purposes; the competent authority may relax this requirement for ships engaged in coastal trade; in approving on-board hospital accommodation, the competent authority shall ensure that the accommodation will, in all weathers, be easy of access, provide comfortable housing for the occupants and be conducive to their receiving prompt and proper attention.

13. Appropriately situated and furnished laundry facilities shall be available.

14. All ships shall have a space or spaces on open deck to which the seafarers can have access when off duty, which are of adequate area having regard to the size of the ship and the number of seafarers on board.

15. All ships shall be provided with separate offices or a common ship's office for use by deck and engine departments; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

16. Ships regularly trading to mosquito-infested ports shall be fitted with appropriate devices as required by the competent authority.

17. Appropriate seafarers' recreational facilities, amenities and services, as adapted to meet the special needs of seafarers who must live and work on ships, shall be provided on board for the benefit of all seafarers, taking into account Regulation 4.3 and the associated Code provisions on health and safety protection and accident prevention.

18. The competent authority shall require frequent inspections to be carried out on board ships, by or under the authority of the master, to ensure that seafarer accommodation is clean, decently habitable and maintained in a good state of repair. The results of each such inspection shall be recorded and be available for review.

19. In the case of ships where there is need to take account, without discrimination, of the interests of seafarers having differing and distinctive religious and social practices, the competent authority may, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, permit fairly applied variations in respect of this Standard on condition that such variations do not result in overall facilities less favourable than those which would result from the application of this Standard.

20. Each Member may, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, exempt ships of less than 200 gross tonnage where it is reasonable to do so, taking account of the size of the ship and the number of persons on board in relation to the requirements of the following provisions of this Standard:

(a) paragraphs 7(b), 11(d) and 13; and

(b) paragraph 9(f) and (h) to (l) inclusive, with respect to floor area only.

21. Any exemptions with respect to the requirements of this Standard may be made only where they are expressly permitted in this Standard and only for particular circumstances in which such exemptions can be clearly justified on strong grounds and subject to protecting the seafarers' health and safety.

Guideline B3.1 – Accommodation and recreational facilities

Guideline B3.1.1 – Design and construction

1. External bulkheads of sleeping rooms and mess rooms should be adequately insulated. All machinery casings and all boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced should be adequately insulated where there is a possibility of resulting heat effects in adjoining accommodation or passageways. Measures should also be taken to provide protection from heat effects of steam or hot-water service pipes or both.

2. Sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and alleyways in the accommodation space should be adequately insulated to prevent condensation or overheating.

3. The bulkhead surfaces and deckheads should be of material with a surface easily kept clean. No form of construction likely to harbour vermin should be used.

4. The bulkhead surfaces and deckheads in sleeping rooms and mess rooms should be capable of being easily kept clean and light in colour with a durable, nontoxic finish.

5. The decks in all seafarer accommodation should be of approved material and construction and should provide a non-slip surface impervious to damp and easily kept clean.

6. Where the floorings are made of composite materials, the joints with the sides should be profiled to avoid crevices.

Guideline B3.1.2 – Ventilation

1. The system of ventilation for sleeping rooms and mess rooms should be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure a sufficiency of air movement in all conditions of weather and climate.

2. Air-conditioning systems, whether of a centralized or individual unit type, should be designed to:

(a) maintain the air at a satisfactory temperature and relative humidity as compared to outside air conditions, ensure a sufficiency of air changes in all air-conditioned spaces, take account of the particular characteristics of operations at sea and not produce excessive noises or vibrations; and

(b) facilitate easy cleaning and disinfection to prevent or control the spread of disease.

3. Power for the operation of the air conditioning and other aids to ventilation required by the preceding paragraphs of this Guideline should be available at all times when seafarers are living or working on board and conditions so require. However, this power need not be provided from an emergency source.

Guideline B3.1.3 – Heating

1. The system of heating the seafarer accommodation should be in operation at all times when seafarers are living or working on board and conditions require its use.

2. In all ships in which a heating system is required, the heating should be by means of hot water, warm air, electricity, steam or equivalent. However, within the accommodation area, steam should not be used as a medium for heat transmission. The heating system should be capable of maintaining the temperature in seafarer accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met within the trade in which the ship is engaged. The competent authority should prescribe the standard to be provided.

3. Radiators and other heating apparatus should be placed and, where necessary, shielded so as to avoid risk of fire or danger or discomfort to the occupants.

Guideline B3.1.4 – Lighting

1. In all ships, electric light should be provided in the seafarer accommodation. If there are not two independent sources of electricity for lighting, additional lighting should be provided by properly constructed lamps or lighting apparatus for emergency use.

2. In sleeping rooms an electric reading lamp should be installed at the head of each berth.

3. Suitable standards of natural and artificial lighting should be fixed by the competent authority.

Guideline B3.1.5 – Sleeping rooms

1. There should be adequate berth arrangements on board, making it as comfortable as possible for the seafarer and any partner who may accompany the seafarer.

2. Where the size of the ship, the activity in which it is to be engaged and its layout make it reasonable and practicable, sleeping rooms should be planned and equipped with a private bathroom, including a toilet, so as to provide reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness.

3. As far as practicable, sleeping rooms of seafarers should be so arranged that watches are separated and that no seafarers working during the day share a room with watchkeepers.

4. In the case of seafarers performing the duty of petty officers there should be no more than two persons per sleeping room.

5. Consideration should be given to extending the facility referred to in Standard A3.1, paragraph 9(m), to the second engineer officer when practicable.

6. Space occupied by berths and lockers, chests of drawers and seats should be included in the measurement of the floor area. Small or irregularly shaped spaces which do not add effectively to the space available for free movement and cannot be used for installing furniture should be excluded.

7. Berths should not be arranged in tiers of more than two; in the case of berths placed along the ship's side, there should be only a single tier where a sidelight is situated above a berth.

8. The lower berth in a double tier should be not less than 30 centimetres above the floor; the upper berth should be placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deckhead beams.

9. The framework and the lee-board, if any, of a berth should be of approved material, hard, smooth, and not likely to corrode or to harbour vermin.

10. If tubular frames are used for the construction of berths, they should be completely sealed and without perforations which would give access to vermin.

11. Each berth should be fitted with a comfortable mattress with cushioning bottom or a combined cushioning mattress, including a spring bottom or a spring mattress. The mattress and cushioning material used should be made of approved material. Stuffing of material likely to harbour vermin should not be used.

12. When one berth is placed over another, a dust-proof bottom should be fitted beneath the bottom mattress or spring bottom of the upper berth.

13. The furniture should be of smooth, hard material not liable to warp or corrode.

14. Sleeping rooms should be fitted with curtains or equivalent for the sidelights.

15. Sleeping rooms should be fitted with a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

Guideline B3.1.6 – Mess rooms

1. Mess room facilities may be either common or separate. The decision in this respect should be taken after consultation with seafarers' and shipowners' representatives and subject to the approval of the competent authority. Account should be taken of factors such as the size of the ship and the distinctive cultural, religious and social needs of the seafarers.

2. Where separate mess room facilities are to be provided to seafarers, then separate mess rooms should be provided for:

(a) master and officers; and

(b) petty officers and other seafarers.

3. On ships other than passenger ships, the floor area of mess rooms for seafarers should be not less than 1.5 square metres per person of the planned seating capacity.

4. In all ships, mess rooms should be equipped with tables and appropriate seats, fixed or movable, sufficient to accommodate the greatest number of seafarers likely to use them at any one time.

5. There should be available at all times when seafarers are on board:

(a) a refrigerator, which should be conveniently situated and of sufficient capacity for the number of persons using the mess room or mess rooms;

(b) facilities for hot beverages; and

(c) cool water facilities.

6. Where available pantries are not accessible to mess rooms, adequate lockers for mess utensils and proper facilities for washing utensils should be provided.

7. The tops of tables and seats should be of damp-resistant material.

Guideline B3.1.7 – Sanitary accommodation

1. Washbasins and tub baths should be of adequate size and constructed of approved material with a smooth surface not liable to crack, flake or corrode.

2. All toilets should be of an approved pattern and provided with an ample flush of water or with some other suitable flushing means, such as air, which are available at all times and independently controllable.

3. Sanitary accommodation intended for the use of more than one person should comply with the following:

(a) floors should be of approved durable material, impervious to damp, and should be properly drained;

(b) bulkheads should be of steel or other approved material and should be watertight up to at least 23 centimetres above the level of the deck;

(c) the accommodation should be sufficiently lit, heated and ventilated;

(d) toilets should be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and wash rooms, without direct access from the sleeping rooms or from a passage between sleeping rooms and toilets to which there is no other access; this requirement does not apply where a toilet is located in a compartment between two sleeping rooms having a total of not more than four seafarers; and

(e) where there is more than one toilet in a compartment, they should be sufficiently screened to ensure privacy.

4. The laundry facilities provided for seafarers' use should include:

(a) washing machines;

(b) drying machines or adequately heated and ventilated drying rooms; and

(c) irons and ironing boards or their equivalent.

Guideline B3.1.8 – Hospital accommodation

1. The hospital accommodation should be designed so as to facilitate consultation and the giving of medical first aid and to help prevent the spread of infectious diseases.

2. The arrangement of the entrance, berths, lighting, ventilation, heating and water supply should be designed to ensure the comfort and facilitate the treatment of the occupants.

3. The number of hospital berths required should be prescribed by the competent authority.

4. Sanitary accommodation should be provided for the exclusive use of the occupants of the hospital accommodation, either as part of the accommodation or in close proximity thereto. Such sanitary accommodation should comprise a minimum of one toilet, one washbasin and one tub or shower.

Guideline B3.1.9 – Other facilities

1. Where separate facilities for engine department personnel to change their clothes are provided, they should be:

(a) located outside the machinery space but with easy access to it; and

(b) fitted with individual clothes lockers as well as with tubs or showers or both and washbasins having hot and cold running fresh water.

Guideline B3.1.10 – Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

1. Each Member should consider applying the following principles:

(a) clean bedding and mess utensils should be supplied by the shipowner to all seafarers for use on board during service on the ship, and such seafarers should be responsible for their return at times specified by the master and on completion of service in the ship;

(b) bedding should be of good quality, and plates, cups and other mess utensils should be of approved material which can be easily cleaned; and

(c) towels, soap and toilet paper for all seafarers should be provided by the shipowner.

Guideline B3.1.11 – Recreational facilities, mail and ship visit arrangements

1. Recreational facilities and services should be reviewed frequently to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of seafarers resulting from technical, operational and other developments in the shipping industry.

2. Furnishings for recreational facilities should as a minimum include a bookcase and facilities for reading, writing and, where practicable, games.

3. In connection with the planning of recreation facilities, the competent authority should give consideration to the provision of a canteen.

4. Consideration should also be given to including the following facilities at no cost to the seafarer, where practicable:

(a) a smoking room;

(b) television viewing and the reception of radio broadcasts;

(c) showing of films, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and, where necessary, changed at reasonable intervals;

(d) sports equipment including exercise equipment, table games and deck games;

(e) where possible, facilities for swimming;

(f) a library containing vocational and other books, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and changed at reasonable intervals;

(g) facilities for recreational handicrafts;

(h) electronic equipment such as a radio, television, video recorders, DVD/CD player, personal computer and software and cassette recorder/player;

(i) where appropriate, the provision of bars on board for seafarers unless these are contrary to national, religious or social customs; and

(j) reasonable access to ship-to-shore telephone communications, and email and Internet facilities, where available, with any charges for the use of these services being reasonable in amount.

5. Every effort should be given to ensuring that the forwarding of seafarers' mail is as reliable and expeditious as possible. Efforts should also be considered for avoiding seafarers being required to pay additional postage when mail has to be readdressed owing to circumstances beyond their control.

6. Measures should be considered to ensure, subject to any applicable national or international laws or regulations, that whenever possible and reasonable seafarers are expeditiously granted permission to have their partners, relatives and friends as visitors on board their ship when in port. Such measures should meet any concerns for security clearances.

7. Consideration should be given to the possibility of allowing seafarers to be accompanied by their partners on occasional voyages where this is practicable and reasonable. Such partners should carry adequate insurance cover against accident and illness; the shipowners should give every assistance to the seafarer to effect such insurance.

Guideline B3.1.12 – Prevention of noise and vibration

1. Accommodation and recreational and catering facilities should be located as far as practicable from the engines, steering gear rooms, deck winches, ventilation, heating and air-conditioning equipment and other noisy machinery and apparatus.

2. Acoustic insulation or other appropriate sound-absorbing materials should be used in the construction and finishing of bulkheads, deckheads and decks within the sound-producing spaces as well as self-closing noise-isolating doors for machinery spaces.

3. Engine rooms and other machinery spaces should be provided, wherever practicable, with soundproof centralized control rooms for engine-room personnel. Working spaces, such as the machine shop, should be insulated, as far as practicable, from the general engine-room noise and measures should be taken to reduce noise in the operation of machinery.

4. The limits for noise levels for working and living spaces should be in conformity with the ILO international guidelines on exposure levels, including those in the ILO code of practice entitled *Ambient factors in the workplace*, 2001, and, where applicable, the specific protection recommended by the International Maritime Organization, and with any subsequent amending and supplementary instruments for acceptable noise levels on board ships. A copy of the applicable instruments in English or the working language of the ship should be carried on board and should be accessible to seafarers.

5. No accommodation or recreational or catering facilities should be exposed to excessive vibration.

Regulation 3.2 – Food and catering

Purpose: To ensure that seafarers have access to good quality food and drinking water provided under regulated hygienic conditions

1. Each Member shall ensure that ships that fly its flag carry on board and serve food and drinking water of appropriate quality, nutritional value and quantity that adequately covers the requirements of the ship and takes into account the differing cultural and religious backgrounds.

2. Seafarers on board a ship shall be provided with food free of charge during the period of engagement.

3. Seafarers employed as ships' cooks with responsibility for food preparation must be trained and qualified for their position on board ship.

Standard A3.2 – Food and catering

1. Each Member shall adopt laws and regulations or other measures to provide minimum standards for the quantity and quality of food and drinking water and for the catering standards that apply to meals provided to seafarers on ships that fly its flag, and shall undertake educational activities to promote awareness and implementation of the standards referred to in this paragraph.

2. Each Member shall ensure that ships that fly its flag meet the following minimum standards:

(a) food and drinking water supplies, having regard to the number of seafarers on board, their religious requirements and cultural practices as they pertain to food, and the duration and nature of the voyage, shall be suitable in respect of quantity, nutritional value, quality and variety;

(b) the organization and equipment of the catering department shall be such as to permit the provision to the seafarers of adequate, varied and nutritious meals prepared and served in hygienic conditions; and

(c) catering staff shall be properly trained or instructed for their positions.

3. Shipowners shall ensure that seafarers who are engaged as ships' cooks are trained, qualified and found competent for the position in accordance with requirements set out in the laws and regulations of the Member concerned.

4. The requirements under paragraph 3 of this Standard shall include a completion of a training course approved or recognized by the competent authority, which covers practical cookery, food and personal hygiene, food storage, stock control, and environmental protection and catering health and safety.

5. On ships operating with a prescribed manning of less than ten which, by virtue of the size of the crew or the trading pattern, may not be required by the competent authority to carry a fully qualified cook, anyone processing food in the galley shall be trained or instructed in areas including food and personal hygiene as well as handling and storage of food on board ship.

6. In circumstances of exceptional necessity, the competent authority may issue a dispensation permitting a non-fully qualified cook to serve in a specified ship for a specified limited period, until the next convenient port of call or for a period not exceeding one month, provided that the person to whom the dispensation is issued is trained or instructed in areas including food and personal hygene as well as handling and storage of food on board ship.

7. In accordance with the ongoing compliance procedures under Title 5, the competent authority shall require that frequent documented inspections be carried out on board ships, by or under the authority of the master, with respect to:

(a) supplies of food and drinking water;

(b) all spaces and equipment used for the storage and handling of food and drinking water; and

(c) galley and other equipment for the preparation and service of meals.

8. No seafarer under the age of 18 shall be employed or engaged or work as a ship's cook.

Guideline B3.2 – Food and catering

Guideline B3.2.1 – Inspection, education, research and publication

1. The competent authority should, in cooperation with other relevant agencies and organizations, collect up-to-date information on nutrition and on methods of purchasing, storing, preserving, cooking and serving food, with special reference to the requirements of catering on board a ship. This information should be made available, free of charge or at reasonable cost, to manufacturers of and traders in ships' food supplies and equipment, masters, stewards and cooks, and to shipowners' and seafarers' organizations concerned. Appropriate forms of publicity, such as manuals, brochures, posters, charts or advertisements in trade journals, should be used for this purpose.

2. The competent authority should issue recommendations to avoid wastage of food, facilitate the maintenance of a proper standard of hygiene, and ensure the maximum practicable convenience in working arrangements.

3. The competent authority should work with relevant agencies and organizations to develop educational materials and onboard information concerning methods of ensuring proper food supply and catering services.

4. The competent authority should work in close cooperation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned and with national or local authorities dealing with questions of food and health, and may where necessary utilize the services of such authorities.

Guideline B3.2.2 – Ships' cooks

1. Seafarers should only be qualified as ships' cooks if they have:

(a) served at sea for a minimum period to be prescribed by the competent authority, which could be varied to take into account existing relevant qualifications or experience;

(b) passed an examination prescribed by the competent authority or passed an equivalent examination at an approved training course for cooks.

2. The prescribed examination may be conducted and certificates granted either directly by the competent authority or, subject to its control, by an approved school for the training of cooks.

3. The competent authority should provide for the recognition, where appropriate, of certificates of qualification as ships' cooks issued by other Members, which have ratified this Convention or the Certification of Ships' Cooks Convention, 1946 (No. 69), or other approved body.

TITLE 4. HEALTH PROTECTION, MEDICAL CARE, WELFARE AND SOCIAL SECURITY PROTECTION

Regulation 4.1 – Medical care on board ship and ashore

Purpose: To protect the health of seafarers and ensure their prompt access to medical care on board ship and ashore

1. Each Member shall ensure that all seafarers on ships that fly its flag are covered by adequate measures for the protection of their health and that they have access to prompt and adequate medical care whilst working on board.

2. The protection and care under paragraph 1 of this Regulation shall, in principle, be provided at no cost to the seafarers.

3. Each Member shall ensure that seafarers on board ships in its territory who are in need of immediate medical care are given access to the Member's medical facilities on shore.

4. The requirements for onboard health protection and medical care set out in the Code include standards for measures aimed at providing seafarers with health protection and medical care as comparable as possible to that which is generally available to workers ashore.

Standard A4.1 – Medical care on board ship and ashore

1. Each Member shall ensure that measures providing for health protection and medical care, including essential dental care, for seafarers working on board a ship that flies its flag are adopted which:

(a) ensure the application to seafarers of any general provisions on occupational health protection and medical care relevant to their duties, as well as of special provisions specific to work on board ship;

(b) ensure that seafarers are given health protection and medical care as comparable as possible to that which is generally available to workers ashore, including prompt access to the necessary medicines, medical equipment and facilities for diagnosis and treatment and to medical information and expertise;

(c) give seafarers the right to visit a qualified medical doctor or dentist without delay in ports of call, where practicable;

(d) ensure that, to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care and health protection services while a seafarer is on board ship or landed in a foreign port are provided free of charge to seafarers; and

(e) are not limited to treatment of sick or injured seafarers but include measures of a preventive character such as health promotion and health education programmes.

2. The competent authority shall adopt a standard medical report form for use by the ships' masters and relevant onshore and on-board medical personnel. The form, when completed, and its contents shall be kept confidential and shall only be used to facilitate the treatment of seafarers.

3. Each Member shall adopt laws and regulations establishing requirements for onboard hospital and medical care facilities and equipment and training on ships that fly its flag.

4. National laws and regulations shall as a minimum provide for the following requirements:

(a) all ships shall carry a medicine chest, medical equipment and a medical guide, the specifics of which shall be prescribed and subject to regular inspection by the competent authority; the national requirements shall take into account the type of ship, the number of persons on board and the nature, destination and duration of voyages and relevant national and international recommended medical standards;

(b) ships carrying 100 or more persons and ordinarily engaged on international voyages of more than three days' duration shall carry a qualified medical doctor who is responsible for providing medical care; national laws or regulations shall also specify which other ships shall be required to carry a medical doctor, taking into account, inter alia, such factors as the duration, nature and conditions of the voyage and the number of seafarers on board;

(c) ships which do not carry a medical doctor shall be required to have either at least one seafarer on board who is in charge of medical care and administering medicine as part of their regular duties or at least one seafarer on board competent to provide medical first aid; persons in charge of medical care on board who are not medical doctors shall have satisfactorily completed training in medical care that meets the requirements of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended ("STCW"); seafarers designated to provide medical first aid shall have satisfactorily completed training in medical first aid that meets the requirements of STCW; national laws or regulations shall specify the level of approved training required taking into account, inter alia, such factors as the duration, nature and conditions of the voyage and the number of seafarers on board; and

(d) the competent authority shall ensure by a prearranged system that medical advice by radio or satellite communication to ships at sea, including specialist advice, is available 24 hours a day; medical advice, including the onward transmission of medical messages by radio or satellite communication between a ship and those ashore giving the advice, shall be available free of charge to all ships irrespective of the flag that they fly.

Guideline B4.1 – Medical care on board ship and ashore
Guideline B4.1.1 – Provision of medical care

1. When determining the level of medical training to be provided on board ships that are not required to carry a medical doctor, the competent authority should require that:

(a) ships which ordinarily are capable of reaching qualified medical care and medical facilities within eight hours should have at least one designated seafarer with the approved medical first-aid training required by STCW which will enable such persons to take immediate, effective action in case of accidents or illnesses likely to occur on board a ship and to make use of medical advice by radio or satellite communication; and

(b) all other ships should have at least one designated seafarer with approved training in medical care required by STCW, including practical training and training in lifesaving techniques such as intravenous therapy, which will enable the persons concerned to participate effectively in coordinated schemes for medical assistance to ships at sea, and to provide the sick or injured with a satisfactory standard of medical care during the period they are likely to remain on board.

2. The training referred to in paragraph 1 of this Guideline should be based on the contents of the most recent editions of the *International Medical Guide for Ships*, the *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*, the *Document for Guidance – An International Maritime Training Guide*, and the medical section of the *International Code of Signals* as well as similar national guides.

3. Persons referred to in paragraph 1 of this Guideline and such other seafarers as may be required by the competent authority should undergo, at approximately five-year intervals, refresher courses to enable them to maintain and increase their knowledge and skills and to keep up-to-date with new developments.

4. The medicine chest and its contents, as well as the medical equipment and medical guide carried on board, should be properly maintained and inspected at regular intervals, not exceeding 12 months, by responsible persons designated by the competent authority, who should ensure that the labelling, expiry dates and conditions of storage of all medicines and directions for their use are checked and all equipment functioning as required. In adopting or reviewing the ship's medical guide used nationally, and in determining the contents of the medicine chest and medical equipment, the competent authority should take into account international recommendations in this field, including the latest edition of the *International Medical Guide for Ships*, and other guides mentioned in paragraph 2 of this Guideline.

5. Where a cargo which is classified dangerous has not been included in the most recent edition of the *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*, the necessary information on the nature of the substances, the risks involved, the necessary personal protective devices, the relevant medical procedures and specific antidotes should be made available to the seafarers. Such specific antidotes and personal protective devices should be on board whenever dangerous goods are carried. This information should be integrated with the ship's policies and programmes on occupational safety and health described in Regulation 4.3 and related Code provisions.

6. All ships should carry a complete and up-to-date list of radio stations through which medical advice can be obtained; and, if equipped with a system of satellite communication, carry an up-to-date and complete list of coast earth stations through which medical advice can be obtained. Seafarers with responsibility for medical care or medical first aid on board should be instructed in the use of the ship's medical

guide and the medical section of the most recent edition of the *International Code of Signals* so as to enable them to understand the type of information needed by the advising doctor as well as the advice received.

Guideline B4.1.2 – Medical report form

1. The standard medical report form for seafarers required under Part A of this Code should be designed to facilitate the exchange of medical and related information concerning individual seafarers between ship and shore in cases of illness or injury.

Guideline B4.1.3 – Medical care ashore

1. Shore-based medical facilities for treating seafarers should be adequate for the purposes. The doctors, dentists and other medical personnel should be properly qualified.

2. Measures should be taken to ensure that seafarers have access when in port to:

(a) outpatient treatment for sickness and injury;

(b) hospitalization when necessary; and

(c) facilities for dental treatment, especially in cases of emergency.

3. Suitable measures should be taken to facilitate the treatment of seafarers suffering from disease. In particular, seafarers should be promptly admitted to clinics and hospitals ashore, without difficulty and irrespective of nationality or religious belief, and, whenever possible, arrangements should be made to ensure, when necessary, continuation of treatment to supplement the medical facilities available to them.

Guideline B4.1.4 – Medical assistance to other ships and international cooperation

1. Each Member should give due consideration to participating in international cooperation in the area of assistance, programmes and research in health protection and medical care. Such cooperation might cover:

(a) developing and coordinating search and rescue efforts and arranging prompt medical help and evacuation at sea for the seriously ill or injured on board a ship through such means as periodic ship position reporting systems, rescue coordination centres and emergency helicopter services, in conformity with the International Convention on Maritime Search and Rescue, 1979, as amended, and the *International Aeronautical and Maritime Search and Rescue (IAMSAR) Manual*;

(b) making optimum use of all ships carrying a doctor and stationing ships at sea which can provide hospital and rescue facilities;

(c) compiling and maintaining an international list of doctors and medical care facilities available worldwide to provide emergency medical care to seafarers;

(d) landing seafarers ashore for emergency treatment;

(e) repatriating seafarers hospitalized abroad as soon as practicable, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;

(f) arranging personal assistance for seafarers during repatriation, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;

(g) endeavouring to set up health centres for seafarers to:

(i) conduct research on the health status, medical treatment and preventive health care of seafarers; and

(ii) train medical and health service staff in maritime medicine;

(h) collecting and evaluating statistics concerning occupational accidents, diseases and fatalities of seafarers and integrating and harmonizing the statistics with any existing national system of statistics on occupational accidents and diseases covering other categories of workers;

(i) organizing international exchanges of technical information, training material and personnel, as well as international training courses, seminars and working groups;

(j) providing all seafarers with special curative and preventive health and medical services in port, or making available to them general health, medical and rehabilitation services; and

(k) arranging for the repatriation of the bodies or ashes of deceased seafarers, in accordance with the wishes of the next of kin and as soon as practicable.

2. International cooperation in the field of health protection and medical care for seafarers should be based on bilateral or multilateral agreements or consultations among Members.

Guideline B4.1.5 – Dependants of seafarers

1. Each Member should adopt measures to secure proper and sufficient medical care for the dependants of seafarers domiciled in its territory pending the development of a medical care service which would include within its scope workers generally and their dependants where such services do not exist and should inform the International Labour Office concerning the measures taken for this purpose.

Regulation 4.2 – Shipowners' liability

Purpose: To ensure that seafarers are protected from the financial consequences of sickness, injury or death occurring in connection with their employment

1. Each Member shall ensure that measures, in accordance with the Code, are in place on ships that fly its flag to provide seafarers employed on the ships with a right to material assistance and support from the shipowner with respect to the financial consequences of sickness, injury or death occurring while they are serving under a seafarers' employment agreement or arising from their employment under such agreement.

2. This Regulation does not affect any other legal remedies that a seafarer may seek.

Standard A4.2 – Shipowners' liability

1. Each Member shall adopt laws and regulations requiring that shipowners of ships that fly its flag are responsible for health protection and medical care of all seafarers working on board the ships in accordance with the following minimum standards:

(a) shipowners shall be liable to bear the costs for seafarers working on their ships in respect of sickness and injury of the seafarers occurring between the date of commencing duty and the date upon which they are deemed duly repatriated, or arising from their employment between those dates;

(b) shipowners shall provide financial security to assure compensation in the event of the death or long-term disability of seafarers due to an occupational injury, illness or hazard, as set out in national law, the seafarers' employment agreement or collective agreement;

(c) shipowners shall be liable to defray the expense of medical care, including medical treatment and the supply of the necessary medicines and therapeutic

appliances, and board and lodging away from home until the sick or injured seafarer has recovered, or until the sickness or incapacity has been declared of a permanent character; and

(d) shipowners shall be liable to pay the cost of burial expenses in the case of death occurring on board or ashore during the period of engagement.

2. National laws or regulations may limit the liability of the shipowner to defray the expense of medical care and board and lodging to a period which shall not be less than 16 weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Where the sickness or injury results in incapacity for work the shipowner shall be liable:

(a) to pay full wages as long as the sick or injured seafarers remain on board or until the seafarers have been repatriated in accordance with this Convention; and

(b) to pay wages in whole or in part as prescribed by national laws or regulations or as provided for in collective agreements from the time when the seafarers are repatriated or landed until their recovery or, if earlier, until they are entitled to cash benefits under the legislation of the Member concerned.

4. National laws or regulations may limit the liability of the shipowner to pay wages in whole or in part in respect of a seafarer no longer on board to a period which shall not be less than 16 weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

5. National laws or regulations may exclude the shipowner from liability in re spect of:

(a) injury incurred otherwise than in the service of the ship;

(b) injury or sickness due to the wilful misconduct of the sick, injured or deceased seafarer; and

(c) sickness or infirmity intentionally concealed when the engagement is entered into.

6. National laws or regulations may exempt the shipowner from liability to defray the expense of medical care and board and lodging and burial expenses in so far as such liability is assumed by the public authorities.

7. Shipowners or their representatives shall take measures for safeguarding property left on board by sick, injured or deceased seafarers and for returning it to them or to their next of kin.

Guideline B4.2 – Shipowners' liability

1. The payment of full wages required by Standard A4.2, paragraph 3(a), may be exclusive of bonuses.

2. National laws or regulations may provide that a shipowner shall cease to be liable to bear the costs of a sick or injured seafarer from the time at which that seafarer can claim medical benefits under a scheme of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workers' compensation for accidents.

3. National laws or regulations may provide that burial expenses paid by the shipowner shall be reimbursed by an insurance institution in cases in which funeral benefit is payable in respect of the deceased seafarer under laws or regulations relating to social insurance or workers' compensation.

Regulation 4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Purpose: To ensure that seafarers' work environment on board ships promotes occupational safety and health

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships that fly its flag are provided with occupational health protection and live, work and train on board ship in a safe and hygienic environment.

2. Each Member shall develop and promulgate national guidelines for the management of occupational safety and health on board ships that fly its flag, after consultation with representative shipowners' and seafarers' organizations and taking into account applicable codes, guidelines and standards recommended by international organizations, national administrations and maritime industry organizations.

3. Each Member shall adopt laws and regulations and other measures addressing the matters specified in the Code, taking into account relevant international instruments, and set standards for occupational safety and health protection and accident prevention on ships that fly its flag.

Standard A4.3 – Health and safety protection and accident prevention

1. The laws and regulations and other measures to be adopted in accordance with Regulation 4.3, paragraph 3, shall include the following subjects:

(a) the adoption and effective implementation and promotion of occupational safety and health policies and programmes on ships that fly the Member's flag, including risk evaluation as well as training and instruction of seafarers;

(b) reasonable precautions to prevent occupational accidents, injuries and diseases on board ship, including measures to reduce and prevent the risk of exposure to harmful levels of ambient factors and chemicals as well as the risk of injury or disease that may arise from the use of equipment and machinery on board ships;

(c) onboard programmes for the prevention of occupational accidents, injuries and diseases and for continuous improvement in occupational safety and health protection, involving seafarers' representatives and all other persons concerned in their implementation, taking account of preventive measures, including engineering and design control, substitution of processes and procedures for collective and individual tasks, and the use of personal protective equipment; and

(d) requirements for inspecting, reporting and correcting unsafe conditions and for investigating and reporting onboard occupational accidents.

2. The provisions referred to in paragraph 1 of this Standard shall:

(a) take account of relevant international instruments dealing with occupational safety and health protection in general and with specific risks, and address all matters relevant to the prevention of occupational accidents, injuries and diseases that may be applicable to the work of seafarers and particularly those which are specific to maritime employment;

(b) clearly specify the obligation of shipowners, seafarers and others concerned to comply with the applicable standards and with the ship's occupational safety and health policy and programme with special attention being paid to the safety and health of seafarers under the age of 18;

(c) specify the duties of the master or a person designated by the master, or both, to take specific responsibility for the implementation of and compliance with the ship's occupational safety and health policy and programme; and

(d) specify the authority of the ship's seafarers appointed or elected as safety representatives to participate in meetings of the ship's safety committee. Such a committee shall be established on board a ship on which there are five or more seafarers.

3. The laws and regulations and other measures referred to in Regulation 4.3, paragraph 3, shall be regularly reviewed in consultation with the representatives of the shipowners' and seafarers' organizations and, if necessary, revised to take account of changes in technology and research in order to facilitate continuous improvement in occupational safety and health policies and programmes and to provide a safe occupational environment for seafarers on ships that fly the Member's flag.

4. Compliance with the requirements of applicable international instruments on the acceptable levels of exposure to workplace hazards on board ships and on the development and implementation of ships' occupational safety and health policies and programmes shall be considered as meeting the requirements of this Convention.

5. The competent authority shall ensure that:

(a) occupational accidents, injuries and diseases are adequately reported, taking into account the guidance provided by the International Labour Organization with respect to the reporting and recording of occupational accidents and diseases;

(b) comprehensive statistics of such accidents and diseases are kept, analysed and published and, where appropriate, followed up by research into general trends and into the hazards identified; and

(c) occupational accidents are investigated.

6. Reporting and investigation of occupational safety and health matters shall be designed to ensure the protection of seafarers' personal data, and shall take account of the guidance provided by the International Labour Organization on this matter.

7. The competent authority shall cooperate with shipowners' and seafarers' organizations to take measures to bring to the attention of all seafarers information concerning particular hazards on board ships, for instance, by posting official notices containing relevant instructions.

8. The competent authority shall require that shipowners conducting risk evaluation in relation to management of occupational safety and health refer to appropriate statistical information from their ships and from general statistics provided by the competent authority.

Guideline B4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Guideline B4.3.1 – Provisions on occupational accidents, injuries and diseases

1. The provisions required under Standard A4.3 should take into account the ILO code of practice entitled *Accident prevention on board ship at sea and in port*, 1996, and subsequent versions and other related ILO and other international standards and guidelines and codes of practice regarding occupational safety and health protection, including any exposure levels that they may identify.

2. The competent authority should ensure that the national guidelines for the management of occupational safety and health address the following matters, in particular:

(a) general and basic provisions;

(b) structural features of the ship, including means of access and asbestos-related risks;

(c) machinery;

(d) the effects of the extremely low or high temperature of any surfaces with which seafarers may be in contact;

(e) the effects of noise in the workplace and in shipboard accommodation;

(f) the effects of vibration in the workplace and in shipboard accommodation;

(g) the effects of ambient factors, other than those referred to in subparagraphs (e) and (f), in the workplace and in shipboard accommodation, including tobacco smoke;

(h) special safety measures on and below deck;

(i) loading and unloading equipment;

(j) fire prevention and firefighting;

(k) anchors, chains and lines;

(l) dangerous cargo and ballast;

(m) personal protective equipment for seafarers;

(n) work in enclosed spaces;

(o) physical and mental effects of fatigue;

(p) the effects of drug and alcohol dependency;

(q) HIV/AIDS protection and prevention; and

(r) emergency and accident response.

3. The assessment of risks and reduction of exposure on the matters referred to in paragraph 2 of this Guideline should take account of the physical occupational health effects, including manual handling of loads, noise and vibration, the chemical and biological occupational health effects, the mental occupational health effects, the physical and mental health effects of fatigue, and occupational accidents. The necessary measures should take due account of the preventive principle according to which, among other things, combating risk at the source, adapting work to the individual, especially as regards the design of workplaces, and replacing the dangerous by the non-dangerous or the less dangerous, have precedence over personal protective equipment for seafarers.

4. In addition, the competent authority should ensure that the implications for health and safety are taken into account, particularly in the following areas:

(a) emergency and accident response;

(b) the effects of drug and alcohol dependency; and

(c) HIV/AIDS protection and prevention.

Guideline B4.3.2 – Exposure to noise

1. The competent authority, in conjunction with the competent international bodies and with representatives of shipowners' and seafarers' organizations concerned,

should review on an ongoing basis the problem of noise on board ships with the objective of improving the protection of seafarers, in so far as practicable, from the adverse effects of exposure to noise.

2. The review referred to in paragraph 1 of this Guideline should take account of the adverse effects of exposure to excessive noise on the hearing, health and comfort of seafarers and the measures to be prescribed or recommended to reduce shipboard noise to protect seafarers. The measures to be considered should include the following:

(a) instruction of seafarers in the dangers to hearing and health of prolonged exposure to high noise levels and in the proper use of noise protection devices and equipment;

(b) provision of approved hearing protection equipment to seafarers where necessary; and

(c) assessment of risk and reduction of exposure levels to noise in all accommodation and recreational and catering facilities, as well as engine rooms and other machinery spaces.

Guideline B4.3.3 – Exposure to vibration

1. The competent authority, in conjunction with the competent international bodies and with representatives of shipowners' and seafarers' organizations concerned, and taking into account, as appropriate, relevant international standards, should review on an ongoing basis the problem of vibration on board ships with the objective of improving the protection of seafarers, in so far as practicable, from the adverse effects of vibration.

2. The review referred to in paragraph 1 of this Guideline should cover the effect of exposure to excessive vibration on the health and comfort of seafarers and the measures to be prescribed or recommended to reduce shipboard vibration to protect seafarers. The measures to be considered should include the following:

(a) instruction of seafarers in the dangers to their health of prolonged exposure to vibration;

(b) provision of approved personal protective equipment to seafarers where necessary; and

(c) assessment of risks and reduction of exposure to vibration in all accommodation and recreational and catering facilities by adopting measures in accordance with the guidance provided by the ILO code of practice entitled *Ambient factors in the workplace*, 2001, and any subsequent revisions, taking account of the difference between exposure in those areas and in the workplace.

Guideline B4.3.4 – Obligations of shipowners

1. Any obligation on the shipowner to provide protective equipment or other accident prevention safeguards should, in general, be accompanied by provisions requiring their use by seafarers and by a requirement for seafarers to comply with the relevant accident prevention and health protection measures.

2. Account should also be taken of Articles 7 and 11 of the Guarding of Machinery Convention, 1963 (No. 119), and the corresponding provisions of the Guarding of Machinery Recommendation, 1963 (No. 118), under which the obligation to ensure compliance with the requirement that machinery in use is properly guarded, and its use without appropriate guards prevented, rests on the employer, while there is an obligation on the worker not to use machinery without the guards being in position nor to make inoperative the guards provided.

Guideline B4.3.5 – Reporting and collection of statistics

1. All occupational accidents and occupational injuries and diseases should be reported so that they can be investigated and comprehensive statistics can be kept, analysed and published, taking account of protection of the personal data of the seafarers concerned. Reports should not be limited to fatalities or to accidents involving the ship.

2. The statistics referred to in paragraph 1 of this Guideline should record the numbers, nature, causes and effects of occupational accidents and occupational injuries and diseases, with a clear indication, as applicable, of the department on board a ship, the type of accident and whether at sea or in port.

3. Each Member should have due regard to any international system or model for recording accidents to seafarers which may have been established by the International Labour Organization.

Guideline B4.3.6 – Investigations

1. The competent authority should undertake investigations into the causes and circumstances of all occupational accidents and occupational injuries and diseases resulting in loss of life or serious personal injury, and such other cases as may be specified in national laws or regulations.

2. Consideration should be given to including the following as subjects of investigation:

(a) working environment, such as working surfaces, layout of machinery, means of access, lighting and methods of work;

(b) incidence in different age groups of occupational accidents and occupational injuries and diseases;

(c) special physiological or psychological problems created by the shipboard environment;

(d) problems arising from physical stress on board a ship, in particular as a consequence of increased workload;

(e) problems arising from and effects of technical developments and their influence on the composition of crews; and

(f) problems arising from any human failures.

Guideline B4.3.7 – National protection and prevention programmes

1. In order to provide a sound basis for measures to promote occupational safety and health protection and prevention of accidents, injuries and diseases which are due to particular hazards of maritime employment, research should be undertaken into general trends and into such hazards as are revealed by statistics.

2. The implementation of protection and prevention programmes for the promotion of occupational safety and health should be so organized that the competent authority, shipowners and seafarers or their representatives and other appropriate bodies may play an active role, including through such means as information sessions, onboard guidelines on maximum exposure levels to potentially harmful ambient workplace factors and other hazards or outcomes of a systematic risk evaluation process. In particular, national or local joint occupational safety and health protection and accident prevention committees or ad hoc working parties and onboard committees, on which shipowners' and seafarers' organizations concerned are represented, should be established.

3. Where such activity takes place at company level, the representation of seafarers on any safety committee on board that shipowner's ships should be considered.

Guideline B4.3.8 – Content of protection and prevention programmes

1. Consideration should be given to including the following in the functions of the committees and other bodies referred to in Guideline B4.3.7, paragraph 2:

(a) the preparation of national guidelines and policies for occupational safety and health management systems and for accident prevention provisions, rules and manuals;

(b) the organization of occupational safety and health protection and accident prevention training and programmes;

(c) the organization of publicity on occupational safety and health protection and accident prevention, including films, posters, notices and brochures; and

(d) the distribution of literature and information on occupational safety and health protection and accident prevention so that it reaches seafarers on board ships.

2. Relevant provisions or recommendations adopted by the appropriate national authorities or organizations or international organizations should be taken into account by those preparing texts of occupational safety and health protection and accident prevention measures or recommended practices.

3. In formulating occupational safety and health protection and accident prevention programmes, each Member should have due regard to any code of practice concerning the safety and health of seafarers which may have been published by the International Labour Organization.

Guideline B4.3.9 – Instruction in occupational safety and health protection and the prevention of occupational accidents

1. The curriculum for the training referred to in Standard A4.3, paragraph 1(a), should be reviewed periodically and brought up to date in the light of development in types and sizes of ships and in their equipment, as well as changes in manning practices, nationality, language and the organization of work on board ships.

2. There should be continuous occupational safety and health protection and accident prevention publicity. Such publicity might take the following forms:

(a) educational audiovisual material, such as films, for use in vocational training centres for seafarers and where possible shown on board ships;

(b) display of posters on board ships;

(c) inclusion in periodicals read by seafarers of articles on the hazards of maritime employment and on occupational safety and health protection and accident prevention measures; and

(d) special campaigns using various publicity media to instruct seafarers, including campaigns on safe working practices.

3. The publicity referred to in paragraph 2 of this Guideline should take account of the different nationalities, languages and cultures of seafarers on board ships.

Guideline B4.3.10 – Safety and health education of young seafarers

1. Safety and health regulations should refer to any general provisions on medical examinations before and during employment and on the prevention of accidents and the protection of health in employment, which may be applicable to the work of

seafarers. Such regulations should specify measures which will minimize occupational dangers to young seafarers in the course of their duties.

2. Except where a young seafarer is recognized as fully qualified in a pertinent skill by the competent authority, the regulations should specify restrictions on young seafarers undertaking, without appropriate supervision and instruction, certain types of work presenting special risk of accident or of detrimental effect on their health or physical development, or requiring a particular degree of maturity, experience or skill.

In determining the types of work to be restricted by the regulations, the competent authority might consider in particular work involving:

(a) the lifting, moving or carrying of heavy loads or objects;

(b) entry into boilers, tanks and cofferdams;

(c) exposure to harmful noise and vibration levels;

(d) operating hoisting and other power machinery and tools, or acting as signallers to operators of such equipment;

(e) handling mooring or tow lines or anchoring equipment;

(f) rigging;

(g) work aloft or on deck in heavy weather;

(h) nightwatch duties;

(i) servicing of electrical equipment;

(j) exposure to potentially harmful materials, or harmful physical agents such as dangerous or toxic substances and ionizing radiations;

(k) the cleaning of catering machinery; and

(l) the handling or taking charge of ships' boats.

3. Practical measures should be taken by the competent authority or through the appropriate machinery to bring to the attention of young seafarers information concerning the prevention of accidents and the protection of their health on board ships. Such measures could include adequate instruction in courses, official accident prevention publicity intended for young persons and professional instruction and supervision of young seafarers.

4. Education and training of young seafarers both ashore and on board ships should include guidance on the detrimental effects on their health and wellbeing of the abuse of alcohol and drugs and other potentially harmful substances, and the risk and concerns relating to HIV/AIDS and of other health risk related activities.

Guideline B4.3.11 – International cooperation

1. Members, with the assistance as appropriate of intergovernmental and other international organizations, should endeavour, in cooperation with each other, to achieve the greatest possible uniformity of action for the promotion of occupational safety and health protection and prevention of accidents.

2. In developing programmes for promoting occupational safety and health protection and prevention of accidents under Standard A4.3, each Member should have due regard to relevant codes of practice published by the International Labour Organization and the appropriate standards of international organizations.

3. Members should have regard to the need for international cooperation in the continuous promotion of activity related to occupational safety and health protection and prevention of occupational accidents. Such cooperation might take the form of:

(a) bilateral or multilateral arrangements for uniformity in occupational safety and health protection and accident prevention standards and safeguards;

(b) exchange of information on particular hazards affecting seafarers and on means of promoting occupational safety and health protection and preventing accidents;

(c) assistance in testing of equipment and inspection according to the national regulations of the flag State;

(d) collaboration in the preparation and dissemination of occupational safety and health protection and accident prevention provisions, rules or manuals;

(e) collaboration in the production and use of training aids; and

(f) joint facilities for, or mutual assistance in, the training of seafarers in occupational safety and health protection, accident prevention and safe working practices.

Regulation 4.4 – Access to shore-based welfare facilities

Purpose: To ensure that seafarers working on board a ship have access to shore-based facilities and services to secure their health and wellbeing

1. Each Member shall ensure that shore-based welfare facilities, where they exist, are easily accessible. The Member shall also promote the development of welfare facilities, such as those listed in the Code, in designated ports to provide seafarers on ships that are in its ports with access to adequate welfare facilities and services.

2. The responsibilities of each Member with respect to shore-based facilities, such as welfare, cultural, recreational and information facilities and services, are set out in the Code.

Standard A4.4 – Access to shore-based welfare facilities

1. Each Member shall require, where welfare facilities exist on its territory, that they are available for the use of all seafarers, irrespective of nationality, race, colour, sex, religion, political opinion or social origin and irrespective of the flag State of the ship on which they are employed or engaged or work.

2. Each Member shall promote the development of welfare facilities in appropriate ports of the country and determine, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, which ports are to be regarded as appropriate.

3. Each Member shall encourage the establishment of welfare boards which shall regularly review welfare facilities and services to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of seafarers resulting from technical, operational and other developments in the shipping industry.

Guideline B4.4 – Access to shore-based welfare facilities

Guideline B4.4.1 – Responsibilities of Members

1. Each Member should:

(a) take measures to ensure that adequate welfare facilities and services are provided for seafarers in designated ports of call and that adequate protection is provided to seafarers in the exercise of their profession; and

(b) take into account, in the implementation of these measures, the special needs of seafarers, especially when in foreign countries and when entering war zones, in respect of their safety, health and spare-time activities.

2. Arrangements for the supervision of welfare facilities and services should include participation by representative shipowners' and seafarers' organizations concerned.

3. Each Member should take measures designed to expedite the free circulation among ships, central supply agencies and welfare establishments of welfare materials such as films, books, newspapers and sports equipment for use by seafarers on board their ships and in welfare centres ashore.

4. Members should cooperate with one another in promoting the welfare of seafarers at sea and in port. Such cooperation should include the following:

(a) consultations among competent authorities aimed at the provision and improvement of seafarers' welfare facilities and services, both in port and on board ships;

(b) agreements on the pooling of resources and the joint provision of welfare facilities in major ports so as to avoid unnecessary duplication;

(c) organization of international sports competitions and encouragement of the participation of seafarers in sports activities; and

(d) organization of international seminars on the subject of welfare of seafarers at sea and in port.

Guideline B4.4.2 – Welfare facilities and services in ports

1. Each Member should provide or ensure the provision of such welfare facilities and services as may be required, in appropriate ports of the country.

2. Welfare facilities and services should be provided, in accordance with national conditions and practice, by one or more of the following:

(a) public authorities;

(b) shipowners' and seafarers' organizations concerned under collective agreements or other agreed arrangements; and

(c) voluntary organizations.

3. Necessary welfare and recreational facilities should be established or developed in ports. These should include:

(a) meeting and recreation rooms as required;

(b) facilities for sports and outdoor facilities, including competitions;

(c) educational facilities; and

(d) where appropriate, facilities for religious observances and for personal counselling.

4. These facilities may be provided by making available to seafarers in accordance with their needs facilities designed for more general use.

5. Where large numbers of seafarers of different nationalities require facilities such as hotels, clubs and sports facilities in a particular port, the competent authorities or bodies of the countries of origin of the seafarers and of the flag States, as well as the international associations concerned, should consult and cooperate with the competent authorities and bodies of the country in which the port is situated and with one another, with a view to the pooling of resources and to avoiding unnecessary duplication.

6. Hotels or hostels suitable for seafarers should be available where there is need for them. They should provide facilities equal to those found in a good-class hotel, and should wherever possible be located in good surroundings away from the immediate vicinity of the docks. Such hotels or hostels should be properly supervised, the prices charged should be reasonable in amount and, where necessary and possible, provision should be made for accommodating seafarers' families.

7. These accommodation facilities should be open to all seafarers, irrespective of nationality, race, colour, sex, religion, political opinion or social origin and irrespective of the flag State of the ship on which they are employed or engaged or work. Without in any way infringing this principle, it may be necessary in certain ports to provide several types of facilities, comparable in standard but adapted to the customs and needs of different groups of seafarers.

8. Measures should be taken to ensure that, as necessary, technically competent persons are employed full time in the operation of seafarers' welfare facilities and services, in addition to any voluntary workers.

Guideline B4.4.3 – Welfare boards

1. Welfare boards should be established, at the port, regional and national levels, as appropriate. Their functions should include:

(a) keeping under review the adequacy of existing welfare facilities and monitoring the need for the provision of additional facilities or the withdrawal of underutilized facilities; and

(b) assisting and advising those responsible for providing welfare facilities and ensuring coordination between them.

2. Welfare boards should include among their members representatives of shipowners' and seafarers' organizations, the competent authorities and, where appropriate, voluntary organizations and social bodies.

3. As appropriate, consuls of maritime States and local representatives of foreign welfare organizations should, in accordance with national laws and regulations, be associated with the work of port, regional and national welfare boards.

Guideline B4.4.4 – Financing of welfare facilities

1. In accordance with national conditions and practice, financial support for port welfare facilities should be made available through one or more of the following:

(a) grants from public funds;

(b) levies or other special dues from shipping sources;

(c) voluntary contributions from shipowners, seafarers, or their organizations; and

(d) voluntary contributions from other sources.

2. Where welfare taxes, levies and special dues are imposed, they should be used only for the purposes for which they are raised.

Guideline B4.4.5 – Dissemination of information and facilitation measures

1. Information should be disseminated among seafarers concerning facilities open to the general public in ports of call, particularly transport, welfare, entertainment and educational facilities and places of worship, as well as facilities provided specifically for seafarers.

2. Adequate means of transport at moderate prices should be available at any reasonable time in order to enable seafarers to reach urban areas from convenient locations in the port.

3. All suitable measures should be taken by the competent authorities to make known to shipowners and to seafarers entering port any special laws and customs, the contravention of which may jeopardize their freedom.

4. Port areas and access roads should be provided by the competent authorities with adequate lighting and signposting and regular patrols for the protection of seafarers.

Guideline B4.4.6 – Seafarers in a foreign port

1. For the protection of seafarers in foreign ports, measures should be taken to facilitate:

(a) access to consuls of their State of nationality or State of residence; and

(b) effective cooperation between consuls and the local or national authorities.

2. Seafarers who are detained in a foreign port should be dealt with promptly under due process of law and with appropriate consular protection.

3. Whenever a seafarer is detained for any reason in the territory of a Member, the competent authority should, if the seafarer so requests, immediately inform the flag State and the State of nationality of the seafarer. The competent authority should promptly inform the seafarer of the right to make such a request. The State of nationality of the seafarer should promptly notify the seafarer's next of kin. The competent authority should allow consular officers of these States immediate access to the seafarer and regular visits thereafter so long as the seafarer is detained.

4. Each Member should take measures, whenever necessary, to ensure the safety of seafarers from aggression and other unlawful acts while ships are in their territorial waters and especially in approaches to ports.

5. Every effort should be made by those responsible in port and on board a ship to facilitate shore leave for seafarers as soon as possible after a ship's arrival in port.

Regulation 4.5 – Social security

Purpose: To ensure that measures are taken with a view to providing seafarers with access to social security protection

1. Each Member shall ensure that all seafarers and, to the extent provided for in its national law, their dependants have access to social security protection in accordance with the Code without prejudice however to any more favourable conditions referred to in paragraph 8 of article 19 of the Constitution.

2. Each Member undertakes to take steps, according to its national circumstances, individually and through international cooperation, to achieve progressively comprehensive social security protection for seafarers.

3. Each Member shall ensure that seafarers who are subject to its social security legislation, and, to the extent provided for in its national law, their dependants, are entitled to benefit from social security protection no less favourable than that enjoyed by shoreworkers.

Standard A4.5 – Social security

1. The branches to be considered with a view to achieving progressively comprehensive social security protection under Regulation 4.5 are: medical care, sickness benefit, unemployment benefit, old-age benefit, employment injury benefit, family benefit, maternity benefit, invalidity benefit and survivors' benefit, complementing the protection provided for under Regulations 4.1, on medical care, and 4.2, on shipowners' liability, and under other titles of this Convention.

2. At the time of ratification, the protection to be provided by each Member in accordance with Regulation 4.5, paragraph 1, shall include at least three of the nine branches listed in paragraph 1 of this Standard.

3. Each Member shall take steps according to its national circumstances to provide the complementary social security protection referred to in paragraph 1 of this Standard to all seafarers ordinarily resident in its territory. This responsibility could be

satisfied, for example, through appropriate bilateral or multilateral agreements or contribution-based systems. The resulting protection shall be no less favourable than that enjoyed by shoreworkers resident in their territory.

4. Notwithstanding the attribution of responsibilities in paragraph 3 of this Standard, Members may determine, through bilateral and multilateral agreements and through provisions adopted in the framework of regional economic integration organizations, other rules concerning the social security legislation to which seafarers are subject.

5. Each Member's responsibilities with respect to seafarers on ships that fly its flag shall include those provided for by Regulations 4.1 and 4.2 and the related provisions of the Code, as well as those that are inherent in its general obligations under international law.

6. Each Member shall give consideration to the various ways in which comparable benefits will, in accordance with national law and practice, be provided to seafarers in the absence of adequate coverage in the branches referred to in paragraph 1 of this Standard.

7. The protection under Regulation 4.5, paragraph 1, may, as appropriate, be contained in laws or regulations, in private schemes or in collective bargaining agreements or in a combination of these.

8. To the extent consistent with their national law and practice, Members shall cooperate, through bilateral or multilateral agreements or other arrangements, to ensure the maintenance of social security rights, provided through contributory or non-contributory schemes, which have been acquired, or are in the course of acquisition, by all seafarers regardless of residence.

9. Each Member shall establish fair and effective procedures for the settlement of disputes.

10. Each Member shall at the time of ratification specify the branches for which protection is provided in accordance with paragraph 2 of this Standard. It shall subsequently notify the Director-General of the International Labour Office when it provides social security protection in respect of one or more other branches stated in paragraph 1 of this Standard. The Director-General shall maintain a register of this information and shall make it available to all interested parties.

11. The reports to the International Labour Office pursuant to article 22 of the Constitution, shall also include information regarding steps taken in accordance with Regulation 4.5, paragraph 2, to extend protection to other branches.

Guideline B4.5 – Social security

1. The protection to be provided at the time of ratification in accordance with Standard A4.5, paragraph 2, should at least include the branches of medical care, sickness benefit and employment injury benefit.

2. In the circumstances referred to in Standard A4.5, paragraph 6, comparable benefits may be provided through insurance, bilateral and multilateral agreements or other effective means, taking into consideration the provisions of relevant collective bargaining agreements. Where such measures are adopted, seafarers covered by such measures should be advised of the means by which the various branches of social security protection will be provided.

3. Where seafarers are subject to more than one national legislation covering social security, the Members concerned should cooperate in order to determine by mutual agreement which legislation is to apply, taking into account such factors as the type and level of protection under the respective legislations which is more favourable to the seafarer concerned as well as the seafarer's preference.

4. The procedures to be established under Standard A4.5, paragraph 9, should be designed to cover all disputes relevant to the claims of the seafarers concerned, irrespective of the manner in which the coverage is provided.

5. Each Member which has national seafarers, non-national seafarers or both serving on ships that fly its flag should provide the social security protection in the Convention as applicable, and should periodically review the branches of social security protection in Standard A4.5, paragraph 1, with a view to identifying any additional branches appropriate for the seafarers concerned.

6. The seafarers' employment agreement should identify the means by which the various branches of social security protection will be provided to the seafarer by the shipowner as well as any other relevant information at the disposal of the shipowner, such as statutory deductions from the seafarers' wages and shipowners' contributions which may be made in accordance with the requirements of identified authorized bodies pursuant to relevant national social security schemes.

7. The Member whose flag the ship flies should, in effectively exercising its jurisdiction over social matters, satisfy itself that the shipowners' responsibilities concerning social security protection are met, including making the required contributions to social security schemes.

TITLE 5. COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

1. The Regulations in this Title specify each Member's responsibility to fully implement and enforce the principles and rights set out in the Articles of this Convention as well as the particular obligations provided for under its Titles 1, 2, 3 and 4.

2. Paragraphs 3 and 4 of Article VI, which permit the implementation of Part of the Code through substantially equivalent provisions, do not apply to Part A of the Code in this Title.

3. In accordance with paragraph 2 of Article VI, each Member shall implement its responsibilities under the Regulations in the manner set out in the corresponding Standards of Part A of the Code, giving due consideration to the corresponding Guidelines in Part B of the Code.

4. The provisions of this Title shall be implemented bearing in mind that seafarers and shipowners, like all other persons, are equal before the law and are entitled to the equal protection of the law and shall not be subject to discrimination in their access to courts, tribunals or other dispute resolution mechanisms. The provisions of this Title do not determine legal jurisdiction or a legal venue.

Regulation 5.1 – Flag State responsibilities

Purpose: To ensure that each Member implements its responsibilities under this Convention with respect to ships that fly its flag

Regulation 5.1.1 – General principles

1. Each Member is responsible for ensuring implementation of its obligations under this Convention on ships that fly its flag.

2. Each Member shall establish an effective system for the inspection and certification of maritime labour conditions, in accordance with Regulations 5.1.3 and 5.1.4 ensuring that the working and living conditions for seafarers on ships that fly its flag meet, and continue to meet, the standards in this Convention.

3. In establishing an effective system for the inspection and certification of maritime labour conditions, a Member may, where appropriate, authorize public institutions or other organizations (including those of another Member, if the latter agrees) which it

recognizes as competent and independent to carry out inspections or to issue certificates or to do both. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and certification of the working and living conditions of the seafarers concerned on ships that fly its flag.

4. A maritime labour certificate, complemented by a declaration of maritime labour compliance, shall constitute prima facie evidence that the ship has been duly inspected by the Member whose flag it flies and that the requirements of this Convention relating to working and living conditions of the seafarers have been met to the extent so certified.

5. Information about the system referred to in paragraph 2 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports to the International Labour Office pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.1.1 – General principles

1. Each Member shall establish clear objectives and standards covering the administration of its inspection and certification systems, as well as adequate overall procedures for its assessment of the extent to which those objectives and standards are being attained.

2. Each Member shall require all ships that fly its flag to have a copy of this Convention available on board.

Guideline B5.1.1 – General principles

1. The competent authority should make appropriate arrangements to promote effective cooperation between public institutions and other organizations, referred to in Regulations 5.1.1 and 5.1.2, concerned with seafarers' shipboard working and living conditions.

2. In order to better ensure cooperation between inspectors and shipowners, seafarers and their respective organizations, and to maintain or improve seafarers' working and living conditions, the competent authority should consult the representatives of such organizations at regular intervals as to the best means of attaining these ends. The manner of such consultation should be determined by the competent authority after consulting with shipowners' and seafarers' organizations.

Regulation 5.1.2 – Authorization of recognized organizations

1. The public institutions or other organizations referred to in paragraph 3 of Regulation 5.1.1 («recognized organizations») shall have been recognized by the competent authority as meeting the requirements in the Code regarding competency and independence. The inspection or certification functions which the recognized organizations may be authorized to carry out shall come within the scope of the activities that are expressly mentioned in the Code as being carried out by the competent authority or a recognized organization.

2. The reports referred to in paragraph 5 of Regulation 5.1.1 shall contain information regarding any recognized organization, the extent of authorizations given and the arrangements made by the Member to ensure that the authorized activities are carried out completely and effectively.

Standard A5.1.2 – Authorization of recognized organizations

1. For the purpose of recognition in accordance with paragraph 1 of Regulation 5.1.2, the competent authority shall review the competency and independence of the organization concerned and determine whether the organization has demonstrated, to the extent necessary for carrying out the activities covered by the authorization conferred on it, that the organization:

(a) has the necessary expertise in the relevant aspects of this Convention and an appropriate knowledge of ship operations, including the minimum requirements for seafarers to work on a ship, conditions of employment, accommodation, recreational facilities, food and catering, accident prevention, health protection, medical care, welfare and social security protection;

(b) has the ability to maintain and update the expertise of its personnel;

(c) has the necessary knowledge of the requirements of this Convention as well as of applicable national laws and regulations and relevant international instruments; and

(d) is of the appropriate size, structure, experience and capability commensurate with the type and degree of authorization.

2. Any authorizations granted with respect to inspections shall, as a minimum, empower the recognized organization to require the rectification of deficiencies that it identifies in seafarers' working and living conditions and to carry out inspections in this regard at the request of a port State.

3. Each Member shall establish:

(a) a system to ensure the adequacy of work performed by recognized organizations, which includes information on all applicable national laws and regulations and relevant international instruments; and

(b) procedures for communication with and oversight of such organizations.

4. Each Member shall provide the International Labour Office with a current list of any recognized organizations authorized to act on its behalf and it shall keep this list up to date. The list shall specify the functions that the recognized organizations have been authorized to carry out. The Office shall make the list publicly available.

Guideline B5.1.2 – Authorization of recognized organizations

1. The organization seeking recognition should demonstrate the technical, administrative and managerial competence and capacity to ensure the provision of timely service of satisfactory quality.

2. In evaluating the capability of an organization, the competent authority should determine whether the organization:

(a) has adequate technical, managerial and support staff;

(b) has sufficient qualified professional staff to provide the required service, representing an adequate geographical coverage;

(c) has proven ability to provide a timely service of satisfactory quality; and

(d) is independent and accountable in its operations.

3. The competent authority should conclude a written agreement with any organization that it recognizes for purposes of an authorization. The agreement should include the following elements:

(a) scope of application;

(b) purpose;

(c) general conditions;

(d) the execution of functions under authorization;

(e) legal basis of the functions under authorization;

(f) reporting to the competent authority;

(g) specification of the authorization from the competent authority to the recognized organization; and

(h) the competent authority's supervision of activities delegated to the recognized organization.

4. Each Member should require the recognized organizations to develop a system for qualification of staff employed by them as inspectors to ensure the timely updating of their knowledge and expertise.

5. Each Member should require the recognized organizations to maintain records of the services performed by them such that they are able to demonstrate achievement of the required standards in the items covered by the services.

6. In establishing the oversight procedures referred to in Standard A5.1.2, paragraph 3(b), each Member should take into account the *Guidelines for the Authorization of Organizations Acting on Behalf of the Administration*, adopted in the framework of the International Maritime Organization.

Regulation 5.1.3 – Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. This Regulation applies to ships of:

(a) 500 gross tonnage or over, engaged in international voyages; and

(b) 500 gross tonnage or over, flying the flag of a Member and operating from a port, or between ports, in another country.

For the purpose of this Regulation, "international voyage" means a voyage from a country to a port outside such a country.

2. This Regulation also applies to any ship that flies the flag of a Member and is not covered by paragraph 1 of this Regulation, at the request of the shipowner to the Member concerned.

3. Each Member shall require ships that fly its flag to carry and maintain a maritime labour certificate certifying that the working and living conditions of seafarers on the ship, including measures for ongoing compliance to be included in the declaration of maritime labour compliance referred to in paragraph 4 of this Regulation, have been inspected and meet the requirements of national laws or regulations or other measures implementing this Convention.

4. Each Member shall require ships that fly its flag to carry and maintain a declaration of maritime labour compliance stating the national requirements implementing this Convention for the working and living conditions for seafarers and setting out the measures adopted by the shipowner to ensure compliance with the requirements on the ship or ships concerned.

5. The maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance shall conform to the model prescribed by the Code.

6. Where the competent authority of the Member or a recognized organization duly authorized for this purpose has ascertained through inspection that a ship that flies the Member's flag meets or continues to meet the standards of this Convention, it shall issue or renew a maritime labour certificate to that effect and maintain a publicly available record of that certificate.

7. Detailed requirements for the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance, including a list of the matters that must be inspected and approved, are set out in Part A of the Code.

Standard A5.1.3 – Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. The maritime labour certificate shall be issued to a ship by the competent authority, or by a recognized organization duly authorized for this purpose, for a period which shall not exceed five years. A list of matters that must be inspected and found to meet national laws and regulations or other measures implementing the requirements of this Convention regarding the working and living conditions of seafarers on ships before a maritime labour certificate can be issued is found in Appendix A5-I.

2. The validity of the maritime labour certificate shall be subject to an intermediate inspection by the competent authority, or by a recognized organization duly authorized for this purpose, to ensure continuing compliance with the national requirements implementing this Convention. If only one intermediate inspection is carried out and the period of validity of the certificate is five years, it shall take place between the second and third anniversary dates of the certificate. Anniversary date means the day and month of each year which will correspond to the date of expiry of the maritime labour certificate. The scope and depth of the intermediate inspection shall be equal to an inspection for renewal of the certificate. The certificate shall be endorsed following satisfactory intermediate inspection.

3. Notwithstanding paragraph 1 of this Standard, when the renewal inspection has been completed within three months before the expiry of the existing maritime labour certificate, the new maritime labour certificate shall be valid from the date of completion of the renewal inspection for a period not exceeding five years from the date of expiry of the existing certificate.

4. When the renewal inspection is completed more than three months before the expiry date of the existing maritime labour certificate, the new maritime labour certificate shall be valid for a period not exceeding five years starting from the date of completion of the renewal inspection.

5. A maritime labour certificate may be issued on an interim basis:

(a) to new ships on delivery;

(b) when a ship changes flag; or

(c) when a shipowner assumes responsibility for the operation of a ship which is new to that shipowner.

6. An interim maritime labour certificate may be issued for a period not exceeding six months by the competent authority or a recognized organization duly authorized for this purpose.

7. An interim maritime labour certificate may only be issued following verifica tion that:

(a) the ship has been inspected, as far as reasonable and practicable, for the matters listed in Appendix A5-I, taking into account verification of items under subparagraphs (b), (c) and (d) of this paragraph;

(b) the shipowner has demonstrated to the competent authority or recognized organization that the ship has adequate procedures to comply with this Convention;

(c) the master is familiar with the requirements of this Convention and the responsibilities for implementation; and

(d) relevant information has been submitted to the competent authority or recognized organization to produce a declaration of maritime labour compliance.

8. A full inspection in accordance with paragraph 1 of this Standard shall be carried out prior to expiry of the interim certificate to enable issue of the full-term maritime labour certificate. No further interim certificate may be issued following the initial six months referred to in paragraph 6 of this Standard. A declaration of maritime labour compliance need not be issued for the period of validity of the interim certificate.

9. The maritime labour certificate, the interim maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance shall be drawn up in the form corresponding to the models given in Appendix A5-II.

10. The declaration of maritime labour compliance shall be attached to the maritime labour certificate. It shall have two parts:

(a) Part I shall be drawn up by the competent authority which shall: (i) identify the list of matters to be inspected in accordance with paragraph 1 of this Standard; (ii) identify the national requirements embodying the relevant provisions of this Convention by providing a reference to the relevant national legal provisions as well as, to the extent necessary, concise information on the main content of the national requirements; (iii) refer to ship-type specific requirements under national legislation; (iv) record any substantially equivalent provisions adopted pursuant to paragraph 3 of Article VI; and (v) clearly indicate any exemption granted by the competent authority as provided in Title 3; and

(b) Part II shall be drawn up by the shipowner and shall identify the measures adopted to ensure ongoing compliance with the national requirements between inspections and the measures proposed to ensure that there is continuous improvement.

The competent authority or recognized organization duly authorized for this purpose shall certify Part II and shall issue the declaration of maritime labour compliance.

11. The results of all subsequent inspections or other verifications carried out with respect to the ship concerned and any significant deficiencies found during any such verification shall be recorded, together with the date when the deficiencies were found to have been remedied. This record, accompanied by an English-language translation where it is not in English, shall, in accordance with national laws or regulations, be inscribed upon or appended to the declaration of maritime labour compliance or made available in some other way to seafarers, flag State inspectors, authorized officers in port States and shipowners' and seafarers' representatives.

12. A current valid maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance, accompanied by an English-language translation where it is not in English, shall be carried on the ship and a copy shall be posted in a conspicuous place on board where it is available to the seafarers. A copy shall be made available in accordance with national laws and regulations, upon request, to seafarers, flag State inspectors, authorized officers in port States, and shipowners' and seafarers' representatives.

13. The requirement for an English-language translation in paragraphs 11 and 12 of this Standard does not apply in the case of a ship not engaged in an international voyage.

14. A certificate issued under paragraph 1 or 5 of this Standard shall cease to be valid in any of the following cases:

(a) if the relevant inspections are not completed within the periods specified under paragraph 2 of this Standard;

(b) if the certificate is not endorsed in accordance with paragraph 2 of this Standard;

(c) when a ship changes flag;

(d) when a shipowner ceases to assume the responsibility for the operation of a ship; and

(e) when substantial changes have been made to the structure or equipment covered in Title 3.

15. In the case referred to in paragraph 14(c), (d) or (e) of this Standard, a new certificate shall only be issued when the competent authority or recognized organization issuing the new certificate is fully satisfied that the ship is in compliance with the requirements of this Standard.

16. A maritime labour certificate shall be withdrawn by the competent authority or the recognized organization duly authorized for this purpose by the flag State, if there is evidence that the ship concerned does not comply with the requirements of this Convention and any required corrective action has not been taken.

17. When considering whether a maritime labour certificate should be withdrawn in accordance with paragraph 16 of this Standard, the competent authority or the recognized organization shall take into account the seriousness or the frequency of the deficiencies.

Guideline B5.1.3 – Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. The statement of national requirements in Part I of the declaration of maritime labour compliance should include or be accompanied by references to the legislative provisions relating to seafarers' working and living conditions in each of the matters listed in Appendix A5-I. Where national legislation precisely follows the requirements stated in this Convention, a reference may be all that is necessary. Where provision of the Convention is implemented through substantial equivalence as provided under Article VI, paragraph 3, this provision should be identified and a concise explanation should be provided. Where an exemption is granted by the competent authority as provided in Title 3, the particular provision or provisions concerned should be clearly indicated.

2. The measures referred to in Part II of the declaration of maritime labour compliance, drawn up by the shipowner, should, in particular, indicate the occasions on which ongoing compliance with particular national requirements will be verified, the persons responsible for verification, the records to be taken, as well as the procedures to be followed where noncompliance is noted. Part II may take a number of forms. It could make reference to other more comprehensive documentation covering policies and procedures relating to other aspects of the maritime sector, for example documents required by the *International Safety Management (ISM) Code* or the information required by Regulation 5 of the SOLAS Convention, Chapter XI-1 relating to the ship's Continuous Synopsis Record.

3. The measures to ensure ongoing compliance should include general international requirements for the shipowner and master to keep themselves informed of the latest advances in technology and scientific findings concerning workplace design, taking into account the inherent dangers of seafarers' work, and to inform the seafarers' representatives accordingly, thereby guaranteeing a better level of protection of the seafarers' working and living conditions on board.

4. The declaration of maritime labour compliance should, above all, be drafted in clear terms designed to help all persons concerned, such as flag State inspectors, authorized officers in port States and seafarers, to check that the requirements are being properly implemented.

5. An example of the kind of information that might be contained in a declaration of maritime labour compliance is given in Appendix B5-I.

6. When a ship changes flag as referred to in Standard A5.1.3, paragraph 14(c), and where both States concerned have ratified this Convention, the Member whose flag the ship was formerly entitled to fly should, as soon as possible, transmit to the competent authority of the other Member copies of the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance carried by the ship before the change of flag and, if applicable, copies of the relevant inspection reports if the competent authority so requests within three months after the change of flag has taken place.

Regulation 5.1.4 – Inspection and enforcement

1. Each Member shall verify, through an effective and coordinated system of regular inspections, monitoring and other control measures, that ships that fly its flag comply with the requirements of this Convention as implemented in national laws and regulations.

2. Detailed requirements regarding the inspection and enforcement system referred to in paragraph 1 of this Regulation are set out in Part A of the Code.

Standard A5.1.4 – Inspection and enforcement

1. Each Member shall maintain a system of inspection of the conditions for seafarers on ships that fly its flag which shall include verification that the measures relating to working and living conditions as set out in the declaration of maritime labour compliance, where applicable, are being followed, and that the requirements of this Convention are met.

2. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under paragraph 1 of this Standard. Where recognized organizations have been authorized to carry out inspections, the Member shall require that personnel carrying out the inspection are qualified to undertake these duties and shall provide them with the necessary legal authority to perform their duties.

3. Adequate provision shall be made to ensure that the inspectors have the training, competence, terms of reference, powers, status and independence necessary or desirable so as to enable them to carry out the verification and ensure the compliance referred to in paragraph 1 of this Standard.

4. Inspections shall take place at the intervals required by Standard A5.1.3, where applicable. The interval shall in no case exceed three years.

5. If a Member receives a complaint which it does not consider manifestly unfounded or obtains evidence that a ship that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention or that there are serious deficiencies in the implementation of the measures set out in the declaration of maritime labour compliance, the Member shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

6. Adequate rules shall be provided and effectively enforced by each Member in order to guarantee that inspectors have the status and conditions of service to ensure that they are independent of changes of government and of improper external influences.

7. Inspectors, issued with clear guidelines as to the tasks to be performed and provided with proper credentials, shall be empowered:

(a) to board a ship that flies the Member's flag;

(b) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the standards are being strictly observed; and

(c) to require that any deficiency is remedied and, where they have grounds to believe that deficiencies constitute a serious breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights), or represent a significant danger to seafarers' safety, health or security, to prohibit a ship from leaving port until necessary actions are taken.

8. Any action taken pursuant to paragraph 7(c) of this Standard shall be subject to any right of appeal to a judicial or administrative authority.

9. Inspectors shall have the discretion to give advice instead of instituting or recommending proceedings when there is no clear breach of the requirements of this Convention that endangers the safety, health or security of the seafarers concerned and where there is no prior history of similar breaches.

10. Inspectors shall treat as confidential the source of any grievance or complaint alleging a danger or deficiency in relation to seafarers' working and living conditions or a violation of laws and regulations and give no intimation to the shipowner, the shipowner's representative or the operator of the ship that an inspection was made as a consequence of such a grievance or complaint.

11. Inspectors shall not be entrusted with duties which might, because of their number or nature, interfere with effective inspection or prejudice in any way their authority or impartiality in their relations with shipowners, seafarers or other interested parties. In particular, inspectors shall:

(a) be prohibited from having any direct or indirect interest in any operation which they are called upon to inspect; and

(b) subject to appropriate sanctions or disciplinary measures, not reveal, even after leaving service, any commercial secrets or confidential working processes or information of a personal nature which may come to their knowledge in the course of their duties.

12. Inspectors shall submit a report of each inspection to the competent authority. One copy of the report in English or in the working language of the ship shall be furnished to the master of the ship and another copy shall be posted on the ship's notice board for the information of the seafarers and, upon request, sent to their representatives.

13. The competent authority of each Member shall maintain records of inspections of the conditions for seafarers on ships that fly its flag. It shall publish an annual report on inspection activities within a reasonable time, not exceeding six months, after the end of the year.

14. In the case of an investigation pursuant to a major incident, the report shall be submitted to the competent authority as soon as practicable, but not later than one month following the conclusion of the investigation.

15. When an inspection is conducted or when measures are taken under this Standard, all reasonable efforts shall be made to avoid a ship being unreasonably detained or delayed.

16. Compensation shall be payable in accordance with national laws and regulations for any loss or damage suffered as a result of the wrongful exercise of the inspectors' powers. The burden of proof in each case shall be on the complainant.

17. Adequate penalties and other corrective measures for breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) and for obstructing inspectors in the performance of their duties shall be provided for and effectively enforced by each Member.

Guideline B5.1.4 – Inspection and enforcement

1. The competent authority and any other service or authority wholly or partly concerned with the inspection of seafarers' working and living conditions should have the resources necessary to fulfil their functions. In particular:

(a) each Member should take the necessary measures so that duly qualified technical experts and specialists may be called upon, as needed, to assist in the work of inspectors; and

(b) inspectors should be provided with conveniently situated premises, equipment and means of transport adequate for the efficient performance of their duties.

2. The competent authority should develop a compliance and enforcement policy to ensure consistency and otherwise guide inspection and enforcement activities related to this Convention. Copies of this policy should be provided to all inspectors and relevant law-enforcement officials and should be made available to the public and shipowners and seafarers.

3. The competent authority should establish simple procedures to enable it to receive information in confidence concerning possible breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) presented by seafarers directly or by representatives of the seafarers, and permit inspectors to investigate such matters promptly, including:

(a) enabling masters, seafarers or representatives of the seafarers to request an inspection when they consider it necessary; and

(b) supplying technical information and advice to shipowners and seafarers and organizations concerned as to the most effective means of complying with the requirements of this Convention and of bringing about a continual improvement in seafarers' onboard conditions.

4. Inspectors should be fully trained and sufficient in numbers to secure the efficient discharge of their duties with due regard to:

(a) the importance of the duties which the inspectors have to perform, in particular the number, nature and size of ships subject to inspection and the number and complexity of the legal provisions to be enforced;

(b) the resources placed at the disposal of the inspectors; and

(c) the practical conditions under which inspections must be carried out in order to be effective.

5. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws and regulations, inspectors should have qualifications and adequate training to perform their duties and where possible should have a maritime education or experience as a seafarer. They should have adequate knowledge of seafarers' working and living conditions and of the English language.

6. Measures should be taken to provide inspectors with appropriate further training during their employment.

7. All inspectors should have a clear understanding of the circumstances in which an inspection should be carried out, the scope of the inspection to be carried out in the various circumstances referred to and the general method of inspection.

8. Inspectors provided with proper credentials under the national law should at a minimum be empowered:

(a) to board ships freely and without previous notice; however, when commencing the ship inspection, inspectors should provide notification of their presence to the master or person in charge and, where appropriate, to the seafarers or their representatives;

(b) to question the master, seafarer or any other person, including the shipowner or the shipowner's representative, on any matter concerning the application of the requirements under laws and regulations, in the presence of any witness that the person may have requested;

(c) to require the production of any books, log books, registers, certificates or other documents or information directly related to matters subject to inspection, in order to verify compliance with the national laws and regulations implementing this Convention;

(d) to enforce the posting of notices required under the national laws and regulations implementing this Convention;

(e) to take or remove, for the purpose of analysis, samples of products, cargo, drinking water, provisions, materials and substances used or handled;

(f) following an inspection, to bring immediately to the attention of the shipowner, the operator of the ship or the master, deficiencies which may affect the health and safety of those on board ship;

(g) to alert the competent authority and, if applicable, the recognized organization to any deficiency or abuse not specifically covered by existing laws or regulations and submit proposals to them for the improvement of the laws or regulations; and

(h) to notify the competent authority of any occupational injuries or diseases affecting seafarers in such cases and in such manner as may be prescribed by laws and regulations.

9. When a sample referred to in paragraph 8(e) of this Guideline is being taken or removed, the shipowner or the shipowner's representative, and where appropriate a seafarer, should be notified or should be present at the time the sample is taken or removed. The quantity of such a sample should be properly recorded by the inspector.

10. The annual report published by the competent authority of each Member, in respect of ships that fly its flag, should contain:

(a) a list of laws and regulations in force relevant to seafarers' working and living conditions and any amendments which have come into effect during the year;

(b) details of the organization of the system of inspection;

(c) statistics of ships or other premises subject to inspection and of ships and other premises actually inspected;

(d) statistics on all seafarers subject to its national laws and regulations;

(e) statistics and information on violations of legislation, penalties imposed and cases of detention of ships; and

(f) statistics on reported occupational injuries and diseases affecting seafarers.

Regulation 5.1.5 – On-board complaint procedures

1. Each Member shall require that ships that fly its flag have onboard procedures for the fair, effective and expeditious handling of seafarer complaints alleging breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

2. Each Member shall prohibit and penalize any kind of victimization of a seafarer for filing a complaint.

3. The provisions in this Regulation and related sections of the Code are without prejudice to a seafarer's right to seek redress through whatever legal means the seafarer considers appropriate.

Standard A5.1.5 – On-board complaint procedures

1. Without prejudice to any wider scope that may be given in national laws or regulations or collective agreements, the onboard procedures may be used by seafarers to lodge complaints relating to any matter that is alleged to constitute a breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

2. Each Member shall ensure that, in its laws or regulations, appropriate on board complaint procedures are in place to meet the requirements of Regulation 5.1.5.

3. Such procedures shall seek to resolve complaints at the lowest level possible. However, in all cases, seafarers shall have a right to complain directly to the master and, where they consider it necessary, to appropriate external authorities.

4. The on-board complaint procedures shall include the right of the seafarer to be accompanied or represented during the complaints procedure, as well as safeguards against the possibility of victimization of seafarers for filing complaints. The term «victimization» covers any adverse action taken by any person with respect to a seafarer for lodging a complaint which is not manifestly vexatious or maliciously made.

5. In addition to a copy of their seafarers' employment agreement, all seafarers shall be provided with a copy of the onboard complaint procedures applicable on the ship. This shall include contact information for the competent authority in the flag State and, where different, in the seafarers' country of residence, and the name of a person or persons on board the ship who can, on a confidential basis, provide seafarers with impartial advice on their complaint and otherwise assist them in following the complaint procedures available to them on board the ship.

Guideline B5.1.5 – On-board complaint procedures

1. Subject to any relevant provisions of an applicable collective agreement, the competent authority should, in close consultation with shipowners' and seafarers' organizations, develop a model for fair, expeditious and well-documented onboard complaint-handling procedures for all ships that fly the Member's flag. In developing these procedures the following matters should be considered:

(a) many complaints may relate specifically to those individuals to whom the complaint is to be made or even to the master of the ship. In all cases seafarers should also be able to complain directly to the master and to make a complaint externally; and

(b) in order to help avoid problems of victimization of seafarers making complaints about matters under this Convention, the procedures should encourage the nomination of a person on board who can advise seafarers on the procedures available to them and, if requested by the complainant

seafarer, also attend any meetings or hearings into the subject matter of the complaint.

2. At a minimum the procedures discussed during the consultative process referred to in paragraph 1 of this Guideline should include the following:

(a) complaints should be addressed to the head of the department of the seafarer lodging the complaint or to the seafarer's superior officer;

(b) the head of department or superior officer should then attempt to resolve the matter within prescribed time limits appropriate to the seriousness of the issues involved;

(c) if the head of department or superior officer cannot resolve the complaint to the satisfaction of the seafarer, the latter may refer it to the master, who should handle the matter personally;

(d) seafarers should at all times have the right to be accompanied and to be represented by another seafarer of their choice on board the ship concerned;

(e) all complaints and the decisions on them should be recorded and a copy provided to the seafarer concerned;

(f) if a complaint cannot be resolved on board, the matter should be referred ashore to the shipowner, who should be given an appropriate time limit for resolving the matter, where appropriate, in consultation with the seafarers concerned or any person they may appoint as their representative; and

(g) in all cases seafarers should have a right to file their complaints directly with the master and the shipowner and competent authorities.

Regulation 5.1.6 – Marine casualties

1. Each Member shall hold an official inquiry into any serious marine casualty, leading to injury or loss of life, that involves a ship that flies its flag. The final report of an inquiry shall normally be made public.

2. Members shall cooperate with each other to facilitate the investigation of serious marine casualties referred to in paragraph 1 of this Regulation.

Standard A5.1.6 – Marine casualties

(No provisions)

Guideline B5.1.6 – Marine casualties

(No provisions)

Regulation 5.2 – Port State responsibilities

Purpose: To enable each Member to implement its responsibilities under this Convention regarding international cooperation in the implementation and enforcement of the Convention standards on foreign ships

Regulation 5.2.1 – Inspections in port

1. Every foreign ship calling, in the normal course of its business or for operational reasons, in the port of a Member may be the subject of inspection in accordance with paragraph 4 of Article V for the purpose of reviewing compliance with the requirements of this Convention (including seafarers' rights) relating to the working and living conditions of seafarers on the ship.

2. Each Member shall accept the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance required under Regulation 5.1.3 as prima facie evidence of compliance with the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

Accordingly, the inspection in its ports shall, except in the circumstances specified in the Code, be limited to a review of the certificate and declaration.

3. Inspections in a port shall be carried out by authorized officers in accordance with the provisions of the Code and other applicable international arrangements governing port State control inspections in the Member. Any such inspection shall be limited to verifying that the matter inspected is in conformity with the relevant requirements set out in the Articles and Regulations of this Convention and in Part A only of the Code.

4. Inspections that may be carried out in accordance with this Regulation shall be based on an effective port State inspection and monitoring system to help ensure that the working and living conditions for seafarers on ships entering a port of the Member concerned meet the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

5. Information about the system referred to in paragraph 4 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.2.1 – Inspections in port

1. Where an authorized officer, having come on board to carry out an inspection and requested, where applicable, the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance, finds that:

(a) the required documents are not produced or maintained or are falsely maintained or that the documents produced do not contain the information required by this Convention or are otherwise invalid; or

(b) there are clear grounds for believing that the working and living conditions on the ship do not conform to the requirements of this Convention; or

(c) there are reasonable grounds to believe that the ship has changed flag for the purpose of avoiding compliance with this Convention; or

(d) there is a complaint alleging that specific working and living conditions on the ship do not conform to the requirements of this Convention;

a more detailed inspection may be carried out to ascertain the working and living conditions on board the ship. Such inspection shall in any case be carried out where the working and living conditions believed or alleged to be defective could constitute a clear hazard to the safety, health or security of seafarers or where the authorized officer has grounds to believe that any deficiencies constitute a serious breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

2. Where a more detailed inspection is carried out on a foreign ship in the port of a Member by authorized officers in the circumstances set out in subparagraph (a), (b) or (c) of paragraph 1 of this Standard, it shall in principle cover the matters listed in Appendix A5-III.

3. In the case of a complaint under paragraph 1(d) of this Standard, the inspection shall generally be limited to matters within the scope of the complaint, although a complaint, or its investigation, may provide clear grounds for a detailed inspection in accordance with paragraph 1(b) of this Standard. For the purpose of paragraph 1(d) of this Standard, «complaint» means information submitted by a seafarer, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the ship, including an interest in safety or health hazards to seafarers on board.

4. Where, following a more detailed inspection, the working and living conditions on the ship are found not to conform to the requirements of this Convention, the authorized officer shall forthwith bring the deficiencies to the attention of the master

of the ship, with required deadlines for their rectification. In the event that such deficiencies are considered by the authorized officer to be significant, or if they relate to a complaint made in accordance with paragraph 3 of this Standard, the authorized officer shall bring the deficiencies to the attention of the appropriate seafarers' and shipowners' organizations in the Member in which the inspection is carried out, and may:

(a) notify a representative of the flag State;

(b) provide the competent authorities of the next port of call with the relevant information.

5. The Member in which the inspection is carried out shall have the right to transmit a copy of the officer's report, which must be accompanied by any reply received from the competent authorities of the flag State within the prescribed deadline, to the Director-General of the International Labour Office with a view to such action as may be considered appropriate and expedient in order to ensure that a record is kept of such information and that it is brought to the attention of parties which might be interested in availing themselves of relevant recourse procedures.

6. Where, following a more detailed inspection by an authorized officer, the ship is found not to conform to the requirements of this Convention and:

(a) the conditions on board are clearly hazardous to the safety, health or security of seafarers; or

(b) the non-conformity constitutes a serious or repeated breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights);

the authorized officer shall take steps to ensure that the ship shall not proceed to sea until any nonconformities that fall within the scope of subparagraph (a) or (b) of this paragraph have been rectified, or until the authorized officer has accepted a plan of action to rectify such nonconformities and is satisfied that the plan will be implemented in an expeditious manner. If the ship is prevented from sailing, the authorized officer shall forthwith notify the flag State accordingly and invite a representative of the flag State to be present, if possible, requesting the flag State to reply within a prescribed deadline. The authorized officer shall also inform forthwith the appropriate shipowners' and seafarers' organizations in the port State in which the inspection was carried out.

7. Each Member shall ensure that its authorized officers are given guidance, of the kind indicated in Part B of the Code, as to the kinds of circumstances justifying detention of a ship under paragraph 6 of this Standard.

8. When implementing their responsibilities under this Standard, each Member shall make all possible efforts to avoid a ship being unduly detained or delayed. If a ship is found to be unduly detained or delayed, compensation shall be paid for any loss or damage suffered. The burden of proof in each case shall be on the complainant.

Guideline B5.2.1 – Inspections in port

1. The competent authority should develop an inspection policy for authorized officers carrying out inspections under Regulation 5.2.1. The objective of the policy should be to ensure consistency and to otherwise guide inspection and enforcement activities related to the requirements of this Convention (including seafarers' rights). Copies of this policy should be provided to all authorized officers and should be available to the public and shipowners and seafarers.

2. When developing a policy relating to the circumstances warranting a detention of the ship under Standard A5.2.1, paragraph 6, of the competent authority should consider that, with respect to the breaches referred to in Standard A5.2.1, paragraph

6 (b), the seriousness could be due to the nature of the deficiency concerned. This would be particularly relevant in the case of the violation of fundamental rights and principles or seafarers' employment and social rights under Articles III and IV. For example, the employment of a person who is under age should be considered as a serious breach even if there is only one such person on board. In other cases, the number of different defects found during a particular inspection should be taken into account: for example, several instances of defects relating to accommodation or food and catering which do not threaten safety or health might be needed before they should be considered as constituting a serious breach.

3. Members should cooperate with each other to the maximum extent possible in the adoption of internationally agreed guidelines on inspection policies, especially those relating to the circumstances warranting the detention of a ship.

Regulation 5.2.2 – Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships calling at a port in the Member's territory who allege a breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) have the right to report such a complaint in order to facilitate a prompt and practical means of redress.

Standard A5.2.2 – Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. A complaint by a seafarer alleging a breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) may be reported to an authorized officer in the port at which the seafarer's ship has called. In such cases, the authorized officer shall undertake an initial investigation.

2. Where appropriate, given the nature of the complaint, the initial investigation shall include consideration of whether the onboard complaint procedures provided under Regulation 5.1.5 have been explored. The authorized officer may also conduct a more detailed inspection in accordance with Standard A5.2.1.

3. The authorized officer shall, where appropriate, seek to promote a resolution of the complaint at the ship-board level.

4. In the event that the investigation or the inspection provided under this Standard reveals a nonconformity that falls within the scope of paragraph 6 of Standard A5.2.1, the provisions of that paragraph shall be applied.

5. Where the provisions of paragraph 4 of this Standard do not apply, and the complaint has not been resolved at the shipboard level, the authorized officer shall forthwith notify the flag State, seeking, within a prescribed deadline, advice and a corrective plan of action.

6. Where the complaint has not been resolved following action taken in accordance with paragraph 5 of this Standard, the port State shall transmit a copy of the authorized officer's report to the Director-General. The report must be accompanied by any reply received within the prescribed deadline from the competent authority of the flag State. The appropriate shipowners' and seafarers' organizations in the port State shall be similarly informed. In addition, statistics and information regarding complaints that have been resolved shall be regularly submitted by the port State to the Director-General. Both such submissions are provided in order that, on the basis of such action as may be considered appropriate and expedient, a record is kept of such information and is brought to the attention of parties, including shipowners' and seafarers' organizations, which might be interested in availing themselves of relevant recourse procedures.

7. Appropriate steps shall be taken to safeguard the confidentiality of complaints made by seafarers.

Guideline B5.2.2 – Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. Where a complaint referred to in Standard A5.2.2 is dealt with by an authorized officer, the officer should first check whether the complaint is of a general nature which concerns all seafarers on the ship, or a category of them, or whether it relates only to the individual case of the seafarer concerned.

2. If the complaint is of a general nature, consideration should be given to undertaking a more detailed inspection in accordance with Standard A5.2.1.

3. If the complaint relates to an individual case, an examination of the results of any on-board complaint procedures for the resolution of the complaint concerned should be undertaken. If such procedures have not been explored, the authorized officer should suggest that the complainant take advantage of any such procedures available. There should be good reasons for considering a complaint before any on-board complaint procedures have been explored. These would include the inadequacy of, or undue delay in, the internal procedures or the complainant's fear of reprisal for lodging a complaint.

4. In any investigation of a complaint, the authorized officer should give the master, the shipowner and any other person involved in the complaint a proper opportunity to make known their views.

5. In the event that the flag State demonstrates, in response to the notification by the port State in accordance with paragraph 5 of Standard A5.2.2, that it will handle the matter, and that it has in place effective procedures for this purpose and has submitted an acceptable plan of action, the authorized officer may refrain from any further involvement with the complaint.

Regulation 5.3 – Labour-supplying responsibilities

Purpose: To ensure that each Member implements its responsibilities under this Convention as pertaining to seafarer recruitment and placement and the social protection of its seafarers

1. Without prejudice to the principle of each Member's responsibility for the working and living conditions of seafarers on ships that fly its flag, the Member also has a responsibility to ensure the implementation of the requirements of this Convention regarding the recruitment and placement of seafarers as well as the social security protection of seafarers that are its nationals or are resident or are otherwise domiciled in its territory, to the extent that such responsibility is provided for in this Convention.

2. Detailed requirements for the implementation of paragraph 1 of this Regulation are found in the Code.

3. Each Member shall establish an effective inspection and monitoring system for enforcing its labour-supplying responsibilities under this Convention.

4. Information about the system referred to in paragraph 3 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.3 – Labour-supplying responsibilities

1. Each Member shall enforce the requirements of this Convention applicable to the operation and practice of seafarer recruitment and placement services established on its territory through a system of inspection and monitoring and legal proceedings for

breaches of licensing and other operational requirements provided for in Standard A1.4.

Guideline B5.3 – Labour-supplying responsibilities

1. Private seafarer recruitment and placement services established in the Member's territory and securing the services of a seafarer for a shipowner, wherever located, should be required to assume obligations to ensure the proper fulfilment by shipowners of the terms of their employment agreements concluded with seafarers.

APPENDIX A5-I

The working and living conditions of seafarers that must be inspected and approved by the flag State before certifying a ship in accordance with Standard A5.1.3, paragraph 1:

Minimum age

Medical certification

Qualifications of seafarers

Seafarers' employment agreements

Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service

Hours of work or rest

Manning levels for the ship

Accommodation

On-board recreational facilities

Food and catering

Health and safety and accident prevention

On-board medical care

On-board complaint procedures

Payment of wages

APPENDIX A5-II

MARITIME LABOUR CERTIFICATE

(Note: This Certificate shall have a Declaration of Maritime Labour Compliance attached)

Issued under the provisions of Article V and Title 5 of the

Maritime Labour Convention, 2006

(referred to below as «the Convention»)

under the authority of the Government of:

(full designation of the State whose flag the ship is entitled to fly)

by

(full designation and address of the competent authority or recognized organization duly authorized under the provisions of the Convention)

Particulars of the ship

Name of ship

Distinctive number or letters

Port of registry

Date of registry

Gross tonnage[1]

IMO number

Type of ship

Name and address of the shipowner[2]

This is to certify:

1. That this ship has been inspected and verified to be in compliance with the requirements of the Convention, and the provisions of the attached Declaration of Maritime Labour Compliance.

2. That the seafarers' working and living conditions specified in Appendix A5-I of the Convention were found to correspond to the abovementioned country's national requirements implementing the Convention. These national requirements are summarized in the Declaration of Maritime Labour Compliance, Part I.

This Certificate is valid until ..... subject to inspections in accordance with Standards A5.1.3 and A5.1.4 of the Convention.

This Certificate is valid only when the Declaration of Maritime Labour Compliance issued at ..... on ..... is attached.

Completion date of the inspection on which this Certificate is based was .....

Issued at ..... on .....

Signature of the duly authorized official issuing the Certificate

(Seal or stamp of issuing authority, as appropriate)

Endorsements for mandatory intermediate inspection and, if required, any additional inspection

This is to certify that the ship was inspected in accordance with Standards A5.1.3 and A5.1.4 of the Convention and that the seafarers' working and living conditions specified in Appendix A5-I of the Convention were found to correspond to the abovementioned country's national requirements implementing the Convention.

Intermediate inspection: (to be completed between the second and third anniversary dates)	Signed (Signature of authorized official) Place Date (Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Additional endorsements (if required)

This is to certify that the ship was the subject of an additional inspection for the purpose of verifying that the ship continued to be in compliance with the national requirements implementing the Convention, as required by Standard A3.1, paragraph 3, of the Convention (re-registration or substantial alteration of accommodation) or for other reasons.

Additional inspection: (if required)	Signed (Signature of authorized official) Place Date (Seal or stamp of the authority, as appropriate)
Additional inspection: (if required)	Signed (Signature of authorized official) Place Date (Seal or stamp of the authority, as appropriate)
Additional inspection: (if required)	Signed (Signature of authorized official) Place Date (Seal or stamp of the authority, as appropriate)

MARITIME LABOUR CONVENTION, 2006

Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I

(Note: This Declaration must be attached to the ship's Maritime Labour Certificate)

Issued under the authority of: ..... *(insert name of competent authority as defined in Article II, paragraph 1(a), of the Convention)*

With respect to the provisions of the Maritime Labour Convention, 2006, the following referenced ship:

Name of ship	IMO number	Gross tonnage

is maintained in accordance with Standard A5.1.3 of the Convention.

The undersigned declares, on behalf of the abovementioned competent authority, that:

(a) the provisions of the Maritime Labour Convention are fully embodied in the national requirements referred to below;

(b) these national requirements are contained in the national provisions referenced below; explanations concerning the content of those provisions are provided where necessary;

(c) the details of any substantial equivalencies under Article VI, paragraphs 3 and 4, are provided <under the corresponding national requirement listed below> <in the section provided for this purpose below> *(strike out the statement which is not applicable)*;

(d) any exemptions granted by the competent authority in accordance with Title 3 are clearly indicated in the section provided for this purpose below; and

(e) any ship-type specific requirements under national legislation are also referenced under the requirements concerned.

1. Minimum age (Regulation 1.1)

2. Medical certification (Regulation 1.2)

3. Qualifications of seafarers (Regulation 1.3)

4. Seafarers' employment agreements (Regulation 2.1)

5. Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service (Regulation 1.4)

6. Hours of work or rest (Regulation 2.3)

7. Manning levels for the ship (Regulation 2.7)

8. Accommodation (Regulation 3.1)

9. On-board recreational facilities (Regulation 3.1)

10. Food and catering (Regulation 3.2)

11. Health and safety and accident prevention (Regulation 4.3)

12. On-board medical care (Regulation 4.1)

13. On-board complaint procedures (Regulation 5.1.5)

14. Payment of wages (Regulation 2.2)

Name:

Title:

Signature:

Place:

Date:

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Substantial equivalencies

(Note: Strike out the statement which is not applicable)

The following substantial equivalencies, as provided under Article VI, paragraphs 3 and 4, of the Convention, except where stated above, are noted *(insert description if applicable)*:

No equivalency has been granted.

Name:

Title:

Signature:

Place:

Date:

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Exemptions

(Note: Strike out the statement which is not applicable)

The following exemptions granted by the competent authority as provided in Title 3 of the Convention are noted:

No exemption has been granted.

Name:

Title:

Signature:

Place:

Date:

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

DECLARATION OF MARITIME LABOUR COMPLIANCE – PART II

Measures adopted to ensure ongoing compliance between inspections

The following measures have been drawn up by the shipowner, named in the Maritime Labour Certificate to which this Declaration is attached, to ensure ongoing compliance between inspections:

(State below the measures drawn up to ensure compliance with each of the items in Part I)

1. Minimum age (Regulation 1.1) [ ]

2. Medical certification (Regulation 1.2) [ ]

3. Qualifications of seafarers (Regulation 1.3) [ ]

4. Seafarers' employment agreements (Regulation 2.1) [ ]

5. Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service (Regulation 1.4) [ ]

6. Hours of work or rest (Regulation 2.3) [ ]

7. Manning levels for the ship (Regulation 2.7) [ ]

8. Accommodation (Regulation 3.1) [ ]

9. On-board recreational facilities (Regulation 3.1) [ ]

10. Food and catering (Regulation 3.2) [ ]

11. Health and safety and accident prevention (Regulation 4.3) [ ]

12. On-board medical care (Regulation 4.1) [ ]

13. On-board complaint procedures (Regulation 5.1.5) [ ]

14. Payment of wages (Regulation 2.2) [ ]

I hereby certify that the above measures have been drawn up to ensure ongoing compliance, between inspections, with the requirements listed in Part I.

Name of shipowner:[3]

Company address:

Name of the authorized signatory:

Title:

Signature of the authorized signatory:

Date:

(Stamp or seal of the shipowner3)

The above measures have been reviewed by *(insert name of competent authority or duly recognized organization)* and, following inspection of the ship, have been determined as meeting the purposes set out under Standard A5.1.3, paragraph 10(b), regarding measures to ensure initial and ongoing compliance with the requirements set out in Part I of this Declaration.

Name:

Title:

Address:

Signature:

Place:

Date:

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

INTERIM MARITIME LABOUR CERTIFICATE

Issued under the provisions of Article V and Title 5 of the
Maritime Labour Convention, 2006
(referred to below as «the Convention»)
under the authority of the Government of:

.....

(full designation of the State whose flag the ship is entitled to fly)

by .....

(full designation and address of the competent authority or recognized organization duly authorized under the provisions of the Convention)

Particulars of the ship

Name of ship

Distinctive number or letters

Port of registry

Date of registry

Gross tonnage[4]

IMO number

Type of ship

Name and address of the shipowner[5]

This is to certify, for the purposes of Standard A5.1.3, paragraph 7, of the Convention, that:

(a) this ship has been inspected, as far as reasonable and practicable, for the matters listed in Appendix A5I to the Convention, taking into account verification of items under (b), (c) and (d) below;

(b) the shipowner has demonstrated to the competent authority or recognized organization that the ship has adequate procedures to comply with the Convention;

(c) the master is familiar with the requirements of the Convention and the responsibilities for implementation; and

(d) relevant information has been submitted to the competent authority or recognized organization to produce a Declaration of Maritime Labour Compliance.

This Certificate is valid until ……. subject to inspections in accordance

with Standards A5.1.3 and A5.1.4.

Completion date of the inspection referred to under (a) above was .....

Issued at ..... on .....

Signature of the duly authorized official issuing the interim certificate

.....

(Seal or stamp of issuing authority, as appropriate)

APPENDIX A5-III

General areas that are subject to a detailed inspection by an authorized officer in a port of a Member carrying out a port State inspection pursuant to Standard A5.2.1:

Minimum age

Medical certification

Qualifications of seafarers

Seafarers' employment agreements

Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service

Hours of work or rest

Manning levels for the ship

Accommodation

On-board recreational facilities

Food and catering

Health and safety and accident prevention

On-board medical care

On-board complaint procedures

Payment of wages

APPENDIX B5-I

EXAMPLE OF A NATIONAL DECLARATION

See Guideline B5.1.3, paragraph 5
Maritime Labour Convention, 2006
Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I

(Note: This Declaration must be attached to the ship's Maritime Labour Certificate)

Issued under the authority of: The Ministry of Maritime Transport of Xxxxxx

With respect to the provisions of the Maritime Labour Convention, 2006, the following referenced ship:

Name of ship	**IMO number**	**Gross tonnage**
M.S. EXAMPLE	12345	1,000

is maintained in accordance with Standard A5.1.3 of the Convention.

The undersigned declares, on behalf of the abovementioned competent authority that:

(a) the provisions of the Maritime Labour Convention are fully embodied in the national requirements referred to below;

(b) these national requirements are contained in the national provisions referenced below; explanations concerning the content of those provisions are provided where necessary;

(c) the details of any substantial equivalencies under Article VI, paragraphs 3 and 4, are provided <under the corresponding national requirement listed below> <in the section provided for this purpose below> *(strike out the statement which is not applicable)*;

(d) any exemptions granted by the competent authority in accordance with Title 3 are clearly indicated in the section provided for this purpose below; and

(e) any ship-type specific requirements under national legislation are also referenced under the requirements concerned.

1. Minimum age (Regulation 1.1)

Shipping Law, No. 123 of 1905, as amended («Law»), Chapter X; Shipping Regulations («Regulations»), 2006, Rules 1111-1222.

Minimum ages are those referred to in the Convention.

»Night» means 9 p.m. to 6 a.m. unless the Ministry of Maritime Transport («Ministry») approves a different period.

Examples of hazardous work restricted to 18-year-olds or over are listed in Schedule A hereto. In the case of cargo ships, no one under 18 may work in the areas marked on the ship's plan (to be attached to this Declaration) as «hazardous area».

2. Medical certification (Regulation 1.2)

Law, Chapter XI; Regulations, Rules 1223-1233.

Medical certificates shall conform to the STCW requirements, where applicable; in other cases, the STCW requirements are applied with any necessary adjustments.

Qualified opticians on list approved by Ministry may issue certificates concerning eyesight.

Medical examinations follow the ILO/WHO Guidelines referred to in Guideline B1.2.1

Declaration of Maritime Labour Compliance –
Part II

Measures adopted to ensure ongoing compliance between inspections

The following measures have been drawn up by the shipowner, named in the Maritime Labour Certificate to which this Declaration is attached, to ensure ongoing compliance between inspections:

(State below the measures drawn up to ensure compliance with each of the items in Part I)

1. Minimum age (Regulation 1.1) [X]

Date of birth of each seafarer is noted against his/her name on the crew list.

The list is checked at the beginning of each voyage by the master or officer acting on his or her behalf («competent officer»), who records the date of such verification.

Each seafarer under 18 receives, at the time of engagement, a note prohibiting him/her from performing night work or the work specifically listed as hazardous (see Part I, section 1, above) and any other hazardous work, and requiring him/her to consult the competent officer in case of doubt. A copy of the note, with the sea farer's signature under «received and read", and the date of signature, is kept by the competent officer.

2. Medical certification (Regulation 1.2) [X]

The medical certificates are kept in strict confidence by the competent officer, together with a list, prepared under the competent officer's responsibility and stating for each seafarer on board: the functions of the seafarer, the date of the current medical certificate(s) and the health status noted on the certificate concerned. In any case of possible doubt as to whether the seafarer is medically fit for a particular function or functions, the competent officer consults the seafarer's doctor or another qualified practitioner and records a summary of the practitioner's conclusions, as well as the practitioner's name and telephone number and the date of the consultation.

[1]For ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the IMO, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International Tonnage Certificate (1969). See Article II(1)(c) of the Convention.

[2]*Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

[3]*Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

[4]For ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the IMO, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International Tonnage Certificate (1969). See Article II(1)(c) of the Convention.

[5]*Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

КОНВЕНЦИЈА О РАДУ ПОМОРАЦА, 2006

ПРЕАМБУЛА

Општа конференција Међународне организације рада,

Сазвана у Женеви од стране Управног одбора Међународне канцеларије рада, која се састала на свом деведесет четвртом заседању 7. фебруара 2006. године,

У жељи да сачини један, јединствени инструмент који би у највећој могућој мери обухватио све најновије стандарде постојећих конвенција и препорука о међународном раду помораца, као и основна начела која се могу наћи у другим међународним конвенцијама о раду, нарочито у:

– Конвенцији о присилном раду, усвојене 1930. године (бр. 29),

– Конвенцији о слободи удруживања и заштити права на организовање, усвојене 1948. године (бр. 87),

– Конвенцији о организовању и колективном преговарању, усвојене 1949. године (бр. 98),

– Конвенцији о једнаким платама, усвојене 1951. године (бр. 100),

– Конвенцији о ослобађању од присилног рада, усвојене 1957. године (бр. 105),

– Конвенцији о дискриминацији (запослење и занимање), усвојене 1958. године (бр. 111),

– Конвенцији о најнижим годинама живота, усвојене 1973. године (бр. 138),

– Конвенцији о најгорим облицима рада деце, усвојене 1999. године (бр. 182),

имајући у виду основни задатак Организације да промовише достојне услове рада, и

подсећајући на Декларацију МОР-а о темељним начелима и правима на раду из 1998. године, и

имајући у виду, такође, да се на поморце примењују одредбе других инструмената МОР-а, као и да поморци имају права која су утврђена као основна права и слободе примењива на сва лица, и

узимајући у обзир да, с обзиром на глобалну природу бродарске индустрије, поморци захтевају посебну заштиту, и

имајући на уму такође међународне стандарде о безбедности брода, заштити људи и квалитету управљања бродовима утврђене у Међународној конвенцији о заштити људског живота на мору, усвојене 1974. године, како је измењена и допуњена, Конвенцију о међународним правилима о избегавању судара на мору, усвојену 1972. године, како је измењена и допуњена, као и захтеве за обуку и оспособљеност помораца који су утврђени у Међународној конвенцији о стандардима за обуку, издавање уверења и вршење бродске страже помораца, усвојене 1978. године, како је измењена и допуњена, и

подсећајући да Конвенција Уједињених нација о праву мора, усвојена 1982. године, успоставља општи правни оквир унутар којег се морају одвијати све активности на океанима и морима и да је она од стратешког интереса као основа за национална, регионална и глобална деловања и сарадњу у области поморских послова, као и да је њен интегритет потребно одржати, и

подсећајући да члан 94. Конвенције Уједињених нација о праву мора, усвојена 1982. године, утврђује дужности и обавезе државе заставе, поред осталог и с

обзиром на радне услове, посаду и социјална питања на бродовима који плове под њиховом заставом, и

подсећајући на став 8. члана 19. Устава Међународне организације рада који предвиђа да усвајање било које конвенције или препоруке од стране Конференције или ратификација било које конвенције од стране било које чланице, ни у којем случају не утиче на закон, пресуду, обичај или уговор који обезбеђује повољније услове за односне раднике од оних који су предвиђени у конвенцији или препоруци, и

решене да овом новом инструменту треба обезбедити највећу могућу прихватљивост између влада, бродовласника и помораца обавезаних начелима достојног рада, да треба омогућити његово лако осавремењивање, као и успешну примену, и

одлучивши да усвоји одређене предлоге за остварење таквог инструмента, који је једина тачка дневног реда заседања, и

утврдивши да ови предлози треба да добију облик међународне конвенције,

усваја 23. фебруара 2006. године, следећу Конвенцију која се може наводити као Конвенција о раду помораца из 2006. године.

ОПШТЕ ОБАВЕЗЕ

Члан I

1. Свака чланица која потврди ову Конвенцију дужна је да обезбедити пуно дејство њеним одредбама на начин утврђен у члану VI како би обезбедила право свим поморцима на достојно запослење.

2. Чланице ће сарађивати једна са другом у циљу обезбеђења ефикасне примене ове Конвенције.

ДЕФИНИЦИЈЕ И ДОМЕН ПРИМЕНЕ

Члан II

1. У сврху ове Конвенције, и ако није другачије предвиђено у појединим одредбама, израз:

(а) надлежни орган значи министар, владино тело или друга власт која је овлашћена да доноси и спроводи правила, наредбе или друга упутства која имају снагу закона у погледу предмета на који се одредба односи;

(б) декларација о испуњавању услова рада помораца значи декларација наведена у Правилу 5.1.3;

(ц) бруто тонажа значи бруто тонажа израчуната у складу са правилима о мерењу тонаже садржаним у Прилогу I Међународне конвенције о баждарењу бродова из 1969. године или неке следеће конвенције; за бродове на које се односи привремени начин мерења тонаже коју је усвојила Међународна поморска организација, бруто тонажа је она која је укључена у део ПРИМЕДБЕ Међународног сведочанства о баждарењу (1969);

(д) сведочанство о раду помораца значи сведочанство наведено у Правилу 5. 1. 3;

(е) захтеви ове Конвенције односе се на захтеве у овим члановима и у Правилима, као и Делу А Кодекса ове Конвенције;

(ф) поморац значи било које лице које је запослено или узето у службу или које ради у било ком својству на броду на који се примењује ова Конвенција;

(г) споразум о запослењу помораца обухвата и уговор о запослењу и чланове уговора;

(х) служба за прибављање и запошљавање помораца значи било које лице, привредно друштво, установу, агенцију или другу организацију јавног или приватног сектора која се бави ангажовањем помораца у име бродовласника или повезивањем помораца са бродовласницима;

(и) брод значи брод, осим оног који плови искључиво у унутрашњим водама или у водама унутар или веома близу затворених вода или подручја где се примењују лучка правила;

(ј) бродовласник значи власник брода или друга организација или лице, као што су менаџер, агент или закупац брода без посаде, који су преузели одговорност за управљање бродом од власника и који су, преузимајући такву одговорност, прихватили да преузму дужности и одговорности наметнуте бродовласнику у складу са овом Конвенцијом, без обзира да ли нека друга организација или лице испуњава одређене дужности или обавезе у име бродовласника.

2. Ако није изричито другачије предвиђено, ова Конвенција примењује се на све поморце.

3. У случају сумње да ли неку групу лица треба сматрати поморцима у сврху ове Конвенције, одлуку о томе донеће надлежна власт сваке чланице након консултација са организацијама бродовласника и помораца заинтересованих за ово питање.

4. Ако није изричито другачије предвиђено, ова Конвенција се примењује на све бродове, јавног или приватног власништва, који се редовно баве трговачким пословима, осим бродова који се баве риболовом или сличним пословима и бродова традиционалне градње као што су дуси и џунке. Ова Конвенција не примењује се на ратне бродове и помоћне бродове ратне морнарице.

5. У случају сумње да ли се ова Конвенција примењује на брод или на посебну групу бродова, одлуку о томе донеће надлежна власт сваке чланице након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца.

6. Ако надлежна власт утврди да не би било разумно или одговарајуће у овом тренутку применити одређене појединости Кодекса, наведеног у ставу 1. члана VI, на брод или посебне групе бродова који плове под заставом чланице, наведене одредбе Кодекса неће се применити у мери у којој је то подручје различито уређено у националним законима или правилима или колективним уговорима о преговарању или другим мерама. Таква одлука може се донети само након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца и може се односити само на бродове мање од 200 бруто тонаже који не обављају међународна путовања.

7. Свака одлука чланице према ст. 3, 5. или 6. овог члана саопштава се генералном директору Међународне канцеларије рада који ће о томе обавестити чланице Организације.

8. Осим уколико није изричито другачије предвиђено, позивање на ову Конвенцију значи истовремено и позивање на Правила и Кодекс.

ОСНОВНА ПРАВА И НАЧЕЛА

Члан III

Свака чланица обезбедиће да одредбе њеног закона и правила, с обзиром на ову Конвенцију, поштују основна права на:

(а) слободу удруживања и ефикасно признавање права на колективно преговарање;

(б) укидање свих облика присилног или обавезног рада;

(ц) ефикасну забрану дечијег рада; и

(д) укидање дискриминације у погледу запослења и занимања.

ЗАПОСЛЕЊЕ ПОМОРАЦА И СОЦИЈАЛНА ПРАВА

Члан IV

1. Сваки поморац има право на безбедно и сигурно радно место које испуњава стандарде безбедности.

2. Сваки поморац има право на поштене услове запослења.

3. Сваки поморац има право на достојне радне и животне услове на броду.

4. Сваки поморац има право на здравствену заштиту, медицинску негу, мере социјалне помоћи и друге облике социјалне заштите.

5. Свака чланица ће обезбедити, у границама своје надлежности, да запослење помораца и социјална права утврђена у претходним ставовима овог члана буду потпуно спроведена у складу са захтевима ове Конвенције. Осим ако је другачије наведено у Конвенцији, таква примена може се постићи националним законима или правилима, кроз одговарајуће колективне уговоре о преговарању, те другим мерама или праксом.

ОДГОВОРНОСТ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ И ПРИМЕНУ

Члан V

1. Свака чланица ће донети и примењивати законе или правила или друге мере које је усвојила како би испунила своје обавезе из ове Конвенцији у односу на бродове и поморце под њеном јурисдикцијом.

2. Свака чланица ефикасно ће остваривати своју јурисдикцију и надзор над бродовима који плове под њеном заставом успостављањем система обезбеђења испуњавања захтева ове Конвенције, укључујући редовне инспекције, извештавањем, праћењем и вођењем правних поступака према законима који се примењују.

3. Свака чланица ће обезбити да бродови који плове под њеном заставом имају сведочанство поморског рада и декларацију о испуњавању услова рада помораца, како то прописује ова Конвенција.

4. Брод на који се примењује ова Конвенција, у складу са међународним правом, може да буде подвргнут инспекцији од стране чланице која није држава заставе када је брод у некој од њених лука, како би утврдила да ли брод испуњава захтеве ове Конвенције.

5. Свака чланица ефикасно ће остваривати своју јурисдикцију и надзор над службама за ангажовање и запошљавање помораца, ако су оне основане на њеној територији.

6. Свака чланица ће забранити кршење захтева ове Конвенције и, у складу са међународним правом, прописати санкције или ће захтевати усвајање мера за отклањање недостатака према њеним законима које ће на одговарајући начин обесхрабрити таква кршења.

7. Свака чланица ће испуњавати своје обавезе према овој Конвенцији на начин да обезбеди да бродови који плове под заставом неке државе која није потврдила ову Конвенцију не уживају повољнији поступак од бродова који плове под заставом било које државе која је потврдила Конвенцију.

ПРАВИЛА И ДЕЛОВИ А И Б КОДЕКСА

Члан VI

1. Правила и одредбе Дела А Кодекса су обавезне. Одредбе Дела Б Кодекса нису обавезне.

2. Свака чланица дужна је да уважава права и начела утврђена у Правилима и да примени свако Правило на начин утврђен у одговарајућим одредбама Дела А Кодекса. Поред тога, чланица ће размотрити примену својих обавеза на начин који је предвиђен у Делу Б Кодекса.

3. Чланица која није у могућности да примени права и начела на начин који је прописан у Делу А Кодекса може да, ако није изричито другачије предвиђено овом Конвенцијом, примени Део А одредбама њених закона и правила или другим мерама које су у суштини једнаке одредбама Дела А.

4. Искључиво у сврху става 3. овог члана, било који закон, правило, колективни уговор или друга извршна мера, сматрају се у суштини једнаким у оквиру ове Конвенције, ако се чланица увери да:

(а) она води потпуном остваривању општег циља и сврхе одредбе или одредби Дела А Кодекса; и

(б) да се њом остварује дејство поједине одредбе или одредби Дела А Кодекса.

КОНСУЛТАЦИЈЕ СА ОРГАНИЗАЦИЈАМА БРОДОВЛАСНИКА И ПОМОРАЦА

Члан VII

О сваком укидању, изузећу или другој слободној примени ове Конвенције за које Конвенција захтева консултације са организацијама бродовласника и помораца, чланица може, у случајевима када унутар те чланице не постоје представничке организације бродовласника и помораца, сама о томе одлучити након консултације са Одбором наведеним у члану XIII.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан VIII

1. Формална потврђивања ове Конвенције саопштиће се генералном директору Међународне канцеларије рада, ради регистровања.

2. Ова Конвенција обавезује само оне чланице Међународне организације рада чија је потврђивања регистровао генерални директор.

3. Ова Конвенција ступа на снагу 12 месеци од датума регистровања потврђивања најмање 30 чланица чије је укупно учешће у светској бруто тонажи бродова најмање 33%.

4. Надаље, ова Конвенција ступа на снагу за било коју чланицу 12 месеци од датума регистровања њеног потврђивања.

ОТКАЗИВАЊЕ

Члан IX

1. Чланица која је потврдила ову Конвенцију може је отказати након истека рока од десет година од дана када је Конвенција први пут ступила на снагу, актом упућеним генералном директору Међународне канцеларије рада, ради регистровања. Такав отказ неће производити дејство до истека рока од годину дана од датума регистровања.

2. Свака чланица која није, у року од годину дана од протека периода од десет година наведеног у ставу 1. овог члана, искористила право на отказ предвиђен у овом члану, биће обавезана за следећи период од десет година, а затим може отказати ову Конвенцију по истеку сваког новог периода од десет година под условима који су предвиђени у овом члану.

ДЕЈСТВО СТУПАЊА НА СНАГУ

Члан X

Овом Конвенцијом ревидирају се следеће Конвенције:

Конвенција о најмањим годинама живота (море), усвојена 1920. године (бр. 7)

Конвенција о накнади за незапосленост (бродолом), усвојена 1920. године (бр. 8)

Конвенција о запошљавању помораца, усвојена 1920. године (бр. 9)

Конвенција о лекарском прегледу млађих лица (море), усвојена 1921. године (бр. 16)

Конвенција о уговорима о раду помораца, усвојена 1926. године (бр. 22)

Конвенција о репатријацији помораца, усвојена 1926. године (бр. 23)

Конвенција о сведочанствима о оспособљености официра, усвојена 1936. године (бр. 53)

Конвенција о плаћеним одморима (море), усвојена 1936. године (бр. 54)

Конвенција о одговорности бродовласника (болест и повреде помораца), усвојена 1936. године (бр. 55)

Конвенција о осигурању помораца у случају болести (море), усвојена 1936. године (бр. 56)

Конвенција о радном времену и бројном стању посаде (море), усвојена 1936. године (бр. 57)

Конвенција (измењена) о најмањим годинама живота (море), усвојена 1936. године (бр. 58)

Конвенција о прехрани и послуживању хране на бродовима, усвојена 1946. године (бр. 68)

Конвенција о дипломи о оспособљености бродских кувара, усвојена 1946. године (бр. 69)

Конвенција о социјалном осигурању помораца, усвојена 1946. године (бр. 70)

Конвенција о плаћеним одморима помораца, усвојена 1946. године (бр. 72)

Конвенција о лекарском прегледу помораца, усвојена 1946. године, (бр. 73)

Конвенција о сведочанствима квалификованих морнара, усвојена 1946. године (бр. 74)

Конвенција о смештају посаде на броду, усвојена 1946. године (бр. 75)

Конвенција о платама, радном времену на броду и бројном стању посаде (море), усвојена 1946. године (бр. 76)

Конвенција о плаћеним одморима (поморци), усвојена 1949. године (бр. 91)

Конвенција (измењена) о смештају посаде на броду, усвојена 1949. године (бр. 92)

Конвенција (измењена) о платама, радном времену на броду и бројном стању посаде, усвојена 1949. године (бр. 93)

Конвенција (измењена) о платама, радном времену на броду и бројном стању посаде, усвојена 1958. године (бр. 109)

Конвенција о смештају посаде на броду (допунске одредбе), усвојена 1970. године (бр. 133)

Конвенција о спречавању незгода (поморци), усвојена 1970. године (бр. 134)

Конвенција о сталности запослења, усвојена 1976. године (бр. 145)

Конвенција о плаћеним годишњим одморима помораца, усвојена 1976. године (бр. 146)

Конвенција о најнижим стандардима у морском бродарству, усвојена 1976. године (бр. 147)

Протокол 1996. Конвенције о најнижим стандардима у морском бродарству, усвојена 1976. године

Конвенција о социјалној помоћи помораца, усвојена 1987. године (бр. 163)

Конвенција о заштити здравља и медицинској неги (поморци), усвојена 1987. године (бр. 164)

Конвенција (измењена) о социјалном осигурању помораца, усвојена 1987. године (бр. 165)

Конвенција (измењена) о репатријацији помораца, усвојена 1987. године (бр. 166)

Конвенција о инспекцији рада помораца, усвојена 1996. године (бр. 178)

Конвенција о ангажовању и запошљавању помораца, усвојена 1996. године (бр. 179)

Конвенција о радном времену и бројном стању посаде на бродовима, усвојена 1996. године (бр.180) .

ФУНКЦИЈЕ ДЕПОЗИТАРА

Члан XI

1. Генерални директор Међународне канцеларије рада обавестиће све чланице Међународне организације рада о регистровању свих потврђивања, прихватања и отказа према овој Конвенцији.

2. Када се испуне услови предвиђени ставом 3. члана VIII, генерални директор ће указати чланицама Организације на датум на који ће Конвенција ступити на снагу.

Члан XII

Генерални директор Међународне канцеларије рада саопштиће генералном секретару Уједињених нација ради регистрације, у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, потпуне податке о свим потврђивањима, прихватањима и отказима који су регистровани према овој Конвенцији.

ПОСЕБАН ТРИПАРТИТНИ ОДБОР

Члан XIII

1. Управни одбор Међународне канцеларије рада стално ће преиспитивати предмет ове Конвенције кроз одбор који је основао са посебним надлежностима у области стандарда рада у поморству.

2. За питања којима ће се бавити у складу са овом Конвенцијом, Одбор ће се састојати од два представника које именује влада сваке чланице која је потврдила ову Конвенцију и представника бродовласника и помораца које одређује Управни одбор након консултација са Заједничком поморском комисијом.

3. Представници влада чланица које још нису потврдиле ову Конвенцију могу да учествују у раду Одбора, али немају право гласа ни о једном предмету расправе у складу са овом Конвенцијом. Управни одбор може да позове друге организације или ентитете да буду представљени у Одбору као посматрачи.

4. Гласови сваког представника бродовласника и помораца у Одбору важе се тако да се обезбеди да група бродовласника и група помораца има по половину од укупног броја гласова влада представљених на односном састанку и са правом гласа.

ИЗМЕНА И ДОПУНА КОНВЕНЦИЈЕ

Члан XIV

1. Измене и допуне било које одредбе ове Конвенције може усвојити Општа конференција Међународне организације рада у складу са чланом 19. Устава Међународне организације рада и правила и поступака Организације за усвајање конвенција. Измене и допуне Кодекса могу се такође усвојити на основу поступака из члана XV.

2. У случају чланица чија су потврђивања ове Конвенције регистрована пре усвајања измене и допуне, текст измене и допуне биће им саопштен ради потврђивања.

3. У случају других чланица Организације, текст Конвенције, како је измењен и допуњен, биће им саопштен ради потврђивања у складу са чланом 19. Устава.

4. Измена и допуна сматраће се прихваћеном на датум када су регистрована потврђивања измена и допуна или Конвенције, како је измењена и допуњена, у зависности од случаја, најмање 30 чланица чије укупно учешће бродова у светској бруто тонажи износи најмање 33%.

5. Измена и допуна усвојена у складу са чланом 19. Устава биће обавезна само за оне чланице Организације чија потврђивања је регистровао генерални директор Међународне канцеларије рада.

6. За сваку чланицу наведену у ставу 2. овог члана, измена и допуна ступа на снагу 12 месеци од датума прихватања, наведеног у ставу 4. овог члана или 12 месеци од датума када је њено потврђивање измене и допуне регистровано, у зависности од тога шта наступи касније.

7. Придржавајући се става 9. овог члана, за чланице наведене у ставу 3. овог члана, Конвенција, како је измењена и допуњена ступа на снагу 12 месеци од датума прихватања наведеног у ставу 4. овог члана или 12 месеци од датума кад су њихова потврђивања Конвенције била регистрована, у зависности од тога шта наступи касније.

8. За оне чланице чија су потврђивања ове Конвенције регистрована пре усвајања измене и допуне, али које нису потврдиле измену и допуну, ова Конвенција остаје на снази без предметне измене и допуне.

9. Свака чланица чије је потврђивање ове Конвенције регистровано након усвајања измене и допуне, али пре датума наведеног у ставу 4. овог члана, може у изјави приложеној уз исправу о потврђивању навести да се њено потврђивање односи на Конвенцију без те измене и допуне. У случају потврђивања са таквом изјавом, Конвенција ступа на снагу за ту чланицу 12 месеци од датума када је потврђивање регистровано. Ако уз исправу о потврђивању није приложена таква изјава или је потврђивање регистровано на датум или након датума наведеног у ставу 4, Конвенција ступа на снагу за ту чланицу 12 месеци од датума регистровања потврђивања, а након њеног ступања на снагу у складу са ставом 7. овог члана, измена и допуна обавезује ту чланицу, осим ако измена и допуна не предвиђа другачије.

ИЗМЕНА И ДОПУНА КОДЕКСА

Члан XV

1. Кодекс се може изменити и допунити поступком предвиђеним у члану XIV или, ако није изричито предвиђено другачије, у складу са поступком предвиђеним у овом члану.

2. Измену и допуну Кодекса генералном директору Међународне канцеларије рада може предложити влада сваке чланице Организације или група представника бродовласника или група представника помораца који су постављени у Одбор, наведен у члану XIII. Измену и допуну коју је предложила влада мора предложити или подржати најмање пет влада чланица које су потврдиле Конвенцију или група представника бродовласника или помораца наведених у овом ставу.

3. Након провере да ли предлог за измену и допуну одговара захтевима из става 2. овог члана, генерални директор ће без одлагања предлог који је пропраћен било којим примедбама или саветима које сматра примереним саопштити свим чланицама Организације, уз позив да своја запажања или сугестије у вези предлога доставе у року од шест месеци или неком другом року (који не сме бити краћи од три месеца нити дужи од девет месеци) којег пропише Управни одбор.

4. По истеку рока наведеног у ставу 3. овог члана, предлог који је пропраћен сажетком свих запажања или сугестија учињених у складу са тим ставом, доставља се Одбору на разматрање на састанку. Сматраће се да је Одбор усвојио измену и допуну ако:

(а) је најмање половина влада чланица које су потврдиле Конвенцију присутна на састанку на којем се разматра предлог; и

(б) већина од најмање две трећине чланова Одбора гласа за измену и допуну; и

(ц) ова већина укључује гласове у корист предлога од најмање половине владиних гласова, половине гласова бродовласника и половине гласова помораца чланова Одбора пријављених на састанку кад је предлог стављен на гласање.

5. Измене и допуне, које су усвојене у складу са ставом 4. овог члана, подносе се на наредној седници Конференције на одобрење. За такво одобрење захтева се већина од две трећине гласова присутних представника. Ако та већина није постигнута, предложена измена и допуна се враћа Одбору на поновно разматрање, уколико Одбор тако одлучи.

6. Измене и допуне које је одобрила Конференција генерални директор саопштава свакој од чланица чија су потврђивања ове Конвенције била регистрована пре датума одобрења од стране Конференције. Ове чланице у даљем тексту се називају „потврђујуће чланице“. Саопштење мора да садржи позивање на овај члан и прописан рок за саопштење било каквог формалног противљења. Тај рок је две године од датума саопштења, осим ако у време одобрења Конференција није одредила други рок који мора да траје најмање годину дана. Копија обавештења доставља се другим чланицама Организације у циљу информирања.

7. Измена и допуна коју је одобрила Конференција сматраће се прихваћеном, осим ако до краја прописаног периода генерални директор није примио формалну изјаву о противљењу више од 40% чланица које су потврдиле Конвенцију и које представљају најмање 40% бруто тонаже бродова чланица које су потврдиле Конвенцију.

8. Измена и допуна која се сматра прихваћеном ступа на снагу шест месеци од истека прописаног периода за све потврђујуће чланице осим за оне које су формално изразиле своје противљење у складу са ставом 7. овог члана, а такво противљење нису опозвале у складу са ставом 11. Међутим:

(а) пре истека прописаног периода, било која потврђујућа чланица може обавестити генералног директора да ће она бити обавезана изменом и допуном само након наредног изричитог обавештења о њеном прихватању; и

(б) пре датума ступања на снагу измене и допуне, било која потврђујућа чланица може обавестити генералног директора да она одређено време неће примењивати измену и допуну.

9. Измена и допуна која је предмет обавештења, наведеног у ставу 8(а) овог члана, ступа на снагу за чланицу која је упутила такво обавештење шест месеци након што је чланица обавестила генералног директора о њеном прихватању измене и допуне, или на датум када ће измена и допуна први пут да ступи на снагу, у зависности од тога шта је касније.

10. Период наведен у ставу 8(б) овог члана не сме да буде дужи од годину дана од датума ступања на снагу измене и допуне или дужи од неког дужег периода којег је одредила Конференција у време одобравања измене и допуне.

11. Чланица која је формално изразила своје противљење некој измени и допуни може своје противљење повући у свако доба. Ако је генерални директор примио обавештење о повлачењу након што је измена и допуна ступила на снагу за чланицу, измена и допуна за ту чланицу ступа на снагу шест месеци од датума регистровања обавештења.

12. Након ступања на снагу неке измене и допуне, Конвенција може бити потврђена само у њеном измењеном и допуњеном облику.

13. У обиму у којем се сведочанство о раду помораца односи на подручје на које се примењује измена и допуна Конвенције која је ступила на снагу:

(а) чланица која је прихватила неку измену и допуну није дужна да прошири погодности Конвенције у погледу сведочанства поморског рада која су издата бродовима који плове под заставом друге чланице која је:

(i) према ставу 7. овог члана, формално изразила своје противљење измени и допуни и такво противљење није повукла; или

(ii) према ставу 8(а) овог члана, изјавила да је њено прихватање условљено њеном накнадном изричитом изјавом, а није прихватила измену и допуну; и

(б) чланица која је прихватила измену и допуну, проширује погодности Конвенције из сведочанства поморског рада издатих бродовима који плове под заставом друге чланице која је дала обавештење, према ставу 8(б) овог члана, да она неће применити ту измену и допуну у периоду који је наведен у ставу 10. овог члана.

СЛУЖБЕНИ ЈЕЗИЦИ

Члан XVI

Енглески и француски текст ове Конвенције једнако су веродостојни.

ОБЈАШЊЕЊЕ О ТУМАЧЕЊУ ПРАВИЛА И КОДЕКСА КОНВЕНЦИЈЕ О РАДУ ПОМОРАЦА

1. Објашњење о тумачењу није део Конвенције о раду помораца, него је његова намена да да општа упутства о Конвенцији.

2. Конвенција обухвата три различита, али повезана дела: Чланове, Правила и Кодекс.

3. Чланови и Правила изражавају суштину права и начела и темељне обавезе потврђујућих чланица Конвенције. Чланове и Правила може изменити и допунити само Конференција према члану 19. Устава Међународне организације рада (види члан XIV Конвенције).

4. Кодекс садржи појединости за примену Правила. Он обухвата Део А (обавезни Стандарди) и Део Б (необавезне Смернице). Кодекс се може изменити поједностављеним поступком прописаним у члану XV Конвенције. Будући да се Кодекс односи на детаљнију примену, његове измене и допуне морају остати унутар општег оквира чланова и правила.

5. Правила и Кодекс су дефинисани у главним подручјима у пет Поглавља:

Поглавље 1: Најмањи захтеви за рад помораца на броду

Поглавље 2: Услови за запослење

Поглавље 3: Смештај, средства за одмор, прехрана и послуживање хране

Поглавље 4: Заштита здравља, здравствена нега, социјална помоћ и безбедност

Поглавље 5: Усклађеност и примена

6. Свако поглавље садржи групу одредби које се односе на посебно право или начело (или извршна мера у Поглављу 5) које су повезане бројевима. Прва група у Поглављу 1, на пример, састоји се од Правила 1. 1, Стандарда А 1. 1. и Смернице Б 1. 1. који се односе на најмање животно доба.

7. Конвенција има три истакнута циља:

(а) да утврди, својим члановима и правилима, чврсту групу права и начела;

(б) да омогући, кроз Кодекс, пожељан степен слободног поступања чланица у погледу примене ових права и начела; и

(ц) да обезбеди, кроз Поглавље 5, одговарајућу примену правила и начела.

8. Постоје два главна подручја слободе у примени: једно је могућност да чланица, кад је то потребно (види став 3. члана VI), примени детаљније захтеве Дела А Кодекса кроз суштински једнако поступање (како је утврђено у ставу 4. члана VI).

9. Друго подручје слободе у примени је предвиђено изражавањем обавезних захтева многих одредби Дела А на општији начин, чиме је остављен шири оквир за слободнију одлуку у погледу одређене радње која ће се утврдити на државном нивоу. У таквим случајевима, водич за примену налази се у необавезном Делу Б Кодекса. На тај начин чланице које су потврдиле ову Конвенцију могу одредити врсту радње која се од њих може очекивати према одговарајућој општој обавези из Дела А, као и радњу коју не би требало нужно захтевати. На пример, Стандард А 4.1. захтева да бродови имају брз приступ до потребних лекова за медицинску помоћ на броду (став 1. (б)) и да имају здравствени ормарић (став 4. (а)). Испуњење *у доброј вери* ове последње обавезе значи нешто више од поседовања здравственог ормарића на сваком броду. Детаљније објашњење о наведеном дато је у одговарајућој Смерници Б 4. 1. 1. (став 4) којом се обезбеђује да су садржаји ормарића исправно попуњени, коришћени и одржавани.

10. Чланице које су потврдиле ову Конвенцију нису обавезане том Смерницом и, како је наведено у одредбама Поглавља 5. о надзору државе луке, инспекције треба да поступају само према одговарајућим захтевима ове Конвенције (Чланови, Правила и Стандарди у Делу А). Међутим, чланице су дужне према ставу 2. члана VI да обрате дужну пажњу у погледу испуњења својих обавеза из Дела А Кодекса на начин предвиђен у Делу Б. Ако је, проучивши одговарајуће Смернице на исправан начин, чланица одлучила да уведе различите мере које ће обезбедити одговарајуће попуњавање, употребу и одржавање садржаја здравственог ормарића, узимајући претходно наведен пример, како то захтева Стандард у Делу А, тада је он прихватљив. С друге стране, поступајући по Смерници предвиђеној у Делу Б појединa чланица као и тела МОР-а одговорна за преиспитивање примене међународних конвенција о раду могу бити сигурне, без даљњих разматрања, да су мере чланице, предвиђене за одговарајућу примену обавеза према Делу А на које се Смерница односи, примерене.

ПРАВИЛА И КОДЕКС

ПОГЛАВЉЕ 1. НАЈМАЊИ ЗАХТЕВИ ЗА РАД ПОМОРАЦА НА БРОДУ

Правило 1. 1. – Најмање године живота

Циљ: Обезбедити да на броду не раде лица испод одређених година живота

1. Ниједно лице млађе од најнижег животног доба не сме да буде запослено, узето на рад или да ради на броду.

2. Најниже године живота у време првог ступања на снагу ове Конвенције је 16 година.

3. Веће године живота захтеваће се у околностима утврђеним у Кодексу.

Стандард А 1. 1.- *Најмање године живота*

1. Забрањено је запошљавање, узимање на рад или рад на броду лицима млађим од 16 година.

2. Забрањен је ноћни рад помораца млађих од 18 година. За потребе овог Стандарда „ноћ“ ће се утврдити у складу са националним законима и праксом. Она мора да обухвати период од најмање девет сати које почиње најкасније од поноћи, а завршава не раније од 5 сати ујутро.

3. Изузетак од строгог ограничења ноћног рада може да допусти надлежна власт ако би:

(а) ефикасна обука помораца у складу са утврђеним програмима и плановима била онемогућена, или

(б) посебна природа дужности или признати програм увежбавања захтевали да поморци на које се односи изузетак обављају дужности ноћу, а власт утврди, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, да рад неће бити штетан за њихово здравље или добробит.

4. Запослење, узимање на рад или рад помораца млађих од 18 година мора бити забрањен ако постоји вероватноћа да ће рад угрозити њихово здравље или безбедност. Врсте таквог рада морају бити одређене националним законима, правилима или одлукама надлежне власти, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, у складу с одговарајућим међународним стандардима.

Смерница Б 1. 1. – Најмање године живота

1. Кад уређују радне и животне услове, чланице треба да обрате посебну пажњу на потребе лица млађих од 18 година.

Правило 1. 2. – Уверење о здравственом стању

Циљ: Обезбедити да су сви поморци здравствено способни за обављање својих дужности на мору.

1. Поморци не смеју да раде на броду ако није утврђено да су здравствено способни да обављају своје дужности.

2. Изузеци могу бити допуштени само на начин прописан у Кодексу.

Стандард А 1. 2. – *Уверење о здравственом стању*

1. Надлежна власт мора захтевати да, пре почетка рада на броду, поморци имају одговарајуће уверење о здравственом стању којим се потврђује да су здравствено способни да обављају дужности које ће им бити поверене на мору.

2. Да би се обезбедило да уверења о здравственом стању истинито одражавају здравствено стање поморца, у погледу дужности које они обављају, надлежна власт мора да, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца и обраћајући пуну пажњу на примењиве међународне смернице наведене у Делу Б овог Кодекса, пропише природу здравственог прегледа и уверења о здравственом стању.

3. Овај Стандард не задире у Међународну конвенцију о стандардима за обуку, издавање уверења и вршење бродске страже помораца, усвојене 1978. године, како је измењена и допуњена (у даљем тексту: STCW). Уверење о здравственом стању издато у складу са захтевима STCW надлежна власт ће прихватити у сврху Правила 1. 2. Уверења о здравственом стању које одговара тим битним захтевима, у случају помораца на које се не односи STCW, такође ће бити прихваћена.

4. Уверење о здравственом стању треба да изда на одговарајући начин оспособљен лекар или, у случају уверења које се односи само на вид, лице које је надлежна власт признала способном за издавање таквог уверења. Лекари морају да уживају пуну стручну независност при обављању прегледа у поступку здравствених прегледа.

5. Поморци којима је одбијено издавање уверења о здравственом стању или им је ограничена способност за рад, нарочито с обзиром на време, домен рада или подручје пословања, морају имати право на даљњи преглед другог независног лекара или независног здравственог арбитра.

6. Свако уверење о здравственом стању мора да утврди пре свега:

(а) да су слух и вид поморца, као и разликовање боја у случају поморца који ће бити запослен на пословима где способност за рад који ће обављати може бити ограничена због неразликовања боја, задовољени; и

(б) да поморац није таквог здравственог стања које би могло бити погоршано радом на мору, учинити га неспособним за такву службу или штетити здрављу других лица на броду.

7. Осим у краћем периоду због посебних дужности које ће заинтересовани поморац обављати или ако то захтева STCW:

(а) трајање уверења о здравственом стању мора бити највише две године, осим ако је поморац млађи од 18 година, у том случају уверење важи годину дана;

(б) уверење о разликовању боја важиће најдуже шест година.

8. У хитним случајевима, надлежна власт може допустити поморцу рад без одговарајућег уверења о здравственом стању до наредне луке пристајања у којој поморац може добити уверење о здравственом стању од лекара под условом да:

(а) период таквог допуштања не прелази три месеца; и

(б) да поморац поседује недавно издато истекло уверење о здравственом стању.

9. Ако исправност уверења истекне током путовања, уверење ће остати на снази до наредне луке пристајања где поморац може да добије уверење о здравственом стању од овлашћеног лекара под условом да тај период не траје дуже од три месеца.

10. Уверења о здравственом стању помораца који раде на бродовима, а који су редовно запослени на међународним путовањима, морају бити најмање на енглеском језику.

Смерница Б 1. 2. – Уверења о здравственом стању
Смерница Б 1. 2. 1. – Међународне смернице

Надлежна власт, лекари, испитивачи, бродовласници, представници помораца и сва друга лица која се баве здравственим прегледима ради утврђивања здравствене способности кандидата за поморце или запослених помораца, морају да се придржавају *ILO/WHO Смерница о спровођењу редовних и повремених прегледа здравствене способности помораца,* укључујући накнадне измене тих Смерница и свих других примењивих међународних смерница које је објавила Међународна организација рада, Међународна поморска организација и Светска здравствена организација.

Правило 1. 3. – Обука и оспособљавање

Циљ: Обезбедити да су поморци обучени или оспособљени за обављање својих дужности на броду

1. Поморци смеју да раде на броду само ако су обучени или проглашени способним или на други начин оспособљени за обављање својих дужности.

2. Поморцима се не сме допустити рад на броду ако нису успешно завршили обуку личне безбедности на броду.

3. Као обука и провера у складу са обавезним документима које је усвојила Међународна поморска организација сматраће се испуњавање захтева из ст. 1. и 2. овог Правила.

4. Свака чланица која је у време потврђивања ове Конвенције била обавезана Конвенцијом о квалификованом морнару, усвојене 1946. године (бр. 74), мора да настави да испуњава обавезе из те Конвенције док обавезне одредбе које се односе на тај предмет не усвоји Међународна поморска организација и док оне не ступе на снагу, или док не протекне рок од пет година од ступања на снагу ове Конвенције у складу са ставом 3. члана VIII, у зависности од тога шта је раније.

Правило 1. 4. – Ангажовање и запошљавање

Циљ: Обезбедити приступ поузданом и добро уређеном систему прибављања и запошљавања помораца

1. Сви поморци морају да имају приступ ефикасном и одговарајућем систему за проналажење запослења на броду који је за њих бесплатан.

2. Службе за ангажовање и запошљавање помораца које раде на територији државе чланице морају да одговарају стандардима утврђеним у Кодексу.

3. Свака чланица мора да захтева за поморце који раде на бродовима који плове под њеном заставом, да бродовласници који користе службе за ангажовање и запошљавање помораца у земљама или на територијама држава на које се не примењује ова Конвенција, обезбеде да ове службе испуњавају захтеве утврђене у Кодексу.

Стандард А 1. 4. – Ангажовање и запошљавање

1. Свака чланица која има јавну службу за ангажовање и запошљавање помораца мора да обезбеди да служба ради уредно, на начин којим се штите и унапређују права о запослењу помораца како су предвиђена овом Конвенцијом.

2. Ако чланица има приватне службе за ангажовање и запошљавање помораца које раде на њеној територији, чији је превасходни циљ ангажовање и запошљавање помораца или које ангажују и запошљавају значајан број помораца, оне морају да раде само у складу са стандардизованим системом концесија или овера или другим обликом уређивања. Овај систем ће бити установљен, прилагођен или мењан само након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца. У случају сумње да ли се примењује ова Конвенција на приватне службе за ангажовање и запошљавање помораца, одлуку о томе донеће надлежна власт у свакој чланици након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца. Прекомерно повећање броја приватних служби за ангажовање и запошљавање помораца неће се подстицати.

3. Одредбе става 2. овог Стандарда такође се примењују – у обиму у којем је одређен од стране надлежне власти, у консултацијама са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, као одговарајуће – у односу на службе ангажовања и запошљавања помораца којима управљају организације помораца на територији државе чланице за ангажовање помораца који су држављани те чланице на бродове који плове под њеном заставом. Службе на које се односи овај став су оне које испуњавају следеће услове:

(а) да служба за ангажовање и запошљавање помораца делује према уговору о колективном преговарању између организације и бродовласника;

(б) да се организација помораца и организација бродовласника налазе на територији чланице;

(ц) да чланица има националне законе или правила или поступак за одобравање или уписник уговора о колективном преговарању који допушта рад службе за ангажовање и запошљавање;

(д) да служба за ангажовање и запошљавање ради на одговарајући начин, а да су мере које предузима у погледу заштите и промовисања права запошљавања помораца упоредиве са онима које су предвиђене у ставу 5. овог Стандарда.

4. Ништа у овом Стандарду или Правилу 1. 4. неће се сматрати да:

(а) спречава чланицу у одржавању независне јавне службе за ангажовање и запошљавање помораца у оквиру политике која одговара потребама помораца и бродовласника, без обзира да ли су те службе део јавне службе запошљавања за све раднике и послодавце или са њима усклађене; или

(б) намеће чланици обавезу да установи систем за рад приватних служби за ангажовање и запошљавање помораца на својој територији.

5. Чланица која усваја систем наведен у ставу 2. овог Стандарда мора својим законима и правилима или другим мерама барем да:

(а) забрани службама за ангажовање и запошљавање помораца коришћење средстава, механизама или пописа намењених спречавању или одвраћању помораца од добијања запослења за које су они оспособљени;

(б) захтева да поморац не сноси, директно или индиректно, у потпуности или делимично, никакве таксе или друге накнаде за ангажовање или запошљавање помораца или за давање запослења поморцима, осим трошка за прибављање обавезног уверења о здравственом стању, поморске књижице и пасоша или друге сличне личне путне исправе, али не укључује трошак за визе које мора да сноси бродовласник; и

(ц) обезбеди да службе за ангажовање и запошљавање помораца које раде на њеној територији:

(i) воде и ажурирају уписник свих помораца који су преко њих ангажовани или запослени како би био доступан за инспекцију надлежне власти;

(ii) обезбеде да су поморци обавештени о својим правима и дужностима према њиховим уговорима о запослењу пре или у поступку запослења, као и да су предузете одговарајуће мере да поморци проуче своје уговоре о запослењу пре и након што су га потписали и за њих преузму копију уговора;

(iii) провере да ли су поморци које су ангажовали или запослили оспособљени, да ли имају исправе потребне за одређени посао, као и да ли су уговори о запослењу помораца у складу са законима и правилима и било којим уговором о колективном преговарању који чини део уговора о запослењу;

(iv) обезбеде, колико је то могуће, да бродовласник има средства за заштиту помораца који су искрцани у страној луци;

(v) проуче и одговоре на сваки приговор на своје деловање и обавесте надлежну власт о сваком нерешеном приговору;

(vi) установе систем заштите путем осигурања или друге једнаковредне одговарајуће мере ради накнаде новчаног губитка поморцима који може настати као последица пропуста службе за ангажовање и запошљавање помораца или појединог бродовласника по уговору о запослењу поморца, како би испунили своје обавезе према њима.

6. Надлежна власт мора пажљиво надгледати и надзирати све службе за ангажовање и запошљавање помораца које раде на њеној територији. Све дозволе, сведочанства или слична овлашћења за рад приватних служби на територији те чланице морају да буду издати или обновљени само након провере да ли појединa служба за ангажовање и запошљавање помораца испуњава захтеве националних закона и правила.

7. Надлежна власт мора обезбедити постојање одговарајућих механизама и поступака за истраживање, ако је потребно, приговора о делатностима служби за ангажовање и запошљавање помораца, укључујући у тај поступак и, кад је то одговарајуће, представнике бродовласника и помораца.

8. Свака чланица која је потврдила ову Конвенцију мора, уколико је то могуће, обавестити своје држављане о могућим проблемима у погледу ступања у службу на броду који плови под заставом државе која није потврдила Конвенцију, док се не увере да су примењени стандарди суштински једнаки онима утврђеним овом Конвенцијом. Мере које је у том циљу предузела чланица која је потврдила Конвенцију не смеју да буду у супротности са начелом слободе кретања радника утврђеним у уговорима чије стране могу бити те две државе.

9. Свака чланица која је потврдила ову Конвенцију мора да захтева да бродовласници бродова који плове под њеном заставом, а који користе службе за ангажовање и запошљавање поморaца у земљама или на територијама држава на којима се ова Конвенција не примењује, обезбеде, у мери у којој је то могуће, да ове службе испуњавају захтеве овог Стандарда.

10. Ништа у овом Стандарду неће се тумачити у смислу да смањује обавезе и одговорности бродовласника или чланице у односу на бродове који плове под њеном заставом.

Смерница Б 1. 4. – Ангажовање и запошљавање
Смерница Б 1. 4. 1. – Организационе и оперативне смернице

1. Кад испуњава своје обавезе из става 1. Стандарда А 1. 4, надлежна власт треба да размотри:

(а) предузимање потребних мера за подстицање успешне сарадње између служби за ангажовање и запошљавање поморaца, без обзира да ли су оне јавне или приватне;

(б) потребе поморства на државном или међународном нивоу када сачињавају програме обуке за поморце који чине део бродске посаде одговорне за безбедну пловидбу брода и делатности спречавања загађивања, уз учешће бродовласника, поморaца и одговарајућих установа за обуку;

(ц) предузимање одговарајућих мера за сарадњу представничких организација бродовласника и поморaца у организацији и раду јавних служби за ангажовање и запошљавање поморaца, где оне постоје;

(д) утврђивање права на приватност и потребу заштите тајности, услова под којима службе за ангажовање и запошљавање могу поступати са личним подацима поморaца, укључујући сакупљање, архивирање, састављање и саопштавање таквих података трећим странама;

(е) одржавање механизма за прикупљање и анализу свих одговарајућих информација о тржишту рада поморaца, укључујући садашње и будуће ангажовање поморaца за рад као чланова посаде разврстане по годинама живота, полу, положају, стручној оспособљености и захтевима поморске привреде, сакупљање података о годинама живота или полу употребљивих само у статистичке сврхе или за коришћење у оквиру програма спречавања дискриминације засноване на годинама живота или полу;

(ф) обезбеђење да је особље одговорно за надзор јавних и приватних служби за ангажовање и запошљавање поморaца за бродску посаду одговорну за безбедну пловидбу брода и спречавање загађивања, одговарајуће оспособљено, укључујући признато искуство на мору и одговарајуће знање о поморском бродарству, као и одговарајуће међународне поморске инструменте о стандардима за обуку, издавање уверења и раду;

(г) прописивање радних стандарда и усвајање кодекса о поступању и етичкој пракси у службама за ангажовање и запошљавања поморaца; и

(х) обављање надзора система дозвола или потврда на основу система стандарда квалитета.

2. При утврђивању система наведеног у ставу 2. Стандарда А 1. 4, свака чланица треба да размотри захтеве служби за ангажовање и запошљавае поморaца основаних на њеној територији, као и да развија и одржава

проверену радну праксу. Ова радна пракса приватних служби за ангажовање и запошљавање помораца у обиму који је примењив за јавне службе за ангажовање и запошљавање помораца треба да се односи на следеће:

(а) здравствене прегледе, исправе о идентитету помораца, и друга таква питања која се могу захтевати за запошљавање помораца;

(б) одржавање, узимајући у обзир право на приватност и потребу заштите тајности, потпуне и обимне евиденције помораца које се односе на систем ангажовања и запошљавања помораца који треба укључити, али се не ограничавати на:

(i) оспособљавање помораца;

(ii) евиденцију запошљавања;

(iii) личне податке о запошљавању; и

(iv) здравствене податке о одговарајућем запошљавању.

(ц) ажурирати попис бродова за које службе за ангажовање и запошљавање помораца ангажују поморце, као и обезбедити постојање средстава на основу којих ће у сваком тренутку бити могуће остварити везу са службама;

(д) поступке који ће обезбедити да поморци нису подвргнути искоришћавању служби за ангажовање и запошљавање помораца и њиховог особља с обзиром на понуду запослења на појединим бродовима или код појединих друштава;

(е) поступке за спречавање могућности искоришћавања помораца које настају давањем повезаних зајмова или неким другим финансијским послом између бродовласника и помораца о којима брину службе за ангажовање и запошљавање помораца;

(ф) јасно објављивање трошкова, ако постоје, за које се може очекивати да ће их сносити поморац у поступку запошљавања;

(г) обзбеђивање да ће поморци бити обавештени о свим посебним условима који се односе на посао на којем ће бити запослени и посебним политикама бродовласника које се односе на њихово запослење;

(х) поступке који су у складу са начелима природног права у поступању у случајевима неспособности или непослушности у складу са националним законима и праксом и, кад је то примењиво, колективним уговорима;

(и) поступке који ће обезбедити, колико је то могуће, да су сва обавезна сведочанства и исправе поднете ради запослења важеће и да нису лажно прибављене, као и да су препоруке за запошљавање проверене;

(ј) поступке који ће обезбедити да се са захтевима за информацијама или обавештењима породици помораца док су ови на мору поступа брзо, благонаклоно и без трошкова; и

(к) потврду да су радни услови на бродовима где су поморци смештени у складу са уговорима о колективном преговарању који се примењују, који су закључени између бродовласника и представничких организација помораца и, као питање политике, да се поморци прибављају само оним бродовласницима који нуде услове запошљавања помораца који су у складу са законима, правилима или колективним уговорима који се примењују.

3. Треба размотрити подстицање међународне сарадње између чланица и одговарајућих организација, као што је:

(а) организована размена информација о поморском бродарству и тржишту рада на билатералним, регионалним или мултилатералним основама;

(б) размена информација о поморском радном законодавству;

(ц) усклађивање политика, радних поступака и законодавства којима се уређују службе за ангажовање и запошљавање помораца;

(д) унапређење поступака и услова за међународно ангажовање и запошљавање помораца;

(е) планирање радне снаге, узимајући у обзир понуду и потражњу за поморцима и захтеве поморског бродарства.

ПОГЛАВЉЕ 2. УСЛОВИ ЗАПОСЛЕЊА

Правило 2. 1. – Уговори о запослењу помораца

Циљ: Обезбедити да поморци имају одговарајући уговор о запослењу

1. Захтеви и услови запошљавања поморца морају бити утврђени или наведени у јасно написаном правно примењивом уговору, и бити у складу са стандардима утврђеним у Кодексу.

2. Уговоре о запослењу помораца мора уговорити поморац под условима који обезбеђују да он има могућност да испита и потражи савет о захтевима и условима уговора и слободно да га прихвати пре потписивања.

3. У обиму који је у складу са националним законом или праксом сматраће се да су у уговоре о запослењу помораца унети примењиви уговори о колективном преговарању.

Стандард А 2. 1. – Уговори о запослењу помораца

1. Свака чланица мора да усвоји законе или правила којима се захтева да бродови који плове под њеном заставом испуњавају следеће захтеве:

(а) поморци који раде на бродовима који плове под њеном заставом морају да имају уговор о запослењу поморца који потписују поморац и бродовласник или представник бродовласника (или, где они нису послодавци, доказ о уговорном или сличном односу) који им обезбеђује достојне радне и животне услове на броду како то захтева ова Конвенција;

(б) поморци који потписују уговор о запослењу морају да имају могућност да проуче и потраже савет о уговору пре његовог потписивања, као и друге могућности које су потребне како би се обезбедило да они слободно ступе у уговор са довољним разумевањем својих права и обавеза;

(ц) сваки бродовласник и поморац морају да имају потписани оригинал уговора о запослењу поморца;

(д) морају се предузети мере како би се обезбедило да поморци могу брзо да добију јасну информацију о условима свог запослења на броду, укључујући заповедника брода, као и да је таква информација, укључујући копију уговора о запослењу поморца, доступна ради провере службеницима надлежне власти, укључујући и оне у лукама пристајања;

(е) поморци морају да добију исправу која садржи забелешку о њиховом запослењу на броду.

2. Ако уговор о колективном преговарању чини цео или део уговора о запослењу поморца, копија таквог уговора мора да се налази на броду. Ако уговор о запослењу поморца и примењиви уговор о колективном преговарању нису на енглеском језику, на енглеском језику мора бити расположиво следеће (осим на бродовима који плове само на домаћим путовањима):

(а) копија стандардног облика уговора; и

(б) делови уговора о колективном преговарању који су подложни инспекцији државе лука према Правилу 5. 2.

3. Исправа наведена у ставу 1(е) овог Стандарда не сме да садржи наводе о квалитету рада поморца или његовој плати. Облик исправе, подаци који се у њу уносе и начин уношења тих података мора се утврдити националним законом.

4. Свака чланица мора да усвоји законе и правила у којима се наводи предмет који ће бити унет у све уговоре о запослењу помораца на које се примењује национални закон. Уговори о запослењу помораца морају у свим случајевима да садрже следеће податке:

(а) име и презиме поморца, датум рођења или старост и место рођења;

(б) назив и адресу бродовласника;

(ц) место и датум кад је уговор о запослењу поморца закључен;

(д) својство у којем је поморац запослен;

(е) износ плате поморца или, кад је то примењиво, правило које се користи за њен обрачун;

(ф) дужина плаћеног годишњег одмора или, кад је то примењиво, правило које се користи за његов обрачун;

(г) трајање уговора и његови услови, укључујући:

(i) ако је уговор закључен на неодређено време, услове под којима свака од странака има право раскинути уговор као и захтевани отказни рок који не сме бити краћи за бродовласника од оног за поморца;

(ii) ако је уговор закључен на одређено време, датум утврђен за његов престанак; и

(iii) ако је уговор закључен за путовање, лука одредишта и време које ће протећи након доласка брода пре него што се поморац искрца;

(х) погодности заштите здравствене и социјалне сигурности које бродовласник предвиђа за поморца;

(и) право поморца на репатријацију;

(ј) позив на уговор о колективном преговарању, ако се примењује; и

(к) сваки други податак који захтева национално законодавство.

5. Свака чланица мора да усвоји законе и правила којима се утврђује најкраћи отказни рок помораца и бродовласника за ранији престанак уговора о запослењу помораца. Овај најкраћи рок мора се утврдити након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, а не сме бити краћи од 7 дана.

6. Краћи отказни рок од најмањег рока може се утврдити у околностима које признаје национални закон или правила, или уговор о колективном преговарању којима се утврђује престанак уговора о запослењу уз краћи рок отказа или без њега. При утврђивању ових околности, свака чланица мора обезбедити узимање у обзир потребе поморца за прекидом, без казне, уговора о запослењу уз краћи рок за давање отказа или без њега из разумљивих или из других хитних разлога.

Смерница Б 2. 1. – Уговори о запослењу помораца
Смерница Б 2. 1. 1. – Исправа о запослењу

1. Приликом одређивања података који ће бити унети у исправу о запослењу наведеној у ставу 1(е) Стандарда А 2. 1, свака чланица треба да обезбеди да ова исправа садржи довољно података, са преводом на енглески језик, који ће олакшати прибављање новог запослења или испунити захтеве у погледу пловидбене службе ради напредовања или унапређења. Поморска књижица може да испуни захтеве из става 1(е) тог Стандарда.

Правило 2. 2. – Плате

Циљ: Обезбедити да су поморци плаћени за свој рад

1. Сви поморци морају да буду плаћени за свој рад редовно и у потпуности у складу са својим уговорима о запослењу.

Стандард А 2. 2. – Плате

1. Свака чланица мора да захтева да се исплате за рад помораца на бродовима који плове под њиховом заставом не исплаћују у роковима дужим од месец дана и да су у складу са колективним уговором који се примењује.

2. Поморци морају да добију месечни обрачун доспелих исплата и плаћених износа, укључујући плате, додатне исплате и коришћени курс за замену ако је исплата извршена у страној валути или применом стопа различитих од оних које су уговорене.

3. Свака чланица мора да захтева да бродовласници предузму мере као што су оне утврђене у ставу 4. овог Стандарда како би омогућили поморцима пренос целе или дела зараде својим породицама, лицима која од њих зависе или корисницима.

4. Мере на основу којих ће се поморцима обезбедити пренос њихових зарада њиховим породицама укључују:

(а) систем који омогућава поморцима да дозначе, у време њиховог запошљавања или током њега, ако они то желе, део њихових плата у редовним роковима њиховим породицама преносом путем банке или сличним средствима; и

(б) захтев да дознаке морају да буду послате правовремено и директно лицу или лицима које су одредили поморци.

5. Свака накнада за услугу према ст. 3. и 4. овог Стандарда мора бити разумног износа, а курс за замену валута, осим ако је другачије предвиђено, у складу са националним законима или правилима, мора бити превладавајући тржишни курс или службено објављен курс повољан за поморце.

6. Свака чланица која усваја националне законе или правила којима се уређују плате помораца нужно мора да размотри Смернице предвиђене у Делу Б Кодекса.

Смерница Б 2. 2 .– Плате
Смерница Б 2. 2. 1. – Посебне дефиниције

1. У сврху ове Смернице, израз:

(а) оспособљени поморац значи сваки поморац који се сматра способним да обавља сваку дужност која се може захтевати од особља службе палубе, осим дужности надзора или посебних послова, или која је утврђена као таква националним законима, правилима, праксом или колективним уговором;

(б) основна плата или надница значи плату за редовно радно време, а не укључује исплате за одрађени прековремени рад, бонусе, додатке, плаћени одмор или сваку другу додатну накнаду;

(ц) укупна плата значи плата или надница која укључује основну плату и друга примања у новцу; укупна плата може укључивати накнаду за све одрађене прековремене сате и сва друга примања у новцу, или може укључивати само одређена примања која су делимично обједињена.

(д) сати рада значе сати у току којих се од помораца захтева да раде за корист брода;

(е) прековремени рад значи време одрађено преко редовних радних сати.

Смерница Б 2. 2. 2. – Обрачун и исплата

1. За поморце чије накнаде укључују посебну накнаду за одрађени прековремени рад:

(а) у сврху обрачуна плата, редовни сати рада на мору и у луци не би требали да прелазе осам сати дневно;

(б) у сврху обрачуна прековременог рада, број редовних сати недељно за основну плату или надницу треба да буду прописани националним законом или правилима, ако нису утврђени колективним уговорима, али не смеју да прелазе 48 сати недељно; колективним уговорима може се предвидети другачији, али не мање повољни поступак;

(ц) стопу или стопе накнаде за прековремени рад, које не смеју да буду мање од 1,25 пута од основне плате или наднице по сату, треба да буду прописани националним законом или правилима или колективним уговором, ако се примењује; и

(д) евиденцију одрађеног прековременог рада треба да води заповедник или од њега овлашћено лице, а њу треба да потврди поморац, у роковима не дужим од једног месеца.

2. За поморце чије су плате у целини или делимично обједињене:

(а) у уговору о запослењу поморца треба јасно да буде наведено, кад је то одговарајуће, број сати рада који се очекује од поморца као узврат за ову накнаду и све додатне накнаде које се могу дуговати поред обједињене плате и у којим околностима;

(б) ако се прековремени рад по сату плаћа за одрађене сате преко оних који су покривени укупном платом, стопа по сату не треба да буде мања од 1,25 пута од основне стопе за редовне сате рада како је утврђена у ставу 1. ове Смернице; исто начело треба применити на прековремене сате укључене у укупну плату;

(ц) накнада за онај део целе или делимичне укупне плате која представља редовне сате рада како су утврђени у ставу 1. (а) ове Смернице не треба да буде мања од постојеће најмање плате; и

(д) за поморце чије су плате делимично обједињене, евиденција свих одрађених прековремених сати треба да се води и овери како је предвиђено у ставу 1. (д) ове Смернице.

3. Национални закони или правила или колективни уговори могу предвидети, као накнаду за прековремени рад или рад обављен на дане недељног одмора или дане јавних празника, барем једнако време изван дужности или изван брода или додатни одмор уместо накнаде или неку другу за то предвиђену надокнаду.

4. Национални закони или правила усвојени након консултација са представничким организацијама бродовласника и помораца или, уколико је то одговарајуће, колективни уговори, требају да узму у обзир следећа начела:

(а) једнаку накнаду за рад једнаке вредности треба применити на све поморце запослене на истом броду без дискриминације засноване на раси, боји, полу, вери, политичком мишљењу, националној опредељености или социјалном пореклу;

(б) уговор о запослењу поморца којим се одређује плата или стопа плате која ће се применити треба да се налази на броду; обавештење о износу плата или стопи плата треба да буде доступно сваком поморцу било давањем најмање једне потписане копије одговарајућег обавештења поморцу на језику који поморац разуме, било истицањем копије уговора на поморцу приступачном месту или неким другим одговарајућим средствима;

(ц) плате требају да буду исплаћене законитим средствима плаћања; ако је то одговарајуће, оне могу да буду исплаћене преносом путем банке, банковним чеком, поштанским чеком или новчаном уплатницом;

(д) по завршетку запослења све дуговане накнаде треба да буду исплаћене без непотребног одлагања;

(е) надлежна власт треба да пропише одговарајуће казне или друге одговарајуће правне лекове ако бродовласник неоправдано одложи или пропусти да исплати сву дуговану накнаду;

(ф) плате треба да буду исплаћене директно на рачуне банака које су одредили поморци, осим ако су они писаним путем другачије затражили;

(г) придржавајући се тачке (х) овог става, бродовласник не треба да предузима никакво ограничење у односу на слободу помораца да располажу својим накнадама;

(х) одбитке од накнада треба допустити само ако:

(i) постоји изричита одредба националних закона или правила или примењивог колективног уговора, а поморац је био о томе обавештен, на начин који надлежна власт сматра најпогоднијим, о условима таквих одбитака; и

(ii) укупни одбици не прелазе границу коју могу одредити национални закони или правила, колективни уговори или судске одлуке којима се одређују такви одбици;

(и) од накнаде поморца не треба допустити никакве одбитке ради добијања или задржавања запослења;

(ј) треба забранити новчане казне поморцима осим оних које су допуштене националним законима, правилима, колективним уговорима или другим мерама;

(к) надлежна власт треба да спроводи мере надзора над залихама и услугама предвиђених на броду како би се обезбедила примена повољних и разумних цена у корист заинтересованих помораца; и

(л) у обиму у којем потраживања помораца за плате и друге дуговане износе, с обзиром на њихово запослење, нису осигуране у складу са одредбама Међународне конвенције о поморским привилегијима и хипотекама, усвојене 1993. године, таква потраживања требају да буду заштићена у складу са Конвенцијом о заштити радничких потраживања (послодавчева неспособност плаћања), усвојене 1992. године (бр. 173).

5. Свака чланица треба да, на основу консултација са представничким организацијама бродовласника и помораца, предвиди поступке за истраживање приговора који се односе на било које питање садржано у овој Смерници.

Смерница Б 2. 2. 3. – Најниже плате

1. Не дирајући у начело слободе колективног преговарања, свака чланица треба да, након консултација са представничким организацијама бродовласника и помораца, утврди поступак за одређивање најнижих плата помораца. Представничке организације бродовласника и помораца требају да учествују у таквим поступцима.

2. Кад утврђује такве поступке и одређује најниже плате, свака чланица треба да обрати дужну пажњу на међународне радне стандарде о утврђивању најниже плате, као и о следећим начелима:

(а) ниво најнижих плата треба да узме у обзир природу поморског запослења, ниво људства на броду и редовне сате рада поморца; и

(б) ниво најнижих плата треба да буде прилагођен узимајући у обзир промене животних трошкова и потребе помораца.

3. Надлежна власт треба да обезбеди:

(а) кроз систем надзора и казни, да исплаћене плате нису ниже од утврђене стопе или стопа; и

(б) да сваки поморац који је био исплаћен по стопи нижој од најниже плате има право на повраћај, у јефтином и брзом судском или неком другом поступку, износа за који је био мање плаћен.

Смерница Б 2. 2. 4. – Најмања месечна основна плата или плата обрачуната за стручно оспособљене поморце

1. Основна плата или надница за календарски месец службе за стручно оспособљеног поморца не би смела да буде мања од периодичног износа одређеног од Заједничке поморске комисије или другог тела које је овластило Управни одбор Међународне канцеларије рада. Након одлуке Управног одбора генерални директор ће саопштити измењени износ чланицама Организације.

2. Ништа се у овој Смерници неће сматрати штетним у односу на договор који је постигнут између бродовласника и њихових организација и организација помораца у погледу уређења најмањих стандардних захтева и услова запослења, ако је такве захтеве и услове признала надлежна власт.

Правило 2. 3. – Сати рада и сати одмора

Циљ: Обезбедити да поморци имају прописане сате рада и сате одмора

1. Свака чланица мора да обезбеди да сати рада и сати одмора помораца буду уређени.

2. Свака чланица мора да утврди највећи број сати рада или најмањи број сати одмора у одређеним периодима који су у складу са одредбама у Кодексу.

Стандард А 2. 3. – Сати рада и сати одмора

1. У сврху овог Стандарда, израз:

(а) сати рада значи сате током којих се од помораца захтева да раде за корист брода;

(б) сати одмора значи сате изван сати рада; овај израз не укључује краће прекиде.

2. Свака чланица мора да, у границама утврђеним у ст. 5. до 8. овог Стандарда, утврди или највећи број сати рада који не сме да буде прекорачен у одређеном периоду, или најмањи број сати одмора који се мора обезбедити у одређеном временском периоду.

3. Свака чланица потврђује да се стандард редовних радних сати за поморце, једнак оном за остале раднике, мора заснивати на осам сати дневно са једним даном одмора недељно и одмором на дан јавних празника. Међутим, ово не спречава чланицу да својим поступцима допусти или пружи законску заштиту колективном уговору који утврђује радне сате помораца на основама које нису неповољније од овог стандарда.

4. При одређивању националних стандарда, свака чланица мора да узме у обзир опасност од премора помораца, посебно оних чије се дужности односе на безбедност пловидбе и уредан и безбедан рад брода.

5. Број сати рада или сати одмора морају бити уређени на сладећи начин:

(а) највећи број сати рада не сме бити већи од:

(i) 14 сати током било која 24 сата; и

(ii) 72 сата током било којих седам дана;

или

(б) најмањи број сати одмора не сме бити мањи од:

(i) 10 сати током било која 24 сата; и

(ii) 77 сати током било којих седам дана.

6. Сати одмора могу се поделити у највише два дела од којих један мора да траје најмање 6 сати, а размак између узастопних периода одмора не сме да прелази 14 сати.

7. Смотре, вежбе противпожарне заштите, вежбе са чамцима за спашавање и вежбе прописане националним законима и правилима и међународним документима морају да се воде на начин који ће што мање ометати време одмора и неће довести до премора.

8. Када је поморац на дужности, као што је то случај у машинском простору без сталне посаде, поморац мора да има одговарајуће додатно време одмора ако је редовно време одмора поремећено позивима на рад.

9. Ако не постоји колективни уговор или арбитражна одлука или ако надлежна власт сматра да су одредбе уговора или одлуке с обзиром на ст. 7. и 8. овог Стандарда неодговарајуће, надлежна власт донеће такве одредбе које ће обезбедити поморцима довољан одмор.

10. Свака чланица мора да захтева постављање, на лако доступном месту, плоче са распоредом рада на броду која за свако радно место мора да садржи најмање:

(а) распоред службе на мору и службе у луци; и

(б) највећи број сати рада или најмањи број сати одмора које захтевају национални закони или правила или важећи колективни уговори.

11. Плоча наведена у ставу 10. овог Стандарда мора да има стандардни облик на радном језику или језицима брода и на енглеском језику.

12. Свака чланица мора да захтева вођење евиденције дневних сати рада или дневних сати одмора како би се омогућило праћење испуњавања захтева из става 5. – 11. овог Стандарда. Евиденција мора бити у стандардном облику који је утврдила надлежна власт узимајући у обзир све расположиве смернице Међународне организације рада, или у неком стандардном облику који је припремила Организација. Она мора бити на језицима које захтева став 11. овог Стандарда. Поморци морају да добију копију своје евиденције коју мора да потврди заповедник или од њега овлашћено лице и поморац.

13. Ништа у ст. 5. и 6. овог Стандарда не спречава чланицу да својим законима или правилима или поступком надлежне власти, колективним уговорима допусти или пружи законску заштиту за изузетке од утврђених распона. Такви изузеци морају да, колико је то могуће, следе одредбе овог Стандарда, али могу да узму у обзир и чешће и дуже периоде одмора или да одобри додатни одмор за одржавање страже помораца или рад помораца на бродовима на краћим путовањима.

14. Ништа се у овом Стандарду неће сматрати да угрожава право заповедника брода да захтева од поморца обављање рада потребног ради тренутне безбедности брода, лица на броду или терета, или у циљу пружања помоћи другим бродовима или лицима у опасности на мору. Према томе, заповедник може да обустави распоред рада и одмора, као и да затражи од поморца да одради потребне сате док се не успостави редовно стање. Чим је то могуће, након што је успостављено редовно стање заповедник мора да обезбеди да сви поморци који су обављали рад у планираном периоду одмора добију одговарајући период одмора.

Смерница Б 2. 3. – Сати рада и сати одмора
Смерница Б 2. 3. 1. – Млади поморци

1. На поморце млађе од 18 година треба на мору и у луци применити следеће одредбе:

(а) сати рада не би смели да прелазе осам сати дневно или 40 сати недељно, а прековремени рад треба да буде одрађен само ако је то неизбежно ради безбедности;

(б) за све оброке треба омогућити довољно времена, а за дневни главни оброк треба обезбедити најмање један сат; и

(ц) кад год је то могуће треба обезбедити 15-минутни одмор после свака два сата непрекидног рада.

2. Изузетно, одредбе става 1. ове Смернице неће се применити ако:

(а) за младе поморце палубе, машине и опште службе није могуће да се одреди обављање дужности у сменама или рад према промењивом распореду; или

(б) би могла бити онемогућена ефикасна обука младих помораца у складу са утврђеним програмима и плановима.

3. Такве изузетне околности треба забележити, уз навођење разлога, а након тога треба да их потпише заповедник.

4. Став 1. ове Смернице не ослобађа младе поморце од опште обавезе свих помораца да раде у нужди, како је предвиђено ставом 14. Стандарда А 2. 3.

Правило 2. 4. – Право на одмор

Циљ: Обезбедити да поморци имају одговарајући одмор

1. Свака чланица мора захтевати да поморци запослени на бродовима који плове под њеном заставом добију плаћени годишњи одмор под одговарајућим условима, у складу са одредбама Кодекса.

2. Поморци морају имати право на излазак на копно ради њиховог здравља и добробити у складу са радним захтевима њиховог радног места.

Стандард А 2. 4. – Право на одмор

1. Свака чланица мора да усвоји законе и правила којима се утврђују најнижи стандарди за годишњи одмор помораца који служе на бродовима који плове под њеном заставом, водећи рачуна о посебним потребама помораца с обзиром на такав одмор.

2. У складу са колективним уговором, законом или правилом који предвиђају одговарајући начин обрачуна, као и узимајући у обзир посебне потребе помораца с тим у вези, право на плаћени годишњи одмор мора да се обрачуна на основу најмање 2,5 календарских дана за један месец запослења. Начин на који ће се обрачунати дужина службе мора да одреди надлежна власт или се он мора утврдити одговарајућим механизмом у свакој земљи. Оправдана одсутност са посла неће се сматрати годишњим одмором.

3. Сваки споразум о одрицању од најмањег плаћеног годишњег одмора прописаног овим Стандардом, осим у случајевима које предвиђа надлежна власт, мора се забранити.

Смерница Б 2. 4. – Право на одмор
Смерница Б 2. 4. 1. – Обрачун права

1. Под условима које ће одредити надлежна власт или одговарајућим механизмом у свакој земљи, служба према уговору о укрцавању члана посаде треба да буде обрачуната као део периода службе.

2. Под условима које ће одредити надлежна власт или применом колективног уговора, одсутност са рада због похађања одобреног програма обуке за поморско занимање или због разлога као што су болест, повреда или материнство, треба да се обрачуна као део периода службе.

3. Висина накнаде током годишњег одмора треба да буде на редовном нивоу накнаде поморцу која је предвиђена националним законима или правилима или примењивим уговором о запослењу поморца. За поморце запослене краће од једне године или у случају прекида запослења, право на одмор треба да се обрачуна сразмерно.

4. Као део плаћеног годишњег одмора не треба да се обрачунава следеће:

(а) јавне или уобичајене празнике признате као такве у држави заставе, без обзира да ли падају или не у време плаћеног годишњег одмора;

(б) време неспособности за рад настало услед болести, повреде или материнства под условима које је утврдила надлежна власт или су утврђени одговарајућим механизмом у свакој земљи;

(ц) повремени краћи излазак на копно дозвољен поморцу док је под уговором о запослењу; и

(д) накнадни одмор било које врсте, под условима које је утврдила надлежна власт или су утврђени одговарајућим механизмом у свакој земљи.

Смерница Б 2. 4. 2. – Коришћење годишњег одмора

1. Време коришћења годишњег одмора треба да, осим ако је оно утврђено правилом, колективним уговором, арбитражном одлуком или на други начин у складу са националном праксом, утврди бродовласник након консултација и, кад год је то могуће, у споразуму са заинтересованим поморцем или његовим представницима.

2. Поморци у начелу имају право да користе годишњи одмор у месту са којим су у битној вези, које треба редовно да буде исто место као оно у које они имају право да буду репатрирани. Од помораца се не треба захтевати да, без њихове сагласности, користе годишњи одмор на који имају право у другом месту, осим према одредбама уговора о запослењу помораца или националних закона или правила.

3. Ако се од помораца захтева да узму годишњи одмор у месту које се разликује од места које допушта став 2. ове Смернице, они имају право на бесплатан превоз до места где су узети у службу или ангажовани, према томе што је ближе њиховој кући; трошкове уздржавања и друге директно са тим повезане трошкове треба да сноси бродовласник; време путовања не сме да буде одбијено од плаћеног годишњег одмора који је поморац стекао.

4. Поморац који је узео годишњи одмор треба да буде опозван само у случајевима изузетне нужде и уз његову сагласност.

Смерница Б 2. 4. 3. – Подела и спајање

1. Поделу плаћеног годишњег одмора на делове и спајање годишњег одмора који се дугује у једној години са годишњим одмором за наредни период може да одобри надлежна власт или могу бити одобрени одговарајућим механизмом у свакој земљи.

2. Придржавајући се става 1. ове Смернице и осим ако је другачије предвиђено уговором који се примењује на бродовласника и заинтересованог поморца, плаћени годишњи одмор препоручен овом Смерницом треба да буде непрекинут.

Смерница Б 2. 4. 4. – Млађи поморци

1. Посебне мере треба размотрити и погледу помораца млађих од 18 година који су служили шест месеци или краће према колективном уговору или уговору о запослењу помораца, без одмора, на бродовима који плове у иностранству и који се нису враћали у земљу пребивалишта у то време и неће се вратити у наредна три месеца путовања. Такве мере могу се састојати од њихове бесплатне репатријације у место првобитног запослења у земљи пребивалишта ради коришћења одмора на који су стекли право током путовања.

Правило 2. 5. – Репатријација

Циљ: Обезбедити поморцима да се могу вратити кући

1. Поморци имају право да буду бесплатно репатрирани у околностима и под условима наведеним у Кодексу.

2. Свака чланица мора захтевати да бродови који плове под њеном заставом пруже финансијско јемство којим ће се обезбедити одговарајућа репатријација помораца у складу са овим Кодексом.

Стандард А 2. 5. – Репатријација

1. Свака чланица мора да обезбеди да поморци на бродовима који плове под њеном заставом имају право на репатријацију у следећим околностима:

(а) ако је уговор о запослењу поморца истекао док је он био на броду;

(б) ако је уговор о запослењу поморца престао:

(i) вољом бродовласника; или

(ii) вољом поморца из оправданог разлога; а исто тако и

(ц) ако поморци нису у стању даље да обављају своје дужности према уговору о запослењу или није могуће да се очекује да ће их обављати у посебним околностима.

2. Свака чланица мора обезбедити постојање одговарајућих одредби у својим законима и правилима, и то другим мерама или уговорима о колективном преговарању којима ће прописати:

(а) околности у којима поморци имају право на репатријацију у складу са тач. 1(б) и (ц) овог Стандарда;

(б) најдуже трајање службе на броду после које ће поморац имати право на репатријацију – то време биће краће од 12 месеци; и

(ц) прецизно одређена права која ће обезбедити бродовласник за репатријацију, укључујући одредиште репатријације, начин превоза, покривене трошкове и друге радње које ће обавити бродовласник.

3. Свака чланица мора да забрани бродовласницима да захтевају од помораца аванс за трошак репатријације на почетку њиховог запослења, као и повраћај трошкова репатријације из плата помораца или других права осим ако је, у складу са националним законима, правилима, другим мерама или уговором о колективном преговарању који се примењује, утврђено да је поморац озбиљно прекршио обавезе из уговора о запослењу.

4. Национални закони или правила неће спречити право бродовласника да поврати трошкове репатријације од треће странке уговорног односа.

5. Ако бродовласник пропусти да предузме мере или да сноси трошкове репатријације помораца који имају право бити репатрирани:

(а) надлежна власт чланице под чијом заставом брод плови мора да организује репатријацију помораца; ако она то пропусти да учини, држава у коју ће поморац бити репатриран или држава чији је он држављанин могу организовати његову репатријацију и затражити повраћај трошкова од чланице под чијом заставом брод плови;

(б) трошкове настале репатријацијом помораца мора да надокнади бродовласник чланице под чијом заставом брод плови;

(ц) трошкови репатријације не смеју ни у ком случају да падну на терет помораца, осим како је предвиђено у ставу 3. овог Стандарда.

6. Узимајући у обзир међународне документе који су на снази, укључујући Међународну конвенцију о задржавању бродова из 1999. године, чланица која је исплатила трошак репатријације према овом Кодексу може задржати или захтевати задржавање бродова појединог бродовласника до повраћаја новца у складу са ставом 5. овог Стандарда.

7. Свака чланица мора олакшати репатријацију помораца који служе на бродовима који пристају у њене луке или пролазе њеним територијалним морем, као и њихову замену на броду.

8. Коначно, чланица не сме да ускрати право на репатријацију неком поморцу због финансијског стања бродовласника или због бродовласникове неспособности или несклоности да замени поморца.

9. Свака чланица мора да захтева да бродови који плове под њеном заставом поморцима учине доступном копију националних прописа који су на снази о репатријацији, написану на одговарајућем језику.

Смерница Б 2. 5. – Репатријација
Смерница Б 2. 5. 1. – Право на репатријацију

1. Поморци морају да уживају право на репатријацију:

(а) у околностима на које се односи став 1. (а) Стандарда А 2. 5. по истеку отказног рока у складу са одредбама уговора о запослењу поморца;

(б) у околностима на које се односе ст. 1(б) и 1(ц) Стандарда А 2. 5:

(i) у случају болести, повреде или другог здравственог стања који захтевају њихову репатријацију и када се утврди да су здравствено способни за пут;

(ii) у случају бродолома;

(iii) у случају да бродовласник није у могућности да настави да испуњава своје законске или уговорне обавезе као послодавац помораца због своје неспособности за плаћање, због продаје брода, измене уписа брода или неког другог сличног разлога;

(iv) у случају да је брод упућен у ратну зону, како је утврђено националним законима, правилима или уговором о запослењу поморца, у коју поморац није сагласан да иде; и

(v) у случају престанка или прекида запослења у складу са уговором за целокупну привредну грану или колективним уговором или престанком запослења из неког другог сличног разлога.

2. При утврђивању најдужег трајања службе на броду која поморцу даје право на репатријацију, у складу са овим Кодексом, треба обратити пажњу на факторе који штетно делују на радну околину поморца. Свака чланица треба да настоји да, кад год је то могуће, смањи ово трајање у сврху технолошких промена и развоја, и може се руководити препорукама које је о том питању дала Заједничка поморска комисија.

3. Трошкови које ће сносити бродовласник за репатријацију према Стандарду А 2. 5. требају да обухвате најмање следеће:

(а) путовање до одредишта које је изабрано за репатријацију, у складу са ставом 6. ове Смернице;

(б) смештај и прехрану од тренутка када је поморац напустио брод до доласка у одредиште за репатријацију;

(ц) плату и додатке од тренутка када је поморац напустио брод до доласка у одредиште за репатријацију, ако је то предвиђено националним законима, правилима или колективним уговорима;

(д) превоз 30 кг личног пртљага поморца до одредишта за репатријацију; и

(е) потребно лечење док поморац није здравствено способан за путовање до одредишта за репатријацију.

4. Време чекања на репатријацију и време путовања не би смели да буду одбијени од плаћеног одмора које су стекли поморци.

5. Од бродовласника треба захтевати да наставе да покривају трошкове репатријације све док поморци не стигну на одредиште прописано овим Кодексом или не добију одговарајуће запослење на броду који плови до једног од ових одредишта.

6. Свака чланица треба да захтева да бродовласници преузму обавезу да ће организовати репатријацију одговарајућим и брзим средствима. Редован начин превоза треба да буде ваздухом. Чланица треба да пропише одредишта у која поморци могу да буду репатрирани. Одредишта треба да укључе земље за које се сматра да су поморци са њима у битној вези укључујући:

(а) место у којем се поморац сагласио да ступи у запослење;

(б) место утврђено колективним уговором;

(ц) земљу пребивалишта поморца; или

(д) свако друго место које је обострано договорено у време ступања у запослење.

7. Поморци треба да имају право избора између прописаних места одредишта у које ће они бити репатрирани.

8. Право на репатријацију може престати ако је поморци не затраже у разумном року који ће се утврдити националним законима, правилима или колективним уговорима.

Смерница Б 2. 5. 2. – Примена од стране чланица

1. Треба пружити сваку могућу практичну помоћ поморцу који је искрцан у страној луци док очекује репатријацију и у случају одлагања репатријације поморца, а надлежна власт у страној луци треба да осигура да конзуларни или локални представник државе заставе и државе чији је поморац држављанин или државе пребивалишта, како је одговарајуће, буду одмах обавештени.

2. Свака чланица треба да размотри да ли постоји одговарајућа одредба о:

(а) повратку помораца запослених на броду који плови под заставом стране земље, а који су искрцани у страној луци због разлога за које они нису одговорни:

(i) до луке у којој је поморац запослен; или

(ii) до луке у сопственој земљи поморца или земље којој поморац припада; или

(iii) до друге луке уговорене између поморца и заповедника брода или бродовласника уз одобрење надлежне власти или под другом одговарајућом заштитом;

(б) здравственој помоћи и уздржавању поморца запосленог на броду који плови под заставом стране земље, а који је искрцан у страној луци због болести или повреде у служби брода, али не због његовог личног намерног понашања.

3. Ако, након што су поморци млађи од 18 година служили на броду најмање четири месеца током њиховог првог путовања у иностранству, постане очигледно да нису спремни за живот на мору, треба им пружити могућност да буду бесплатно репатрирани из прве погодне луке пристајања у којој постоје конзуларне службе државе заставе или државе држављанства или пребивалишта младог поморца. Обавештење о таквој репатријацији, са разлозима за њу, треба доставити властима које су издале исправе на основу којих је омогућено младим поморцима да се запосле на мору.

Правило 2. 6. – Накнада поморцу у случају губитка или потонућа брода

Циљ: Обезбедити накнаду поморцима када је брод изгубљен или је потонуо

1. Поморци имају право на одговарајућу накнаду у случају повреде, губитка или незапослености која је настала губитком или потонућем брода.

Стандард А 2. 6. – Накнада поморцу у случају губитка или потонућа брода

1. Свака чланица мора да донесе правила која ће обезбедити да у сваком случају губитка или потонућа брода бродовласник мора да исплати сваком поморцу на броду накнаду за незапосленост која је настала услед таквог губитка или потонућа.

2. Правила наведена у ставу 1. овог Стандарда неће утицати на нека друга права која поморац може имати према националном закону чланице а која се односе на губитке или повреде које настају услед губитка или потонућа брода.

Смерница Б 2. 6 – Накнада поморцу у случају губитка или потонућа брода

Смерница Б 2. 6. 1 – Обрачун накнаде за незапосленост

1. Накнаду за незапосленост која је настала губитком или потонућем брода треба исплатити за дане током којих је поморац остао стварно незапослен у истом износу као плате плативе према уговору о запослењу, али укупна накнада платива неком поморцу може се ограничити на двомесечну плату.

2. Свака чланица треба да обезбеди да поморци имају исте правне лекове за наплату таквих накнада, као они који се користе за наплату неисплаћених плата остварених за време службе.

Правило 2. 7. – Бројно стање посаде

Циљ: Обезбедити да поморци раде на бродовима са особљем довољним за безбедан и успешан рад, као и за потребе сигурносне заштите брода

1. Свака чланица мора да захтева да сви бродови који плове под њеном заставом имају довољан број запослених помораца на броду како би се обезбедило да бродови раде безбедно, успешно и са дужном пажњом према сигурносној заштити, у свим условима, узимајући у обзир премор поморца и посебну природу и услове путовања.

Стандард А 2. 7. – Бројно стање посаде

1. Свака чланица мора да захтева да сви бродови који плове под њеном заставом имају довољан број помораца на броду како би се обезбедило да сви

бродови раде безбедно, успешно и са дужном пажњом према сигурносној заштити. Сваки брод мора да има посаду која одговара према броју и стручности, како би се обезбедила заштита и сигурност брода и његовог особља у свим радним условима, у складу са исправом о најмањем броју чланова посаде за безбедну пловидбу или њој једнакој исправи коју је издала надлежна власт, као и да испуњава стандарде предвиђене овом Конвенцијом.

2. Код одређивања, одобравања и преиспитивања бројног стања, надлежна власт мора да узме у обзир потребу да се спрече или смање претерани сати рада како би се обезбедио довољан одмор и ограничио премор, као и начела у примењивим међународним документима, нарочито оним усвојеним од стране Међународне поморске организације о бројном стању посаде.

3. Кад утврђује бројно стање посаде, надлежна власт мора да узме у обзир све захтеве Правила 3. 2. и Стандарда А 3. 2. о исхрани и служењу хране на бродовима.

Смерница Б 2. 7. – Бројно стање посаде
Смерница Б 2. 7. – Решавање спорова

1. Свака чланица дужна је да одржава или се увери да се одржава успешан механизам за истраживање и решавање приговора или спорова о бројном стању посаде на броду.

2. Представници организација бродовласника и помораца треба да учествују у раду таквог механизма са или без других лица или власти.

Правило 2. 8. – Развој у звању и стручно усавршавање и прилика за запослење помораца

Циљ: *Унапредити развој у звању, стручности и приликама за запослење помораца*

1. Свака чланица мора да има државну политику која промовише запошљавање у поморском сектору и подстиче напредовање у звању и развој стручности, као и остваривање бољих могућности запослења помораца који су настањени на њеној територији.

Стандард А 2. 8. – Развој у звању и стручно усавршавање и прилика за запослење помораца

1. Свака чланица мора да има државну политику која подстиче развој у звању и стручно усавршавање, као и могућности запослења помораца како би поморском бродарству пружили сталну и стручну радну снагу.

2. Циљ политике наведене у ставу 1. овог Стандарда мора бити помоћ поморцима да повећају своје способности, оспособљеност и могућности запослења.

3. Свака чланица мора да, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, утврди јасне циљеве стручног вођења, образовања и обуке помораца чије се дужности на броду првенствено односе на безбедан рад и пловидбу брода, укључујући поступке у обуци.

Смерница Б 2. 8. – Развој у звању и стручно усавршавање и прилика за запослење помораца

Смерница Б 2. 8. 1. – Мере за промоцију и прилике за запослење помораца

1. Мере којима би се постигли циљеви утврђени у Стандарду А 2. 8. могу да укључују:

(а) уговоре који предвиђају развој у звању и стручне обуке са бродовласником или организацијама бродовласника;

(б) мере за подстицај запошљавања успостављањем и вођењем уписника или пописа, по категоријама, стручно оспособљених помораца; или

(ц) подстицање прилика, на броду и обали, за даљу обуку и образовање помораца који ће задовољити развој стручности и припадајућа овлашћења како би се обезбедио и задржао достојан рад, унапредила појединачна очекивања запослења и испуниле измене у технологији и условима тржишта рада у поморској делатности.

Смерница Б 2. 8. 2. – Уписник помораца

1. Где се приликом запошљавања помораца користе уписници или пописи, у њих треба да буду укључене све категорије стручно оспособљених помораца на начин који је одређен националним законом, праксом или колективним уговором.

2. Поморци уписани у таквом уписнику или на попису треба да имају предност приликом запослења у поморству.

3. Од помораца у таквом уписнику или на таквом попису треба захтевати да буду расположиви за рад на начин утврђен националним законом, праксом или колективним уговором.

4. У обиму који допуштају национални закони или правила, број помораца у таквим уписницима или на таквим пописима треба редовно преиспитивати како би се постигао ниво прилагођен потребама бродарства.

5. Кад у таквим уписницима или на таквим пописима смањење броја помораца постане потребно, треба предузети све одговарајуће мере да се спречe или смање штетни утицаји на поморце, узимајући у обзир економску и социјалну ситуацију у земљи на коју се то односи.

ПОГЛАВЉЕ 3. ПРОСТОРИЈЕ ЗА СМЕШТАЈ, ПРОСТОРИЈЕ ЗА ОДМОР, ИСХРАНА И ПОСЛУЖИВАЊЕ ХРАНЕ

Правило 3. 1. – Просторије за смештај и просторије за одмор

Циљ: Обезбедити да поморци имају одговарајуће просторије за смештај и просторије за одмор

1. Свака чланица мора да обезбеди да бродови који плове под њеном заставом имају и одржавају одговарајуће просторије за смештај и просторије за одмор за поморце који раде или живе на броду, односно раде и живе на њему, и које доприносе здрављу и добробити помораца.

2. Захтеви у Кодексу којима се примењује ово правило, и који се односе на изградњу и опрему, примењују се само на бродове изграђене на датум када је ова Конвенција ступила на снагу за ту чланицу или датум након њега. На бродове изграђене пре тог датума захтеви о градњи и опреми утврђени у Конвенцији (измењеној) о смештају бродске посаде, усвојене 1949. године (бр. 92) и Конвенцији о смештају посаде (допунске одредбе), усвојене 1970. године (бр. 133), морају се и даље примењивати у обиму у којем су примењиване пре тог датума, по закону или пракси чланице на коју се то односи. Брод ће се сматрати изграђеним на датум полагања кобилице или када је био на сличном ступњу изградње.

3. Ако није изричито другачије предвиђено, сваки захтев из неке измене и допуне Кодекса који се односи на одредбу о просторијама за смештај и просторијама за одмор помораца мора се применити само на бродове изграђене на дан када се измена и допуна почела примењивати на чланицу или након тог дана.

Стандард А 3. 1. – Просторије за смештај и просторије за одмор

1. Свака чланица мора да усвоји законе и правила којима ће захтевати да бродови који плове под њеном заставом:

(а) испуњавају најниже стандарде који ће обезбедити да су све просторије за смештај помораца који раде или живе на броду, односно раде и живе на броду, сигурне, одговарајуће и у складу са одговарајућим одредбама овог Стандарда; и

(б) буду подвргнути инспекцији која ће обезбеди почетно и касније испуњавање ових стандарда.

2. Приликом израде и примене закона и правила који се односе на овај Стандард, надлежна власт, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, мора:

(а) узети у обзир Правило 4. 3. и припадајуће одредбе Кодекса о здрављу, заштити безбедности и спречавању незгода, с обзиром на посебне потребе помораца који живе и раде на броду, и

(б) обратити дужну пажњу на Смерницу из Дела Б овог Кодекса.

3. Инспекције које захтева Правило 5. 1. 4. морају да се обаве:

(а) када се брод уписује или поново уписује; или

(б) када су просторије за смештај помораца на броду битно измењене.

4. Надлежна власт мора да обрати посебну пажњу на обезбеђење примене захтева овог Кодекса који се односе на:

(а) величину просторија и других простора за одмор;

(б) грејање и вентилацију;

(ц) буку, вибрације и друге факторе околине;

(д) санитарне просторије;

(е) осветљење; и

(ф) просторије болнице.

5. Надлежна власт сваке чланице мора да захтева да бродови који плове под њеном заставом испуњавају најниже стандарде за бродске стамбене просторије и просторије за одмор утврђеним у ст. 6. – 17. овог Стандарда.

6. У погледу општих захтева за просторије за смештај:

(а) висина свих просторија за смештај помораца мора бити одговарајућа; најмања допуштена висина у свим таквим просторијама, где је потребно потпуно и слободно кретање, не сме бити мања од 203 cm; надлежна власт може допустити ограничено смањење висине у неком простору или делу простора у таквим просторијама ако се уверила да је такво смањење:

(i) прихватљиво; и

(ii) да оно неће довести до неудобности за поморце;

(б) просторије морају бити одговарајуће изоловане;

(ц) на свим бродовима, осим на путничким, како је утврђено у Правилу 2. (е) и (ф) Међународне конвенције о заштити људског живота на мору из 1974. године, са изменама (SOLAS Конвенција), спаваонице морају да буду смештене изнад теретне линије на средини или на крми, осим у изузетним случајевима где величина, врста или намеравана служба брода чине такав смештај немогућим. Тада спаваонице могу да буду смештене у предњем делу брода, али ни у ком случају испред сударне преграде;

(д) на путничким бродовима и на посебним бродовима изграђенима да би се испунили захтеви IMO Кодекса о заштити бродова за посебне сврхе, усвојеног 1983. године, и наредним изменама (у даљем тексту: „бродови за посебне сврхе”), надлежна власт може да, под условом да је постигнуто задовољавајуће уређење расвете и вентилације, одобри смештај спаваоница испод теретне линије, али оне ни у ком случају не смеју да буду смештене испод радних пролаза;

(е) из простора са теретом и машинама или из кухиња, складишта, сушионица или заједничких санитарних просторија, не смеју да постоје директни пролази у спаваонице; део преграде који одваја такве просторе од спаваоница и спољне преграде морају да буду изграђени од челика или другог одобреног материјала и да буду водонепропусне и плинонепропусне;

(ф) материјали који се користе за израду унутрашњих преграда, облога и оплата, подова и спојева морају да буду погодни за ту сврху и прихватљиви како би обезбедили здраву околину;

(г) мора се предвидети одговарајућа расвета и задовољавајућа одводња;

(х) просторије за смештај, одмор и прехрану морају да испуњавају захтеве предвиђене Правилом 4. 3. и одговарајућим одредбама Кодекса о здрављу, заштити безбедности и спречавању незгода, спречавању опасности од излагања штетном нивоу буке и вибрација, другим факторима околине и хемикалијама на бродовима и пружити прихватљиву радну и животну околину поморцима.

7. У погледу захтева за вентилацију и грејање:

(а) спаваонице и просторије за исхрану морају да буду одговарајуће проветрене;

(б) бродови, осим оних који су редовно запослени на путовањима где климатски услови то не захтевају, морају да буду опремљени клима уређајем за просторије за смештај помораца, за сваку одвојену радио-просторију и за централну управљачку машинску просторију;

(ц) сви санитарни простори морају да имају вентилацију према отвореном, независно од дела смештаја; и

(д) мора се предвидети одговарајуће грејање путем одговарајућег уређаја за грејање, осим на бродовима који искључиво плове на путовањима у тропским климатским условима.

8. У погледу захтева за расвету, у зависности од посебних уређења која могу да буду допуштена на путничким бродовима, спаваонице и просторије за исхрану треба да буду осветљене природним светлом и да имају одговарајуће вештачко светло.

9. Када се на броду морају налазити спаваонице, на њих ће се применити следећи захтеви:

(а) на свим бродовима, осим на путничким, мора се предвидети посебна спаваоница за сваког поморца; на бродовима мањим од 3000 бруто тонаже или бродовима за посебне сврхе надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, допустити изузетке од овог захтева;

(б) морају да се предвиде посебне спаваонице за мушкарце и жене;

(ц) спаваонице морају да буду одговарајуће величине и одговарајуће опремљене како би се обезбедила прихватљива удобност и олакшало чишћење;

(д) мора да се предвиди посебан кревет за сваког поморца у свим околностима;

(е) унутрашње димензије кревета морају да буду најмање 198 cm x 80 cm;

(ф) у спаваоницама за поморце са једним креветом површина пода не сме да буде мања од:

(i) 4,5 квадратних метара на бродовима мањим од 3000 бруто тонаже;

(ii) 5,5 квадратних метара на бродовима од 3000 бруто тонаже и већим, али мањим од 10000 бруто тонаже;

(iii) 7 квадратних метара на бродовима од 10000 бруто тонаже или већим.

(г) међутим, да би се предвиделе спаваонице са једним креветом и на бродовима мањим од 3000 бруто тонаже, путничким бродовима и бродовима за посебне сврхе, надлежна власт може допустити смањивање површине пода;

(х) на бродовима мањим од 3000 бруто тонаже, осим на путничким бродовима и бродовима за посебне сврхе, у једној спаваоници могу да буду смештена највише два поморца; површина пода таквих спаваоница не сме да буде мања од 7 квадратних метара.

(и) на путничким бродовима и бродовима за посебне сврхе, површина пода спаваоница за поморце који не обављају послове бродских официра не сме да буде мања од:

(i) 7,5 квадратних метара у просторијама у којима су смештена два лица;

(ii) 11,5 квадратних метара у просторијама у којима су смештена три лица;

(iii) 14,5 квадратних метара у просторијама у којима су смештена четири лица;

(ј) на бродовима за посебне сврхе у спаваоницама може бити смештено више од четири лица; површина пода таквих спаваоница не сме да буде мања од 3,6 квадратних метара по лицу;

(к) на бродовима, осим на путничкима и онима за посебне сврхе, у спаваоницама за поморце који обављају дужности бродских официра, где није предвиђена соба за одмор или соба за дневни боравак, површина пода по лицу не сме да буде мања од:

(i) 7,5 квадратних метара на бродовима мањим од 3000 бруто тонаже;

(ii) 8,5 квадратних метара на бродовима од 3000 бруто тонаже и већим, али мањим од 10000 бруто тонаже;

(iii) 10 квадратних метара на бродовима од 10000 бруто тонаже и већим;

(л) на путничким бродовима и бродовима за посебне сврхе, површина пода за поморце који обављају дужности бродских официра где није предвиђена соба за одмор или дневни боравак, по лицу не сме бити мања од 7,5 квадратних метара за млађе официре, а за старије официре не сме бити мања од 8,5 квадратних метара. Младим официрима сматрају се они који обављају послове на радном нивоу, а старијима они који обављају послове на управљачком нивоу.

(м) заповедник, управитељ машине и први официр палубе морају да, поред својих спаваоница и уз њих, имају собу за одмор, дневну собу или одговарајући додатни простор; бродове мање од 3000 бруто тонаже надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, ослободити од овог захтева;

(н) за сваког корисника намештај се мора састојати од довољно великог ормана за одећу (најмање 475 литара) и фиоке или одговарајућег простора од најмање 56 литара; ако је фиока укључена у орман за одела, тада укупна најмања запремина ормана за одећу мора бити 500 литара; орман мора бити опремљен и полицом, а мора бити омогућено да га корисник закључава како би се обезбедила приватност;

(о) свака спаваоница мора да има сто или плочу која може да буде учвршћена, на извлачење или клизна са удобном столицом каква је потребна.

10. У погледу захтева за просторије за исхрану:

(а) просторије за исхрану морају да буду смештене одвојено од спаваоница и толико близу кухињи колико је то могуће; бродове мање од 3000 бруто тонаже надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, ослободити овог захтева; и

(б) просторије за исхрану морају да буду одговарајуће величине, удобне, као и одговарајуће намештене и опремљене (укључујући савремена средства за освежење), узимајући у обзир број помораца који ће их вероватно користити у сваком тренутку; потребно је предвидети одвојену или посебну просторију за исхрану, како је одговарајуће.

11. У погледу захтева за санитарне просторије:

(а) сви поморци морају да имају одговарајући приступ до бродских санитарних просторија које одговарају најмањим стандардима здравља и хигијене и прихватљивим стандардима удобности, са одвојеним санитарним просторијама за мушкарце и жене;

(б) морају да постоје санитарне просторије са лаким приступом са заповедничког моста, из машинских просторија и најближе централе за управљање машинама; бродове мање од 3000 бруто тонаже надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, ослободити овог захтева;

(ц) на свим бродовима мора се, на одговарајућем месту, предвидети најмање један тоалет, један умиваоник и један туш или када, или и једно и друго за сваких шест лица или мање који немају такве личне погодности;

(д) изузимајући путничке бродове, свака спаваоница мора да има умиваоник са текућом топлом и хладном слатком водом, осим ако је такав умиваоник предвиђен у личном купатилу;

(е) на путничким бродовима који су редовно запослени на путовањима од највише четири сата, надлежна власт може размотрити посебно уређење или смањење броја захтеваних средстава; и

(ф) на свим местима за прање мора бити на располагању топла и хладна текућа слатка вода.

12. У погледу захтева за болнице, бродови који превозе 15 или више помораца, а плове на путовањима дужим од три дана, морају да имају одвојену болницу која ће се користити искључиво у медицинске сврхе; надлежна власт може овај захтев ублажити за бродове запослене у обалној пловидби; при одобравању просторија бродске болнице, надлежна власт мора обезбедити брз приступ до просторије у свим временским условима, као и пружање удобног смештаја корисницима и допринос њиховом брзом прихватању и одговарајућој пажњи.

13. На броду мора да постоји одговарајуће смештена и опремљена праоница.

14. Сви бродови морају да имају простор или просторе на отвореној палуби којима могу приступити поморци када нису на дужности, одговарајуће површине с обзиром на величину брода и број помораца на броду.

15. Сви бродови морају да имају одвојена одељења или заједничко бродско одељење које ће користити служба палубе и машине; бродове мање од 3000 бруто тонаже надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, ослободити овог захтева.

16. Бродови који редовно плове до лука загађених комарцима морају да буду опремљени одговарајућим направама како то захтевају надлежне власти.

17. На броду се морају предвидети одговарајућа средства за одмор помораца, погодности и службе у корист свих помораца и тако прилагођене да испуњавају посебне потребе помораца који морају да живе и раде на бродовима, узимајући у обзир Правило 4. 3. и припадајуће одредбе Кодекса о заштити здравља и безбедности и спречавању незгода.

18. Надлежна власт мора да захтева спровођење чешћих инспекција на бродовима, од заповедника или по његовом овлашћењу, које ће обезбедити да су просторије за смештај помораца чисте, одговарајуће за смештај и одржаване у добром стању. Резултати таквих инспекција морају да се забележе и да буду доступне за преглед.

19. На бродовима где постоји потреба узимања у обзир, без дискриминације, интереса помораца различитих и изразитих верских и друштвених обичаја, надлежна власт може, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, допустити одговарајућу примену измене овог Стандарда, под условом да такве измене не доведу до тога да укупне погодности буду мање повољне од оних до којих би дошло применом овог Стандарда.

20. Свака чланица може да, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, ослободи бродове мање од 200

бруто тонаже где је то разумно да се учини, узимајући у обзир величину брода и број лица на броду, у односу на следеће одредбе овог Стандарда:

(а) ст. 7(б), 11(д) и 13; и

(б) ст. 9(ф) и (х) до (л), само у погледу површине пода.

21. Свако изузеће у погледу примене захтева овог Стандарда може бити учињено само када је то изричито предвиђено овим Стандардом, само за посебне околности у којима су таква изузећа јасно оправдана чврстим становиштима, као и ради заштите здравља и безбедности помораца.

Смерница Б 3. 1. – Просторије за смештај и просторије за одмор
Смерница Б 3. 1. 1. – Пројектовање и изградња

1. Спољне преграде спаваоница и просторија за исхрану треба да буду одговарајуће изоловане. Сва кућишта машина и све преграде које одвајају кухиње и друге просторије у којима се ствара топлина треба да буду одговарајуће изоловане ако постоји могућност утицаја топлоте на суседне просторије за смештај или пролазе. Исто тако, треба предузети мере за заштиту од топлотних утицаја водене паре или цеви за добављање топле воде или једног и другог.

2. Спаваонице, просторије за исхрану, просторије за одмор и пролази у просторије за смештај треба да буду одговарајуће изоловане како би се спречила кондензација или прегрејавање.

3. Површине преграда и стропова у спаваоницама и просторијама за исхрану треба да буду од материјала чија се површина лако одржава чистом водом. Не би смео да се користи ни један облик конструкције који би могао омогућити сакупљање гамади.

4. Површине преграда и стропова у спаваоницама и просторијама за исхрану треба да буду такве да се могу лако одржавати у чистом стању, светле боје и са постојаним неотровним премазом.

5. Палубе у свим стамбеним просторијама помораца треба да буду од одобреног материјала и конструкције и да имају неклизајућу површину непропусну за влагу која се лако одржава у чистом стању.

6. На местима где је поплочавање пода обављено од спојених материјала, спојеви са странама треба да буду профилисани тако да спрече пукотине.

Смерница Б 3. 1. 2. – Вентилација

1. Сиситем вентилације спаваоница и просторија за исхрану треба да се надзире како би се ваздух одржао у задовољавајућем стању и како би се осигурало довољно струјање ваздуха у свим временским и климатским условима.

2. Систем климатизације, било са централном или појединачном јединицом, треба да буде пројектован тако да:

(а) одржава ваздух на задовољавајућој температури и релативној влази, тако да у поређењу са стањем спољњег ваздуха обезбеди довољну промену ваздуха у свим климатизованим просторијама, узимајући у обзир посебна обележја рада на мору, и тако не ствара претерану буку или вибрације; и

(б) обезбеди лако чишћење и дезинфекцију како би се спречило или надзирало ширење болести.

3. Енергија за рад система климатизације и других средстава за вентилацију које захтевају претходни ставови ове Смернице треба да буду расположива све док поморци живе или раде на броду, а услови то захтевају. Међутим, ова енергију не треба да буде обезбеђена из извора за случај нужде.

Смерница Б 3. 1. 3. – Грејање

1. Систем грејања просторија за смештај треба стално да ради док поморци живе или раде на броду, а услови захтевају његову употребу.

2. На свим бродовима на којима је потребно, грејање треба да буде на топлу воду, топли ваздух, електричну енергију, пару или томе слично. Упркос томе, унутар подручја просторија за смештај не треба користити пару као средство за пренос топлоте. Систем грејања треба да буде у стању да одржава температуру у просторијама за смештај помораца на задовољавајућем нивоу у нормалним временским и климатским условима са којима ће се брод вероватно сусрести обављајући послове за које је намењен. Надлежна власт треба да пропише стандард који ће то омогућити.

3. Радијатори и други апарати за грејање треба да буду смештени и, кад је то потребно, заштићени како би се спречила опасност од ватре, опасност или неудобност за корисника.

Смерница Б 3. 1. 4. – Расвета

1. На свим бродовима у просторијама за смештај помораца треба предвидети електричну расвету. Ако не постоје два независна извора електричне енергије за расвету, треба предвидети додатну расвету помоћу одговарајуће израђених сијалица или расветних уређаја за употребу у нужди.

2. У спаваоницама треба да буде постављена сијалица за читање уз наслон сваког кревета.

3. Надлежна власт треба да утврди одговарајуће стандарде за природну и вештачку расвету.

Смерница Б 3. 1. 5. – Спаваонице

1. Кревети на броду треба да буду што је могуће удобнији за поморца и лице које се може придружити поморцу.

2. Где величина брода, његова употреба и делатности којом ће се бавити то дозвољавају, спаваонице треба да буду планиране и опремљене личним купатилом, укључујући тоалет, како би пружили одговарајућу удобност корисницима и олакшали уредност.

3. Кад год је могуће, спаваонице помораца треба да буду смештене тако да су страже одвојене и да ниједан поморац који ради дању не дели собу са лицима на стражи.

4. У једној спаваоници не би смело да буде смештено више од двојице помораца који обављају дужност подофицира.

5. Треба размотрити могућност да се, кад год је то могуће, погодност наведена у ставу 9(м) Стандарда А 3. 1. примени и на другог официра машине.

6. Приликом мерења површине пода треба да се укључи простор заузет креветима, орманима, фиокама и столицама. Треба изузети мале или неправилно обликоване просторе који значајно не повећавају простор расположив за слободно кретање и не могу се користити за смештај намештаја.

7. Не би требало постављати више од два кревета један изнад другога; у случају да су смештени уздуж бока брода, тамо где се изнад кревета налази бочно окно треба поставити само један ред кревета.

8. Тамо где је постављен кревет изнад кревета, нижи кревет не треба да буде мање од 30 cm изнад пода; горњи кревет треба да буде смештен приближно на средини између дна нижег кревета и доње стране споне стропа.

9. Оквири и бочна ограда кревета, ако постоје, треба да буду од одобреног материјала, чврсти, глатки и непогодни за корозију и склањање гамади.

10. Ако се за израду кревета користе цевасти оквири, они треба да буду потпуно затворени и без рупа које би омогућиле приступ гамади.

11. Сваки кревет треба да има удобан душек са доњом страном у облику јастука или састављени душек у облику јастука, укључујући еластично дно или душек са опругама. Душек и материјал за пуњење који се користи треба да буде израђен од одобреног материјала. За пуњење не треба користити материјал погодан као уточиште за гамад.

12. Када је један кревет смештен изнад другог, испод доње стране душека или еластичног дна горњег кревета треба поставити дно које не пропушта прашину.

13. Намештај треба да буде гладак, од тврдог материјала који није подложан савијању или корозији.

14. Спаваонице треба да имају завесе или нешто слично завесама против бочног светла.

15. Спаваонице треба да имају огледало, мали ормарић за хигијенски прибор, полицу за књиге и довољан број вешалица за капуте.

Смерница Б 3. 1. 6. – Просторије за исхрану

1. Просторије за исхрану могу да буду заједничке или посебне. Одлуку о томе треба да, након консултација са представницима поморaца и бродовласника, донесе и одобри надлежна власт. Треба водити рачуна о факторима као што су величина брода и изразите културне, верске и социјалне потребе поморaца.

2. Ако су предвиђене посебне просторије за исхрану за поморце, посебне просторије за исхрану треба предвидети за:

(а) заповедника и официре; и

(б) подофицире и друге поморце.

3. На свим бродовима, осим на путничким, површина пода просторија за исхрану за поморце треба да буде најмање 1,5 квадратних метара по лицу према планираном капацитету седишта.

4. На свим бродовима просторије за исхрану треба да буду опремљене столовима и одговарајућим столицама, учвршћеним или покретним, довољним за смештај највећег броја поморaца који ће се вероватно њима истовремено користити.

5. Док су поморци на броду, на располагању стално треба да им буде:

(а) хладњак, који треба да буде на одговарајући начин смештен и довољног капацитета за број лица која ће користити просторију за исхрану или просторије за исхрану;

(б) прибор за топле напитке; и

(ц) уређај са хладном водом.

6. Када до просторије за исхрану не постоје оставе, треба предвидети одговарајуће ормане за посуђе и одговарајућа средства за прање посуђа.

7. Површине столова и столица треба да буду од материјала отпорног на влагу.

Смерница Б 3. 1. 7. – Санитарне просторије

1. Умиваоници и тушеви треба да буду одговарајуће величине и израђени од одобреног материјала глатке површине који не подлеже пуцању, љушћењу или корозији.

2. Сви тоалети треба да буду одобреног облика, са обилним млазом воде или неким другим прикладним средством за испирање као што је ваздух, који су стално расположиви и самостално надзирани.

3. Санитарни уређаји намењени за употребу од стране више од једног лица треба да испуњавају следеће захтеве:

(а) подови треба да буду од одобреног постојаног материјала, отпорног на влагу, као и да имају одговарајући одвод;

(б) преграде треба да буду од челика или другог одобреног материјала и водонепропусне до најмање 23 cm изнад нивоа палубе;

(ц) просторије треба да буду довољно осветљене, загрејане и проветрене;

(д) тоалети треба да буду смештени одмах до спаваоница и купатила, али одвојени од њих, без директног приступа из спаваоница или из пролаза између спаваоница и тоалета до којих не постоји други приступ; овај захтев не примењује се ако је тоалет смештен у одељку између две спаваонице у којима су смештена највише четири поморца; и

(е) тамо где у неком одељку постоји више од једног тоалета, треба их одвојити преградом да би се обезбедила приватност.

4. Средства за прање предвиђена за употребу помораца треба да обухватају:

(а) машине за прање;

(б) машине за сушење или одговарајуће загрејане и проветрене сушионице; и

(ц) пегле и даске за пеглање или томе слично.

Смерница Б 3. 1. 8. – Просторија болнице

1. Просторија болнице треба да буде тако изведена да олакша прегледе, пружање медицинске прве помоћи и спречи ширење заразних болести.

2. Уређење улаза, кревета, осветљења, грејања и достављање воде треба извести тако да се обезбеди удобност и олакша лечење корисника.

3. Број болничких кревета треба да пропише надлежна власт.

4. Треба предвидети санитарне просторије за искључиву употребу корисника болнице, било као део просторије за смештај или у њеној непосредној близини. Такве санитарне просторије треба да имају најмање један тоалет, један умиваоник и једну каду или туш.

Смерница Б 3. 1. 9. – Остала средства

1. Ако су предвиђени посебни простори за замену одеће особља службе машине, они треба да буду:

(а) смештени изван простора машина, али са лаким приступом из њега;

(б) опремљени посебним орманима за одећу, кадама или тушевима, или једним и другим, и умиваоницима са топлом и хладном текућом слатком водом.

Смерница Б 3. 1. 10. – Постељина, кухињско посуђе и друго

1. Свака чланица треба да размотри примену следећих начела:

(а) за све поморце током службе на броду, чисту постељину и кухињско посуђе треба да набави бродовласник, а поморци треба да буду одговорни за њихов повраћај у време које одреди заповедник брода по завршетку службе на броду;

(б) постељина треба да буде доброг квалитета, а тањири, чаше и друго кухињско посуђе од одобреног материјала који се може лако чистити; и

(ц) пешкире, сапун и тоалет папир за све поморце треба да набави бродовласник.

Смерница Б 3. 1. 11. – Средства за одмор, пошта и посета броду

1. Средства и службе за одмор треба да се чешће преиспитују како би се обезбедило да су оне одговарајуће с обзиром на промене потреба помораца које су настале због техничког, радног и другог развоја бродарства.

2. Намештај просторије за одмор треба да садржи барем орман за књиге и потрепштине за читање, писање и, када је то одговарајуће, за игре.

3. Приликом планирања просторија за одмор, надлежна власт треба да размотри постојање кантине.

4. Треба размотрити и укључивање следећих погодности, бесплатних за поморце, када је то могуће:

(а) просторије за пушење;

(б) гледање телевизије и слушање радија;

(ц) приказивање филмова, чији број треба да одговара трајању путовања, и, кад је потребно, замену у разумним роковима;

(д) спортску опрему, укључујући опрему за вежбање, стоне игре и игре на палуби;

(е) кад је то могуће, базен за пливање;

(ф) библиотеку стручних и других књига, чија количина треба да одговара трајању путовања и коју треба мењати у разумним роковима;

(г) средства за рекреациони ручни рад;

(х) електричну опрему као што су радио, телевизија, видеорекордери, DVD/CD уређаји, лични компјутер и програме и касетофон.

(и) где је то одговарајуће, отварање барова на броду за поморце, осим ако се то противи националним, верским или друштвеним обичајима; и

(ј) одговарајући приступ до телефонских веза брод-обала, електричне поште и интернета, тамо где су исти расположиви, уз разумну цену за коришћење ових услуга.

5. Треба уложити напоре да се обезбеди да је слање поште помораца толико поуздано и брзо колико је то могуће. Такође, треба уложити напор да се избегне да се од помораца тражи додатна поштарина ако је адреса промењена због околности изван њиховог надзора.

6. Треба размотрити мере којима ће се обезбедити, придржавајући се националних или међународних закона или правила, да, кад год је то могуће и разумно, поморци добију брзо дозволу за посету супружника, рођака и пријатеља као посетиоца њиховом броду док је он у луци. Такве мере треба да испуњавају захтеве сигурносне заштите.

7. Треба размотрити могућност да се поморцима допусти да им се повремено на путовањима прикључи супружник, где је то могуће и разумно. Таква лица треба да имају одговарајуће осигурање за случај незгоде или болести. Бродовласници треба да пруже поморцу сву могућу помоћ да добије такво осигурање.

Смерница Б 3. 1. 12. – Спречавање буке и вибрације

1. Просторије за смештај, просторије за одмор и просторије за послуживање хране треба да буду смештене што је могуће даље од машина, просторија за кормиларење, палубних витала, опреме за вентилацију, грејање и климатизацију и других бучних машина и уређаја.

2. Звучна изолација или други одговарајући материјали који упијају звукове треба да се користе у изградњи и довршењу преграда, стропова и палуба унутар простора у којима се ствара бука, као и самозатварајућим звучно изолованим вратима за просторије машина.

3. Машинске просторије и друге просторије машина треба да имају, кад год је то могуће, звучно отпорну централну управљачку станицу за особље машине. Радни простори као што је радионица треба да буду изоловани, колико је год то могуће, од опште буке машинских просторија, као и да се предузму мере да се бука од рада машина смањи.

4. Границе ограничења буке за радне и животне просторе треба да буду у складу са међународним смерницама МОР-а о нивоу излагања, укључујући оне у *Кодексу праксе о факторима који окружују радно место из 2001. године*, и, када је то примењиво, посебне заштите коју је препоручила Међународна поморска организација, укључујући и све друге накнадно измењене и допуњене документе о прихватљивом нивоу буке на бродовима. Копија важећих докумената на енглеском или радном језику брода, треба да се налазе на броду и да буду доступна поморцима.

5. Ниједна просторија за смештај, за одмор или за послуживање хране не би смела да буде изложена претераној вибрацији.

Правило 3. 2. – Исхрана и послуживање хране

Циљ: Обезбедити да поморци имају на броду храну и питку воду одговарајућег квалитета послужену у уредним хигијенским условима

1. Свака чланица обезбедиће да бродови који плове под њеном заставом на броду имају и послужују храну и питку воду одговарајућег квалитета, прехрамбене вредности и у количини која одговарајуће покрива захтеве брода, а узима у обзир различито културно и верско васпитање.

2. Поморци на броду треба да имају бесплатну храну током свог запослења.

3. Поморци запослени као бродски кувари, као и они који су одговорни за припремање хране, морају да буду обучени и оспособљени за своје место на броду.

Стандард А 3. 2. – Исхрана и послуживање хране

1. Свака чланица мора да усвоји законе и правила или друге мере којима ће предвидети најниже стандарде за количину и квалитет хране и питке воде и

стандарде служења хране који се примењују на оброке предвиђене за поморце на бродовима који плове под њеном заставом, као и да предузме образовне мере како би унапредила знање и примену стандарда наведеног у овом ставу.

2. Свака чланица мора да обезбеди да бродови који плове под њеном заставом испуњавају следеће најниже стандарде:

(а) набавка хране и питке воде, узимајући у обзир број помораца на броду, њихове верске захтеве и културне обичаје којих се придржавају када је реч о храни, трајању и природи путовања, мора бити одговарајућа с обзиром на количину, прехрамбену вредност, квалитет и разноврсност.

(б) организација и опрема службе за послуживање хране мора бити таква да омогући давање поморцима одговарајућих, разноврсних и храњивих оброка, припремљених и послужених у хигијенским условима; и

(ц) особље службе за исхрану и послуживање хране мора бити прикладно обучено или упућено за њихова радна места.

3. Бродовласници морају да обезбеде да су поморци који су запослени као бродски кувари обучени, оспособљени и проглашени способним за радно место у складу са захтевима утврђеним у законима и правилима поједине чланице.

4. Захтеви става 3. овог Стандарда морају да обухвате завршетак програма обуке који је одобрила или признала надлежна власт, који обрађује практично кување, храну и личну хигијену, складиштење хране, надзор залиха и односи се на заштиту околине и здравља, као и безбедност послуживања хране.

5. На бродовима који плове са прописаним бројем чланова посаде мањим од десет, где због броја посаде или начина пословања надлежна власт не може да захтева да имају потпуно оспособљеног кувара, свако ко припрема храну у кухињи мора бити обучен или поучен о областима као што су храна и лична хигијена, као и руковање и складиштење хране на броду.

6. У околностима изузетне потребе, надлежна власт може дати овлашћење којим ће допустити непотпуно оспособљеном кувару да служи на одређеном броду у одређеном ограниченом времену, до наредне одговарајуће луке пристајања или у периоду који не прелази један месец, под условом да је лице коме је овлашћење дато обучена или поучена о областима која укључују храну и личну хигијену, као и руковање и складиштење хране на броду.

7. У складу са наведеним поступцима који испуњавају захтеве према Поглављу 5, надлежна власт мора да захтева да заповедник брода или од њега овлашћено лице чешће спроводи инспекције на бродовима, као и да о томе води белешке, нарочито о:

(а) залихама хране и питке воде;

(б) свим просторијама и опреми која служи за складиштење и руковање храном и питком водом; и

(ц) кухињи и другој опреми за припремање и послуживање оброка.

8. Поморац млађи од 18 година не може бити запослен, узет у службу или да ради као бродски кувар.

Смерница Б 3. 2. – Храна и послуживање хране

Смерница Б 3. 2. 1. – Инспекција, образовање, истраживање и објављивање

1. Надлежна власт треба да, у сарадњи са другим одговарајућим агенцијама и организацијама, прикупља ажуриране информације о исхрани, начинима куповине, складиштења, очувања, кувања и послуживања хране с посебним освртом на захтеве послуживања хране на броду. Ове информације треба да буду доступне, бесплатне или уз разуман трошак, произвођачима и трговцима који добављају храну и опрему бродовима, затим заповедницима, конобарима, куварима и заинтересованим организацијама бродовласника и помораца. У ту сврху треба да се користе одговарајући облици објављивања као што су приручници, брошуре, постери, графички прикази или огласи у трговачким часописима.

2. Надлежна власт треба да донесе препоруке о спречавању расипања хране, како би се олакшало одржавање одговарајућег стандарда хигијене и обезбедила најпрактичнија могућа прикладност радног поступка.

3. Надлежна власт треба да ради са одговарајућим агенцијама и организацијама на изради образовних материјала и бродских информација о начинима обезбеђења одговарајућег снабдевања храном и послуживања.

4. Надлежна власт треба да ради у уској сарадњи са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, као и са државним или локалним властима које се баве прехраном и здрављем и може, када је то потребно, да користи услуге таквих власти.

Смерница Б 3. 2. 2. – Бродски кувари

1. Поморце треба сматрати оспособљеним за бродске куваре само ако су:

(а) служили на мору у најмањем трајању који прописује надлежна власт, а оно може бити различито, у зависности од дотадашње одговарајуће оспособљености или искуству

(б) положили испит који је прописала надлежна власт или једнаковредни испит по одобреном програму обуке за кувара.

2. Прописани испит може спровести и сведочанство издати директно надлежна власт или, под њеним надзором, одобрена школа за обуку кувара.

3. Надлежна власт треба да призна, када је то одговарајуће, сведочанство о оспособљености бродских кувара које су издале друге чланице које су потврдиле ову Конвенцију или Конвенцију о сведочанствима бродских кувара, усвојену 1946. године (бр. 69), или друго одговарајуће тело.

ПОГЛАВЉЕ 4. ЗАШТИТА ЗДРАВЉА, ЗДРАВСТВЕНА НЕГА, СОЦИЈАЛНА ПОМОЋ И ЗАШТИТА СОЦИЈАЛНЕ СИГУРНОСТИ

Правило 4. 1. – Здравствена нега на броду и копну

Циљ: Заштитити здравље помораца и обезбедити неодложну доступност здравственој нези на броду и копну

1. Свака чланица мора да обезбеди да се на све поморце на бродовима који плове под њеном заставом примењују одговарајуће мере заштите њиховог здравља и да им је доступна неодложна и одговарајућа здравствена нега док раде на броду.

2. Заштита и нега према ставу 1. овог Правила мора, у начелу, бити бесплатна за поморце.

3. Свака чланица мора да обезбеди да поморцима на бродовима на њеној територији, којима је потребна хитна здравствена нега, буду доступне здравствене установе чланице на копну.

4. Захтеви за заштиту здравља и здравствену негу на броду утврђени у Кодексу укључују стандарде мера усмерених на пружање здравствене заштите и неге поморцима у мери упоредивој, колико је то могуће, са онима које су у начелу доступне радницима на копну.

Стандард А 4. 1. – Здравствена нега на броду и копну

1. Свака чланица мора да обезбеди прихватање мера за заштиту здравља и здравствену негу, укључујући преко потребну зубну заштиту, за поморце који раде на броду који плови под њеном заставом, а којима се:

(а) обезбеђује примена на поморце општих одредби о заштити здравља на раду и здравственој неги која одговара њиховим дужностима, као и посебним одредбама специфичним за рад на броду;

(б) обезбеђује поморцима пружање заштите здравља и здравствене неге која је, колико је то могуће, упоредива са оном која је у начелу доступна радницима на копну, укључујући хитан приступ до потребних лекова, медицинске опреме и средстава за дијагнозу и лечење, као и обавештења и лекарских налаза;

(ц) признају поморцима право на одлазак код лекара или зубара, без одлагања, у лукама пристајања, где је то могуће;

(д) обезбеђује да су, у обиму који је у складу са националним законом и праксом чланице, здравствена нега и услуге заштите здравља док је поморац на броду или када је искрцан у страној луци, бесплатне за поморце; и

(е) обухватају и мере превентивног карактера као што су промовисање здравља и програми здравственог образовања, а не ограничавају се само на лечење болесних или повређених помораца.

2. Надлежна власт мора да усвоји стандардни облик здравственог извештаја за употребу заповедника бродова и одговарајућег медицинског особља на копну и броду. Попуњени образац и његов садржај мора да се држи сакривен и да се користи само у сврху олакшања лечења помораца.

3. Свака чланица мора да усвоји законе и правила којима се утврђују захтеви за бродску болницу, као и средства и опрему за здравствену негу и обуку на бродовима који плове под њеном заставом.

4. Национални закони и правила морају да предвиде најмање следеће захтеве:

(а) сви бродови морају да имају медицински ормарић, медицинску опрему и здравствени водич прописане врсте подвргнуте редовним инспекцијама надлежне власти; захтеви прописани од државног надлежног органа узеће у обзир врсту брода, број лица на броду, природу, одредиште и трајање путовања и одговарајуће државне и међународно препоручене здравствене стандарде;

(б) бродови који превозе 100 или више лица и редовно обављају међународна путовања дужа од три дана морају да имају лекара одговорног за пружање здравствене неге; национални закони или правила прописаће и који други бродови морају да имају лекара,

узимајући у обзир inter alia факторе као што су трајање, природа и услови путовања, као и број поморaца на броду;

(ц) од бродова који немају лекара мора да се захтева да имају или најмање једног поморца (на броду) коме је поверена здравствена нега и давање лекова као део његових редовних дужности, или најмање једног поморца (на броду) који је оспособљен за пружање прве помоћи; лица којима је поверена здравствена нега на броду који нису лекари морају да имају успешно завршену обуку здравствене неге која испуњава захтеве Међународне конвенције о стандардима за обуку, издавању уверења и држање бродске страже поморaца, усвојену 1978. године, са изменама и допунама (STCW); поморци одређени за пружање прве помоћи морају да имају успешно завршену обуку за пружање лекарске прве помоћи која испуњава захтеве Конвенције STCW; Национални закони или правила морају да одреде тражени ниво одобрене обуке, узимајући у обзир inter alia факторе као што су трајање, природа и услови путовања те број поморaца на броду; и

(д) надлежна власт и претходно уређеним системом мора обезбедити да су медицински савети путем радијских или сателитских веза бродовима на мору, укључујући и савете специјалиста, расположиви 24 сата дневно; медицински савет, укључујући пренос медицинских порука радијским или сателитским везама, између брода и оних на копну који дају савет, мора бити бесплатан за све бродове без обзира на заставу под којом плове.

Смерница Б 4. 1. – Здравствена нега на броду и копну

Смерница Б 4. 1. 1. – Пружање здравствене неге

1. Када утврђује ниво обуке за обављање здравствене заштите која ће се обезбедити на бродовима који не морају да имају лекара, надлежна власт треба да захтева да:

(а) бродови који редовно могу да добију стручну здравствену негу и медицинска средства у року од осам сати морају да имају најмање једног поморца с одобреним програмом обуке лекарске прве помоћи коју захтева STCW Конвенција, одређеног за предузимање неодложних и ефикасних радњи у случају незгода или болести које могу да се догоде на броду, односно тражење савета путем радијске или сателитске везе; и

(б) сви други бродови треба да имају најмање једног именованог поморца с одобреним програмом обуке за здравствену негу коју захтева STCW Конвенција, укључујући практичну обуку и обуку у погледу начина спашавања живота као што су интравенозна терапија, која ће им омогућити да успешно учествују у примени усклађених планова медицинске помоћи бродовима на мору, као и да пруже оболелим или повређеним лицима задовољавајући стандард здравствене неге током времена у којем ће они вероватно остати на броду.

2. Обука наведена у ставу 1. ове Смернице треба да се заснива на садржају последњих издања водича *Међународних здравствених смерница за бродове, Смерница за медицинску прву помоћ у случају несрећа које укључују опасне ствари, Документа с упутствима - Међународне смернице за поморску обуку и медицинског дела Међународног сигналног кодекса, као и сличним водичима које одобре државни надлежни органи.*

3. Лица наведена у ставу 1. ове Смернице и други поморци од којих то затражи надлежна власт, треба да прођу, у приближно петогодишњим роковима,

програме обнављања знања који ће им омогућити да задрже и повећају своје знање и вештине и допуњавају га новим достигнућима.

4. Медицински ормарић и његов садржај, медицинску опрему и медицински водич који се налазе на броду треба уредно да одржава и прегледа, у редовним размацима који не прелазе 12 месеци, одговорно лице које је одредила надлежна власт, које треба да обезбеди да су ознаке, датуми истека важења и услови смештаја свих лекова и упутстава за употребу испитани и да сва опрема ради како треба. Приликом усвајања или ревизије бродског здравственог водича који се користи на државном нивоу, као и приликом утврђивања садржаја медицинског ормарића и медицинске опреме, надлежна власт треба да узме у обзир међународне препоруке на том пољу, укључујући последње издање водича *Међународне здравствене смернице за бродове* и друге водиче наведене у ставу 2. ове Смернице.

5. Када терет који је разврстан као опасан терет није укључен у најновије издање водича *Смернице за медицинску прву помоћ у случају несрећа које укључују опасне ствари,* поморцима треба да буду доступне потребне информације о природи ствари, опасностима од њих, потребним личним заштитним средствима, одговарајућим медицинским поступцима и наменским противотровима. Такви посебни противотрови и лична заштитна средства треба да буду на броду кад год се превози опасни терет. Ове информације треба да буду саставни део бродске политике и планова о заштити на раду и заштити здравља, описаних у Правилу 4.3 и одговарајућим одредбама Кодекса.

6. Сви бродови треба да имају потпун и ажуриран попис радио-станица преко којих се може добити медицински савет; ако су опремљени системом сателитских веза, онда и потпун и ажуриран попис обалних земаљских станица преко којих се може добити медицински савет. Поморци којима је поверена здравствена нега или пружање прве помоћи треба да буду упознати с употребом бродског здравственог водича и медицинским делом последњег издања приручника *Међународног сигналног кодекса* који ће им омогућити да разумеју врсту информација потребних лекару од којег се тражи савет, као и примљени савет.

Смерница Б 4. 1. 2. – Образац здравственог извештаја

1. Стандардни облик здравственог извештаја за поморце који захтева Део А овог Кодекса треба да буде одређен тако да се олакша размена медицинских и с њима повезаних информација између брода и копна о појединим поморцима у случајевима болести или повреда.

Смерница Б 4. 1. 3. – Здравствена нега на копну

1. Медицинска средства на копну намењена лечењу помораца морају да одговарају тој сврси. Лекари, зубари и друго медицинско особље мора да буде оспособљено на одговарајући начин.

2. Треба предузети мере којима ће се обезбедити да поморцима, када су у луци, буде доступно:

(а) амбулантно лечење болести или повреде;

(б) смештај у болницу, када је потребан; и

(ц) могућност лечења зуба, посебно у хитним случајевима.

3. Треба предузети одговарајуће мере да се олакша лечење оболелих помораца. Посебно, поморци треба да буду одмах примљени у клинике и болнице на копну, без проблема и без обзира на држављанство или веру, и кад

год је то могуће треба предузети мере које ће обезбедити наставак лечења расположивим допунским медицинским средствима када је то потребно.

Смерница Б 4. 1. 4. – Медицинска помоћ другим бродовима и међународна сарадња

1. Свака чланица треба да посвети дужну пажњу учешћу у међународној сарадњи на подручју помоћи, програма и истраживања заштите здравља и здравствене неге. Таква сарадња може да се односи на:

(а) развој и усклађивање напора приликом трагања и спасавања, као и организовања хитне лекарске помоћи и евакуације на мору код озбиљније болести или повреде на броду таквим средствима као што су системи редовног извештавања о положају брода, центри за усклађивање трагања, као и хеликоптерске службе у нужди, у складу са Међународном конвенцијом о трагању и спасавању, усвојену 1979. године, са изменама и допунама, као и *Међународним приручником ваздухопловног и поморског трагања и спасавања (IAMSAR);*

(б) оптималну употребу свих бродова који имају лекара и бродова на одређеним местима на мору који могу да пруже болнички смештај и средства за спасавање;

(ц) састављање и одржавање међународног пописа лекара и средстава за здравствену негу у свету који су расположиви за пружање хитне здравствене неге поморцима;

(д) искрцај помораца на копно ради хитног лечења;

(е) репатријацију помораца смештених у болницама на копну чим то буде могуће, у складу са саветом одговорног лекара који ће узети у обзир жеље и потребе помораца;

(ф) организовање личне помоћи поморцима током репатријације, у складу са саветом одговорног лекара који ће узети у обзир жеље и потребе помораца;

(г) подстицање отварања здравствених центара за поморце који ће:

(i) спроводити истраживања о здравственом стању, лечењу и превентивној здравственој нези помораца; и

(ii) обучавати особље лекарске и здравствене службе о поморској медицини;

(х) прикупљање и процењивање статистичких података о незгодама на раду, болестима и смрти помораца, као и обједињавање и усклађивање података са постојећим државним статистичким системом о незгодама на раду и болестима других категорија радника;

(и) организовање међународне размене техничких информација, материјала за обуку и особља, као и међународних програма обуке, семинара и радних група;

(ј) обезбеђивање свим поморцима посебне куративне и превентивне здравствене и лекарске службе у луци, или им учинити доступним опште здравствене, лекарске и рехабилитационе службе; и

(к) организовање репатријације тела или пепела преминулих помораца у складу са жељама најближе родбине, чим је то могуће.

2. Међународна сарадња на пољу заштите здравља и здравствене неге за поморце треба да се заснива на билатералним или мултилатералним уговорима или консултацијама између чланица.

Смерница Б 4. 1. 5. – Лица која зависе од помораца

1. Свака чланица треба да усвоји мере којима ће обезбедити одговарајућу и задовољавајућу здравствену негу за лица која зависе од помораца а која имају пребивалиште на њиховој територији истовремено са развојем службе здравствене неге која у свој делокруг треба да укључи све раднике и лица која од њих зависе, где такве службе не постоје, и да обавести Међународни канцеларију рада о мерама које је у ту сврху предузела.

Правило 4. 2. – Обавезе бродовласника

Циљ: Обезбедити ослобађање помораца од финансијских издатака у случају болести, повреде или смрти повезане с њиховим запослењем

1. Свака чланица мора да обезбеди предузимање мера у складу са кодексом на бродовима који плове под њеном заставом, како би поморци запослени на бродовима имали право на материјалну помоћ и подршку бродовласника за издатке у случају болести, повреде или смрти који су се догодили док су служили под уговором о запослењу или су проузроковани запослењем према таквом уговору.

2. Ово Правило не утиче ни на које друге правне лекове признате поморцу.

Стандард А 4. 2. – Одговорност бродовласника

1. Свака чланица мора да усвоји законе и правила којима ће захтевати да бродовласници бродова који плове под њеном заставом одговарају за заштиту здравља и здравствену негу свих помораца који раде на тим бродовима у складу са следећим најнижим стандардима:

(а) бродовласници су дужни да сносе трошкове за поморце који раде на њиховим бродовима у случају болести или повреде помораца који су се догодили од датума почетка службе до датума када се сматра да су уредно репатрирани или су проузроковани њиховим запослењем између тих датума;

(б) бродовласници морају да предвиде финансијско осигурање којим ће осигурати накнаду у случају смрти или дуготрајне неспособности помораца због незгоде на раду, болести или опасности, како је утврђено у националном закону, уговору о запослењу поморца или колективном уговору;

(ц) бродовласници морају да сносе трошак здравствене неге, укључујући лечење и набавку потребних лекова и терапеутских помагала и хране и смештаја изван куће, до престанка болести или повреде или до утврђивања да је болест или неспособност трајног карактера; и

(д) бродовласници морају да сносе погребне трошкове у случају смрти која се догодила на броду или копну за време запослења.

2. Национални закони или правила могу да ограниче одговорност бродовласника за намирење трошкова здравствене неге на броду и смештаја за период који не сме бити краћи од 16 недеља од дана повреде или почетка болести.

3. Када је због болести или повреде дошло до неспособности за рад, бродовласник је дужан да:

(а) исплаћује пуну плату толико дуго док оболели или повређени поморац остане на броду или док није репатриран у складу са овом Конвенцијом; и

(б) исплаћује плату у целини или делимично, како је прописано националним законима или правилима или како је предвиђено колективним уговором, од часа када је поморац репатриран или искрцан до његовог опоравка или, ако је то раније, док није стекао право на новчано уздржавање према законодавству односне чланице.

4. Национални закони или правила могу да ограниче одговорност бродовласника за исплату плата у целини или делимично поморцу који није више на броду за период који неће бити краћи од 16 недеља од дана повреде или од дана почетка болести.

5. Национални закони или правила могу да искључе одговорност бродовласника за:

(а) повреду која није настала у служби брода;

(б) повреду или болест због намерног изазивања болести, повреде или смрти поморца;

(ц) болести или неспособности која је намерно прикривена у тренутку ступању у службу.

6. Национални закони или правила могу ослободити бродовласника од одговорности за сношење трошкова здравствене неге на броду, хране и смештаја или погребних трошкова уколико су такву одговорност преузеле јавне власти.

7. Бродовласници или њихови представници морају да предузму мере за заштиту имовине која је остала на броду у случају болести, повреде или смрти помораца и за њихов повраћај њима или њиховим најближим члановима породице.

Смерница Б 4. 2. – Одговорност бродовласника

1. Из пуне плате исплаћене према захтеву става 3(а) Стандарда А 4. 2. могу да буду искључени бонуси.

2. Национални закони или правила могу да предвиде да ће бродовласник престати да буде одговоран за сношење трошкова болесном или повређеном поморцу од тренутка када је поморац могао да захтева погодности према програму обавезног болесничког осигурања, обавезног осигурања против незгоде или радничке накнаде за незгоде.

3. Национални закони или правила могу да предвиде да погребне трошкове које је платио бродовласник мора да надокнади осигуравајућа установа у случајевима када су погребни трошкови плативи за умрлог поморца према законима или правилима о социјалном осигурању или радничким накнадама.

Правило 4. 3. – Заштита здравља и безбедности и спречавање незгода

Циљ: Обезбедити да радна околина помораца на бродовима унапређује радну безбедност и здравље

1. Свака чланица мора да обезбеди да је поморцима на бродовима који плове под њеном заставом омогућена радна здравствена заштита и живот, рад и образовање на броду у безбедној и хигијенски одговарајућој околини.

2. Свака чланица мора да сачини и објави националне смернице за управљање безбедношћу на раду и здрављем на бродовима који плове под њеном

заставом, а након консултација са представничким организацијама бродовласника и помораца, као и да узме у обзир примењиве кодексе, смернице и стандарде које су препоручиле међународне организације, државне управе и организације поморске привреде.

3. Свака чланица мора да усвоји законе и правила и друге мере које се односе на предмет наведен у Кодексу, узимајући у обзир одговарајуће међународне документе и утврђене стандарде за безбедност на раду и заштиту здравља, као и спречавање незгода на бродовима који плове под њеном заставом.

Стандард А 4. 3. Заштита здравља и безбедности и спречавање незгода

1. Закони, правила и друге мере које ће бити усвојене у складу са ставом 3. Правила 4. 3. морају да укључе следеће:

(а) усвајање и ефикасну примену као и подстицање политике и програма безбедности на раду и здравља на бродовима који плове под заставом чланице, укључујући процену ризика као и обуку и упутства за поморце;

(б) разумне мере опреза да би се спречиле незгоде на раду, повреде и болести на бродовима, укључујући мере за смањење и спречавање опасности од излагања штетним нивоима просторних фактора и хемикалијама**,** као и опасностима од повреде или болести које могу настати услед употребе опреме и постројења на бродовима;

(ц) бродске програме спречавања незгода на раду, повреда и болести, стално унапређивање безбедности на раду и заштите здравља, укључујући представнике помораца и сва друга лица заинтересована за њихову примену, као и да узимајући у обзир мере спречавања, укључујући инжињерски и дизајнерски надзор, замену процеса и поступака заједничких и појединачних задатака као и коришћење личне заштитне опреме; и

(д) захтеве за надзор, извештавање и отклањање небезбедних услова и истраживање и извештавање о незгодама на раду на броду.

2. Одредбе наведене у ставу 1. овог Стандарда ће:

(а) водити рачуна о одговарајућим међународним документима о безбедности на раду и заштити здравља уопште и посебним опасностима, као и указивати на сва питања која се тичу спречавања незгода на раду, повреда или болести које могу да буду примењиве на рад помораца а посебно оног који је карактеристичан за рад на мору;

(б) јасно одредити обавезу бродовласника, помораца и других заинтересованих да испуњавају примењиве стандарде, бродску политику безбедности на раду и заштите здравља и програме, с посебном пажњом посвећеном здрављу и безбедности помораца млађих од 18 година;

(ц) навести дужности заповедника брода или лица којег је одредио заповедник, или обоје, о преузимању посебне одговорности за примену и испуњавање бродске политике и програма безбедности на раду и здравља;

(д) навести овлашћења помораца на броду који су именовани или изабрани као представници за безбедност да учествују на састанцима бродског одбора за безбедност. Такав одбор мора да се оснује на броду на којем има пет и више помораца.

3. Закони, правила и друге мере наведене у ставу 3. Правила 4. 3. морају да се редовно преиспитују у консултацији са представницима организација

бродовласника и помораца и, ако је потребно, да се измене, узимајући у обзир напредак у технологији и истраживањима, како би се олакшало трајно унапређивање политике и програма безбедности на раду и здравља и пружила безбедна околина поморцима на бродовима који плове под заставом чланице.

4. Сматраће се да испуњавање захтева примењивих међународних докумената о прихватљивим нивоима излагања опасностима на радном месту на бродовима и развој и примена политике и програма бродске безбедности на раду и здравља значи и испуњавање услова ове Конвенције.

5. Надлежна власт мора да обезбеди да се:

(а) на одговарајући начин извештава о незгодама на раду, повредама или болестима, узимајући у обзир смерницу коју предвиђа Међународна организација рада о извештавању и евидентирању незгода на раду и болести;

(б) свеобухватни статистички подаци о таквим незгодама или болестима анализирају и објављују и, када је то одговарајуће, настављају да се истражују ради уочавања општих трендова и утврђених опасности; и

(ц) истражују радне незгоде.

6. Извештавање и истраживање предмета безбедности на раду и здравља мора да буде извршено тако да се заштите лични подаци поморца и узме у обзир смерница коју о томе предвиђа Међународна организација рада.

7. Надлежна власт сарађиваће и са организацијама бродовласника и помораца при предузимању мера којима ће се пажња помораца скренути на обавештење о посебним опасностима на бродовима, нпр. постављањем службених обавештења која садрже одговарајућа упутства.

8. Надлежна власт мора да захтева да се бродовласници који спроводе процену ризика који се односе на безбедност на раду и здравље позивају на одговарајуће статистичке податке са својих бродова и из опште статистике коју предвиђа надлежна власт.

Смерница Б 4. 3. Заштита здравља и безбедности и спречавање незгода

Смерница Б 4. 3. 1. – Одредбе о незгодама на раду, повредама и болестима

1. Одредбе које захтева Стандард А 4. 3. треба да узму у обзир приручник *Кодекс праксе о спречавању несрећа бродова на мору и у лукама, усвојен 1996. године,* као и касније измене и допуне и друге одговарајуће стандарде МОР-а, као и друге међународне стандарде и смернице и кодексе о поступању које се односе на безбедност на раду и заштиту здравља, укључујући све нивое излагања које се могу утврдити.

2. Надлежна власт треба да обезбеди да се националне смернице за управљање безбедношћу на раду и здрављем односе на следећу материју, посебно на:

(а) опште и основне одредбе;

(б) структурна обележја брода, укључујући средства за приступање и опасности од азбеста;

(ц) машине;

(д) дејство изузетно ниских или високих температура сваке површине са којом поморци могу да дођу у додир;

(е) дејство буке на радном месту и у стамбеним просторијама на броду;

(ф) дејство вибрације на радном месту и у стамбеним просторијама на броду;

(г) дејство фактора околине, који нису они који су наведени у тачки е) и ф) на радном месту и у стамбеним просторијама на броду, укључујући дим дувана;

(х) посебне мере безбедности на палуби или испод ње;

(и) опрему за укрцавање и искрцавање;

(ј) спречавање и гашење пожара;

(к) сидра, ланце и канапе;

(л) опасни терет и баласт;

(м) лична заштитна средства за поморце;

(н) рад у затвореним просторима;

(о) физичка и душевна дејства премора;

(п) дејство зависности од дрога и алкохола;

(q) заштиту од и спречавање HIV/AIDS; и

(р) поступање у случају нужде и незгоде.

3. Процена опасности и смањење излагања наведених у ставу 2. ове Смернице треба да узме у обзир физичке ефекте на радно здравље, укључујући ручно руковање са теретима, буку и вибрацију, хемијско и биолошко дејство на здравље, душевне ефекте на здравље, физичке и душевне ефекте премора на здравље и незгоде на раду. Потребне мере треба да узму у обзир начело спречавања у складу са којим, између осталог, сузбијање опасности на извору, прилагођавање рада појединцу, посебно с обзиром на изглед радних места и замену опасних неопасним или мање опасним, имају предност над личном заштитном опремом за поморце.

4. Уз то, надлежна власт треба да обезбеди да је узет у обзир утицај на здравље и безбедност, посебно у следећим подручјима:

(а) поступања у случају нужде и незгоде;

(б) дејству зависности од дроге и алкохола; и

(ц) заштити од и спречавању HIV-а/AIDS-а.

Смерница Б 4. 3. 2. – Излагање буци

1. Надлежна власт, у сарадњи са надлежним међународним телима и са представницима одговарајућих организација бродовласника и помораца, на трајним основама треба да испитују проблем буке на бродовима у циљу унапређења заштите помораца, колико је год могуће, од штетног дејства излагања буци.

2. Испитивање наведено у ставу 1. ове Смернице треба да узме у обзир штетно дејство претераног излагања буци на слух, здравље и удобност помораца и треба да пропише или препоручи мере које ће смањити буку на броду ради заштите помораца. Мере које ће бити размотрене треба да обухвате следеће:

(а) упознавање помораца о штетности продуженог излагања високим нивоима буке на слух и здравље, као и о исправној употреби направа и опреме за заштиту од буке;

(б) давање одобрене опреме за заштиту слуха поморцима, где је то потребно; и

(ц) процену опасности и смањење нивоа излагања буци у свим стамбеним просторијама, просторијама за одмор и просторијама за послуживање хране као и у стројарницама и другим машинским просторијама.

Смерница Б 4. 3. 3. – Излагање вибрацијама

1. Надлежна власт, у сарадњи са надлежним међународним телима и представницима појединих организација бродовласника и помораца, а узимајући у обзир, у зависности од околности, одговарајуће међународне стандарде, треба да испита на трајним основама проблем вибрације на бродовима, у циљу унапређења заштите помораца, колико је год могуће, од штетних дејстава вибрација.

2. Испитивање наведено у ставу 1. ове Смернице треба да се односи на ефекте излагања претераној вибрацији на здравље и удобност помораца и на мере које ће бити прописане или препоручене за смањење вибрације на броду ради заштите помораца. Мере које ће бити размотрене треба да укључе сљедеће:

(а) упознавање помораца са опасности по њихово здравље од продуженог излагања вибрацији;

(б) давање одобрене личне заштитне опреме поморцима, где је то потребно; и

(ц) процену опасности и смањење излагања вибрацији у свим стамбеним просторијама, просторијама за одмор, просторијама за послуживање хране усвајањем мера у складу са смерницом коју предвиђа *Кодекс праксе о факторима који окружују радно место, усвојен 2001. године*, и све накнадне измене и допуне, узимајући у обзир разлику између излагања у овим просторима и на радном месту.

Смерница Б 4. 3. 4. – Обавезе бродовласника

1. Сваку обавезу бродовласника за обезбеђењем заштитне опреме или других заштитних направа за спречавање незгода по правилу треба да прате одредбе којима се од помораца захтева њихова употреба, односно захтева испуњавање одговарајућих мера за спречавање незгода и заштиту здравља.

2. У обзир треба узети и чл. 7. и 11. Конвенције о заштити од машина, усвојену 1963. године (бр. 119) и одговарајуће одредбе Препоруке о заштити од машина, усвојене 1963. године (бр. 118), према којој је послодавац обавезан да обезбеди испуњавање захтева да се машина у употреби на одговарајући начин заштити, а његова употреба без одговарајуће заштите спречи, док је обавеза радника да не употребљава машину док нису постављени штитници на своје место и да не оштећује штитнике.

Смерница Б 4. 3. 5. – Извештавање и прикупљање статистичких података

1. Све незгоде на раду, повреде на раду и болести треба да се пријаве тако да се могу истражити, а опсежни статистички подаци могу се водити, испитивати и објављивати водећи рачуна о заштити личних података помораца на које се то односи. Извештаји не треба да буду ограничени само на смрт или незгоде настале на броду.

2. Статистички подаци наведени у ставу 1. ове Смернице треба да садрже број, природу, узроке и ефекте незгода на раду или повреда на раду и болести, с јасном назнаком, ако је могуће, службе на броду, врсте незгоде, као и да ли се догодила на мору или у луци.

3. Свака чланица треба да обрати дужну пажњу на међународни систем или модел за евидентирање незгода помораца које може да буде донет од стране Међународне организације рада.

Смерница Б 4. 3. 6. – Истраживања

1. Надлежна власт треба да спроведе истраживање о узроцима и околностима свих незгода на раду, као и повреда на раду и болести које су имале за последицу губитак живота или озбиљну личну повреду, и у другим таквим случајевима који могу да буду утврђени националним законима или прописима.

2. Треба размотрити укључивање следећег као предмета истраживања:

(а) радне околине, као што су радне површине, распоред машина, средстава за приступ, расвета и начин рада;

(б) распрострањеност незгода на раду и повреда на раду и болести у различитим генерацијским групама;

(ц) посебне физиолошке или психолошке проблеме које проузрокује бродско окружење;

(д) проблеме који настају од телесних напора на броду, посебно као последица повећаног радног оптерећења;

(е) проблеме који настају као резултат техничког развоја и ефекте тог развоја и њихов утицај на састав бродске посаде; и

(ф) проблеме проузроковане људским грешкама.

Смерница Б 4. 3. 7. – Државни програми заштите и превенције

1. Да би се пружиле чврсте основе за мере које ће унапредити безбедност на раду и заштиту здравља и спречити незгоде, повреде и болести које настају од посебних опасности поморског запослења, треба предузети истраживање општих трендова и истраживање о опасностима које су потврђене статистикама.

2. Примена програма заштите и спречавања ради унапређења безбедности на раду и здравља треба да буде тако организовано да надлежна власт, бродовласници и поморци или њихови представници и друга одговарајућа тела могу да одиграју активну улогу, укључујући таква средства као што су седнице ради упознавања, бродска упутства о највишем нивоу излагања, могућим штетним факторима околине радног места и другим опасностима или последицама системске процене ризика. Коначно, треба основати државне или локалне заједничке одборе за безбедност на раду, заштиту здравља и спречавање незгода или ad hoc радне групе и одборе на броду у којима су представљене организације бродовласника и помораца.

3. Ако се таква делатност предузме на нивоу компаније, треба да се размотри представљање помораца у сваком бродском одбору за безбедност на бродовима тог бродовласника.

Смерница Б 4. 3. 8. – Садржај програма заштите и спречавања

1. Треба размотрити да се у рад одбора и других тела наведених у ставу 2. Смернице Б 4.3.7. укључи следеће:

(а) припрема националних смерница и политике за системе управљања безбедношћу на раду и здрављем, као и за одредбе, правила и приручнике о спречавању незгода;

(б) организација обука и израда програма безбедности на раду и заштите здравља и спречавање незгода;

(ц) организација популаризације безбедности на раду и заштите здравља и спречавање незгода, укључујући филмове, постере, обавештења и новинска издања; и

(д) достављање литературе и информација о заштити безбедности на раду и здравља и спречавању незгода како би исте стигле до помораца на бродовима.

2. Лица која припремају текстове о заштити безбедности на раду и здравља или мерама за спречавање незгода или препорученој пракси требају да узму у обзир одговарајуће одредбе или препоруке које су усвојиле одговарајуће државне власти, организације или међународне организације.

3. При изради програма заштите безбедности на раду и здравља и спречавања незгода, свака чланица треба да узме у обзир кодексе о поступању који се односе на безбедност и здравље помораца које је могла да објави Међународна организација рада.

Смерница Б. 4. 3. 9. – Упутства о заштити безбедности на раду и здравља и спречавању незгода на раду

1. Наставни план обуке наведене у ставу 1 а) Стандарда А 4. 3 треба редовно преиспитивати и ажурирати с обзиром на развој врста и величина бродова и њихове опреме, као и измена праксе бројног стања посаде, држављанства, језика и организације рада на бродовима.

2. Треба стално унапређивати заштиту безбедности на раду и здравља и спречавање незгода. Такво унапређивање може да се јави у следећим облицима:

(а) образовни аудио-визуелни материјал, као што су филмови, за употребу у стручним образовним центрима за поморце и, када је могуће, за приказивање на броду;

(б) истицање постера на бродовима;

(ц) објављивање чланака о опасностима поморског запослења, безбедности на раду, заштити здравља и мерама за спречавање незгода у часописима за поморце; и

(д) посебних кампања користећи различита средства информисања у циљу поучавања помораца, између осталог, о безбедносној радној пракси.

3. Унапређивање наведено у ставу 2. ове Смернице треба да води рачуна о различитим држављанствима, језицима и културама помораца на бродовима.

Смерница Б 4. 3. 10. – Безбедносно и здравствено образовање младих помораца

1. Правила о безбедности и здрављу треба да обухватају опште одредбе о здравственим прегледима пре и током запослења, спречавању незгода и заштити здравља током запослења, који се могу применити на рад помораца. Таква правила треба да одреде мере које ће смањити радне опасности за младе поморце у току њиховог рада.

2. Осим у случајевима кад надлежна власт утврди да је млади поморац у потпуности стручно оспособљен за одређену вештину, правилима треба навести ограничења послова за младе поморце без одговарајућег надзора или упутства, одређене врсте послова који представљају посебну опасност од незгода или штетно утичу на њихово здравље или физички развој или захтевају посебан ниво зрелости, искуства или вештине. При утврђивању врста послова

који ће се ограничити правилима, надлежна власт може да размотри нарочито рад који укључује:

(а) подизање, покретање или превоз тешких терета или предмета;

(б) улаз у котлове, танкове и преграде;

(ц) излагање штетном нивоу буке или вибрације;

(д) рад с уређајем за подизање или другим снажним постројењима и алатима, или рад у својству лица које даје сигнале лицима која управљају таквом опремом;

(е) руковање канапима за сидрење или тегљење или опремом за сидрење;

(ф) рад на снасту брода;

(г) рад на великим висинама или на палуби при лошем времену;

(х) обављање ноћне страже;

(и) одржавање електричне опреме;

(ј) излагање потенцијално штетним материјалима или физички штетним средствима као што су опасне или отровне ствари и јонизујуће зрачење;

(к) чишћење машина за припрему хране; и

(л) руковање или вођење бриге о бродским чамцима.

3. Надлежна власт треба да предузме практичне мере или одговарајућим механизмом да скрене пажњу младим поморцима на информације о спречавању незгода и заштити њиховог здравља на бродовима. Такве мере могу да укључе одговарајућа упутства о програмима обуке, службеним објављивањем како да се спрече незгоде, намењеним младим лицима, као и стручним упутствима и надзором младих помораца.

4. Образовање и обука младих помораца на копну и броду треба да обухвати упутства о штетним последицама употребе алкохола, дрога и других ствари потенцијално штетних по њихово здравље и добробит, као и опасности и важности који се односе на HIV/AIDS и друге опасности по здравље које се односе на те делатности.

Смерница Б 4. 3. 11. – Међународна сарадња

1. Чланице, уз помоћ одговарајућих међувладиних и других међународних организација, у зависности од конкретних околности, треба да промовишу међусобну сарадњу како би се постигло највеће могуће јединство мера промовисања безбедности на раду, заштите здравља и спречавања незгода.

2. При изради програма за подстицање безбедности на раду, заштите здравља и спречавање незгода према Стандарду А 4. 3, свака чланица треба да узме у обзир одговарајуће кодексе о поступању које је објавила Међународна организација рада и одговарајуће стандарде међународних организација.

3. Чланице треба да узму у обзир потребу за међународном сарадњом ради сталног промовисања деловања која се односе на безбедност на раду, заштиту здравља и спречавање незгода на раду. Таква сарадња може да добије облик:

(а) билатералних или мултилатералних уговора о једнообразности стандарда безбедности на раду, заштите здравља и спречавања незгода и мера безбедности;

(б) размене информација о посебним опасностима које штетно делују на поморце и о средствима промовисања безбедности на раду, здравља и спречавање незгода;

(ц) помоћи код испитивања опреме и инспекцији према националним правилима државе заставе;

(д) сарадњи у припремању и достављању прописа, правила и приручника о безбедности на раду, заштити здравља и спречавању незгода;

(е) сарадњи у производњи и употреби помагала за обуку;

(ф) заједничких средстава или узајамне помоћи у обуци помораца о безбедности на раду, заштити здравља и спречавању незгода, као и безбедној пракси у раду.

Правило 4. 4. – Доступност капацитета за обезбеђење социјалне добробити на копну

Циљ: Обезбедити да су поморцима који раде на броду доступни капацитети и службе на копну која ће обезбедити здравље и добробит

1. Свака чланица мора да обезбеди лаку доступност капацитета за обезбеђење социјалне добробити на копну, где она постоје. Чланица, такође, мора да промовише развој капацитета за обезбеђење социјалне добробити у одређеним лукама као што су она наведена у Кодексу, како би омогућио поморцима на бродовима који су у њеној луци приступ до одговарајућих средстава и служби које обезбеђују социјалну добробит.

2. Обавезе сваке чланице које се односе на капацитете на копну као што су капацитети и службе за обезбеђење социјалне добробити, културе, одмора и информисања утврђена су у Кодексу.

Стандард А 4. 4. – Приступ капацитетима за обезбеђење социјалне добробити на копну

1. Свака чланица захтеваће, ако на њеној територији постоје капацитети за обезбеђење социјалне добробити, да су она расположива за коришћење свим поморцима, без обзира на држављанство, расу, боју, пол, веру, политичко мишљење или социјално порекло и без обзира на државу заставе брода на којем су они запослени, узети на рад или раде.

2. Свака чланица промовисаће развој средстава за обезбеђење социјалне добробити у одговарајућим лукама земље и одредиће, након консултација са заинтересованим организацијама бродовласника и помораца, које луке ће се сматрати одговарајућим.

3. Свака чланица мора да подстиче оснивање одбора за социјалну добробит који ће редовно преиспитивати капацитете и услуге за обезбеђење социјалне добробити како би се обезбедила примереност с обзиром на промене потреба помораца које настају због техничког, радног или другог развоја у бродарству.

Смерница Б 4. 4. – Приступ капацитетима за обезбеђење социјалне добробити на копну

Смерница Б 4. 4. 1. – Одговорност чланица

1. Свака чланица треба да:

(а) предузме мере којима ће се обезбедити одговарајући капацитети и службе за обезбеђење социјалне добробити која су намењена

поморцима у одређеним лукама пристајања и предвидети одговарајућу заштиту помораца при обављању послова њиховог звања; и

(б) при примени ових мера узме у обзир ванредне потребе помораца, нарочито када су у страним земљама и када улазе у ратна подручја с обзиром на безбедност, здравље и делатности током слободног времена.

2. У надзор капацитета и служби за обезбеђење социјалне добробити треба укључити представнике заинтересованих организација бродовласника и помораца.

3. Свака чланица треба да предузме мере намењене убрзању слободног промета средстава за обезбеђење добробити између бродова, централних агенција за снабдевање и установа које обезбеђују социјалну добробит за своје кориснике као што су филмови, књиге, новине и спортска опрема за употребу помораца на броду и у центрима у којима се обезбеђује социјална добробит његових корисника.

4. Чланице треба да међусобно сарађују на промовисању социјалне добробити помораца на мору и у луци. Таква сарадња треба да укључи:

(а) консултације између надлежних власти у циљу обезбеђивања и побољшања капацитета и служби за обезбеђење социјалне добробити помораца, и у луци и на бродовима;

(б) уговоре о удруживању средстава и заједничком обезбеђивању капацитета за обезбеђивање социјалне добробити у већим лукама како би се избегло непотребно удвостручење;

(ц) организацију међународних спортских такмичења и подстицање учешћа помораца у спортским делатностима;

(д) организацију међународних семинара о социјалној добробити помораца на мору и у луци.

Смерница Б 4. 4. 2. – Капацитети и службе за обезбеђење социјалне добробити у лукама

1. Свака чланица треба да обезбеди или се постара да се обезбеде потребни капацитети и службе које обезбеђују социјалну добробит помораца у одговарајућим лукама земље.

2. Капацитети и службе који обезбеђују социјалну добробит помораца треба да се обезбеде у складу с условима и праксом једног или више следећих субјеката:

(а) јавне власти;

(б) заинтересоване организације бродовласника и помораца према колективним уговорима или другим уговореним договорима;

(ц) добровољне организације.

3. У лукама треба да отвори или прошири потребне капацитете социјалне добробити као и за рекреацију. Она треба да обухватају:

(а) потребене просторије за састанке и одмор;

(б) потребене капацитете за спорт и капацитете за активности у природи, укључујући такмичења;

(ц) образовне капацитете;

(д) када је то прикладно, капацитете за одржавање верских обреда и за лично саветовање.

4. Ови капацитети могу се обезбедити и стављањем капацитета за општију употребу на располагање поморцима, у складу с њиховим потребама.

5. Када су већем броју помораца са различитим држављанствима потребни капацитети као што су хотели, клубови и спортски објекти у појединој луци, надлежне власти или органи земаља порекла помораца и држава заставе као и заинтересована међународна удружења треба да се консултују и сарађују с надлежним властима и органима земље у којој се налази лука, као и да међусобно, имајући у виду удруживање средстава и избегавање непотребног удвостручавања.

6. Хотели или хостели погодни за поморце треба да буду расположиви тамо где за њима постоји потреба. Исти треба да пружају капацитете једнаке онима који се могу добити у хотелу више класе и треба да, кад год је то могуће, буду смештени у квалитетној средини, удаљено од луке. Такви хотели и хостели треба да буду уредно надзирани, њихове цене треба да буду разумне, а кад је то потребно и могуће треба да обезбеде и смештај за породице помораца.

7. Смештај треба да буде омогућен свим поморцима без обзира на држављанство, расу, боју, пол, веру, политичко мишљење или социјално порекло и без обзира на заставу брода на којем су запослени, узети на рад или раде. Не повређујући ни на који начин ово начело, у неким лукама може бити потребно да се обезбеди неколико врста средстава, упоредивих по стандарду, али прилагођених обичајима и потребама различитих група помораца.

8. Треба предузети мере да се обезбеди да у капацитетима и службама за обебзеђивање социјалне добробити помораца, према потреби, поред добровољних радника, раде технички оспособљена лица с пуним радним временом.

Смерница Б 4. 4. 3. – Одбори за социјалну добробит

1. Треба оснивати одборе за социјалну добробит у луци, на регионалном или државном нивоу, како је примерено. Њихове функције треба да обухвате:

(а) проверавање адекватности постојећих капацитета за обезбеђење социјалне добробити и праћење потреба за обезбеђење доданих капацитета или затварање оних који нису довољно искоришћени.

(б) помагање и обавештавање одговорних за обезбеђење капацитета за обезбеђење социјалне добробити као и њихове међусобне сарадње.

2. У одборе треба укључити, поред осталих, и представнике организација бродовласника и помораца, надлежних власти и, када је то могуће, добровољних организација и друштвених тела.

3. Када је то одговарајуће, у рад лучких, регионалних или државних одбора за социјалну добробит треба да се укључе конзули поморских држава и локални представници страних организација за социјалну добробит, у складу с националним законима и правилима.

Смерница Б 4. 4. 4. – Финансирање капацитета за обезбеђење социјалне добробити

1. У складу са државним условима и праксом, финансијска средства за капацитете за обезбеђење социјалне добробити у лукама треба прибавити на један или више следећих начина:

(а) доделом из јавних фондова;

(б) доприносима или другим посебним накнадама из бродарских извора;

(ц) добровољним доприносима бродовласника, помораца или њихових организација; и

(д) добровољним доприносима из других извора.

2. Ако су прописане таксе, доприноси и посебне дажбине, оне треба да се користе само за сврхе за које су биле прописане.

Смерница Б 4. 4. 5. – Објављивање информација и мера погодности

1. Поморцима треба пружати обавештења о капацитетима отвореним за јавност у лукама пристајања, посебно о превозу, социјалној добробити, средствима за забаву и образовање и местима за одржавање верских обреда, као и о местима предвиђеним посебно за поморце.

2. У свако разумно време и уз умерену цену одговарајућа средства превоза треба да буду расположива како би се поморцима омогућио долазак у градско подручје с одговарајућих места у луци.

3. Надлежна власт треба да предузме све одговарајуће мере да бродовласнике и поморце који долазе у луку упозна с посебним законима и обичајима, чије би кршење могло угрозити њихову слободу.

4. Надлежна власт треба да обезбеди да лучка подручја и приступни путеви буду осветљени на одговарајући начин, опремљени ознакама и редовно контролисани ради заштите помораца.

Смерница Б 4. 4. 6. – Поморци у страној луци

1. Ради заштите помораца у страним лукама треба предузети мере да се олакша:

(а) приступ конзулату државе чији су држављани или државе њихова пребивалишта;

(б) успешна сарадња између конзулата и локалних или државних власти.

2. Против помораца који су задржани у страној луци правни поступак треба спровести без одгађања и уз одговарајућу конзуларну заштиту.

3. Кад год је поморац из било којег разлога задржан на територији чланице, надлежна власт треба да, ако поморац то затражи, одмах обавестити државу заставе и државу чији је поморац држављанин. Надлежна власт треба одмах да обавести поморца о његовом праву да поднесе такав захтев. Држава чији је поморац држављанин треба без одгађања да обавести најближу родбину поморца. Надлежна власт треба да омогући конзуларним службеницима ових држава без одгађања приступ поморцу и даљње редовне посете онолико дуго колико је поморац задржан.

4. Кад год је то потребно, свака чланица треба да предузме мере којима би омогућила безбедност помораца од напада и других незаконитих дела док су бродови у њеним територијалним водама, посебно на прилазима лукама.

5. Одговорна лица у луци и на броду треба да уложе највећи могући напор како би, што је пре могуће, олакшали поморцима излазак на обалу након доласка брода у луку.

Правило 4. 5. – Социјално осигурање

Циљ: Обезбедити предузимање мера на основу којих ће се поморцима пружити заштита социјалног осигурања

1. Свака чланица мора да обезбеди да сви поморци и, у обиму предвиђеним националним законом, од њих зависна лица, имају приступ заштити социјалног осигурања, у складу са Кодексом, али не дирајући при томе ни у које повољније услове наведене у ставу 8. члана 19. Устава.

2. Свака чланица дужна је да предузме кораке, у складу с сопственим државним приликама, појединачно или путем међународне сарадње, ради постепеног постизања свеобухватне заштите социјалног осигурања помораца.

3. Свака чланица мора да обезбеди да поморци на које се односи њено законодавство о социјалном осигурању и, у обиму предвиђеним њеним националним законом, од њих зависна лица, имају право на погодност заштите социјалног осигурања не мање повољну од оне коју уживају радници на копну.

Стандард А 4. 5. – Социјално осигурање

1. Подручја делатности које треба размотрити у циљу поступног постизања свеобухватне заштите социјалног осигурања према Правилу 4. 5. су: здравствена нега, накнаде у случају болести, незапослености, старости и повреде на раду, породичне накнаде, накнаде за материнство, инвалидност и накнаде наследницима, а обухватајући заштиту предвиђену у Правилима 4. 1, о здравственој нези и 4. 2. о одговорности бродовласника и према другим поглављима ове Конвенције.

2. У време потврђивања, заштита коју ће предвидети свака чланица у складу с ставом 1. Правила 4. 5, мора да укључи најмање три од девет подручја делатности набројаних у ставу 1. овог Стандарда.

3. Свака чланица мора да предузме кораке, према околностима у својој држави, и да пружи допунску заштиту социјалног осигурања наведену у ставу 1. овог Стандарда свим поморцима који имају редовно пребивалиште на њеној територији. Ова обавеза може бити испуњена нпр. путем одговарајућих билатералних или мултилатералних уговора или системима на основу доприноса. Таква заштита не сме бити мање повољна од оне коју уживају радници на копну који имају пребивалиште на њеној територији.

4. Без обзира на одговорности које су предвиђене ставом 3. овог Стандарда, чланице могу да одреде, билатералним или мултилатералним уговорима и одредбама усвојеним у оквиру регионалних организација за економску интеграцију, друга правила социјалног осигурања утврђена законом који се примењује на поморце.

5. Свака одговорност чланице према поморцима на бродовима који плове под њеном заставом мора да укључи и одговорност предвиђену правилима 4. 1. и 4. 2. и одговарајућим одредбама Кодекса, као и оне које су у битној вези са њеним општим обавезама према међународном праву.

6. Свака чланица мора да размотри различите могућности у којима ће одговарајуће погодности, у складу са националним законом или праксом, бити предвиђене за поморце у недостатку одговарајуће покривености подручја делатности наведеним у ставу 1. овог Стандарда.

7. Заштита према ставу 1. Правила 4. 5. може да, у мери у којој је то одговарајуће, буде предвиђена законима или правилима, приватним програмима, уговорима о колективном преговарању или њиховом комбинацијом.

8. У обиму који је у складу са њиховим законима или праксом, чланице су дужне да сарађују, путем билатералних или мултилатералних уговора или других договора како би обезбедиле остваривање права на социјално осигурање, предвиђена програмима доприноса или другачије, а која су стечена или су у току стицања, свим поморцима без обзира на пребивалиште.

9. Свака чланица мора да утврди поштене и ефикасне поступке за решавање спорова.

10. Свака чланица мора у време потврђивања да наведе подручја делатности за које је предвиђена заштита у складу са ставом 2. овог Стандарда. Она накнадно мора да обавести генералног директора Међународне канцеларије рада када обезбеди заштиту социјалног осигурања једне или више других подручја делатности наведених у ставу 1. овог Стандарда. Генерални директор водиће уписник ових обавештења и учинити их доступним свим заинтересованим странама.

11. Извештаји упућени Међународној канцеларији рада, према члану 22. Устава, морају такође да садрже обавештење о предузетим корацима у складу са ставом 2. Правила 4. 5. о проширењу заштите на друга подручја делатности.

Смерница Б 4. 5. – Социјално осигурање

1. Заштита која ће бити предвиђена у време потврђивања у складу са ставом 2. Стандарда А 4. 5, треба да укључи барем следећа подручја: здравствену негу, помоћ у случају болести и помоћ у случају повреде на послу.

2. У околностима наведеним у ставу 6. Стандарда А 4. 5. одговарајуће погодности могу да се предвиде осигурањем, билатералним или мултилатералним уговорима или другим ефикасним мерама, узимајући у обзир одредбе одговарајућих уговора о колективном преговарању. Ако су такве мере усвојене, поморце на које се такве мере односе треба обавестити о начинима на које ће различита подручја социјалне сигурности бити обезбеђене.

3. Ако су поморци подвргнути више од једног националног законодавства о социјалном осигурању, чланице треба да сарађују како би међусобним уговором утврдиле које ће се законодавство применити, узимајући у обзир такве факторе као што су врста и ниво заштите према одређеном законодавству које је повољније за појединог поморца, као и избор поморца.

4. Поступци који ће бити утврђени према ставу 9. Стандарда А 4. 5. треба да се одреде тако да се примењују на све спорове који се односе на потраживања помораца, без обзира на начин на који је предвиђена примена.

5. Свака чланица која има поморце држављане или поморце не-држављане или једне и друге који служе на бродовима који плове под њеном заставом, треба да им пружи заштиту социјалног осигурања из Конвенције, како је одговарајуће, и треба редовно да преиспитује гране заштите социјалног осигурања из става 1. Стандарда А 4. 5. ради утврђивања свих додатних делатности које одговарају тим поморцима.

6. Уговором о запослењу помораца треба утврдити начине на које ће бродовласник различите врсте заштите социјалног осигурања предвидети за поморца, као и сваку другу информацију с тим у вези којом располаже бродовласник, као што су законска одбијања од плата поморца и доприноси бродовласника у складу са захтевима одређених овлашћених тела према одговарајућим државним програмима заштите социјалног осигурања.

7. Чланица под чијом заставом брод плови треба да се, ефикасном применом своје јурисдикције над социјалним питањима, увери да је бродовласник испунио

своје обавезе у односу на заштиту социјалног осигурања, укључујући плаћање захтеваних доприноса према програмима социјалног осигурања.

ПОГЛАВЉЕ 5. УСКЛАЂЕНОСТ И ПРИМЕНА

1. Правила у овом Поглављу утврђују обавезу сваке чланице да у потпуности примени и спроведе начела и права утврђена у члановима ове Конвенције као и посебне обавезе предвиђене у 1, 2, 3. и 4. Поглављу.

2. Ст. 3. и 4. члана VI. које допуштају примену Дела А Кодекса путем битно једнаких одредби, не примењују се на Део А Кодекса у овом Поглављу.

3. У складу са ставом 2. чланка VI, свака чланица мора да извршава своје обавезе према Правилима на начин који је утврђен у одговарајућим Стандардима Дела А Кодекса, обраћајући дужну пажњу на одговарајуће Смернице у Делу Б Кодекса.

4. Одредбе овог Поглавља примениће се узимајући у обзир чињеницу да су поморци и бродовласници, као и сва друга лица, једнаки пред законом и да имају право на једнаку правну заштиту, као и да не смеју да буду подвргнути дискриминацији у погледу приступа судовима, трибуналима или другим начинима решавања спорова. Одредбама овог Поглавља не одређује се правни поредак или месна надлежност.

Правило 5. 1. – Обавезе државе заставе

Циљ: Обезбедити да свака чланица извршава своје обавезе према овој Конвенцији према бродовима који плове под њеном заставом.

Правило 5. 1. 1. – Општа начела

1. Свака чланица дужна је да обезбеди примену својих обавеза према овој Конвенцији на бродове који плове под њеном заставом.

2. Свака чланица мора да установи ефикасан систем инспекције и издавања сведочанства о раду помораца, у складу са Правилима 5. 1. 3. и 5. 1. 4, који ће обезбедити да радни и животни услови помораца на бродовима који плове под њеном заставом испуњавају и да ће надаље испуњавати стандарде из ове Конвенције.

3. При утврђивању ефикасног система инспекције и издавања сведочанства о раду помораца, чланица може да, када је то одговарајуће, овласти јавне установе или друге организације (укључујући оне других држава, ако се оне сложе) које она признаје као способне и независне за спровођење инспекције или издавање сведочанстава, или за једно и друго. У свим случајевима чланица и даље мора да буде потпуно одговорна за инспекцију и издавање сведочанства о радним и животним условима помораца на бродовима који плове под њеном заставом.

4. Сведочанство о раду помораца допуњена декларацијом о испуњавању услова рада помораца, мора да представља доказ *prima facie* да је брод био подвргнут одговарајућој инспекцији чланице под чијом заставом плови и да су захтеви ове Конвенције о радним и животним условима помораца испуњени у тамо наведеном обиму.

5. Обавештење о систему наведеном у ставу 2. овог Правила, укључујући начин који је коришћен за утврђивање његове ефикасности мора бити укључен у извештај чланице Међународној канцеларији рада, према члану 22. Устава.

Стандард А 5. 1. 1. – Општа начела

1. Свака чланица мора да утврди јасне циљеве и стандарде управљања сопственом инспекцијом и системе за издавања сведочанства, као и одговарајуће опште поступке за утврђивање обима у којем ће ови циљеви и стандарди бити остварени.

2. Свака чланица захтеваће да сви бродови који плове под њеном заставом имају копију ове Конвенције на располагању.

Смерница Б 5. 1. 1. – Општа начела

1. Надлежна власт треба да предуземе одговарајуће мере за унапређење ефикасне сарадње између јавних установа и других организација наведених у Правилима 5. 1. 1. и 5. 1. 2, која се односе на радне и животне услове помораца на броду.

2. Да би обезбедиле бољу сарадњу између инспектора и бродовласника, помораца и њихових организација и одржале или унапредиле радне и животне услове помораца, надлежне власти треба да се консултују с представницима таквих организација у редовним роковима као најбољим могућим начином за постизање ових циљева. Начин таквих консултација треба да утврди надлежна власт након консултација са организацијама бродовласника и помораца.

Правило 5. 1. 2. – Овлашћења признатих организација

1. Јавне установе или друге организације наведене у ставу 3. Правила 5. 1. 1. („признате организације“) надлежна власт мора да призна уз претпоставку да испуњавају захтеве Кодекса који се односе на способност и независност. Инспекцијске делатности или послови издавања сведочанства које признате организације могу да буду овлашћене да спроводе морају да буду у оквиру делатности које су изричито наведене у Кодексу као послови које спроводи надлежна власт или призната организација.

2. Извештаји наведени у ставу 5. правила 5. 1. 1. морају да садрже обавештење о признатој организацији, обиму овлашћења и одређења које је утврдила чланица како би обезбедила да се овлашћене делатности спроводе потпуно и ефикасно.

Стандард А 5. 1. 2. – Овлашћење признатих организација

1. У циљу признања у складу са ставом 1. Правила 5. 1. 2, надлежна власт мора да провери способност и самосталност одређене организације и да утврди да ли организација показује, у обиму који је потребан за спровођење делатности покривене предметним овлашћењем, да има:

(а) потребну стручност о питањима из ове Конвенције и одговарајуће знање о раду брода, укључујући најмање захтеве који се односе на рад помораца на броду, услове запослења, смештај, просторије за одмор, исхрану и послуживање хране, спречавање незгода, заштиту здравља, здравствену негу, социјалну заштиту и заштиту социјалне сигурности;

(б) способност одржавања и осавремењивања стручности свог особља;

(ц) потребно знање о захтевима ове Конвенције, као и о националним законима и правилима и одговарајућим међународним документима који се примењују; и

(д) одговарајућу величину, структуру, искуство и способност сразмерно врсти и нивоу овлашћења.

2. Сва издата овлашћења која се односе на инспекцију, морају да овласте признату организацију најмање да захтева исправљање недостатака утврђених

у погледу радних и животних услова помораца и да на захтев државе луке спроводи инспекције с тим у вези.

3. Свака чланица мора да установи:

(а) систем који ће обезбедити сврсисходност рада а који укључује обавештење о свим примењивим националним законима и правилима и одговарајућим међународним документима; и

(б) поступке за одржавање веза са организацијама и надзор над њима.

4. Свака чланица Међународној канцеларији рада мора да достави текући попис свих признатих организација овлашћених да раде у њено име, као и да предметни попис ажурира. У попису треба да наведе послове које су признате организације овлашћене да обављају. Канцеларија ће попис учинити доступним јавности.

Смерница Б 5. 1. 2. – Овлашћење признатих организација

1. Организација која тражи признавање треба да покаже техничку, управну и управљачку оспособљеност и способност да обезбеди пружање одговарајуће услуге задовољавајућег квалитета.

2. Приликом процене способности неке организације, надлежна власт треба да утврди да ли организација има:

(а) одговарајуће техничко, управљачко и помоћно особље;

(б) довољно стручно оспособљеног особља за пружање захтеване услуге на одговарајућем географском подручју;

(ц) доказану способност за пружање правовремене услуге одговарајућег квалитета; као и

(д) да ли је независна и одговорна у свом раду.

3. Надлежна власт треба да закључи писани уговор с организацијом коју она признаје као овлашћену. Уговор треба да садржи следеће елементе:

(а) обим примене;

(б) сврху;

(ц) опште услове;

(д) обављање одобрених послова;

(е) правну основу одобрених послова;

(ф) извештавање надлежне власти;

(г) навођење овлашћења надлежне власти признатој организацији; и

(х) надзор надлежне власти над делатностима повереним признатој организацији.

4. Свака чланица треба да захтева да признате организације израде систем оспособљавања особља запосленог у својству инспектора како би се обезбедило правовремено осавремењивање њиховог знања и стручности.

5. Свака чланица мора да захтева да признате организације воде евиденцију о услугама које су обавиле како би биле у стању да покажу испуњеност захтеваних стандарда у питањима на које се односе те услуге.

6. Приликом утврђивања поступака надзора наведених у ставу 3 (б) Стандарда А 5. 1. 2, свака чланица треба да узме у обзир водич *Смерница за*

овлашћивање организација која наступају у име администрација, усвојен у оквиру Међународне поморске организације.

Правило 5. 1. 3. – Сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца

1. Ово правило примењује се на бродове:

(а) од 500 бруто тонаже и веће, запослене на међународним путовањима; и

(б) од 500 бруто тонаже и веће, који плове под заставом чланице и раде из луке, или између лука у другој земљи.

За сврху овог Правила, „међународно путовање" значи путовање из земље до луке изван те земље.

2. Ово Правило примењује се и на сваки брод који плови под заставом чланице, а на којег се не примењује став 1. овог Правила, на захтев бродовласника предметне чланице.

3. Свака чланица захтеваће да бродови који плове под њеном заставом имају са собом и одржавају сведочанство о раду помораца којом се потврђује да су радни и животни услови помораца на броду, укључујући и мере за обезбеђење сталне усклађености које ће бити унете у декларацију о испуњавању услова рада помораца, наведене у ставу 4. овог Правила, били подвргнути инспекцији и да испуњавају захтеве националних закона или правила или других мера којима се примењује ова Конвенција.

4. Свака чланица мора да захтева да бродови који плове под њеном заставом имају са собом и држе се декларације о испуњавању услова рада помораца којом се утврђују државни захтеви којима се примењује ова Конвенција о радним и животним условима помораца и примењују мере које је усвојио бродовласник, а којима се испуњавању захтеви на предметном броду или бродовима.

5. Сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца мора бити у складу са обрасцем прописаним у Кодексу.

6. Ако је надлежна власт чланице или у ту сврху на одговарајући начин овлашћена призната организација инспекцијом утврдила да брод који плови под заставом чланице испуњава или наставља да испуњава стандарде прописане овом Конвенцијом, она мора да изда или обнови сведочанство о раду помораца, као и да води евиденцију о том сведочанству која ће бити доступна јавности.

7. Детаљни захтеви у односу на сведочанство о раду помораца на мору и декларацију о испуњавању услова рада помораца, укључујући попис елемената који морају да буду подвргнути инспекцији и одобрени, утврђени су у Делу А Кодекса.

Стандард А 5. 1. 3. – Сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца

1. Сведочанство о раду помораца броду мора да изда надлежна власт или у ту сврху на одговарајући начин овлашћена призната организација за период који не сме да буде дужи од пет година. Попис елемената који морају да буду подвргнути инспекцији а за које се мора утврдити да испуњавају захтеве прописане националним законима и правилима или другим мерама којима се примењују захтеви ове Конвенције, а који се односе на радне и животне услове помораца на бродовима пре него што се изда сведочанство о раду помораца, налази се у Додатку А 5. 1.

2. Исправност сведочанства о раду помораца зависи од периодичне инспекције надлежне власти или у ту сврху од ње на одговарајући начин овлашћене признате организације, како би се обезбедило стално испуњавање захтева одобрених од надлежних државних органа којима се примењује ова Конвенција. Ако је обављена само једна периодична инспекција, а ваљаност сведочанства о раду помораца је пет година, она се мора обавити између друге и треће годишњице трајања сведочанства. Датум годишњице значи дан и месец сваке године који одговара датуму истека сведочанства о раду помораца. Обим и ширина периодичне инспекције морају да буду једнаки прегледу за обнову сведочанства. Сведочанство ће бити оверено након задовољавајуће периодичне инспекције.

3. Без обзира на став 1. овог Стандарда, ако је обновна инспекција урађена у периоду од три месеца пре истека постојећег сведочанства о раду помораца, ново сведочанство важиће од датума завршетка обновне инспекције за период не дужи од пет година од датума истека постојећег сведочанства.

4. Ако је обновна инспекција извршена у периоду дужем од три месеца пре датума истека постојећег сведочанства о раду помораца, ново сведочанство ће важити за период који није дужи од пет година, а који почиње да тече од датума завршетка обновне инспекције.

5. Привремено сведочанство о раду помораца може да се изда:

(а) новим бродовима приликом испоруке;

(б) ако је брод променио заставу; и

(ц) ако је бродовласник преузео одговорност за рад брода који је нов за тог бродовласника.

6. Привремено сведочанство о раду помораца може да изда надлежна власт или од ње у ту сврху на одговарајући начин овлашћена организација за период који није дужи од шест месеци.

7. Привремено сведочанство о раду помораца може да се изда само након што је потврђено да је:

(а) брод био под инспекцијом колико је разумно и могуће, у материји набројеној у Додатку А5-I, водећи рачуна о провери појединости према тач. (б), (ц) и (д) овог става;

(б) бродовласник доказао надлежној власти или признатој организацији да брод примењује одговарајуће поступке како би испунио захтеве ове Конвенције;

(ц) заповедник добро упознат са захтевима ове Конвенције и обавезама у њеној примени;

(д) пружено одговарајуће обавештење надлежној власти или признатој организацији који издају декларацију о испуњавању услова рада помораца.

8. Потпуна инспекција у складу са ставом 1. овог Стандарда мора се обавити пре истека привременог сведочанства како би се омогућило издавање сведочанства о раду помораца у пуном трајању. Никакво даље привремено сведочанство не може бити издато након почетних шест месеци наведених у ставу 6. овог Стандарда. Декларација о испуњавању услова рада помораца неће бити издата за период важења привременог сведочанства.

9. Сведочанство о раду помораца, привремено сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца морају да се издају у облику који одговара обрасцима у Додатку А5-II.

10. Декларација о испуњавању услова рада помораца мора бити приложена уз сведочанство о раду помораца. Она мора да има два дела:

(а) Део I. мора да сачини надлежна власт која ће да: i) утврди попис елемената који ће бити подвргнути инспекцији у складу са ставом 1. овог Стандарда; ii) утврди захтеве одобрене од надлежних државних органа у које су уграђене одговарајуће одредбе ове Конвенције позивајући се на одговарајуће националне правне одредбе као и, у потребном обиму, на сажету информацију о главном садржају наведених захтева; iii) утврди посебне захтеве за врсту брода према националном законодавству; iv) унесе све битне једнаковредне одредбе усвојене по ставу 3. члана VI; и v) јасно назначи свако ослобођење које је одобрила надлежна власт како је предвиђено у Поглављу 3; и

(б) Део II. мора да састави бродовласник и истом приликом да утврди усвојене мере којима ће се обезбеди трајно испуњавање захтева између инспекција и предложене мере које ће да обезбеде сталан напредак.

Надлежна власт или у ту сврху на одговарајући начин овлашћена призната организација мора да потврди Део II. и изда декларацију о испуњавању услова рада помораца.

11. Резултати свих накнадних инспекција или других провера предметног брода и сви значајни недостаци пронађени током сваке такве провере морају да се евидентирају заједно са датумом када су недостаци који су били утврђени отклоњени. Ова евиденција, уз превод на енглеском језику ако у оригиналу није на енглеском, мора, у складу са националним законима или правилима, да буде уписана на декларацији о испуњавању услова рада помораца или њој додата, или на неки други начин да буде доступна поморцима, инспекторима државе заставе, овлашћеним службеницима држава лука и представницима бродовласника и помораца.

12. Одговарајуће текуће сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца, којој је придодат превод на енглеском језику, ако она није на енглеском, мора се налазити на броду, а копија мора да буде изложена на видљивом месту на броду како би била доступна поморцима. Копија мора на захтев да буде доступна, у складу са националним законима и правилима, поморцима, инспекторима државе заставе, овлашћеним службеницима у државама лука и представницима бродовласника и помораца.

13. Захтев за превод на енглески језик из става 11. и 12. овог Стандарда не примењује се на брод који не обавља међународна путовања.

14. Сведочанство издато према ставу 1. или 5. овог Стандарда престаће да важи у сваком од следећих случајева;

(а) ако одговарајуће инспекције нису обављене у периоду који је наведен у ставу 2. овог Стандарда;

(б) ако сведочанство није оверено у складу са ставом 2. овог Стандарда;

(ц) када је брод променио заставу;

(д) када бродовласник више не преузима одговорност за рад брода; и

(е) када су обављене значајне измене структуре или опреме на коју се односи Поглавље 3.

15. У случају наведеном у ставу 14(ц), (д) или (е) овог Стандарда, ново сведочанство биће издато само када се надлежна власт или призната организација која издаје ново сведочанство у потпуности уверила да брод испуњава захтеве овог Стандарда.

16. Надлежна власт или у ту сврху на одговарајући начин овлашћена призната организација државе заставе мора да повуче сведочанство о раду помораца ако постоји доказ да предметни брод не испуњава захтеве ове Конвенције, а захтевано корективно деловање није предузето.

17. Приликом разматрања да ли треба да сведочанство о раду помораца буде повучено у складу са ставом 16. овог Стандарда, надлежна власт или призната организација морају узети у обзир озбиљност или учесталост недостатака.

Смерница Б 5. 1. 3. – Сведочанство о раду помораца и декларација о испуњавању услова рада помораца

1. Навођење захтева у Делу I. Декларације о испуњавању услова рада помораца треба да укључи или треба да му буде приложено позивање на законске одредбе које се односе на радне и животне услове помораца у сваком од елемената наведених у Додатку А5-I. Ако национално законодавство у потпуности примењује захтеве утврђене у овој Конвенцији, позивање може бити све што је потребно. Ако је одредба Конвенције примењена путем у значајној мери једнаког решења како предвиђа став 3. члана VI, ову одредбу треба да утврди и обезбеди сажето објашњење. Када је надлежна власт признала изузеће, како то предвиђа III. Поглавље, о томе треба да буде јасно назначена посебна одредба или одредбе.

2. Мере наведене у Делу II. Декларације о испуњавању услова рада помораца које је испунио бродовласник, треба да, нарочито, назначе прилике у којима ће стално испуњавање посебних захтева, које одобри надлежни државни орган, бити проверено, лица одговорна за проверу, евиденције које треба водити и поступке који ће се предузети када се утврди неиспуњавање. Део II. може да поприми различите облике. Он се може позивати на друге обимније документе о политици и поступцима који се односе на друге аспекте поморског сектора, нпр. исправе које захтева *Међународни кодекс о безбедном управљању* (ISM Code) или обавештење које захтева правило 5 SOLAS Конвенције, Поглавље XI-1 које се односи на Трајни сажети запис.

3. Мере којима се обезбеђује стално испуњавање треба да укључе опште међународне захтеве како би бродовласник и заповедник били упознати са најновијим напретком технологије, као и са научним открићима која се односе на изглед радног места, водећи рачуна о битним опасностима за рад помораца, као и да о томе буду обавештени представници помораца и при том гарантовати виши ниво заштите радних и животних услова помораца.

4. Декларација о испуњавању услова рада помораца треба пре свега да садржи јасне изразе који ће помоћи свим заинтересованим лицима, као што су инспектори државе заставе, овлашћени службеници у државама лука и поморци да провере да ли су захтеви правилно примењени.

5. Пример података које може да садржи декларација о испуњавању услова рада помораца дат је у Додатку Б5-I.

6. Када брод промени заставу како је наведено у ставу 14(ц) Стандарда А 5. 1. 3, и ако обе државе потврде ову Конвенцију, чланица под чијом заставом брод пре тога није био овлашћен да плови треба, чим је то могуће, надлежној власти друге чланице доставити копије сведочанства о раду помораца и декларације о испуњавању услова рада помораца које је брод имао пре промене заставе и,

ако је то могуће, копије одговарајућих извештаја инспекције ако надлежна власт то затражи у периоду од три месеца од када је извршена промена заставе.

Правило 5. 1. 4. – Инспекција и примена

1. Свака чланица мора да проверава, кроз ефикасан и усклађен систем редовних инспекција, праћењем и другим мерама надзора, да бродови који плове под њеном заставом испуњавају захтеве ове Конвенције како су примењени у националним законима и правилима.

2. Детаљни захтеви који се односе на инспекцију и систем примене из става 1. овог Правила утврђени су у Делу А Кодекса.

Стандард А 5. 1. 4. – Инспекција и примена

1. Свака чланица мора да одржава систем инспекције услова за поморце на бродовима који плове под њеном заставом, који мора да укључи проверу да ли су мере које се односе на радне и животне услове утврђене у декларацији о испуњавању услова рада примењене, где је то одговарајуће, као и да ли су испуњени захтеви ове Конвенције.

2. Надлежна власт мора да именује довољан број стручно оспособљених инспектора ради испуњавања њених обавеза из става 1. овог Стандарда. Тамо где су признате организације овлашћене да спроводе инспекције, чланица мора да захтева стручност особља које спроводи инспекцију за спровођење ових дужности и мора им дати потребна правна овлашћења за обављање њихових дужности.

3. Потребно је усвојити одговарајуће одредбе којима ће се обезбедити да су инспектори обучени, оспособљени, да имају утврђен домен рада, снагу, правни положај и независност, потребну или пожељну, која ће им омогућити обављање провере и обезбедити испуњавање како је наведено у ставу 1. овог Стандарда.

4. Такве инспекције морају да се предузимају у одговарајућим временским размацима које захтева Стандард А 5. 1. 3. Овај период ни у ком случају не сме да буде дужи од три године.

5. Ако чланица прими приговор који сматра очигледно основаним или прибави доказ да брод који плови под њеном заставом не испуњава захтеве ове Конвенције или да постоје озбиљни недостаци у примени мера утврђених у декларацији о испуњавању услова рада помораца, чланица мора да предузме кораке потребне да се тај предмет истражи, и обезбеди предузимање радњи за отклањање пронађених недостатака.

6. Свака чланица треба да предвиди одговарајућа правила и ефикасно их спроводи, како би тиме гарантовала да инспектори имају правни положај и услове службе који ће им обезбедити независност од промена владе и неповољних спољних утицаја.

7. Инспектори, након што су добили јасна упутства како да обаве послове и након што су снабдевени одговарајућим акредитивима, морају да буду овлашћени да:

(а) ступе на брод који плови под заставом чланице;

(б) спроведу проверу, испитивање или истрагу које сматрају потребним да би се уверили да су стандарди били исправно примењени; и

(ц) захтевају отклањање сваког недостатка, као и да, када основано сумњају да недостаци представљају озбиљно кршење захтева ове Конвенције (укључујући права помораца) или представљају значајну

опасност за безбедност, здравље и заштиту помораца, забране броду да напусти луку док не буду предузете потребне радње.

8. Против сваке радње из става 7(ц) овог Стандарда допуштена је жалба судској или управној власти.

9. Инспектори имају право да по сопственом нахођењу дају савет уместо да покрену поступак или препоруче његово покретање у случајевима када не постоји очигледно кршење захтева ове Конвенције који угрожава безбедност, здравље или заштиту помораца, а не постоји доказ о ранијим сличним кршењима.

10. Инспектори морају да сматрају поверљивим извором сваку притужбу или приговор у којима се наводе опасност или недостатак радних и животних услова помораца или повреде закона и правила, и не смеју да стављају до знања бродовласнику, његовом представнику или оператеру брода да је инспекција обављена као последица такве притужбе или приговора.

11. Инспекторима се не смеју поверити дужности које могу да, због њиховог броја или нарави, штете ефикасности инспекције или на неки други начин да штете њиховом угледу или непристраности у њиховим односима са бродовласницима, поморцима или другим заинтересованим странама. Коначно, инспекторима мора:

(а) бити забрањено да имају директни или индиректни интерес у некој радњи над којом су они позвани да спроведу инспекцију; и

(б) уз примену одговарајућих санкција или дисциплинских мера, па и након напуштања службе, да буде забрањено откривање свих пословних тајни или поверљивих радних поступака или информација личне природе које су могли да сазнају у току њихове службе.

12. Инспектори о свакој инспекцији морају да поднесу извјештај надлежној власти. Једна копија извештаја на енглеском или радном језику брода мора да се достави заповеднику брода, а друга да се истакне на бродској огласној табли ради информације поморцима и, на захтев, да се пошаље њиховим представницима.

13. Надлежна власт сваке чланице мора да води књигу инспекција о условима помораца на бродовима који плове под њеном заставом. Она мора да објављује годишњи извештај о раду инспекције унутар одређеног периода, који не сме да буде дужи од шест месеци, након истека године.

14. У случају истраге о већој незгоди, извештај треба да се поднесе надлежној власти, чим је то могуће, али најкасније у року од месец дана од дана завршетка истраге.

15. Када је инспекција извршена или када су предузете мере према овом Стандарду, треба уложити све могуће напоре да се спречи неоправдано задржавање или одлагање одласка брода.

16. У складу са националним законима и правилима мора да се плати накнада за сваки губитак или штету који су настали незаконитом применом инспекторских овлашћења. Терет доказа у сваком појединачном случају пада на тужиоца.

17. Свака чланица мора да предвиди и ефикасно примени одговарајуће казне и друге мере за отклањање кршења захтева ове Конвенције (укључујући права помораца) и за спречавање инспектора у обављању њихових дужности.

Смерница Б 5. 1. 4. – Инспекција и примена

1. Надлежна власт и било која друга служба или власт која је у потпуности или делимично одговорна за инспекцију радних и животних услова помораца треба да има средства потребна за испуњење својих задатака. Нарочито:

(а) свака чланица треба да предузме потребне мере тако да одговарајуће оспособљени технички експерти и стручњаци могу да буду позвани да помогну инспекторима у раду, ако је то потребно; и

(б) инспектори треба да располажу одговарајућим зградама, опремом и одговарајућим средствима превоза за ефикасно обављање задатака.

2. Надлежна власт треба да утврди политику испуњавања и примене ради обезбеђења доследности или другачије вођење инспекције и примену делатности који се односе на ову Конвенцију. Копију такве политике треба доставити свим инспекторима и предметним одељењима за примену, као и да буду доступне јавности, бродовласницима и поморцима.

3. Надлежна власт треба да утврди једноставне поступке који ће јој омогућити примање поверљивих информација о могућим кршењима захтева из ове Конвенције (укључујући права помораца) које предоче поморци директно или преко представника помораца, и да омогући инспекторима неодложну истрагу таквих предмета, укључујући:

(а) могућност да заповедници, поморци или представници помораца захтевају инспекцију када је они сматрају потребном; и

(б) прибављање техничких информација и савета бродовласника и помораца и заинтересованих организација о најефикаснијим начинима испуњавања захтева ове Конвенције и постизање сталног унапређења услова рада помораца на бродовима.

4. Инспектори треба да буду потпуно стручни и мора их бити у довољном броју како би се обезбедило ефикасно извршење њихових дужности имајући у виду:

(а) важност дужности које инспектори морају да обаве, посебно број, природу и величине бродова подвргнутих инспекцији, као и број и сложеност правних одредби које треба примењивати;

(б) средства стављена на располагање инспекторима; и

(ц) практичне услове под којима инспекције морају да буду извршене да би биле ефикасне.

5. Поштујући услове за ступање у јавну службу које могу прописати национални закони и правила, инспектори треба да буду оспособљени и одговарајуће обучени за обављање својих дужности и да, када је то могуће, имају поморско образовање или искуство као поморци. Они треба да имају одговарајуће знање о радним и животним условима помораца и енглеском језику.

6. Треба предузети мере да се инспекторима пружи одговарајућа даља обука током њиховог запослења.

7. Сви инспектори треба да јасно разумеју околности у којима се спроводи инспекција, обим инспекција какве се спроводе у различитим околностима и општи начин спровођења инспекције.

8. Инспектори који су добили одговарајуће овлашћење по националном закону треба да буду овлашћени најмање да:

(а) долазе на брод слободно и без претходне најаве; међутим, почетком инспекције брода инспектори треба да о својој присутности обавесте

заповедника брода или лице у служби и, када је могуће, поморце или њихове представнике;

(б) испитују заповедника брода, поморца или неко друго лице, укључујући бродовласника или његовог представника, о сваком питању које се односи на примену захтева прописаних законима и правилима, у присуству сведока којег лице може да захтева;

(ц) захтевају увид у књиге, бродске дневнике, регистре, сведочанства или друге исправе које се директно односе на предмет инспекције, да би проверили испуњеност захтева прописаних националним законима и правилима којима се примењује ова Конвенција;

(д) спроведу истицање обавештења које захтевају национални закони и правила којима се примењује ова Конвенција;

(е) у сврху анализе узму или издвоје узорке производа, терета, питке воде, залиха, материјала и ствари који се користе или којима се рукује;

(ф) након инспекције, скрену без одлагања пажњу бродовласнику, оператеру брода или заповеднику на недостатке који могу да проузрокују штету здрављу и безбедности лица на броду;

(г) упозоре надлежну власт и, ако је могуће, признату организацију, о сваком недостатку или злоупотреби на коју се постојећи закони и правила директно не односе и да им поднесу предлоге за побољшање закона или правила; и

(х) обавесте надлежну власт о свакој повреди на раду или болести помораца у случајевима и на начин који могу прописати закони и правила.

9. Када се узорак наведен у ставу 8(е) ове Смернице узима или вади, бродовласник или његов представник, и када је то прикладно, поморац, треба да буду обавештени или буду присутни узимању или вађењу узорка. Инспектор треба тачно да евидентира количину таквог узорка.

10. Годишњи извештај који објављује надлежна власт неке чланице о бродовима који плове под њеном заставом, треба да садржи:

(а) попис закона и правила на снази који се односе на радне и животне услове и сваку измену и допуну која је ступила на снагу током године;

(б) појединости о организацији система инспекције;

(ц) статистичке податке о бродовима и другим просторима подвргнутих инспекцији и бродовима и другим просторима који су стварно прегледани;

(д) статистичке податке о свим поморцима на које се односе њени национални закони и правила;

(е) статистичке податке и обавештења о повредама законодавства, изреченим казнама и случајевима задржавања бродова; и

(ф) статистичке податке о пријављеним повредама на раду и болестима који су погодили поморце.

Правило 5. 1. 5. – Поступци по приговору на броду

1. Свака чланица мора да захтева да бродови који плове под њеном заставом имају поступке на броду за праведно, успешно и брзо решавање свих приговора помораца због наводног кршења захтева ове Конвенције (укључујући права помораца).

2. Свака чланица мора да забрани и казни било коју врсту шиканирања поморца због подношења приговора.

3. Одредбе овог правила и одговарајући делови Кодекса не дирају у право поморца да затражи обештећење било којим правним средством које поморац сматра одговарајућим.

Стандард А 5. 1. 5. – Поступци по приговору на броду

1. Не дирајући у шири обим који могу да дају национални закони, правила или колективни уговори, поморци имају на располагању поступак подношењем приговора на броду о сваком предмету који наводно представља кршење захтева ове Конвенције (укључујући права помораца).

2. Свака чланица својим законима или правилима мора обезбедити примену одговарајућих поступака по приговорима како би се испунили захтеви Правила 5. 1. 5.

3. Такви поступци морају да имају за циљ да се приговори реше на најнижем могућем нивоу. Међутим, у свим случајевима, поморци морају да имају право да поднесу приговоре директно заповеднику брода, а ако то сматрају потребним, и одговарајућим властима ван брода.

4. Поступци по приговору на броду морају укључити право поморца да има пратњу или представника у поступку по приговору, као и на заштиту против могућег шиканирања због подношења приговора. Израз „шиканирање“ односи се на сваку штетну радњу предузету од неког лица према поморцу због подношења приговора који очигледно није учињен ради узнемиравања или злобе.

5. Поред копије свог уговора о запослењу, сви поморци морају да добију копију поступка по приговору који се примењују на броду. Она мора да садржи обавештење о вези са надлежним властима у држави заставе и, ако је она различита, у земљи пребивалишта поморца, и име лица или више лица на броду који могу да, на поверљивој основи, пруже поморцима непристрасан савет о њиховом приговору или да им помогну на други начин у поступцима по приговору који следе, а који им стоје на располагању на броду.

Смерница Б 5. 1. 5. – Поступци по приговору на броду

1. Придржавајући се одговарајућих одредби примењивих колективних уговора, надлежна власт треба да у тесној сарадњи са организацијама бродовласника и помораца, изради предлог примене праведног, брзог и детаљно евидентираног бродског поступка по приговору за све бродове који плове под заставом чланице. Приликом израде ових поступака треба размотрити следећа питања:

(а) многи приговори могу да се односе посебно на оне појединце којима се приговор подноси или чак на заповедника брода. У свим случајевима поморци треба да буду у могућности да поднесу приговор директно заповеднику или некоме ван брода; и

(б) да би се помогло у спречавању проблема шиканирања помораца који су поднели приговор о материји из ове Конвенције, поступци треба да подстакну именовање лица на броду које може да саветују поморце о поступцима који им стоје на располагању и да, ако поморац који је поднео приговор то захтева, присуствује свим састанцима или расправама о предмету приговора.

2. Поступци расправљени током консултација наведеног у ставу 1. ове Смернице треба да укључе барем следеће:

(а) приговори треба да буду упућени руководиоцу службе поморца који подноси приговор или надређеном официру поморца;

(б) руководилац службе или надређени официр треба да покушају да реше предмет унутар прописаног ограниченог времена које одговара озбиљности предмета;

(ц) ако руководилац службе или надређени официр не могу да реше приговор на задовољство поморца, овај га може поднети заповеднику брода који о овом предмету треба да одлучити лично;

(д) поморци треба да непрестано имају право на присутност другог поморца или да буду представљени од другог поморца по свом избору на том броду;

(е) сви приговори и одлуке о њима треба да се евидентирају, а копија преда заинтересованом поморцу;

(ф) ако се приговор не може решити на броду, предмет треба поднети бродовласнику на копну, којем треба дати одговарајуће ограничено време за решавање предмета, ако је то одговарајуће, консултацијама са поморцима везаних уз случај или неком особом коју они могу именовати као свог представника; и

(г) у свим случајевима поморци треба да имају право да подесу своје приговоре директно заповеднику брода, бродовласнику и надлежним властима.

Правило 5. 1. 6. – Поморске незгоде

1. Свака чланица мора да спроведе службену истрагу о свим озбиљним поморским незгодама које су довеле до повреде или смрти у коју је укључен брод који плови под њеном заставом. Завршни извештај о истрази по правилу мора да се објави.

2. Чланице су дужне да међусобно сарађују како би се олакшала истрага озбиљних поморских незгода наведених у ставу 1. овог правила.

Стандард А 5. 1. 6. – Поморске незгоде

(нема одредби)

Смерница Б 5. 1. 6. – Поморске незгоде

(нема одредби)

Правило 5. 2. – Обавезе државе луке

Циљ: Омогућити свакој чланици да изврши своје обавезе из ове Конвенције које се односе на међународну сарадњу у примени и спровођењу стандарда Конвенције на страним бродовима

Правило 5. 2. 1. – Инспекције у луци

1. Сваки страни брод који је у току свог редовног пословања или из других разлога, упловио у луку чланице може да буде подвргнут инспекцији у складу са ставом 4. члана V ради провере да ли испуњава захтеве ове Конвенције (укључујући и права помораца) који се односе на радне и животне услове помораца на броду.

2. Свака чланица мора да прихвати сведочанство о раду помораца и декларацију о испуњавању услова рада које захтева правило 5. 1. 3. као prima facie доказ о испуњавању захтева ове Конвенције (укључујући права помораца).

Због тога инспекција у њеним лукама мора да буде, осим у околностима наведеним у Кодексу, ограничена на проверу сведочанства и декларације.

3. Инспекције у луци морају да обављају овлашћени службеници у складу са одредбама Кодекса и других примењивих међународних захтева којима се уређује инспекцијски надзор државе луке у чланици. Свака таква инспекција мора да буде ограничена на проверу да ли је предмет подвргнут инспекцији у складу са одговарајућим захтевима утврђеним у члановима и Правилима ове Конвенције и у Делу А Кодекса.

4. Инспекције које могу да се спроводе у складу са овим правилом морају да се заснивају на ефикасном систему инспекције и надзора државе луке који ће допринети обезбеђењу да радни и животни услови на бродовима који улазе у луку чланице испуњавају захтеве ове Конвенције (укључујући и права помораца).

5. Обавештење о систему наведеном у ставу 4. овог Правила, укључујући и начин процене његове ефикасности, мора да буде укључен у извештаје чланице према члану 22. Устава.

Стандард А 5. 2. 1. – Инспекције у луци

1. Када овлашћени службеник, након доласка на брод ради обављања инспекције, затражи, ако је то одговарајуће, сведочанство о раду помораца и декларацију о испуњавању услова рада помораца, као и утврди да:

(а) захтеване исправе нису на располагању или се не држе на броду или су лажне или да поднете исправе не садрже податке које захтева ова Конвенција или да су на други начин неисправне; или

(б) постоји основана сумња да радни и животни услови на броду нису у складу са захтевима ове Конвенције; или

(ц) постоји оправдана сумња да је брод променио заставу како би избегао испуњавање захтева ове Конвенције; или

(д) постоји приговор у којем се тврди да посебни радни и животни услови на броду нису у складу са захтевима ове Конвенције;

исти може да изврши детаљнију инспекцију како би утврдио радне и животне услове на том броду. Таква инспекција мора у сваком случају да буде извршена и у случају када се сматра или тврди да недостатак може да представља очигледну опасност за безбедност, здравље или сигурносну заштиту помораца, или где овлашћени службеник основано сумња да неки недостаци представљају озбиљно кршење захтева ове Конвенције (укључујући и права помораца).

2. Кад детаљнију инспекцију на страном броду у луци чланице спроводе овлашћени службеници у околностима утврђеним у тач. (а), (б) или (ц) става 1. овог Стандарда, она се у начелу мора односити на предмете наведене у Додатку А5-III.

3. У случају приговора према ставу 1(д) овог Стандарда, инспекција се мора по правилу ограничити на предмет приговора, с тим да приговор или истрага у вези с тим могу бити повод за детаљнију инспекцију у складу са ставом 1(б) овог Стандарда. У сврху става 1(д) овог Стандарда „приговор” значи обавештење које су поднели поморац, стручно тело, неко удружење, синдикат или, уопштено, било које лице заинтересовано за безбедност брода, укључујући опасности за безбедност или здравље помораца на броду.

4. Када се након детаљније инспекције утврди да радни и животни услови не одговарају захтевима ове Конвенције, овлашћени службеник мора одмах да

скрене пажњу заповеднику брода на недостатке, уз одређени рок за њихово отклањање. У случају да такве недостатке овлашћени службеник сматра значајним или ако се они односе на приговор који је поднет у складу са ставом 3. овог Стандарда, овлашћени службеник мора о тим недостацима да скрене пажњу одговарајућим организацијама помораца и бродовласника у чланици у којој је инспекција извршена, и може:

(а) обавестити представника државе заставе;

(б) доставити одговарајуће обавештење надлежним властима наредне луке пристајања.

5. Чланица у којој је извршена инспекција има право да достави копију извештаја службеника, уз коју мора да буде приложен одговор који је примљен од надлежних власти државе заставе унутар прописаног рока, генералном директору Међународне канцеларије рада с намером да се таква мера сматра одговарајућом и примереном како би се обезбедило вођење евиденције о таквом обавештењу и скренула пажња странака које могу да буду заинтересоване да се користе одговарајућим поступцима за накнаду штете.

6. Када је након детаљније инспекције овлашћеног службеника утврђено да брод не одговара захтевима ове Конвенције и да:

(а) услови на броду очигледно представљају опасност за безбедност, здравље или сигурносну заштиту помораца; или

(б) ова неусклађеност представља озбиљно или поновљено кршење захтева ове Конвенције (укључујући права помораца)

овлашћени службеник предузеће кораке да обезбеди да брод не настави пловидбу док све неусклађености на које се односе тач. (а) или (б) овог става нису исправљене или док овлашћени службеник није прихватио план за отклањање тих неусклађености и уверио се да ће план бити брзо примењен. Ако је брод спречен да настави пловидбу, овлашћени службеник ће о томе одмах обавестити државу заставе и позвати представника државе заставе да буде присутан, ако је могуће, захтевајући одговор државе заставе у прописаном року. Овлашћени службеник ће исто тако без одлагања обавестити одговарајуће организације бродовласника и помораца у држави луке у којој је инспекција извршена.

7. Свака чланица мора да обезбеди да њени овлашћени службеници добију упутство о околностима наведеним у Делу Б Кодекса, као врстама околности које оправдавају задржавање брода према ставу 6. овог Стандарда.

8. Када извршава своје обавезе према овом Стандарду, свака чланица мора да уложи сав могући напор да спречи неоправдано задржавање брода или одлагање његовог одласка. Ако је утврђено да је брод неоправдано задржан или је његов одлазак одложен том броду мора да се плати накнада за сваки губитак или штету која му је причињена. Терет доказа у сваком случају пада на тужиоца.

Смерница Б 5. 2. 1. – Инспекције у луци

1. Надлежна власт треба да утврди политику инспекција за овлашћене службенике који извршавају инспекције према правилу 5. 2. 1. Циљ политике треба да буде обезбеђење доследности, као и вођење инспекције и извршних делатности које се односе на захтеве из ове Конвенције (укључујући права помораца). Копија политике мора да буде дата свим овлашћеним службеницима као и да буде на располагању јавности, бродовласницима и поморцима.

2. Приликом утврђивања политике којом се одређују околности у којима се може задржати брод према ставу 6. Стандарда А 5. 2. 1, надлежна власт треба да узме у обзир да, имајући у виду кршења наведена у ставу 6(б) Стандарда А 5. 2. 1, озбиљност може бити последица природе предметног недостатка. Ово нарочито може да буде важно у случају повреде основних права и начела или права запослења помораца и социјалних права према члановима III. и IV. На пример, запослење лица млађег од одређених година старости треба сматрати озбиљним кршењем чак и ако постоји само једно такво лице на броду. У другим случајевима, треба узети у обзир број различитих недостатака утврђених током поједине инспекције, на пример, неколико недостатака у погледу смештаја, хране или послуживања хране који не штете безбедности или здрављу треба нужно утврдити пре него што се почну сматрати озбиљним кршењем.

3. Чланице треба да међусобно сарађују у највећој могућој мери приликом усвајања међународно уговорених смерница о политици инспекције, посебно оних које се односе на околности које оправдавају задржавање брода.

Правило 5. 2. 2. – Поступци по приговору на копну

1. Свака чланица мора да обезбеди да поморци на броду који су дошли у луку на територији чланице а који се позивају на кршење захтева ове Конвенције (укључујући права помораца) имају право да поднесу приговор како би се омогућио брз и практичан поступак накнаде.

Стандард А 5. 2. 2. – Поступци по приговору на копну

1. Приговор поморца који се позива на кршење захтева ове Конвенције (укључујући права помораца) може се поднети овлашћеном службенику у луци у коју је поморац стигао. У таквим случајевима овлашћени службеник мора подузети почетно истраживање.

2. Када је то одговарајуће, имајући у виду природу приговора, почетно истраживање мора да размотри да ли су поступци по приговору на броду, предвиђени према Правилу 5. 1. 5, били извршени. Овлашћени службеник може да изврши и детаљнију инспекцију у складу са Стандардом А 5. 2. 1.

3. Овлашћени службеник мора да, када је то прикладно, настоји да помогне решавању приговора у оквиру брода.

4. У случају да се истраживањем или инспекцијом предвиђеном овим Стандардом открије неусклађеност која спада у оквир става 6. овог Стандарда, примениће се одредбе тог става.

5. Када одредбе става 4. овог Стандарда нису примењене, а приговор није решен на нивоу брода, овлашћени службеник мора да без одлагања обавести државу заставе тражећи у прописаном року савет и план деловања ради отклањања недостатака.

6. Када приговор није решен након деловања предузетог у складу са ставом 5. овог Стандарда, држава луке доставиће копију извештаја овлашћеног службеника генералом директору. Уз извештај мора да буду приложени сви одговори примљени у оквиру прописаног рока од надлежне власти државе заставе. Исто тако, морају да буду обавештене одговарајуће организације бродовласника и помораца. Поред тога, држава луке мора генералом директору редовно да подноси статистичке податке и обавештења о решеним приговорима. Обе ове обавезе предвиђене су да би се, на основу таквих радњи, а које се могу сматрати одговарајућим, омогућило вођење евиденције, као и скренула пажња странкама, укључујући и организације бродовласника и помораца, које могу да буду заинтересоване да се послуже њима у одговарајућим поступцима остваривања накнаде.

7. Треба да се предузму одговарајући кораци ради заштите тајности приговора које су поднели поморци.

Смерница 5. 2. 2. – Поступци по приговору на копну

1. Кад овлашћени службеник поступа по приговору наведеном у Стандарду А 5. 2. 2, он треба прво да испита да ли је приговор опште природе а односи се на све поморце на броду или неку категорију њих, или се односи само на случај појединог поморца.

2. Ако је приговор опште природе, треба размотрити предузимање детаљније инспекције у складу са Стандардом А 5. 2. 1.

3. Ако се приговор односи на поједини случај, тада треба размотрити резултате поступка за решавање тог приговора на броду. Ако такав поступак није извршен, овлашћени службеник треба да предложи подносиоцу приговора да искористи прилику коју му пружа један такав поступак. Треба да постоје добри разлози за разматрање приговора пре него што се поступак по приговору изврши на броду. То могу бити непримерен или претерано одложен унутрашњи поступак или бојазан подносиоца приговора од одмазде због уложеног приговора.

4. У сваком истраживању приговора, овлашћени службеник треба да заповеднику, бродовласнику или неком другом лицу повезаном са приговором пружи прилику да изнесу своје мишљење.

5. У случају да држава заставе покаже, у одговору на обавештења државе луке у складу са ставом 5. Стандарда А 5. 2. 2, да ће она расправити предмет и да има ефикасне поступке за ту сврху, као и да је поднела прихватљив план деловања, овлашћени службеник може да се уздржи од даљег мешања поводом приговора.

Правило 5. 3. – Обавезе подршке раду

Циљ: Обезбедити да свака чланица изврши своје обавезе према овој Конвенцији које се односе на прибављање и запошљавање помораца и социјалну заштиту помораца

1. Без утицаја на начело одговорности чланице за радне и животне услове помораца на бродовима који плове под њеном заставом, чланица је одговорна и за обезбеђење извршења захтева из Конвенције који се односе на прибављање и запошљавање помораца и заштиту социјалне сигурности помораца који су њени држављани, становници или су настањени или смештени на њеној територији у обиму у којем је таква одговорност предвиђена овом Конвенцијом.

2. Детаљнији захтеви за примену става 1. овог правила налазе се у Кодексу.

3. Свака чланица дужна је да утврди ефикасну инспекцију и систем праћења ради извршења својих обавеза у погледу прибављања радне снаге из ове Конвенције.

4. Обавештење о систему наведеном у ставу 3. овог Правила, укључујући начине процене његовог дејства, мора да буде укључена у извештаје чланице према члану 22. Устава.

Стандард А 5. 3. – Обавезе подршке раду

1. Свака чланица мора да спроведе захтеве ове Конвенције који се примењују на рад и праксу служби за ангажовање и запошљавање помораца смештених на њиховој територији кроз систем инспекција, праћења и законских поступака у

случају кршења концесијских и других радних захтева предвиђених у Стандарду А 1. 4.

Смерница Б 5. 3. – Обавезе подршке раду

1. Од приватних служби за ангажовање и запошљавање помораца смештених на територији чланице које ангажују поморце за бродовласнике, где год да се они налазе, треба захтевати да преузму обавезе и обезбеде да бродовласници тачно испуне услове из уговора о запослењу закључене између њих и помораца.

ДОДАТАК А5-I

Услови рада и живота помораца који морају да буду подвргнути инспекцији и одобрени од стране државе заставе пре издавања сведочанства у складу са Стандардом А 5. 1. 3. став 1:

Најмање године живота

Уверења о здравственом стању

Оспособљеност помораца

Уговори о запослењу помораца

Коришћење одобрене или овлашћене или регулисане приватне служе за ангажовање и запошљавање помораца

Сати рада или одмора

Ниво бројности посаде на броду

Смештај

Бродске просторије за одмор

Храна и послуживање

Здравље, безбедност и спречавање незгода

Медицинска нега на броду

Бродски поступак по приговору

Исплата плата

ДОДАТАК А5-II

СВЕДОЧАНСТВО О РАДУ ПОМОРАЦА

(Напомена: Ово Сведочанство мора да има приложену Декларацију о испуњавању услова рада поморaца)

Издато према одредбама члана V и Поглавља 5.

Конвенције о раду поморaца, 2006

(у наставку „Конвенција“) према овлашћењу Владе:

_____

(пуни назив државе под чијом заставом је брод овлаштен пловити)

од

_____

(пуни наслов и адреса надлежне управе или признате организације овлашћене према одредбама ове Конвенције)

Појединости о броду

Име брода_____

Број или знак распознавања_____

Лука уписа_____

Датум уписа_____

Бруто тонажа[1] _____

ИМО број_____

Врста брода_____

Назив и адреса бродовласника[2] _____

Овим се потврђује:

1. Да је брод подвргнут инспекцији и проверен у складу са одредбама Конвенције, као и одредбама приложене декларације о испуњавању услова рада поморaца.

2. Да је утврђено да услови рада и живота поморaца, наведени у Додатку А5-I ове Конвенције, одговарају захтевима претходно наведене државе која је применила Конвенцију. Ови захтеви укратко су приказани у Декларацији о испуњавању услова рада поморaца, Део I.

Ово Сведочанство важи до ..... уз услов извршења инспекције према Стандарду А 5. 1. 3. и А 5. 1. 4. ове Конвенције.

Ово Сведочанство важи искључиво ако је уз њу приложена Декларација о испуњавању услова рада поморaца издата у ..... на дан .....

Датум завршетка инспекције на којој се заснива ово Сведочанство је .....

Издато у ..... дана .....

Потпис овлашћеног службеника који је издао Сведочанство

(Печат или жиг управе која издаје Сведочанство, како је одговарајуће)

Овера обавезне прелазне инспекције и, ако се захтева, сваке друге инспекције

Овим се потврђује да је брод прегледан од стране инспекције у складу са Стандардом А 5. 1. 3. и А 5. 1. 4. ове Конвенције, као и да услови рада и живота помораца, наведени у Додатку А5-I ове Конвенције, одговарају захтевима претходно наведене државе која је применила Конвенцију.

Прелазна инспекција (између друге и треће годишњице)	Потпис _____ (потпис овлашћеног службеника) Место _____ Датум _____ (Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

Додатне овере (ако се захтевају)

Овим се потврђује да је брод био подвргнут додатној инспекцији ради провере да је трајно у складу са захтевима којима се примењује Конвенција, како захтева Стандард А 3.1. став 3. Конвенције (пререгистрација или значајне измене смештаја) или из других разлога.

Додатна инспекција (ако се захтева)	Потпис _____ (потпис овлашћеног службеника) Место _____ Датум _____ (Печат или жиг управе, како је одговарајуће)
Додатна инспекција (ако се захтева)	Потпис _____ (потпис овлашћеног службеника) Место _____ Датум _____ (Печат или жиг управе, како је одговарајуће)
Додатна инспекција (ако се захтева)	Потпис _____ (потпис овлашћеног службеника) Место _____ Датум _____ (Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

КОНВЕНЦИЈА О РАДУ ПОМОРАЦА, 2006

Декларација о испуњавању услова рада помораца – Део I

(Напомена: Ова Декларација мора да буде приложена уз бродско Сведочанство о раду помораца)

Издато на основу овлашћења: .....

(уписати назив овлашћене управе како је утврђено у члану II ставу 1. (а) Конвенције)

Поштујући одредбе Конвенције о раду помораца, усвојене 2006. године, следећи назначени брод:

Име брода	ИМО број	Бруто тонажа

одржаван је у складу са Стандардом А 5.1.3. Конвенције.

Доле потписани изјављује, у име претходно наведене овлашћене управе:

(а) да су одредбе Конвенције о раду помораца у потпуности садржане у националним захтевима који се надаље наводе;

(б) да су захтеви садржани у националним прописима који се надаље наводе; објашњења, која се односе на те прописе, су приложени где је то потребно;

(ц) детаљи о суштински једнаким захтевима према члану VI. ст. 3. и 4, су предвиђени <према предметним националним захтевима наведеним у наставку> <у одељку који је за то предвиђен у наставку> *(прецртати непотребно*)

(д) свако изузеће допуштено од овлашћене управе у складу са Поглављем 3. је изричито назначено у одељку који је у наставку предвиђен за ту сврху; и

(е) сваки захтев који се односи на врсту брода према националном законодавству наведен је и у предметном захтеву.

1. Најниже године живота (Правило 1.1)

2. Уверење о здравственом стању (Правило 1.2)

3. Оспособљеност помораца (Правило 1.3)

4. Уговори о запослењу помораца (Правило 2.1)

5. Коришћење одобрене или овлашћене или регулисане приватне службе за ангажовање и запошљавање помораца (Правило 1.4)

6. Сати рада или одмора (Правило 2.3)

7. Ниво бројности посаде на броду (Правило 2.7)

8. Смештај (Правило 3.1)

9. Бродске просторије за одмор (Правило 3.1)

10. Храна и послуживање (Правило 3.2)

11. Здравље, безбедност и спречавање незгода (Правило 4.3)

12. Здравствена нега на броду (Правило 4.1)

13. Бродски поступак по приговору (Правило 5.1.5)

14. Исплата плата (Правило 2.2)

Име

_____

Наслов_____

Потпис_____

Место_____

Датум_____

(Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

Суштински једнаки захтеви

(Напомена: прецртати непотребно)

Следећи суштински једнаки захтеви, како је предвиђено чланом VI, ст. 3. и 4. Конвенције, осим где је претходно наведено, уписани су (унети опис ако је одговарајуће):

Ниједан суштински једнаки захтев није допуштен.

Име_____

Наслов_____

Потпис_____

Место_____

Датум_____

(Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

Изузећа

(Напомена: прецртати непотребно)

Следећа изузећа, допуштена од стране овлашћене управе према Поглављу 3. Конвенције уписани су:

Ниједно изузеће није допуштено.

Име_____

Наслов_____

Потпис_____

Место_____

Датум_____

(Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

ДЕКЛАРАЦИЈА О ИСПУЊАВАЊУ УСЛОВА РАДА ПОМОРАЦА – ДЕО II

Мере прихваћене у циљу обезбеђења сталне усклађености између инспекција

Следеће мере су изабране од стране бродовласника, наведеног у Сведочанству о раду помораца уз коју је ова Декларација приложена, ради обезбеђења сталне усклађености између инспекција.

(Испод је потребно навести мере којима се обезбеђује усклађеност са појединим ставовима из Дела I)

1. Најниже године живота (Правило 1.1) [ ]

2. Уверење о здравственом стању (Правило 1.2) [ ]

3. Оспособљеност помораца (Правило 1.3) [ ]

4. Уговори о запослењу помораца (Правило 2.1) [ ]

5. Коришћење одобрене или овлашћене или регулисане приватне службе за ангажовање и запошљавање помораца (Правило 1.4) [ ]

6. Сати рада или одмора (Правило 2.3) [ ]

7. Ниво бројности посаде на броду (Правило 2.7) [ ]

8. Смештај (Правило 3.1) [ ]

9. Бродске просторије за одмор (Правило 3.1) [ ]

10. Храна и послуживање (Правило 3.2) [ ]

11. Здравље, безбедност и спречавање незгода (Правило 4.3) [ ]

12. Здравствена нега на броду (Правило 4.1) [ ]

13. Бродски поступак по приговору (Правило 5.1.5) [ ]

14. Исплата плата (Правило 2.2) [ ]

Овим потврђујем да су претходно наведене мере изабране ради обезбеђења сталне усклађености, између инспекција, као и да су у складу са захтевима наведеним у Делу I.

Назив бродовласника[3]_____

Адреса компаније_____

Име овлашћеног потписника_____

Наслов_____

Потпис овлашћеног потписника_____

Датум_____

(Печат или жиг овлашћеног потписника)

Претходно наведене мере прегледане су од стране *(уписати име овлашћене управе или признате организације)*, и након инспекције брода, утврђено је да задовољавају циљ утврђен према Стандарду А 5. 1. 3. ставу 10(б), као мере којима је циљ да обезбеде почетну и сталну усклађеност са захтевима наведеним у Делу I. ове Декларације.

Име_____

Наслов_____

Адреса_____

Потпис_____

Место_____

(Печат или жиг управе, како је одговарајуће)

ПРИВРЕМЕНО СВЕДОЧАНСТВО О РАДУ ПОМОРАЦА

Издато према одредбама члана V и Поглавља 5.
Конвенције о раду помораца, 2006
(у наставку „Конвенција“)
према овлашћењу Владе:

.....

(пуни назив државе под чијом заставом је брод овлашћен да плови)

од .....

(пуни наслов и адреса овлашћене управе или признате организације овлашћене према одредбама ове Конвенције)

Појединости о броду

Име брода_____

Број или знак распознавања_____

Лука уписа_____

Датум уписа_____

Бруто тонажа[4] _____

IMO број_____

Врст брода_____

Назив и адреса бродовласника[5] _____

Овим се потврђује, за сврху Стандарда А 5. 1. 3. став VII Конвенције:

(а) Да је брод подвргнут инспекцији, колико је то било разумно и практично, према попису наведеном у Додатку А5-I Конвенције, узевши притом у обзир проверу тачака наведених у наставку под (б), (ц) и (д);

(б) Да је бродовласник показао овлашћеној управи или признатој организацији да брод има на одговарајуће поступке усклађене са Конвенцијом;

(ц) Да је заповедник упознат са захтевима Конвенције, као и са одговорностима за њену примену; и

(д) Да су потребни подаци достављени овлашћеној управи или признатој организацији у циљу израде Декларације о испуњавању услова рада помораца.

Ово Сведочанство важи до ..... уз услов извршења инспекције према Стандарду А 5. 1. 3. и А 5. 1. 4.

Датум завршетка инспекције на којем се заснива ово Сведочанство је .....

Издато у ..... дана .....

Потпис овлашћеног службеника који је издао Сведочанство

.....

(Печат или жиг управе која издаје Сведочанство, како је одговарајуће)

ДОДАТАК А5-III

Општа подручја која су подложна детаљној инспекцији овлашћеног службеника у луци чланице која врши надзор државе луке у складу са Стандардом А 5.2 1:

Најмање године живота

Уверење о здравственом стању

Оспособљеност помораца

Уговори о запошљавању помораца

Кориштење концесијске или потврђене или регулисане приватне службе за ангажовање и запошљавање помораца

Сати рада или одмора

Ниво бројности посаде на броду

Смештај

Бродске просторије за одмор

Храна и послуживање

Здравље, безбедност и спречавање незгода

Здравствена нега на броду

Бродски поступак по приговору

Исплата плата

ДОДАТАК Б5-I

ПРИМЕР ДРЖАВНЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Види Смернице Б 5.1.3.
Конвенција о раду помораца, 2006
Декларација о испуњавању услова рада помораца – Део I.

(Напомена: Ова Декларација мора да буде приложена уз бродско Сведочанство о раду помораца)

Издато на основу овлашћења Министарства поморског транспорта хxxxx

Поштујући одредбе Конвенције о раду помораца, 2006, следећи назначени брод:

Име брода	**IMO број**	**Бруто тонажа**
М.С. ПРИМЕР	12345	1,000

који је одржаван у складу са Стандардом А 5.1.3. Конвенције.

Доле потписани изјављује, у име претходно наведене овлашћене управе:

(а) да су одредбе Конвенције о раду помораца у потпуности садржане у захтевима одобреним од надлежног државног органа који се надаље наводе;

(б) да су и захтеви садржани у националним прописима који се надаље наводе; објашњења која се односе на те прописе су приложени где је то потребно;

(ц) детаљи о суштински једнаким захтевима према члану VI, ст. 3. и 4, су предвиђени <према предметним захтевима наведеним у наставку> <у одељку који је за то предвиђен у наставку> *(прецртати непотребно)*

(д) свако изузеће допуштено од овлашћене управе у складу са Поглављем 3. изричито је назначено у одељку који је у наставку предвиђен за ту сврху; и

(е) сваки захтев који се односи на врсту брода према националном законодавству такође је наведен у предметном захтеву.

1. Најниже године живота (Правило 1.1)

Поморски закон, бр. 123 из 1905. године, како је измењен и допуњен („Закон“). Поглавље X: Поморски прописи („Прописи“), 2006. године, Одредбе 1111-1222

Најниже године живота одређене су у Конвенцији.

„Ноћ“ означава период од 9 сати увече до 6 сати ујутро, осим ако Министарство поморског транспорта („Министарство“) не одобри неки други период.

Примери опасног рада допуштеног за лица од 18 година или старија наведен је у приложеној Табели 1. У случају теретних бродова, ниједно лице млађе од 18 година не сме да ради у просторима означеним на бродском плану (приложеном уз ову Декларацију) као „опасна подручја“.

2. Уверења о здравственом стању (Правило 1.2)

Закон, Поглавље XI: Правила, Одредбе 1223-1233

Уверења о здравственом стању морају да одговарају захтевима STCW конвенције где је то одговарајуће; у свим другим случајевима примењују се захтеви STCW конвенције уз потребна прилагођавања.

Оспособљени окулисти на попису одобреном од Министарства смеју да издају овлашћења која се односе на вид.

Здравствени прегледи следе ILO/WHO Смернице споменуте у Смјерницама Б 1.2.1.

Декларација о испуњавању услова рада помораца –
Део II.

Мере прихваћене у циљу обезбеђења сталне усклађености
између инспекција

Следеће мере изабране су од стране бродовласника, наведеног у Сведочанству о раду помораца уз коју је ова Декларација приложена, ради обезбеђења сталне усклађености између инспекција.

(Испод треба навести мере којима се обезбеђује усклађеност са појединим ставовима из Дела I)

1. Најниже године живота (Правило 1.1) [X]

Датум рођења сваког поморца уписан је уз његово/њено име на попису посаде.

Попис је проверен на почетку сваког путовања од стране заповедника или официра који ради у његово или њено име („овлашћени официр“) и који је дужан да упише датум провере.

Сваки поморац млађи од 18 година у тренутку запослења прима обавештење о забрани ноћног рада или рада изричито наведеног као опасног (види Део 1, одељак 1 претходно) као и било којег другог опасног рада, уз захтев да се посаветује са овлашћеним официром у случају сумње. Пример обавештења, са потписом поморца у рубрици „Примио и прочитао“, као и с датумом потписа чува овлашћени официр.

2. Уверење о здравственом стању (Правило 1.2) [X]

Уверења о здравственом стању чувају се под посебном пажњом овлашћеног официра, заједно са пописом, припремљеним у оквиру одговорности овлашћеног официра, као и наводећи за сваког члана посаде задатке поморца, датум текућег уверења о здравственом стању, као и здравствено стање уписано на предметном сведочанству.

У сваком случају могуће сумње да ли је поморац медицински спреман за поједини посао или послове, овлашћени официр ће се консултовати са лекаром поморца или другим оспособљеним лекаром, као и укратко забележити закључке лекара као и његово име, телефонски број и датум консултација.

[1]За бродове на које се примењује привремени систем баждарења прихваћен од ІМО-а, бруто тонажа је она уписана и рубрику НАПОМЕНЕ Међународног сведочанства о баждарењу (1969). Види члан II. став 1(ц) Конвенције.

[2]*Бродовласник* означава власника брода, или било коју другу организацију или лице, као што су менаџер, агент или закупопримац брода без посаде, који су преузели дужности и одговорност за рад брода од бродовласника у складу са овом Конвенцијом и то без обзира да ли обавља нека друга организација или лице одређене дужности или одговорности у име бродовласника. Види члан II. став 1(ј) Конвенције.

[3] *Бродовласник* означава власника брода, или било коју другу организацију или лице, као што су менаџер, агент или закупопримац брода без посаде, који су преузели дужности и одговорност за рад брода од бродовласника у складу са овом Конвенцијом и то без обзира да ли обавља нека друга организација или лице одређене дужности или одговорности у име бродовласника. Види члан II. став 1(ј) Конвенције.

[4] За бродове на које се примењује привремени систем баждарења прихваћен од IMO-а, бруто тонажа је она уписана и рубрику НАПОМЕНЕ Међународног сведочанства о баждарењу (1969). Види члан II. став 1(ц) Конвенције.

[5] *Бродовласник* означава власника брода, или било коју другу организацију или лице, као што су менаџер, агент или закупопримац брода без посаде, који су преузели дужности и одговорност за рад брода од бродовласника у складу са овом Конвенцијом и то без обзира да ли обавља нека друга организација или лице одређене дужности или одговорности у име бродовласника. Види члан II. став 1(ј) Конвенције.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.